புதன்கிழமை, 1979 ஏப்ரல் மாதம் 18ஆம் நாள்.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9.00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

(1) ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள்.

(அ) முதலமைச்சர் மீதான உரிமை மீறல் தீர்மானம் எடுத்துக் கொள்வது குறித்து.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்மீது ஒரு உரிமை மீறல் தீர்மானம் கொடுத்து இருந்தேன். முதலமைச்சர் வருகின்ற நேரத்தில் அதை எடுத்துக் கொள்கிறேன் என்று நீங்கள் அறிவித்து இருந்தீர்கள். இப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்றைய தினம் அது எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்றைக்கு கேள்வி நேரத்தையே தள்ளி வைத்து மானியக் கோரிக்கையை எடுத்து இருக்கிறோம் என்பது திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்குத் தெரியும். இன்றைய தினம் மானியக் கோரிக்கையை முடித்து விடலாம். நாளைக்கு அதை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

(2) வரவு-செலவுத் திட்டம் (1979-80) வாக்கெடுப்பு-தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை.

(ஆ) கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 38,59,84,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்."

குறிப்பு; ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் உடுக்குறி (*) இடப்பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்களின் பிரச்னைகளில் காவல்துறையினர், முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாக செயல்படாமல் தடுத்து நிறுத்த வேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க—

"மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 38,59,84,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, காவல் துறையில் மக்கள் தேவைக்கு ஏற்றவாறு மிகுதியாக காவலர்களை நியமிக்காதது குறித்து விவாதிக்க—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 38,59,84,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, இளையான்குடி "சர்க்கிள்" 20 மைலுக்கு அப்பால் உள்ள பார்த்திபனூர், சத்திரக்குடி போன்ற காவல்நிலையங்களுக்கு எல்லாம் சர்க்கிளாக இருப்பதால் அந்த காவல் நிலையத்திற்கு ஜீப் வழங்குவது சம்பந்தமாக விவாதிக்க—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 38,59,84,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்",

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

Thiru Salem M. ARUMUGAM: Sir, to discuss the need to provide police security for the students of the chingleput medical college as the number of robbery cases have increased there I move:

"That the allotment of Rs. 38, 59, 84,000 under Demand No, 15 police be reduced by Rs. 100.

கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் —

"மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,88,39,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்."

திரு. அ. ப. பழனியப்பன் : தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டம் ஒட்டன்சத்திரத்தில் தீயணைப்பு நிலையம் ஒன்று அமைக்க குறிப்பிடாததைப்பற்றி விவாதிக்க —

"மானியக் கோரிக்கை எண். 16 — தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,88,39,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவர் அவர்களே, தீயணைப்பு ஊழியர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள கோரிக்கை பரிசீலிக்காமல் காலம் கடத்துவதுபற்றி விவாதிக்க —

"மானியக் கோரிக்கை எண். 16 — தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,88,39,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, தீயணைப்புப் படையில் உள்ள காவலர் அனைவருக்கும் போலீஸ் காவலர் அனைவருக்கும் அளிக்கப்படும் சலுகைகளும் பதவி உயர்வுகளும் அளிக்க ஏற்பாடு செய்யாதது குறித்து விவாதிக்க —

"மானியக் கோரிக்கை எண். 16 — தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,88,39,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, இளையான்குடி, ஆர். எஸ். மங்கலம் போன்ற இடங்களில் தீயணைப்பு நிலையங்கள் திறக்க வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க —

"மானியக் கோரிக்கை எண். 16 — தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,88,39,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க —

"மானியக் கோரிக்கை எண். 16 — தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,88,39,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் விவாதத்திற்காக அவை முன் வைக்கப் பட்டுள்ளன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற குறிப்புகளை * நான் பேசியதாக எடுத்துக் கொண்டு, அவைகளை அவைக் குறிப்பில் சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. கரு. இராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, போலீஸ் மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது எனது கருத்துகளை கூற விரும்புகிறேன். போலீஸ் டிப்பார்ட்மென்ட் இப்போது அரசின் கொள்கையின் காரணமாக நல்ல விதமாக செயல்படவில்லை என்பது நன்றாக தெரிகிறது. போலீஸ் எங்கு பார்த்தாலும் நல்ல நிலையில் நடந்து கொள்ளவில்லை. குறிப்பாக அந்த டிப்பார்ட்மென்ட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் லஞ்ச ஊழல் அதிகமாக இருக்கிறது. இதற்கு லஞ்சத்தை ஒழிக்கக்கூடிய நிலையில் அரசு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். போலீசில் போய் ஒரு குற்றம் நடந்ததற்காக மனு கொடுக்கும் போது லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி விசாரணைக்கு வரும்போதும் லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டும். எதிர்த் தரப்பிலிருந்தும் லஞ்சம் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். இப்படி இரண்டு தரப்பிலிருந்தும் லஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு கேசை பரிசிலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளாமல் நடவடிக்கை எடுக்காமல் தள்ளி கொண்டே போகிறார்கள். கேசைவிசாரிப்பதற்கு மனு கொடுத்தவர்களையும், எதிர் தரப்பினர்களையும் பத்து நாட்கள் மாறி மாறி வரச் சொல்லி தள்ளிக் கொண்டே போகிறார்கள். டவுனில் பலபேர் வந்து தங்கினால் எவ்வளவு செலவாகும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்த மாதிரி நிலை இல்லாமல் நல்லவிதமாக நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு சம்மன் செய்கின்ற ஒரு முறை இருந்தால், அது மிகவும் நன்றாக இருக்கும். சம்மன் செய்து கூப்பிட்டு அவர்கள் அதன்படி கட்டாயமாக அவர்களை விசாரித்து, அதற்குத் தகுந்த பரிகாரம் தேடவேண்டும் என்றிருந்தால் அது நன்றாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாதாரண கேஸ்களிலேகூட லாக்-அப்பிலே வைக்கிறேன் என்று பயமுறுத்தி பணம் வாங்குகிறார்கள். அந்த நிலை கட்டாயமாக இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். லாக்-அப்பிலே போடுகின்ற கேஸ்கள் ஒரேமாதிரியாக இருக்கவேண்டும். பணக்காரர்களை வெளியே விடுவதும், ஏழைகளை உள்ளே போடுவதும், இல்லையென்றால் பணம் வாங்குவது என்கின்ற நிலை இருந்தால், நாட்டிலே இந்த போலீசுக்கு மிகவும் கெட்ட பெயர் ஏற்படும். அதிலே அரசாங்கத்திற்கும் கெட்ட பெயர் வருகிறது. இதை நன்றாக கவனித்து, அதற்காக சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்றாலும் திருத்தி, அதற்கு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* 498-496 ஆம் பக்கங்கள் இணைப்புகள் I, II ஆக ஈச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

கேசுகளை வைத்துக்கொண்டே சார்ஜ்சீட் போடுவதும், ஒரு 6 மாத காலம், 8 மாத காலம் சுணக்குவதும், அதனுடைய விளைவாக மிகவும் மோசமான நிலையும் ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொரு கேஸ்களும் கண்டிப்பாக இத்தனை நாளைக்குள் சார்ஜ் சீட் போட வேண்டுமென்றிருந்தால், அதிலே ஊழல் நடப்பதைத் தவிர்க்கலாம். அதையும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கேஸ் போட்டாலும்கூட, கேஸ்களுக்கு அனுகூலம் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் நினைத்தால், கேஸ்களை நல்லவிதமாக நடத்தி, தண்டனை பெறுவதற்குப் பதிலாக விடுதலை ஆவதற்கு வேண்டியவைகளைச் செய்கிறார்கள். அதையெல்லாம் கண்காணித்து, அந்த மாதிரி நிலை ஏற்படாமல் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது உதவி சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் உதவி சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள்; உதவி டெபுடி சூபரின்டென்டுகள் பதவிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது வேலை இருக்கின்றதா என்றால், ஒன்றும் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இவர்கள் அதை வைத்துக்கொண்டு, அங்கே இருக்கின்றவர்களோடு பெரிய தகராறுகள் செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கும் மேலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கும் தகராறுகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதனால் ஸ்டேஷன் நல்ல நிலை ஏற்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பதவிகளால் ஏராளமான செலவு ஏற்படுகின்றது. அதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு, இந்தப் பதவிகள் இல்லாமல் செய்வது நல்லது. இருக்கின்றவர்களுக்கு பதவி கொடுக்கலாம். இனிமேல் நியமிக்காமல் இருப்பது நல்லது என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதன்மூலம் ஏராளமான பணம் விரையமாவதை நிறுத்தலாம் என்றும் கூறிக் கொள்கிறேன்.

சம்மன் இல்லாமல் போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டு யாரையும் கூப்பிடக்கூடாது என்ற நிலைமையை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு சம்மன் இருந்தாலும்கூட, சம்மன் சரியாக சார்வு செய்து, வந்தவர்களை ஒழுங்காக விசாரித்து, அப்படி விசாரிப்பதற்கான ரிஜிஸ்தர்களிலே வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து, இதிலே அவர்கள் தவறு செய்யாமல் இதை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் சூதாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. சூதாட்டத்திலே இவர்கள் வாடிக்கையாக ஸ்டேஷன்களுக்கு பங்கு கொடுத்து வருகின்றார்கள். அப்படி பங்கு கொடுத்துவிட்டு, சூதாட்டம் நடக்கின்றது. அது திருவிழா நடக்கின்ற இடங்கள், நாடகங்கள் நடக்கின்ற இடங்கள், மக்கள் கூடுகின்ற இடங்களிலே எல்லாம் நடந்து கொண்டு வருகிறது. இதை பல தடவை இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக் கூறியுள்ளேன்,

இது நடந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. இதனால் பொதுமக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். டவுன்களிலேகூட. இந்தச் சூதாட்ட கிளப்புகள் சட்டபூர்வமாக நடத்தப்படுவதில்லை. சட்டத்திற்குப் புறம்பாக நடக்கும் சூதாட்டத்திலே பெரும்பாலும் இளைஞர்கள் கெடுகின்றார்கள். டவுனகளில் இருக்கின்ற கிளப்புகளுக்குகூட லைசன்ஸ் கொடுப்பதை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போலீசைப் பொறுத்தவரைக்கும் பாதுகாப்புக்காக மட்டும் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். கேஸ் எடுக்கின்ற நிலை இந்த டிபார்டுமென்டுக்கு இல்லாமல், கோர்டுக்கு இருந்தால், எல்லாக் கேஸ் மனுக்களையும் பரிசீலனை செய்கின்ற நிலை ஏற்பட்டால், இதிலே இருக்கின்ற லஞ்சம் போகும், மக்களுக்கு நல்ல நியாயம் கிடைக்கும்.

[முற்பகல் 9—10.]

அந்த மாதிரி நிலையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பாதுகாப்புக்கு மட்டும் போலீஸ் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்ராயம்.

மதுரையிலே நடந்த சிவாஜி விழாவிலே திடீரென்று மாட்டு வண்டிகள் போகக்கூடாதென்று தடை செய்து அதன் காரணமாக அதிலே ஒரு கேசைப் போட்டார்கள். ஏன் அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி என்றால் மாட்டு வண்டி ஊர்வலம் விடுகிறோம் என்று சொன்னபோது அதை ஏன் தடை செய்யாமல் ஊர்வலம் ஆரம்பித்த பிறகு தடைசெய்யவேண்டும்? அரசு ஏதோ தவறாக இதைச் செய்திருக்கிறது. காவல் துறையினர் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வதிலிருந்தும் அரசியல் கட்சிகளுக்கும் இழுக்கான காரியங்களை நடத்துவதிலிருந்தும் இந்த அரசு நல்ல நிலையை உண்டுபண்ண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை கண்ணங்குடி என்ற கிராமத்தில் ஒரு காவல் நிலையம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அங்கு தீயணைப்பு நிலையம் ஒன்று ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரை எங்கு பார்த்தாலும் மது அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. இப்போது ரேட்தான் அதிகமாகக் கூடியிருக்கிறதே தவிர, மது ஒழிந்தபாடாக இல்லை. ஆகவே, இதை ஒழிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதற்கு போலீஸ் டிப்பார்ட்மெண்ட் நம் பக்கமாக ஒத்துழைப்பாக இல்லை. அது தான் இதற்குக் காரணம். போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டை இப்போது மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கப் போவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். மூன்று பிரிவாகப் பிரித்தாலும் இவர்கள்தான் அங்கிருந்து இந்த வேலைகளைக் கவனிக்க போகிறார்கள். இது சரியாக நடக்குமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

REPORTING SECTION

எங்கு பார்த்தாலும் களவுகள் அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிக்கின்றன. இதைக் கண்டு பிடிப்பதில் போலீஸ் அசிரத்தையாக இருக்கிறது. அதைக் கண்டுபிடிக்க சி.ஐ.டி டிப்பார்ட்மெண்ட் சரியாகச் செயல்படவில்லை என்றுதான் கூறிக்கொள்வேன். விஜிலென்ஸ் போலீஸ் பொறுத்தவரை அந்த டிப்பார்ட்மெண்ட் தனியாக இருக்கிறது. அவர்கள் கேஸ் எங்கும் போடுவதில்லை. எங்காவது 'ரேர்' ஆக ஒன்றிரண்டு கேஸ்களைப் போட்டாலே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இப்போது ஏராளமாக லஞ்சம் நடமாடிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் ஏன் அவர்களால் கேஸ்களைப் பிடிக்க முடியவில்லை? அதற்கு அரசு தடை விதித்திருக்கிறதா என்று யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் எங்காவது கேஸ் போட்டார்களா என்று பார்ப்பது மிகவும் அரிதாக இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படி ஒரு டிப்பார்ட்மெண்ட் இருந்து அதற்கு ஏராளமான பணம் கொடுத்து செலவு செய்து அது பிரயோசனம் இல்லாமல் இருப்பதைக் காட்டிலும் அவற்றைக் கலைத்து விடுவது நல்லது. ஆகவே லஞ்சத்தைப் பொறுத்தவரை போலீஸ் டிப்பார்ட்மெண்ட் கண்காணிக்கவேண்டிய டிப்பார்ட்மெண்ட். இதிலே மோசமான நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு நன்றாக யோசித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் திருவாடானை போலீஸ் சரக இன்ஸ்பெக்டர்மீது ஏராளமான கம்ப்ளெயின்ட் கொடுத்து ஒரு வருஷ காலமாகக் கொடுத்து வந்தும்கூட நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒரு கம்ப்ளெயின்டை நானும் எம்.எல்.சி. இராமகிருஷ்ண தேவரும் கொடுத்தோம். மிக மோசமான நிலை அங்கு இருக்கிறது. அவர்கள் மீது இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதைப் போல் தேவகோட்டை இன்ஸ்பெக்டர்மீது எம்.எல்.சி. அவர்கள் மேல்சபையில்கூட விவரங்களை எல்லாம் விளக்கமாகக் கூறினார்கள். அவர்கள் மீது எந்த வித நடவடிக்கையும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலையில் போய்க்கொண்டிருந்தால் அந்தப் பகுதியிலே எப்படி நாம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டமுடியும்? இப்போதுகூட ஏராளமான கம்ப்ளெய்ண்ட்ஸ் இருக்கின்றன. அவர்கள், அங்கேயிருந்து மாற்றப்படவில்லை, அங்கேயே இருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன.

இப்போது 3 ஐ.ஜிக்கள் போடவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தின் நோக்கமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. எதற்காக 3 பேர் வேண்டும்? இருக்கின்ற நிர்வாகத்தை சீராகச் செய்தால் 3 பேர் இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதனால் டிபார்ட்மெண்டிற்கு நாம் செலவு பண்ண வேண்டிய செலவுகளும் சுருக்கமாக இருக்கும். ஆகவே, அவைகளை கவனிக்கவேண்டும்.

போலீஸ் டிப்பார்ட்மெண்டிலே இருப்பவர்களுக்கு சாதாரணமாக இருக்கின்ற போலீஸ்காரர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் சம்பளத்தை கூட்டுவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். இப்போது சர்க்கிள் இருக்கக்கூடிய ஜூரிஸ்டிக்ஷனிலே ஒரு ஜீப் கார் கட்டாயமாகக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படியானால்தான் அவர்கள் கேஸ்களை பார்த்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். அவர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். போலீஸ் அலுவலர்கள் குடியிருப்பு இல்லாத இடங்களிலே அவர்கள் வாடகைக்கு வீடு பிடித்து இருப்பதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்வதற்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

லஞ்சம் அதிகமாகப் பெருகிக் கொண்டே இருக்கிறது. அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு முதல்வர் அவர்கள் தனி கவனம் செலுத்துவதற்கு அதற்கு வேண்டியவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை கூறி முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். என் தொகுதியிலே ஏராளமான காட்டாறுகள் இருக்கின்றன, அந்தக் காட்டாறுகளிலே எங்கு பார்த்தாலும் பாலங்கள் இல்லாமல் போக்குவரத்து வசதி இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் ஆகவே அந்தக் காட்டாறுகளிலே பாலங்கள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக மணிமுத்தாறு என்ற ஆறு இருக்கிறது, கன்னங்குடியையும் திருவாடானையையும் இணைத்து ஒரு பாலம் இல்லாததால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பாலத்தைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். கிராமரோடுகள் எல்லாம் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன.........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது காவல் துறை மானியம். அதுபற்றி பேசினால் முதல்வர் அவர்கள் பதில் சொல்வதற்கு முடியும்.

திரு. கரு. இராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: எங்களுக்கு இதிலே தான் வாய்ப்பு, வேறு எதிலே கூறுவது?

திரு. ரா. உமாநாத்: பையர் சர்வீஸஸ் வருவதற்கு ரோடுகள் வேண்டும், ஆகவே அதைத்தான் சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. உமாநாத் உங்களுக்கு வழியைச் சொல்கிறார். தாங்கள் அதைப்பற்றி மட்டும் பேசினால் நல்லது.

1979 ஏப்ரல் 18]

திரு. கரு. இராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: போலீஸ் போய் வருவதற்குக் கூட ரோடு வேண்டுமே, மேலும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார், எங்களுடைய தொகுதியிலே உள்ளவற்றையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டு மென்று நாங்கள் சொல்ல வேண்டும், அவர்கள் கேட்கவேண்டும், அதனால்தான் சொல்கிறேன். கிராம ரோடுகள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. இராமநாதபுரம் ஜில்லா மிகப்பின் தங்கிய பகுதி. திருவாடானை கடைசியாக உள்ள இடம், மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. ரோடுகள் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. தனியாக கிராண்ட் கொடுத்தால் ஒழிய இதைச் சரிப் படுத்த முடியாது. பஞ்சாயத்து யூனியனிலே செய்வார்கள் என்று எண்ணலாம். பஞ்சாயத்து யூனியன் வெறும் ஆபீஸ்தான் இருக் கிறது. அங்கே சர்ப்ளஸ் ஆக பணம் இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தல் வந்து சேர்மன், கவுன்சில் எல்லாம் வந்தாலும் அவர்கள் எதை வைத்து இவைகளை எல்லாம் முன்னுக்குக் கொண்டு வரமுடியும்? அந்தக் கிராம ரோடுகளுக்கு தனியாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 9-20]

ஏற்கெனவே போட்டிருக்கின்ற ரோடுகளுக்குத் தூம்புகள் போடாமல் இருப்பதால் வண்டிகள் போக முடியாத நிலையில் ஏராளமான ரோடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, போட்ட ரோடு களுக்குத் தூம்பு போட்டு, மெட்டல் போட வேண்டும், வண்டிகள் போவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒட்டன் சத்திரத்திலே போலீஸ் ஸ்டேஷன் ஊருக்கும் ரொம்பத் தூரத்திலே தள்ளியிருக்கிறது. அதை மத்தியமான இடத்திலே வைப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது. போலீஸ் ஸ்டேஷன் ரொம்ப தூரத்திலே தள்ளியிருப்பதால் மக்களுக்கு மிகவும் சௌகரியக் குறைவாக இருக்கிறது. எனவே, அதை மத்தியமான இடத் திலே ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத் திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்ட மன்றத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் இங்கே நான்முன்பு பேசுகின்ற பொழுதுகூட சொன்னேன். அப்பொழுது முதலமைச் சரவர்கள் இங்கேயில்லை. ஏராளமான பேர்கள் ஒல்ட் ஹாஸ்டலில் அதாவது மேற்கேயிருக்கிற பகுதியில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குளிப்பதற்குத் தனியாகத் குளிக்க அறைகூட கிடையாது. (குறுக்கீடு) தனியாகக் கிடையாது. மொத்தமாகத்தான் இருக் கிறது. அதனால் பெருங்கஷ்டமாக இருக்கிறது. பழைய ஓல்ட் ஹாஸ்டலில் ரூம்கள் தனித்தனியாக கக்கூஸ் வசதி, பாத் வசதி எல்லாம் இருக்கிறது. எனவே அதிலே அவர்களை மாற்றி அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது ஹாஸ்டலில் இருக்கின்ற ஹோட்டல் ரொம்ப மோசமான நிலையிலே இருக்கிறது. அங்கே நாங்களெல்லாம் இப்பொழுது சாப்பிட முடியாத நிலையிலே இருக்கிறது. அதை நல்ல நிலையிலே ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஜே. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியத்திலும், தீ அணைப்புத் துறை மானியத்திலும் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நான் நன்றி கூறி எனது உரையைத் தொடங்குகிறேன். காவல் துறையை நடத்திச் செல்கிற புரட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் எந்த மாநிலத்திலும் கண்டிராத அளவிற்குத் தமிழ்நாடு வழிகாட்டியாகக் காவல் துறையை நாம் கூர்ந்து கவனித்துப் பார்ப்போம். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற இரண்டாண்டுக் காலத்தில் எத்தனை போராட்டங்கள், எத்தனை கிளர்ச்சிகள், எத்தனை வன்முறைச் செயல்கள் தமிழகத்திலே நடந்தன, எந்த முறையில் நடந்தன, எந்த விதத்திலே நடந்தன, எந்த ரூபத்திலே நடந்தன என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள நாம் அனைவரும் உணர்வோம். இத்தனை வன்முறைச் செயல்களையும் காவல் துறையினர் சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் மற்ற மாநிலங்களைவிடத் தமிழகக் காவல் துறை அமைதியைக் கட்டிக் காத்ததற்கு நாம் பாராட்டியே ஆக வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் என் தொகுதிக்குத் தேவையான ஒரு சிலவற்றைக் கேட்பதற்கு முன்பு, தீயணைப்பு நிலையம் இல்லாத காரணத்தால் ஏற்பட்ட விபத்துக்களைப்பற்றி நான் இந்தமன்றத்திலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்ற, 15—4—1979 ஞாயிற்றுக் கிழமை 12–30 மணி அளவில் போளூர் அருகாமையில் ஓர் பஸ் தீப்பற்றி எரிந்து 13 பேர்கள் எரிந்த பஸ்ஸிலே இறந்து போனார்கள். மீதி 10, 11 பேர்கள் ஆஸ்பத்திரிக்குச் கொண்டு போகப்பட்டார்கள் என்பதை நம் அரசு அறியும். ஆகவே, அரசு இந்தத் தீ விபத்தில் இறந்தவர்கள் குடும்பத்திற்குப் புரட்சித் தலைவர் முதலமைச்சரவர்கள் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் 2,500 ரூபாய் கொடுத்ததை நான் அந்தக் குடும்பத்தினர் சார்பாக பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். எனவே, இது போன்ற சம்பவம், தீயணைப்பு நிலையம் போளூரில் இல்லாத காரணத்தால் ஏற்பட்டது என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். போளூர் அருகாமையில் நடந்த பஸ் விபத்து சம்பந்தமாகத் தீ அணைக்கும் படை வரவேண்டுமென்றால் திருவண்ணாமலையிலிருந்து வந்தாக வேண்டும். அதற்குச் சுமார் இரண்டு மணி நேரம் ஆகிறது. அதனால் தீ விபத்துக்களை உடனுக்குடன் தடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது.

அதுபோன்றே போளூர் அருகாமையில் சென்ற ஆண்டு மே மாதம் கட்டி பூண்டி என்னும் காலனியில் தீப்பிடித்து சுமார் 77 வீடுகள் எரிந்து அந்தக் காலனியே தீயால் எரிந்துபோய்விட்டது.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. கே. ஜே. சுப்பிரமணியம்]

இதற்குக் காரணம் உடனுக்குடன் முதலுதவி கிடைக்காத தனால் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன். எனவே, இதனை வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். போளூரிலே ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நமது அரசையும் புரட்சித் தலைவரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் கணியம்பாடியில் ஒரு காவல் நிலையம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று நான் இதற்கு முன்பு கேட்டிருந்தேன். இப்பொழுது காவல் நிலையம் செல்ல வேண்டுமென்றால் வேலூருக்குத்தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, கணியம் பாடியில் ஒரு காவல் நிலையம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், முதலமைச்சரவர்கள் மது விலக்குக் கொள்கையைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்துவதை நாம் அனைவரும் பாராட்டியே யாக வேண்டும். எனவே, இந்த மது விலக்குப் பிரச்னையை இன்னும் தீவிரப் படுத்தி, எல்லா கிராமங்களிலும் மது விலக்கு கமிட்டியைப் போட வேண்டும். அந்த கமிட்டிக்கு காவல் துறை அதிகாரம் கொடுத்து வேண்டிய பாதுகாப்பும் கொடுத்து உதவி னால் அந்த கமிட்டி செயல்பட ஏதுவாகும். ஆகவே, முதல மைச்சரவர்கள் இது போன்ற கமிட்டியை எல்லா கிராமங்களிலும் அமைத்து வேண்டிய பாதுகாப்பும் கொடுக்க வேண்டுமென முத லமைச்சரை நான் வேண்டி பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், காவல் துறையினருக்கு வேண்டிய சலுகைகள் கொடுத்து ஆகவேண்டும். இன்னும் சில காவல் துறையினர் களுக்கு குடி இருக்க கோட்டர்ஸ் கட்டாமல் இருப்பதை நம் அரசு காவல் துறையினருக்கு கட்டிக் கொடுத்தாக வேண்டும். குறிப்பாக, என தொகுதியில் உள்ள களம்பூர் காவல் துறையினர்களுக்கு கோட்டர்ஸ் கட்ட இடம் ஒதுக்கி பல ஆண்டுகளாகின்றன. எனவே, இது போன்ற ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களை அரசு ஆவன செய்து இந்த ஆண்டே கட்டுவதற்கு உண்டான உத்தரவை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களை நான் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், சட்டத்தையும் ஒழுங் கையும் காக்கக்கூடியவர்கள் காவல் துறையினர் ஆவார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய தேவைகளைக் கொடுப்பது அரசினுடைய கடமையாகும் என்பதை புரட்சித் தலைவர் அவர்களை வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொண்டு, இந்தக் காவல் துறை மானியத்தில் பேச வாய்ப்பளித்த பேரவைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவரவர்களே, இந்த மானி யங்களின் மீது இந்த ஆண்டும் பேசுகிறபொழுது வேதனை மிகுந்த ஞாபகங்களுடன்தான் நான் ஆரம்பிக்க வேண்டியிருக் கிறது. ஏனென்று சொன்னால், எங்கள் அருமைத் தோழர் வெங்கடாசலம் கொலை செய்யப்பட்டு $1\frac{1}{2}$ ஆண்டுகள் ஆகி விட்டன. உங்களுக்குத் தெரியும். $1\frac{1}{2}$ ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும்

இதுவரை கொலைகாரர்களை போலீஸ் கண்டுபிடித்து கூண்டில் ஏற்றுவதோ அல்லது தண்டனை பெற்றுக் கொடுப்பதோ, யார்தான் கொன்றார்கள் என்று கண்டுபிடிக்கவும் இல்லாத ஒரு நிலை. அரசாங்கத்தைக் கேட்டால், எந்தத் துப்பும் இல்லாத நிலையில் நாங்கள் புலனாய்வு ஆரம்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. என்ன செய்ய முடியும், முயற்சி எடுக்கிறோம் என்கிறார்கள் அரசாங்கம். என்னவோ, துப்பு சிறிதாவது கிடைத்திருந்தால், அவர்கள் கண்டுபிடித்திருப்பார்கள் என்ற தொனியில் அரசாங்கத்தின் ஸ்போக்ஸ்மென் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியானால், நான் கேட்க விரும்புவது ஒன்றுதான். கிருபாகரன் என்பவர் இராயபுரம் அருகில் காசிபுரம் 7–வது தெருவில் குடியிருந்து வந்தவர். எண்ணூர் பவுண்டரியில் பழி வாங்கப்பட்ட ஒரு தொழிலாளி, 1978ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 29–ம் நாளன்று அவர் உறவினருக்குக் கொடுத்த கடனைத் திருப்பி வாங்குவதற்கு என்று சொல்லி உறவினர் வீட்டுக்குச் சென்றார். இன்றுவரை ஆளைக் காணோம். கொல்லப்பட்டார் என்பதற்கு பல துப்புகளுடன் அவருடைய மனைவி கமலவேணி எண்ணூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே கம்ப்ளெயின்ட் கொடுத்தார்கள். உருக்கமான அந்த கம்ப்ளெயின்ட் கடைசி பகுதியை நான் படித்துப் பார்க்கிறபொழுது உருக்கமான ஒரு பகுதியை நான் கண்டேன்.

அந்த அம்மா, சொல்கிறார்கள், போலீஸ் கம்ப்ளெயின்டில், ''எனக்கு மூன்று மகள்களும், இரண்டு மகன்களும் இருக்கிறார்கள். 'அப்பா எங்கே அம்மா' என்று அன்றாடம் அழுது தீர்க்கும் என் குழந்தைகளின் முகம் பார்த்து என் கணவரைக் கண்டு பிடித்துக் கொடுங்கள். போலீஸ் அதிகாரிகளாகிய நீங்கள், எனக்கு, தாலி பிச்சை போடுங்கள்'' என போலீஸ் கம்ப்ளெயின்டில் அந்த அம்மா எழுதினார்கள். இன்றைக்கு வரைக்கும் எந்தத் துப்பும் கிடையாது, எந்த நடவடிக்கையும் போலீஸ் சைடிலே கிடையாது.

[முற்பகல் 9–30]

அதுபோல் எத்திராஜ் என்பவர் ஒருவர், இன்னொரு எக்சாம்பிள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் ஏழை விவசாயி, அரக்கோணத்திற்கு அருகே மேலப்பாக்கம் ஊரைச் சேர்ந்தவர். அவருடைய நிலம் லட்சுமணய்யா என்ற நிலப்பிரபுவின் நிலங்களுக்கு அருகே இருந்தது. எத்திராஜூனுடைய நிலத்தை இந்த நிலப்பிரபு கபளீகரம் செய்யப்பார்த்தார். அந்த நிலைமையில் 1978 மார்ச் மாதம் 18–ம் தேதி அன்றைக்கு அவரை, அதாவது எத்திராஜை அவருடைய வீட்டிற்கே சென்று அடித்து நொறுக்கி, இரத்தம் சொட்டச் சொட்ட எல்லோருடைய முன்னாலேயும் இழுத்துக் கொண்டு சென்றார். இன்றைக்கு வரைக்கும் அவர் ஆளைக் காணோம். என்னவானார் என்றே தெரியவில்லை. அவர் எப்படி எங்கே கொலை செய்து புதைக்கப்

பட்டார் என்பது கூட தெரியவில்லை. அது பற்றி அவருடைய மனைவி ஜோதி அம்மாள் என்பவர் இந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் எழுதி, எல்லாவற்றையும் குறிப்பிட்டு போலீசில் ஒரு புகார் கொடுத்திருக்கிறார். அந்தப் புகார் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் கிடையாது. ஜோதி அம்மாளின் புகார் மீது போலீஸ் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்காதது மாத்திரம் அல்ல. அவருடைய நிலையை, அந்த அம்மாளுடைய சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அந்த அம்மாள் அந்த நிலத்தில் இறங்குவதை இன்றைக்கும் போலீசினுடைய உதவிக் கொண்டு தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் பொய்க் கேஸ் போட்டு அந்த நிலப்பிரபு.

அந்த அம்மாள் தன் சொந்த நிலத்தில் இறங்குவதற்கு முயற்சி எடுத்தால், அவர்களைச் சேர்ந்த ஆட்களின் மேல் பொய்க் கேஸ் போட்டு, போலீசின் உதவியுடன் அவர்களைத் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் அந்த நிலப்பிரபு. வெங்கிடாஜலம் விஷயத்தில்தான் துப்புக் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்த விஷயம் என்ன? எவ்வளவு துப்புகள் கண்முன்னாலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படிஇருந்தும் எந்த நடவடிக்கையும் ஏன் எடுக்கவில்லை? துப்பு இல்லாத காரணம் இல்லை. என்னுடைய அசெஸ்மெண்ட் என்னவென்றால் class bias in the investigation in the department, போலீஸ் அளவில் வர்க்கப்பாகுபாடு இந்த டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். நான் இங்கே ஒரு விஷயத்தை கேட்க விரும்புகிறேன். சில நாட்களுக்கு முன்பு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நிலப்பிரபு ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டபோது, தஞ்சை மாவட்டத்திலே மடத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கணக்கர் என்று நினைக்கிறேன், அவர் கொலை செய்யப்பட்டபோது, மாநிலம் பூராவும் போலீஸ் புகுந்து சுமார் 100 பேர்களுக்கு மேல் கைது செய்தார்கள். கைது செய்யப்பட்டவர்களில் மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஆட்களும் இருந்தார்கள். இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஆட்களும் இருந்தார்கள். அந்த இரண்டு கொலைகள் சம்பந்தமாக விசாரணை செய்வதற்கு, புலன் ஆய்வு நடத்துவதற்கு என்று காரணம் சொன்னார்கள், கேட்டபோது, அந்த இரண்டு கொலைகள் சம்பந்தமாக மாநிலம் பூராவிலும் கைது செய்திருக்கிறார்கள். நக்ஸலைட்டுகளின் கருத்து அடங்கிய வாசகம் இருந்தது என்று சொல்லி, அவர்கள் நக்ஸலைட்டுகளாக இருந்தாலும் சரி, எந்தக் கட்சியில் இருந்தாலும் சரி கவலையில்லை, போலீஸ் புலன் ஆய்வுக்கு விசாரணை செய்வதற்காக கைது செய்தோம் என்று இந்த அவையில் சொன்னார்கள். நான் உங்களை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். கொலை செய்யப்பட்ட எத்திராஜ், நிலத் தகராறு காரணமாக புரட்சி செய்தவர் அதன் காரணமாக தமிழகம் பூராவிலும் உள்ள நிலப்பிரபுக்களின் விரோதத்தை சம்பாதித்துக் கொண்டவர். ஏன் அவர் கொலைக்காக, தமிழகம் பூராவும் வேண்டாம் விட்டு விடுங்கள். மாநிலம் பூராவும் கூட வேண்டாம், விட்டு விடுங்கள்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைக் கூட விட்டுவிடுங்கள், அவர் இருந்தது மேற்கு தஞ்சையில், அந்த மேற்குத் தஞ்சையில் இருக்கிற நிலப் பிரபுக்கள் கூட அவருக்கு விரோதமானவர்கள்தாம்? ஏன் அவர்களை—அந்த நிலப்பிரபுக்களை அவருடைய கொலைக்காக புலன் ஆய்வு செய்வதற்காக கைது செய்யக்கூடாது. செய்ய மாட்டார்கள். அப்படிச் செய்வதற்கு இறந்தவர் ஒன்றும் மடத்தையோ, பிரபுக்கள் இனத்தையோ சேர்ந்தவர் இல்லையே. அப்படிப் புலன் ஆய்வுச் செய்ய வேண்டுமென்றால் அவர்கள் மடாதிபதிகளாகவோ, நிலப்பிரபுக்கள் ஆகவோ இருக்க வேண்டுமே. எத்திராஜ் ஒரு சாதாரண விவசாயிதானே. நிலப் பிரபு இல்லையே, மடாதிபதி இல்லையே. கொலை செய்யப் பட்ட கிருபாகரன் என்னூர் பவுண்டரியில் வேலை செய்யும் ஒரு சாதாரண தொழிலாளிதானே. அந்தப் பவுண்டரி முதலாளி இல்லையே. லட்சுமணய்யாவைப்போன்ற நிலப் பிரபு இல்லையே. எதற்காக நான் சொல்கிறேன் என்றால் கொலை விசாரணையில் கூட பாகுபாடு இருக்கிறது. நான் சில எக்சாம்பிள்கள் தான் சொன்னேன். டைமுக்கு உட்பட்டு முடிக்க வேண்டும் என்பதால்தான் சில சாம்பிள்களோடு நிறுத்தி யிருக்கிறேன்.

அதேபோல உண்மைகளை மறைத்து வைக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் விரும்பினால், நான் எல்லா கேஸ்களையும் இங்கே சொல்லவில்லை, எதிலே அரசாங்கத்திற்கு விருப்பம் இருக்கிறதோ அத்தகைய சில கேஸ்களில் போலீஸ் புலன் ஆய்வு சுதந்திரமாக இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து.

டியூட்டர்ட் இன்வெஸ்டிகேஷன் இருக்கிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. எல்லாவற்றிலும் இல்லை. எதிலே அரசாங்கம் விரும்புகிறதோ அந்தந்த கேஸ்களில் போலீஸ் ஆய்வு சுதந்திரமாக இல்லை. சேரன் டிரான்ஸ்போர்ட் விஸ்வநாதன் கொலை வழக்கில் டியூட்டர்ட் இன்வெஸ்டிகேஷன். முருகையன் கொலை டியூட்டர்ட் இன்வெஸ்டிகேஷன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது உளி வீசி கொலை செய்ய முயன்றதில் டியூட்டர்ட் இன்வெஸ்டிகேஷன். இப்படிப்பட்ட இன்வெஸ்டிகேஷன் இருக்கின்றன. இதிலே இன்னொரு ஆஸ்பெக்ட்டும் இருக்கிறது. சில கேஸ்களில் அரசாங்கம் அந்த இன்வெஸ்டிகேஷன் எந்த இலக்கு போய் சேரவேண்டும் என்று விரும்பினால் அந்த டைரக்ஷனில் இன்வெஸ்டிகேஷன் இருக்கும். அரசாங்கம் இன்டர்பியரன்ஸ் செய்வது உண்டு. என்னுடைய வீடு தாக்கப்பட்டது தெரியும். புலனாய்வு என்ன ஆகிவிட்டது? கிணற்றில் போட்ட கல் மாதிரி போய் இருக்கிறது. போலீஸ் சுதந்திரமாக புலனாய்வு செய்தபோது, புலனாய்வு அரம்பித்து இருக்கிற நேரத்தில் பாராளுமன்றச் செயலாளர் அங்கே போகிறார். அந்த இடத்தில் பாராளுமன்ற செக்ரட்டரி இரண்டு பப்ளிக் மீட்டிங் போடுகிறார். ஒரு நாள், அதற்கு மறுநாள் என்று இரண்டு பப்ளிக் மீட்டிங் அங்கே பேசுகிறார். அந்த பப்ளிக் மீட்டிங்கில் பகிரங்கமாக பிரகடனப்படுத்துகிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச்

REPORTING SECTION

சேர்ந்தவர்கள் ஒரு பெண்ணைத் துரத்திக்கொண்டு போனார்கள். அந்த பெண் தப்பிப்பதற்காக உமாநாத் வீட்டிற்குள் புகுந்து விட்டாள். அதனால் கோபம் அடைந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கல் வீசினார்கள் என்று பாராளுமன்ற செயலாளர் இரண்டு பப்ளிக் மீட்டிங்குகளில் பேசுகிறார். நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், ஒரு பாராளுமன்ற செயலாளர் ஒரு மினி மினிஸ்டர் பதவி அந்தஸ்து உடையவர். அரசு அந்தஸ்து உடையவர். ஒரு இன்வெஸ்டிகேஷன் நடக்கிற இடத்திற்குப்போய் பகிரங்கமாக, மேடை போட்டு, ஒரு மினி மினிஸ்டர் அந்தஸ்தில் இருக்கக் கூடியவர் இப்படிப் பேசினால், அந்த லைன் ஆப் இன்வெஸ்டிகேஷனை இன்புளுயன்ஸ் செய்யாதா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். நாங்கள் இங்கே பேசுகிற நேரத்தில், அது இன்வெஸ்டிகேஷனை மிஸ்டைரக்ட் செய்துவிடும் என்று எங்களைப் பார்த்து சொல்கிற நேரத்தில், ஒரு மினி மினிஸ்டர் அந்தஸ்து உடையவர் பகிரங்கமாக இப்படித்தான் நடந்தது என்று டிக்ளேர் பண்ணி சொல்கிறார் என்றால் It is nothing but abject interference in investigation — absolute obstruction of free investigation. எனவே நான் சொல்லவிரும்புவது—என் வீடு தாக்கப்பட்ட சம்பவம் குறித்த புலனாய்வு செத்துப்போய்விட்டது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒரு சட்டம்

(1) ஒழுங்குப்பிரச்சினைகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) அவைக்குள் இருக்கும் உறுப்பினர்களிடம் முரசொலிப் பத்திரிகை விநியோகிக்கப்பெறுவது குறித்து.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சபைக்குள் '' முரசொலி '' பத்திரிக்கை இப்போது அனைவருக்கும் கொடுத்து வருவதாகத் தெரிய வருகிறது. அது தங்களுடைய அனுமதியோடு இங்கே வழங்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என் அனுமதியோடு இல்லை. ஆனாலும் அதை உடனே விசாரித்து தகவலை அவைக்குத் தரத் தயாராக இருக்கிறேன்.

(2) வரவு-செலவுத்திட்டம், 1979–80 வாக்கெடுப்பு.—தொடர்ச்சி

கோரிக்கை எண் 15. காவல்துறை.

கோரிக்கை எண் 16. தீயணைப்புப் பணிகள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : லாரிகளில் ஆட்களை ஏற்றிக்கொண்டு போவதைப்பற்றி ஒரு தடுப்பு உத்தரவு நம்முடைய மாநிலத்தில் இப்போது இருக்கிறது. நான் கூற விரும்புகிறேன். அந்தச்

சட்டத்தை, அந்த உத்தரவை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கூறவிரும்புகிறேன். அது ஒரு பாதிப்பு செய்யும் உத்தரவாக இருக்கிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. அந்த உத்தரவு எதிர்க்கட்சிகளைத் துன்புறுத்தும் உத்தரவாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் லாரியில் ஆட்களை ஏற்றிச் செல்கிற உரிமை ஆளும்கட்சிக்காரர்களுக்கு மட்டும் ஏகபோக உரிமை வழங்கும் முறையில் இருக்கும் ஒரு உத்தரவாக அது இருக்கிறது. நான் என்னுடைய அனுபவத்தில் இருந்து இதைச் சொல்கிறேன். அதற்கு ஒரு சாம்பிள்-லேடஸ்ட்-நடந்ததைச் சொல்கிறேன். எங்களது அனைத்திந்திய சி.ஐ.டி.யு. மாநாடு சென்னையில் நடந்தது தெரியும். பஸ்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் ஆர்வத்தோடு இருந்து ஏராளமான தோழர்கள் லாரிகளில் வந்தார்கள். அங்கே ஆலந்தூர் பகுதிக்கு அவர்கள் வந்ததும் போலீசார் அவர்களை நிறுத்தி சார்ஜ் செய்து விட்டார்கள். பல்வேறு மாவட்டங்களில் இருந்து வரும் டிரைவர்களை இப்படிச் செய்தால் அவர்கள் கேஸ்கள் நடக்கிறபோது சென்னைக்கு ஒவ்வொரு வாய்தாவுக்கும் எப்படி வருவார்கள்? அப்படி வருவது நடைமுறைக்குச் சாத்தியம் அல்ல. அவர்கள் இந்த வகையில் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள்.

ஆனால் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் செய்தால்என்னசெய்கிறீர்கள்? 3—2—1979 சென்னையில் அண்ணா நினைவு நாள் கொண்டாடப் பட்டது. அதற்கு டி.என்.எஸ். 8088 லாரியில் ஏராளமான ஆட்கள் சவாரி செய்தார்கள். போலீஸ் தடுக்கவில்லை. அவர்களை சுதந்திரமாகச் சுற்றுவதற்கு விட்டுவிட்டார்கள். ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, தடுக்கவில்லை என்றால் அந்த லாரியில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகம், தாராபுரம் நகரக்கிளை என்று போர்டு போட்டு இருந்தார்கள். அதே போல், டி. என். எஸ். 9610, டி. என். யு. 3889, எம். டி. டி. 7942, உபயோகப்படுத்தப்பட்டதையும் நான் பார்த்தேன். பார்த்தவர்கள் சாட்சியம் சொல்லவும் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் தடுக்கப்படவில்லை, அவர்களும் சுதந்திரமாக அனுமதிக்கப் பட்டார்கள். அதேபோல், திருநெல்வேலியில் பெரியார் விழா. அதற்கும் அ.தி.மு.க. ஊழியர்கள் ஏராளமாக வந்தார்கள். நான் பார்த்தேன். எம்.டி.ஏ. 7038, எம்.டி.யு. 7471-ல் வந்தார்கள். அவர்களையும் போலீஸ் தடுக்கவில்லை. சுதந்திரமாக அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். ஒருக்கால் அரசாங்கம் சொல்வார்கள், லாரியில் டிராவல் பண்ணினால் ஆக்சிடெண்ட் ஏற்படும், அதற்காக உபயோகிக்கக்கூடாது என்று தடுத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்வார்கள். அப்படியானால், அக்டோபர் 23 பந்தின்போது இரவு 12 முதல் விடிய விடிய கைது செய்யப்பட்ட ஊழியர்களை லாரியில் ஏற்றி பல மாவட்டங்களில் உள்ள சென்டிரல் ஜெயிலுக்கு அனுப்பினீர்களே, திருச்சி சென்டிரல் ஜெயிலில் என் கண்ணால் நானே பார்த்தேன்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ரா. உமாநாத்]

(முற்பகல் 9-40).

நான் கேட்கிறேன். அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் லாரியிலே சென்றால் ஆக்சிடென்ட் ஏற்படும் என்று தடை செய்தார்கள். அப்படியானால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய இவர்கள் லாரியிலே ஏறுகிறபோது ஆக்சிடென்ட் ஏற்படலாம் அல்லவா? எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு ஆக்சிடென்ட் நடந்தால் பரவாயில்லையா? எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்தானே ஆபத்து வந்தால் வந்து விட்டுப்போகிறது என்ற நோக்கத்தோடு செய்தீர்களா? ஆகவே அது சரியான முறையிலே யூஸ் பண்ணப்படவில்லை. இது என்ன சட்டம்? ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு சட்டம், சர்க்கார் கட்சிக்கு ஒரு சட்டமா? பிரஜைகளுக்கு ஒரு சட்டம், ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு சட்டமா? Are we second-rate citizens in this respect? என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவேதான் நான் எம்ஃ பேட்டிக்காக நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைத் தயவுசெய்து ரத்து செய்யுங்கள். As a rule it becomes ஆகவே தடைச்சட்டத்தை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். அதிலே கட்சி வித்தியாசம் பார்க்கப்படுகிறது. என்னுடைய அனுபவம் காரணத்தால் சொல்கிறேன். ஒரு விசேஷ அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன். இந்த மாதிரிச் சூழ்நிலையிலே என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சி. கோவிந்தராசன் அவர்கள் ஐ. ஜி.யை போனிலே காண்டாக்ட் பண்ணினார்கள். இந்த மாதிரி நடந்திருக்கிறது, ஆகவே அந்தக் கேஸ்களை வாபஸ் வாங்கவேண்டும் என்று கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொன்னார். அதற்கு ஐ. ஜி. என்ன பதில் சொன்னார் தெரியுமா? I am helpless. It is law என்று கூறினார்கள். அப்படியானால் இந்தச் சட்டத்தை ஆளும் கட்சியினர் மீறுகிறார்களே, அதைத் தடுக்கலாமே, அதிலேயும் அந்த ஐ. ஜி. ஹெல்ப்லெஸ். அங்கேயும் ஹெல்ப்லெஸ், இங்கேயும் ஹெல்ப்லெஸ். ஆகவேதான் நான் கேட்க விரும்புவது- Am I to take it that the I.G. is paralysed in either using his discretion which he should or discharging his duty which he must. முதலமைச்சர் பதில் சொல்லும்போது விளக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்ற வேண்டும் என்று நான் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தொழிலாளர்களின் கிளர்ச்சியில் முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாக போலீஸ் தலையிடுவது பற்றி அடிக்கடி பேசி இருக்கிறேன். ஆகவே நான் அதைப்பற்றி அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. ஒரு விஷயத்தைமட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்.ஜி.ஓ.க்கள் போராடினால், வங்கி ஊழியர்கள் போராடினால், யந்திரத் தொழிலாளர்கள் போராடினால் அடிக்கடி நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும் "அந்த ஊதியம் கூட கிடைக்காத கிராமப்புற ஏழைகளின் வாழ்க்கையை உயர்த்தத்தான் நான் முதலிடம் கொடுப்பேன்" என்று கூறி வருகிறார்கள் Proof of the pudding is in the eating. அதுபோல் இந்த அரசாங்கத்தின் உண்மையான உத்தேசம் என்ன என்பது சொல்லில் தெரியாது, நடைமுறையில்தான் தெரியும். இங்கே ஒரு விஷயத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாயவரம் தாலுகாவில் ஆக்கூர் என்ற இடத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கம் நிர்ணயித்த கூலியாகிய 6 ரூபாய் ஆண்களுக்கும், 4 ரூபாய் பெண்களுக்கும் என்பது மறுக்கப் பட்டது. அந்தக் கூலியைக்கூட அங்கே இருக்கின்ற நிலப்பிரபுக் கள் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அதாவது அந்தக் கூலி கொடுக் கப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கம் நிர்ணயித்தது. ஆகவே அரசாங்கம் நிர்ணயித்த கூலியைக் கொடுங்கள் என்று அந்த கிராமப்புற ஏழைகள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். நாற்பது நாட்கள் வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. அப்போது அந்த நிலப் பிரபுக்கள் வெளியாட்களைக் கொண்டுவந்தார்கள். அப்போது எல்லாம் போலீசார் யார் பக்கம் நின்றார்கள்? சர்க்கார் நிர்ணயித்த கூலியைக் கொடுக்காத நிலப்பிரபுக்கள் பக்கம் நின்றது. அந்த ஏழைகள் சட்டப்படியான கூலி வேண்டுமென்று கோரி போராடுகின்றபோது, வெளியாட்கள் நிலப் பிரபுக்களால் கொண்டுவரப்பட்டபோது அரசாங்கத்தினுடைய ஆயுதம் என்று சொல்லப்படக்கூடிய அந்த ஆர்ம்ஸ், போலீஸ் எந்தப் பக்கம் நிற்க வேண்டும்? நிலப்பிரபுக்கள் பக்கம் நின்றது. இதற்கெல்லாம் ஆதாரம் வைத்திருக்கிறேன். யாரும் சேலேஞ் பண்ண முடியாது. அப்போது போலீஸார் அந்த ஏழை தொழி லாளர்களை வீட்டை விட்டு வெளியே வர முடியாமல் ஹவுஸ் அரஸ்ட் செய்து விட்டது. ஆனால் நிலப்பிரபுக்களும், கொண்டுவரப்பட்ட வெளியாட்களும் சுதந்திரமாக நடமாடினர். அவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டது. சட்டத் தின்படி கொடுக்கப்படவேண்டிய கூலி முறியடிக்கப்பட்டது. I can give umpteen instances.

ஆகவேதான் சொல்கிறேன். தமிழக அரசு கிராமப்புற மக்கள் மீது காட்டுவது பரிவல்ல. கிராமப்புற ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக இந்த அர சாங்கம் அவர்கள் பக்கம் நிற்கவில்லை. நடைமுறையில் அப்படி இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு முதலமைச்சர் பதில் கூற மாட்டார் என்பது எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் இதை இங்கே ஏன் பேசு கிறேன் என்றால் பத்திரிகைகளிலாவது இந்த உண்மையைப் பிரசுரிப்பதின் மூலம் கிராமப்புற ஏழை மக்களுக்கு நியாயம் வழங்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் பேசுகிறேன்.

அடுத்த கேஸ்கள் சம்பந்தமாக அரசின் கொள்கை விஷயமாக ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிற்சாலைகளிலும், கிராமங்களிலும் சமரசம் ஏற்பட்ட பின் கேஸ்கள் வாபஸ் பெற வேண்டும் என்பது எங்களது கோரிக்கை. இதை நாங்கள் அடிக்கடி வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் வன் முறையில் சம்பந்தப்பட்டது போக மற்ற கேஸ்களை வாபஸ் பெறுவதாக அரசு அடிக்கடி இரண்டு மூன்று தரம் கூறி இருக்கிறது. அப்படியும் இல்லையே. கைத்தறித் தொழி லாளர்கள் அமைதியான முறையில் மூன்று நாட்கள் மறியல்செய் தார்கள். அவர்கள் மிகவும் அமைதியான முறையில் மறியல் செய்தார்கள்.

அது சம்பந்தமாக இந்த அவையிலே பிரச்னை வந்தது. அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறிவிட்டார்கள். கேஸ் வாபஸ் வாங்கக் கூடாதா, அமைதியான முறையிலேதான் அதைச் செய்தார்கள். அப்படிச் சொல்லியும் இன்றைக்கு வரை அந்தக் கேஸ் வாங்கப்படவில்லை. நோ கான் விடன்ஸ் மோஷனுக்கு பதில் அளிக்கும்போது, டி. ஐ. சைக்கிள்ஸ் சம்பந்தமாக கோப்புகளை வரவழைத்து நானே பார்த்து வாபஸ் வாங்க வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி முடிவு செய்கிறேன். என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் மாதம் 22 ஆகிவிட்டது, எந்த மாறுதலும் இல்லை. மறு பக்கம் அந்தத் தொழிலாளர்கள் மீது கேஸ் போடப்படுகிறது. அந்த முதலாளிகள் வருகின்ற சாட்சிகளை வராமல் தடுத்து நிறுத்தி, கேஸ்களை இழுக்கடிக்கிறார்கள். கோர்ட்டில் மாஜிஸ்ட்ரேட்டும் அந்தக் கேஸை டிஸ்மிஸ் பண்ணுவதில்லை, சாட்சிகள் வரட்டும் சாட்சிகள் வரட்டும் என்று சொல்லி ஒரு வருஷம் அந்த ஒர்க்கர்ஸை இழுத்தடித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். தொடர்ந்து இப்படி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து வன்முறை சம்பந்தமாகச் சொல்கிறேன். வன்முறை என்றால் எப்படி முடிவு செய்கிறார்கள்? போடப்படுகிற கேஸ் செக்ஷனைப் பார்த்து போடவேண்டும். அந்தச் செக்ஷன்படி ரிக்கார்டை யார் தயார் செய்கிறார்கள்? இன்வெஸ்டிகேஷன் அடிப்படையில் செய்தால் திருப்தி ஏற்படும். எப். ஐ. ஆர். அடிப்படையில் போடுவதும் கிடையாது. முதலாளிகள், நிலப் பிரபுக்கள் சொன்னவுடனேயே ஸ்டிரெய்ட்டாகக் கேஸ் போடுகிறார்கள். நாங்கள் சொன்னால் செய்வதில்லை. முதலாளிகள் போலீஸை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி கேஸ் போட வைக்கிறார்கள். ஒரு லேட்டஸ்ட் கேஸ் பற்றி சொல்கிறேன். நாகப்பட்டணத்தில் உள்ள தொழிலாளர்களுடைய ஒற்றுமையை உடைப்பதற்காக அங்குள்ள முதலாளிகள் போலீஸை தூண்டி கேஸ் போட்டார்கள். இப்படி மூன்று இருக்கின்றன. கோர்ட்டில் ஜாமீன் கேட்கிற போது அவர்கள் நாகப்பட்டணத்தில் இருக்கக் கூடாது, திருவாரூரில் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி திருவாரூருக்கு அனுப்பினார்கள். அவர்களுடைய குடும்பத்தை பிரித்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு ஆண்டு இழுக்கடித்து அந்தக் கேஸ் கடைசியாக முடிந்து அவர்கள் கம்பிளிட்டாக அக்விட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் இப்போது கேட்கிறேன். அப்போதே வாபஸ் வேண்டும் என்று கேட்ட போது, எஸ். பி. அவர்கள் இது வன்முறை என்று சொன்னார்கள். கம்பிளிட் அக்விட்டல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கிடையில் அவர்கள் ஒரு ஆண்டு ஜெயிலில் இருந்தது வீண் தானே? அங்கே அவர்களை திருவாரூரில் வைத்து அவர்களது குடும்பத்தைப் பிரித்தது வீண் தானே? இப்படி இந்தக் கேஸ் இழுக்கடித்து ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் செலவழித்தது வீண் தானே. ஆகவே, இப்படி கேஸ் போடுவதில் யாருக்கு பலன்? அந்த முதலாளிகள்

கேஸ் அக்விட் ஆகும் என்று தெரிந்தாலும், அங்குள்ள தொழிலாளர்களுடைய ஒற்றுமையை பலவீனப் படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக பல துன்பங்களுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை கிராமப்புறங்களில் இருக்கிறது. அதற்கு எல்லாம் அரசாங்கம் ஈடுகொடுக்க வேண்டுமா? இந்த மாதிரி பாகுபாடு இருக்கக் கூடாது. பி.எச்.இ.எல்.-லில் ஒரு வேலை நிறுத்தம் 6-ம் தேதி நடத்தினார்கள். அந்த மானேஜ்மென்ட் போலீஸ் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி ஒரு கேஸ் போட வைத்திருக்கிறார்கள். இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால் அவர்கள் நேற்றுதான் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். 10 நாட்களுக்குப் பிறகு கைது செய்யப்பட்டார்கள். 6-ம் தேதிக்கு மறுநாளே 7-ம் தேதி கைது செய்யப்பட்டிருக்கலாம், அல்லது 8-ம் தேதி கைது செய்யப்பட்டிருக்கலாம். அப்படி அவர்களை அரெஸ்ட் பண்ணவில்லை. அவர்கள் அகில இந்திய அடிப்படையில் வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோரிக்கைகளை வற்புறுத்துவதற்காக அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் சொல்கிறேன்—முதலிலே அந்தக் கேஸை வாபஸ் வாங்கினால் நலமாக இருக்கும். மேலும் தோழர் டி. ஜி. கைவிலங்கு செய்யப்பட்டு கேஸ் போடப்பட்டது. கடந்த 14-7-1978 அன்று ஒரு கடிதம் கொடுத்தோம். அரசாங்கம் விசாரணை வைத்து 20 மாதம் ஆகிவிட்டது. இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் இந்த ஆட்சியில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

(முற்பகல் 9-50).

அடுத்தபடியாக, போலீஸ் அத்துமீறலும் கொடுமைகளும் அதிகரித்துள்ளன என்கிற விஷயத்தை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன். லாக்-அப் கொலைகள் பல நடந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. போலீஸ் அத்துமீறல்கள் வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது. போலீஸ் ஜபர்தஸ்து அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதற்கு திருப்பரங்குன்றம் சம்பவம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். போலீஸ் அத்துமீறல் குறித்து, மூன்று வாரங்களுக்கு முன்பு நடந்த ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்லுகிறேன். லேட்டஸ்ட்டாக நடந்தது, பழைய செய்திகளை சொன்னால் அதெல்லாம் செத்துப்போன சம்பவங்களாக இருக்கும். இது அண்மையில் நடந்தது, சிவகிரி சரகம் என்ற இடத்தில் ஒரு மந்தை—பொது இடம். அங்கு 24-3-1979 அன்று இரவு 9 மணி, போலீஸ் லாரி ஒன்று வருகிறது. அங்குள்ள மந்தையில் கூட்டம் இருக்கிறது. திடீரென்று போலீஸ் இறங்கி அடி. அது அவர்களுடைய பழக்கம். அப்படித்தான் அவர்களுக்கு ட்ரெயினிங் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அடியைப் பொறுக்க முடியாமல் அங்கு நின்றவர்கள் எல்லாம் ஓடிப்போய் இருக்கிறார்கள். செல்லபாண்டியன் என்பவர், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் பார்டி செக்ரட்டரி, அவர் ஓடிப்போகவில்லை. சாவகாசமாக போயிருக்கிறார், அப்படி நடந்து சென்று கொண்டிருந்த

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ரா. உமாநாத்]

அவரைப் பார்த்து, ''என்னடா இவ்வளவு மெதுவா நடந்து போறே. எல்லோரும் ஓடிப் போகும்போது நீ மட்டும் என்ன மெதுவா போறே'' என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர் தான் மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லவும், அவரை பிடித்து அடி அடி என்று அடித்ததோடு மட்டுமில்லாமல் லாரியில் ஏற்றி அதிலேயும் அடித்து, பின்னால் ஸ்டேஷனில் கொண்டுபோயும் அடித்திருக்கிறார்கள். * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. உமாநாத் அவர்களுக்கு சபை விதிகளைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். சபையில் * காட்டவேண்டும் என்றால் என்னிடம் அதைக்காட்டி முன் அனுமதியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.......

திரு. ரா. உமாநாத் : முன்னாலும் இதுபோன்று இங்கு * காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எப்போது காட்டினாலும் என்னுடைய முன் அனுமதியைப் பெற்றுவிட்டுத்தான காட்ட வேண்டும்.

திரு. ரா. உமாநாத் : முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட முன்னால் பேசியிருக்கிறார்கள். * *காண்பித்து பேசுகிறார்கள் என்று மேடைகளில் பேசியிருக்கிறார்கள்........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மேடையில் எப்படி நடந்தது என்பது எல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. சபையில் எதை காட்ட வேண்டுமென்றாலும் என்னிடம் காட்டி அனுமதியை பெற்றுவிட்டுத்தான் காட்ட வேண்டும். இங்கே காட்டப்படுகின்ற * என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்........

திரு. ரா. உமாநாத் : அதற்கு நான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன். வேறு * கொண்டு வந்து * காட்டுவேனா? அப்படி எப்போதும் செய்யமாட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. உமாநாத் அப்படி செய்வார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. என்னுடைய அனுமதியில்லாமல் நீங்கள் காட்டியிருக்கக் கூடாது என்பதைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன்.......

திரு. ரா. உமாநாத் : எப்படியோ நான் * காண்பித்து விட்டேன்.........

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அனுமதி பெறாமல் சபையில் காட்டி பேசியதை நான் நீக்க வேண்டியிருக்கிறது. இங்கு அதை காட்டவேண்டுமென்றால் என்னுடைய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் காட்டியிருக்க வேண்டும். ஆகவே * காட்டி பேசியதை நான் அனுமதிக்க முடியாது.

திரு. ரா. உமாநாத் : இதற்கு முன்னால் திரு. அழகர்சாமி அவர்களும் * காண்பித்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும்..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இங்கு எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்களும் என்னிடம் அனுமதி பெற்றுத்தான் காட்டி யிருக்கிறார்கள். திரு. அழகிரிசாமி அவர்களும் என்னுடைய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் காட்டியிருக்கிறார்கள். தாங்கள் என்னுடைய அனுமதியைப் பெறாமல் காட்டி பேசியிருக்கிறீர்கள். ஆகவே அதை நீக்கியாகத்தான் வேண்டும். திரு. உமாநாத் அவர்கள் நீண்டகாலம் பாராளுமன்றத்தில் இருக்கிறார்கள்......

திரு. ரா. உமாநாத் : பாராளுமன்றத்தில் இப்படி கிடையாது. இதை காட்டியிருக்கிறேன். இப்போது நீங்கள் உங்கள் அனுமதியைப் பெற்றுவிட்டுத்தான் காட்டவேண்டும் என்று ரெய்ஸ் செய்திருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதிப்படி நாம் நடக்க வேண்டும். நீங்கள் காட்டுகிற * இதில் சம்பந்தப்பட்ட * தானா என்பதை நான் தெரிந்து கொண்டு முடிவு எடுக்கிற வரையில் நீங்கள் இங்கே அதை காட்டியிருக்கக்கூடாது. ஆகவே * காட்டி அதையொட்டி பேசிய வார்த்தைகளை மட்டும் சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். திரு. உமாநாத் அவர்கள் * காட்டு வதற்கு அனுமதி பெறவில்லை. மற்ற தலைவர்கள் எல்லாம் * காட்டியபோது அனுமதி பெற்றிருந்தார்கள் என்று சொன் னீர்கள். அவர்கள் சொல்வதை நம்பித்தான் நீங்கள் இவ்வாறு அனுமதித்து இருக்கிறீர்கள். சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்ற இடத் தில் போய் ஸ்பாட் வெரிபிக்கேஷன் செய்ய முடியாது, இப்போது பிரச்சினை தங்கள் அனுமதியை பெறாமல் *காட்டினார்கள் என் பதுதான். ஆகவே தாங்கள் * காட்டியதை மட்டும்தான் நீக்க வேண்டுமே தவிர இதன் தொடர்பாக அவர் பேசியதையெல்லாம் தாங்கள் நீக்குவது சரியா என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1979 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சங்கரய்யா அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்வது, நாம் வைத்திருக்கின்ற விதிமுறைகளைத்தான் சொன்னேன். * காட்டிய பிரச்சினை வரை நீக்குமாறு உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: ஆகவே அடித்தார்கள், அவர் போட்ட சட்டையைக் கிழித்தார்கள். அப்படி கிழிகின்ற அளவுக்கு அடித்தார்கள், நையப் புடைத்தார்கள் ; ஊமைக் காயம் ஏற்படும் அளவுக்கு அடித்தார்கள். சில சொட்டு இரத்தம் அவருடைய சட்டையிலே படும் அளவுக்கு பயங்கரமாக அடித்தார்கள். அதனால், ஊரிலே பரபரப்பு ஏற்பட்டு, சி.பி.ஐ., சி.பி. எம்., டி.எம். கே., இந்திரா காங்கிரஸ் ஆகியவர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து ஜாயின்ட் கம்ப்ளெயின்ட் எஸ். பி.க்கு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு போர்ஷனை நான் படிக்கிறேன்.

" இம் மாதிரியான செயல், உண்மையிலேயே அரசியல் வாதிகளாகிய எங்களுக்கு மிகப் பெரிய அதிர்ச்சியையும், போலீஸ் நிர்வாகத்தின் மீது மிகப் பெரிய அவநம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. நாட்டின் நலன்கள், அதன் சர்வாம்சக் கொள்கைகள் ஆகியவற்றிற்கு தம்மை அர்பணித்துள்ள அரசியல்வாதிகளுக்கு இந்த போலீஸ் நிர்வாகத்தின் கீழ் சுதந்திரமாக செயல்படுவதில் அச்சமும், அவநம்பிக்கைக்கும் உட்பட்டிருக்கிறோம். நாங்கள் மேற்கூறிய சம்பவங்களுக்கு எங்களால் போதுமான ஆதாரங்களைத் தங்கள் முன் கொடுக்க முடியும்" என்று ஜாயின்ட் கம்ப்ளெயின்ட் கொடுத்திருக்கிறோம். இதிலே போலீஸ் எக்சஸ் சீரியசாக இருந்து இருக்கிறது.

அதேபோல், தென்காசியில் போலீஸ் ஸ்டேஷன் முன்பு டெமான்ஸ்ட்ரேஷன் செய்யப்போவதாக டி. எஸ். பிக்கு முதலிலேயே செய்தி சொல்லியிருக்கிறார்கள். டி. எஸ். பி. ஓடிவந்தார். டெமான்ஸ்ட்ரேஷன் செய்ய வேண்டாம், நான் 2 ஆம் தேதி என்கொயரிக்கு வருகிறேன் என்று சொன்னார். டெமான்ஸ்ட்ரேஷனைக் கைவிட்டார்கள். 2 ஆம் தேதி டி. எஸ். பி. வரவில்லை. 4 ஆம் தேதி வருவதாகச் சொன்னார்கள். 4 ஆம் தேதியும் வரவில்லை. பின்னர் 6 ஆம் தேதி வருவதாகச் சொன்னார்கள். அன்றும் வரவில்லை. ஆனால், சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் எழுத்து மூலமாக எழுதிக் கொடுங்கள், அதை நான் பாசிவேட் செய்கிறேன் என்று சொன்னார். இந்த மாதிரி ஊரிலே ஜனங்களிடையே ஒரு பரபரப்பு. ஆனால் டி. எஸ். பி. என்கொயரிக்கு வருவதாகச் சொல்லி, தட்டிக் கழித்துக் கொண்டே போனதால் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து போலீஸ் ஸ்டேஷன் முன்பு தர்ணா செய்வதாக அறிவித்த பிறகு 16 ஆம் தேதி, மூன்றாம் நாள்தான் அவர் என்கொயரிக்கு வந்திருக்கிறார். இந்த மாதிரியான நிலைமை, எக்சஸ் இன்றைக்கு

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

அன்றாடம் நடக்கும் நிகழ்ச்சியாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. லேட்டஸ்ட்டாக மாயூரத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சி, 3 ஆம் தேதி நடந்திருக்கிறது. Police attacking Thirumanancherry—Harijan people are frightening—action prayed—particulars coming—Ganesan Marxist Secretary, Kuttalam. அதேபோல், எங்கள் பார்ட்டி செகரட்டரி, கோர்ட்டூரிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியைப் பற்றி அறிவித்திருக்கிறார். On 21-3-79 Murugan brought from temple to Police station, Kottur and beaten by shoe without reasons pray public enquiry and suitable action Secretary Kisan Sabha, Pongaliyur. இந்த மாதிரி நடவடிக்கைகள் இன்றைக்கு அன்றாடம் நடக்கும் நடவடிக்கைகளாக இருக்கிறது. அதற்குப் பின் ஒரு வக்கீல் சம்பவம்.

அதற்குப் பின் ஒரு செய்தி. சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனிலே நான்கு மணி நேரத்திற்கு ரயில் நிறுத்தப்பட்டது. ஏன் ? என்ன சம்பவம் நடந்தது? ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ரிசர்வேஷன் வேண்டும் என்று கேட்டார். ரிசர்வேஷன் கிளார்க் பார்த்துவிட்டு, சீட் இல்லை என்று வெயிட்டிங் லிஸ்டில் போட்டார். அவர் வெளியே வந்தபோது, ஒரு ஆளை வைத்து அடித்தார். இந்த நிலைமையில் ரயில் நான்கு மணி நேரம் ஓடவில்லை. இந்த மாதிரியான கொடுமைகள், அச்சுறுத்தல் எல்லாம் இன்றைக்கு போலீஸ் துறையிலே இருந்து வருகின்றது. சமுதாயத்தை அச்சுறுத்தும் அளவுக்கு அது வளர்ந்து வருகிறது. இதனால், நீதி மன்றங்களை ஸ்தம்பிக்கச் செய்கின்றது. ரயில் போக்குவரத்தை ஸ்தம்பிக்கச் செய்கிறது. கல்லூரிகள் மூடச் செய்கின்றது; போக்குவரத்து இதனால் ஸ்தம்பிக்கின்றது. இதெல்லாம் இந்த அரசு வந்த பிறகுதான் என்று நான் கூறவில்லை. அப்படிக் கூற மாட்டேன்.

ஆனால், இக் கொடுமைகளை இந்த அரசு எப்படி அணுகுகிறது ? இது போலீசிலே ரொம்ப காலமாக இருக்கிறது. இவற்றை அரசாங்கம் அடக்குகிறதா ? அல்லது ஊக்குவிக்கின்றதா என்பது கேள்வி. ஆனால், எங்கள் கருத்து, அரசாங்கம் இதை ஊக்குவிக்கின்றது என்பதுதான். இக் கொடுமைகளுக்கான காரணம் பற்றி அரசின் கணிப்பு என்ன ? போனதரம் போலீஸ் மானிய விவாதத்தின்போது முதல்வர் அவர்கள் கூறினார்கள் ; அது ரிகார்டிலே இருக்கிறது. ' காவல் துறையில் இருக்கின்றவர்கள் அனைவரும் தவறு செய்கிறார்களா என்று கேட்டால்—நான் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. யாரோ ஒரு சிலர் செய்கிற தவறுக்கு அந்த இலாகா அனைத்தும் பொறுப்பேற்க வேண்டி இருக்கும் காரணத்தால் ' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, முதல்வர் அவர்கள் அசஸ்மென்ட் படி சில பிளேக்ஷிப்புகள் இந்த டிபார்ட்மென்டிலே இருக்கிறார்கள் என்றாகிறது. இது தவறான கணிப்பு. சில போசமானவர்களின் செயலல்ல. இதுதான் போலீசில் இன்றுள்ள சர்வசாரி நிலைமை. நாங்கள் சொல்லி நம்பவில்லை என்று வேண்டாம். தமிழ்நாடு போலீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்டிலே, 1971லே மூன்று வால்யூம்கள்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ரா. உமாநாத்]

சப்மிட் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ரிப்போர்ட்டிலே ஒரு பகுதியைப் படித்துக் காட்டினால், நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். அதிலே போலீசின் நிலை என்ன என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். ஒருவர் புகாரை எடுத்துக் கொண்டு வந்தால், என்ன நடக்கும் என்பதை இந்த ரிப்போர்டிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். அதைப் படிக்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-00]

"ஒரு புகாரை எடுத்துக் கொண்டு ஒருவர் காவல் நிலையத்திற்குச் சென்றால், அங்கு அவரிடம் புகாரைப் பெற்றுக் கொண்டு அவர் கூறுவதை கவனமாகவோ பொறுமையாகவோ கேட்க மாட்டார்கள். நிலைய ரைட்டர் மற்ற அலுவல்களில் மிகவும் பிஸியாக இருப்பார். இந்நிலையில் வந்தவரை காலவரையற்ற முறையில் காத்திருக்கச் செய்வார். வந்தவர் தனது புகாரை சீக்கிரம் கவனிக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தினால், போலீஸ்காரர் வந்தவரை இழிவான பாஷையில் திட்டுவார். அதோடு நிற்காமல் குறைசொல்ல வந்தவர் மீதே வழக்குப் போடுவேன் என்று மிரட்டுவார்".

இதுதான் போலீசில் இருக்கிற நிலைமை. இது போலீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் ஒரு போர்ஷன். இன்னொரு போர்ஷன், அடிக்கடி போலீஸ் கள்ள கேஸ் பிடிக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி போலீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட் சொல்கிறது—

"சில சந்தர்ப்பங்களில் போலீஸ்காரர்கள் பொய் வழக்குகளை ஜோடிக்கின்றனர். சாட்சிகளை நிச்சயிக்க அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள சமூக விரோதிகளைத்தான் போலீஸ் நம்பி இருக்கிறது. இந்த நபர்கள் ரவுடிகளும் குண்டர்களும் ஆவர். இவர்கள் அந்த வட்டார பொதுமக்களை பீதியிலேயே மிரட்டி வைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். குறிப்பாக, குடிசைப் பகுதியில். இப்படிச் செய்வதன் மூலம் குறுகிய காலத்தில் சாட்சிகளைத் தயார் செய்ய முடியும்".

இதுவும் போலீஸ் நிலையத்தில் வருகிற நிலைமை. இவ்வளவுக்கும் காரணம் என்ன ? அதையும் போலீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட் கூறுகிறது—

"பொதுமக்கள் மத்தியில் ஒரு அச்சத்தையும் பீதி மனப்பான்மையையும் உண்டாக்கினால்தான் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை வெற்றிகரமாக நிர்வகிக்க முடியுமென கான்ஸ்டேபிள் முதல் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வரை நினைக்கின்றனர்".

This is police philosophy.

இதுதான் போலீஸ் ஃபிலாசபி. இதை அனுமதிக்க விரும்பினால்—விரும்பமாட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது அவசியம்—

But you have to deal with the attitude of the Police. போலீஸ் இயந்திரத்தின் ஃபிலாஸபி வெளியே இருந்து கம்ப்ளெயின்ட் கொடுக்க வருபவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது என்றால் இதுதான் போலீஸ் கொடுமைகள் என்று சொல்லுகிறேன்.

சமீபத்தில் மக்கள் போராட்டங்களில் லத்தியால் அடிப்பதும், துப்பாக்கியால் சுடுவதும் ஒரு போக்காகவே வளர்ந்து வருகிறது என்பது எங்கள் கணிப்பு. அரசாங்கத்தின் சட்டம் அமைதி காப்பாற்றும் கொள்கையிலும் கோளாறை அது எடுத்துக் காட்டுகிறது என்பது எங்கள் கருத்து. மக்கள் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைத்து அமைதி காப்பது என்பதற்குப் பதிலாக, அடித்து நொறுக்கி, சுட்டு, பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது என்ற அணுகுமுறை சரியல்ல என்பது எங்கள் கருத்து. மக்கள் சொந்தஸிப்பை மக்களின் பிரச்சினையுடன் இணைத்துப் பார்ப்பதில்லை. சட்டம், அமைதி என்கிற விஷயத்தை மக்கள் பிரச்சினையில் இருந்து தனித்துப் பார்ப்பது என்பது சரியான அணுகுமுறையாகாது. 'ஹ்யூமரஸ்' ஆகச் சொல்வதாக இருந்தால், ஐயப்ப பக்தனுக்கு சாமியே சரணம்! என்பது போல், நமது சர்க்காருக்கு லட்டியே சரணம்! கண்ணீர்ப்புகையே சரணம்! துப்பாக்கியே சரணம்—அவைத் தலைவர் அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது.

இந்தப் பார்வைதான் வாசைக்குளம் துப்பாக்கிச் சூட்டில் பளிச்சென்று மின்னி மறைந்தது. பைப் லைன் போடுவதை விவசாயிகள் தடுத்தது அன்றுதான் முதல் தடவையா? ஃபயரிங் நடந்த அன்றுதான் தடுத்தார்களா? இல்லை. இதற்கு முன்னாலும் தடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது முதல்வர் அவர்கள் அதை நிறுத்த உத்தரவிட்டு விவசாயிகளைக் கன்வின்ஸ் பண்ணுவேன் அல்லது விவசாயிகள் தன்னைக் கன்வின்ஸ் பண்ணட்டும் என்று சொல்லி விசாரிக்க உத்தரவு போட்டு அந்த வேலையை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். இதை முன்னாலேயே செய்திருக்கலாம். 'மாஸ்' ஆகத் தடுக்கிறார்கள் என்பது முன்னாலேயே நடந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு போலீஸ் வன்முறையில் இறங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு நிறுத்தியதை முன்னாலேயே நிறுத்தியிருக்கலாம் அல்லவா? ஏன் என்றால் பேச்சு வார்த்தையைவிட, துப்பாக்கி முனையில் அதிக நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறீர்கள். பிரச்சினை வரும்போது நாம் விட்டுக் கொடுத்தால் எது செய்தாலும் சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்ற எண்ணம் வந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. மக்கள் பிரச்சினையில், மக்கள் அதிருப்திப் படக் கூடிய நிலையில், மெகானிகல் லா அண்டு ஆர்டர், டெக்னிகல் ஆஸ்பெக்ட் ஆப் தி லா அண்டு ஆர்டர் என்று பார்க்காமல் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் தீர்வு காண என்ன வழிவகைகள் என்று பார்க்க வேண்டும். லா அண்டு ஆர்டர் பிரச்சினையில் தீர்வு காண துப்பாக்கி முனையில் அல்லவா நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறீர்கள்.

சட்டம், அமைதி பிரச்சினையை எப்படிப் பார்ப்பது சரியாக இருக்கும்? நமது முதல்வர் அவர்கள் கலந்து கொண்டு முதலமைச்சர்களின் மாநாட்டில் தோழர் ஜோதி பாசு, மேற்கு வங்க முதலமைச்சர் கூறினார், எங்கள் கட்சியின் நிலையைக் கூறினார்.—

Administrative vigilance and efficiency இருக்க வேண்டும்.

"நாட்டில் பயங்கரமான அளவில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மக்கள் தொகையில் 70 சதவிகிதம் வறுமை கோட்டுக்குக் கீழ் வாழ்கிறார்கள். நாட்டு மக்களின் பின் தங்கிய பகுதியினருக்கு எதிராக, சமூக ஒடுக்குதலும் கொடுமைகளும் இன்னமும் தொடருகின்றன. நகர்ப்புறங்களிலும் கிராமப்புறங்களிலும் சுரண்டுகிற வர்க்கங்களின் வர்க்க ஆதிக்கம் என்பது வாழ்க்கையின் ஒரு உண்மையாக இருக்கின்றன. ஆகவே இத்தகைய ஒரு பின்னணியில் தான் சகஜ நிலையை ஏற்படுத்த நாம் வழி காணவேண்டியுள்ளது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், இந்த முயற்சியில் மக்களது பாத்திரத்திற்குத்தான் நான் அழுத்தம் கொடுப்பேன். சமூக விரோதிகளை ஒதுக்கி வைப்பதற்கும், கிரிமினல் குற்றங்களை எதிர்த்து போராடுவதில் உதவி புரிவதற்கும் சமுதாயத்தின் பல்வேறு பிரச்சினைகளில் ஆழமான அக்கறை எடுத்துக் கொள்வதற்கும் மக்களை நாம் திரட்ட வேண்டியிருக்கும்." எப்படி என்றால், வெண்ணிறப் படை அமைத்து அல்ல, அவர் சொல்லக் கூடியது வேறு. 'மக்களைத் திரட்டும் இந்தப் பணியை வெற்றிகரமாக செய்வதற்கு, மக்கள் மத்தியில் சித்தாந்த ரீதியாகவும் அரசியல் ரீதியாகவும் ஒரு இயக்கத்தை விடாது தொடர்ந்து நடத்த வேண்டியது அவசியமாகும். அத்துடன் நிர்வாக விழிப்பும் திறமையும் இணைக்க வேண்டியது அவசியமாகும். மேலும் இந்தப் பிரச்சினையில் ஆளும் அரசு எந்த லட்சியத்திற்காக பாடுபடுகிறது என்பது அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக நான் கருதுகிறேன்.' இதுதான் லா அண்ட் ஆர்டரை எப்படி அணுகுவது என்ற எங்களுடைய அணுகுமுறை. இந்த வார்த்தைகளிலே அது அடங்கியிருக்கிறது.

அடுத்து, தொழிலாளர்கள் போராட்டங்கள் நடந்திருக்கின்றன. குத்தகைதாரர்கள் போராட்டங்கள் நடந்திருக்கின்றன மேற்கு வங்காளத்திலே. இதுவரையிலும் எந்தவிதமான துப்பாக்கிப் பிரயோகமோ லர்த்தி சார்ஜோ அந்த டெமாக்ரடிக் ஸ்ட்ரக்கிள்ஸில் நடந்ததில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். கிளர்ச்சிகள் நடக்கிறபொழுது தூண்டி விடுகிறார்கள் என்றுதான் அதைப் பார்க்கிறார்கள். அது தப்பு. வேலை நிறுத்தம் நடந்தால் தூண்டி விடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். வக்கீல்கள் போராட்டம் நடந்தால்

எக்ஸ்டிரிமிஸ்ட்ஸ் செக்ஷன் அதை தூண்டி விடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். வாகைக்குளம் சம்பவம் என்றால் தூண்டி விடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படியே தூண்டி விடுகிறார்கள், தூண்டி விடுகிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டே இருந்தால், I want our Government to avoid a particular thing. என்ன என்று சொன்னால் Forrestall என்ற ஒரு டிஸிஸ் இருக்கிறது. அது வரக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். What is Forrestall disease? ரொம்ப ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே Forrestall என்பவர் American Secretary of State ஆக இருந்தார். அவர் செஞ்சேனையின் செல்வாக்கு உலகம் பூராவும் வளர்ந்து வருகிறது, அமெரிக்காவிலே அது பரவக்கூடாது என்ற முறையிலே அவர் எந்த மேடையாக இருந்தாலும், பார்லிமெண்டாக இருந்தாலும் செஞ்சேனை வரப் போகிறது, செஞ்சேனை வரப் போகிறது என்று சொல்லி பயம் காட்டிக் கொண்டே இருந்தார். அப்படிப் பேசிக்கொண்டே இருந்தார். திடீரென்று ஒரு நாள் ஜுரம் வந்தது. ஆஸ்பத்திரியிலே 4வது மாடியிலே அவரை அட்மிட் செய்து இருந்தார்கள். உங்களுக்குத் தெரியும், ஜுரம் அதிகமானால் ஜன்னி வரும். Then you do not know yourself அது ஜன்னியாக வந்தது, அவர் திடீரென்று செஞ்சேனை வந்து விட்டது, செஞ்சேனை வந்து விட்டது என்று சொல்லிக் கொண்டே ஓடினார், ஓடினார், ஓடிக்கொண்டே போனார், குதித்தார், கீழே விழுந்தார், ஆள் அவுட். இது உண்மையாக நடந்தது. அதைத் தொடர்ந்துதான் Forrestall disease என்ற பெயர் வந்தது. இது கதையல்ல, நடந்தது. ஆகவே நான் சொல்லக் கூடியது என்னவென்றால் இந்த மாதிரியாக தூண்டுகிறார்கள், தூண்டுகிறார்கள், தூண்டுகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டே இருப்பது சரியல்ல. சில போராட்டங்கள் தூண்டிவிட்டே நடக்கின்றன என்று வையுங்கள், அந்தப் போராட்டங்களிலே எங்களுடைய அணுகுமுறை எப்படி இருக்கும் என்றால் சம்பந்தப்பட்ட மக்களுக்கு உண்மையான கிரிவன்ஸஸ் இருக்கிறதா என்று பார்த்து அதைச் சொல்லி தீர்வு காண்கிற முறையிலே ஸ்ட்ரெந்த்தன் பண்ணுகிற வெப்பனாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே அந்தப் பார்வைதான் இருக்க வேண்டும், இந்தப் பார்வை இருக்கக் கூடாது என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊழல் எந்த மட்டத்தில் இருந்தாலும் வெளிக் கொண்டு வருவோம் என்று பறை சாற்றுகிறார்கள். ஆனால் ஊழல்களைப் பிடிக்கும் என்று கருதி விஜிலன்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது. ஆனால் அதற்குள் பிளாக்ஷீப் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் முதலைமச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். என்னுடைய அனுபவத்திலே நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு பெரிய புள்ளி, திருச்சியிலே எஞ்சினியரிங் கல்லூரியின் முதல்வர், இந்த ஆட்சியிலே நிச்சயம் பிடிபடுவார் என்று நம்பினேன். நம்பி குற்றச்சாட்டுகளை நான் முதல்வரிடம் கொடுத்தேன். கல்லூரி முதல்வர்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ரா. உமாநாத்]

நிதிகளை கையாடல் செய்தல், மாணவர்களைச் சேர்ப்பதிலே பயங்கரமான ஊழல், ஆட்களை நியமனம் செய்வதிலே பயங்கரமான ஊழல், செல்வாக்கு உள்ளவர்களை கைக்குள் போடுவது போன்றவற்றில் பயங்கரமான எவிடன்ஸோடு, சாட்சியங்களோடு நான் முதல்வரிடம் கொடுத்திருக்கிறேன். எவ்வளவு சீரியஸான சார்ஜ். அண்ணாமலை யூனிவர்சிடியிலே வைஸ்-சான்ஸலர் ஷிப் என்பது கல்லூரி முதல்வர் பதவியைவிட பெரியது. World-renowned demographer, Dr. Chandrasekhar அவருக்கு அந்தப் பதவியை ஆஃபர் பண்ணியவுடனே வெர்ல்ட் ரினவுண்ட் டெமோகிராபரான அவர் அக்சப்ட் பண்ணினார். அப்படிப்

[முற்பகல் 10-10]

பட்ட உயர்ந்த பதவியை இந்தக் கல்லூரி முதல்வருக்கு ஆஃபர் செய்தபொழுது அதை மறுத்தார், இந்தச் சின்ன இதுவே போதும் என்று அதிலேயே இருக்கிறார். 14 வருஷங்களாக அந்தப் பதவியிலேயேஇருக்கிறார். "வொர்ல்ட் ரினௌன்ட் டெமாகிராபர்" ஒருவர் அக்செப்ட் செய்து கொண்டிருக்கிற அளவுக்கு அவ்வளவு அந்தஸ்து உள்ள ஒரு பதவி ஆஃபர் செய்யப் பட்டபொழுது இது போதும் என்று சொல்கிறார் என்றால் அந்தப் பதவியில் வெஸ்டட் இன்டரஸ்ட் இருக்கிறது என்றுதானே அர்த்தம். நீண்டகாலம் விடாமல் முதலமைச்சருடன் பர்சு பண்ணியதன் விளைவாக சார்ஜ் ஷீட் விஜிலன்ஸுக்கு அனுப்பப்பட்டது. விஜிலன்ஸ் ஆபீசர் ஒருவர் வந்து ஆசிரியர்களை விசாரித்திருக்கிறார் என்று தெரிய வந்தது. அவர்கள் ஏன் அவர்களை விசாரித்தார்கள் என்று பிரச்னையை ஆக்க விரும்பவில்லை. Any way I want serious enquiry இதுவரைக்கும் என்ன நடந்திருக்கிறது என்று எனக்குத் தகவல் இல்லை. ஆனால் நான் கேள்விப்பட்டவரைக்கும், விஜிலன்ஸ் ரிப்போர்ட்டைச் சமர்ப்பித்து விட்டதாகவும், அதில் ஆசிரியர்கள் பேரில் குற்றம் சாட்டி எழுதியதாகவும் அறிகிறேன். கல்லூரி முதல்வர் பேரில் விசாரணை ரிப்போர்ட் கேட்டால் ஆசிரியர்கள் பேரில் ரிப்போர்ட் அனுப்புகிறார்கள் என்றால் If this is true; அப்படி அந்த அதிகாரி செய்தது உண்மையாக இருந்தால், அந்த அதிகாரி கல்லூரி முதல்வரின் செல்வாக்குக்குள்ளே வீழ்ந்து விட்டார் என்று பொருள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஏனென்றால் முந்தய அனுபவமும் இப்படி வந்திருக்கிறது. இதே கல்லூரியில் 1968-ல் ஆசிரியர்கள் இந்த மாதிரிக் குறைகளை எதிர்த்து வேலை நிறுத்தம் செய்தபொழுது திருமலை என்ற சி.ஐ.டி. யைரிப்போர்ட் அனுப்பச் சொல்லி அனுப்பினார்கள். ஆசிரியர்கள் பேரிலே கண்டனம் செய்து, தப்பான ரிப்போர்ட்டை அனுப்பியிருக்கிறார் அவர். இதன் இரகசியம் என்ன என்று அப்பொழுது புரியவில்லை. சோழியன் குடுமி சும்மா ஆடாது. ஆடுகிறது என்றால் ஏதோ இருக்கிறது என்று அர்த்தம். அங்கே போனவர் ஆசிரியர்களுக்கு எதிராக ரிப்போர்ட் கொடுத்தார். விஷயம் என்னவென்று பார்த்தால் திருமலை, சி.ஐ.டி. ரிடையரானதும், He is appointed as a watchman in the Regional

Engineering College by the principal. அவர் ரிடையரான பிறகு வாச்மேனாக அந்தக் கல்லூரியிலே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இன்றைக்கும் அவர் வாச்மேன். நான் கேட்கிறேன், நாமும் சிந்திக்க வேண்டும். அந்த முதல்வருக்கு இவர் அனுப்பிய ரிப்போர்ட்டில் சாதகமாக செய்திருந்தால் தவிர, முதல்வர் இவரை வாச்மேனாக நியமிக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன வந்து விட்டது? ஆகவே, இவ்வளவு பயங்கரமான குற்றச்சாட்டிலே நிச்சயமாக ஏதோ இருக்கிறதுஎன்பதற்கு இதைவிட என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்? சி.ஐ.டி.ஆக அனுப்பப்பட்டவர் விலை போனார் என்பதற்கு இதைவிட என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்?

இப்பொழுது அனுப்பப்பட்ட விஜிலன்ஸ் ஆபிசரும், முதலமைச்சர் கொடுத்த சார்ஜ்ஷீட்டை விட கூடுதலாக ஆசிரியர்களைப்பற்றி குறை கூறியிருந்தார் என்றால் இந்த அதிகாரியும் அந்த வலையில் விழுந்து விட்டார் என்பதுதான் ஊர்ஜிதமாகிறது, அதுதான் என்னுடைய அச்சமுமாகும். பிரிவியஸ் இன்சிடென்ட்ஸ், பிரிவியஸ் எக்ஸ்பீரியன்ஸ் இதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. வேலியே பயிரை மேய்ந்தால் ஊழலை எதிர்த்து எப்படிப் போராடுவீர்கள்?

மதுவிலக்குச் சட்டத்தை வைத்து போலீஸ் செய்யும் அநியாயம் இங்கே நிறைய பேசப்பட்டது. மறுபடியும் லேட்டஸ்டாக, பூந்தமல்லி பக்கம் நெற்குன்றம் என்கிற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு மகாலிங்கம் என்ற, சஸ்பென்டட் டி.வி.எஸ். ஓர்க்கர் இருக்கிறார். அந்தக் கிராமப் பகுதியில் உள்ள எல்லா மக்களும் அவரை பெஸ்ட் சோஷியல் ஓர்க்கர் என்று ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். அவர் சாராயம் காய்ச்சுவதை எதிர்த்து வந்தவர். பிரச்சாரம் செய்வது, ரோடு போடுவது, அதிகாரிகளைப் பார்த்துச் சொல்வது ஆகிய காரியங்களைச் செய்தார். அவருக்கு பெஸ்ட் நேம் இன் தி வில்லேஜ். கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுபவர்களுக்கு அவர் பேரிலே ஆத்திரம் வந்து விட்டது. அவர்களுடைய ஆத்திரத்திற்கு இலக்கானார். அவர்களுக்குப் போலீசாரோடு இருக்கும் தொடர்பைப் பயன்படுத்தி 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 23 ஆம் தேதி அவர் கைது செய்யப்பட்டு ரிமான்ட் செய்யப்பட்டார். காய்ச்சுபவன் வெளியே சுதந்திரமாகக் காய்ச்சிக் கொண்டிருக்கிறான். உங்கள் சட்டம் வந்த பிறகும் காய்ச்சுபவர்களை எதிர்ப்பவன் உள்ளே போகிறான். இதுதான் இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்துவதன் அனுபவம்.

அதே நேரத்தில் இன்னொரு சம்பவத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். '' இண்டியன் பொட்டாஷ் லிமிடெட் '' என்ற ஒரு கம்பெனி இருக்கிறது. மத்திய அரசு நடத்தும் கூட்டுத் துறை நிறுவனம் அது. கோவாப்பிரேடிவ் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்கு மூன்று இலட்சம் பங்கு உண்டு, ஷேர் இருக்கிறது. நம்முடைய இன்றைய தினம் இருக்கிற அமைச்சருக்கு அது தெரியாது. பிறகு அதன் டீடெயில்ஸ் சொல்கிறேன். அங்கே பயங்கரமான ஊழல் நடக்கிறது. பயங்கரமான ஊழல் நடை

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ரா. உமாநாத்]

பெறுகிறது. அமைச்சர் சாந்திபூஷனுக்கு அனுப்பியபொழுது ஒப்புக் கொண்டார் நிர்வாகம் எப்படி ஊழலை மறைக்கிறது என்றால் டெல்லியிலேயிருந்து ஆடிட்டர்ஸ் வருகிறபொழுது மதுபானத்தைத் தருகிறார்கள். ஃபாரின் லிக்கர்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். கம்பெனி காரைக் கொடுத்து திருவனந்தபுரம், மதுரை, கன்னியாகுமரிக்குச் சவாரி ஏற்றிக் கொண்டு சென்றார்கள். இப்படி அவர்களைத் தாஜா செய்து ஊழலை மறைக்கிறார்கள். 1978 நவம்பரில் டெபுடி டைரக்டர் ஆப் அக்கவுண்ட்ஸ், மினிஸ்ட்ரி ஆஃப் அக்ரிகல்சர், மிஸ்டர் எச். எல். வர்மா தலைமையில் இரண்டு பேர் ஆடிட் பண்ண வந்தார்கள். அவர்களுக்கு சாராய பாட்டில்கள் எப்பொழுதும்போல் கொடுக்கப்பட்டது. காரில் சவாரி கொண்டு போனார்கள். தப்பித் தவறி, நம் போலீசுக்கு இவர்கள் என்று தெரியவில்லையென்று நினைக்கிறேன். 1978 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 10 ஆம் நாள் அன்று காரைப் பிடித்தார்கள். அதிலே பாட்டில்கள் இருந்தன. சாராய பாட்டில்களோடு அவர்களைப் பிடித்தார்கள். இப்பொழுது அவர்களைத் தப்பித்துவிட முயற்சி நடக்கிறது என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். மத்திய அரசு தலையீடு இருக்கிறது என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். எஃப். ஐ. ஆரை. மாற்றுவதற்கும் முயற்சி நடப்பதாக நான் அறிகிறேன். டிரைவருடைய 'ஒரிஜினல் ஸ்டேட்மென்ட்'டை மாற்றுவதற்கான முயற்சி நடப்பதாக நான் அறிகிறேன். தனது புனிதத் தன்மையை நிலைநாட்ட தூக்குமேடையும் ஏறத்தயாரானவராச்சே நம்முடைய மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் திரு. எட்மண்ட் அவர்கள். அவர் அந்த இலாகாவை வைத்திருக்கிற பொழுது, 1978 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1 ஆம் நாளில் எழுதினேன்.

"Dear Thiru Edmund,

I am enclosing herewith serious charges of mal practices and corruption and mismanagement against Thiru Sohan Singh, Managing Director of Messrs. Indian Potash Limited in which Tamil Nadu State Co-operative Marketing Federation Ltd., is holding shares of Rs. 3 lakhs.

I request you to depute a high level independent Officer to enquire into the charges and submit report to you for further action.

இவ்வளவு எழுதின பிறகும், வருஷம் ஒன்றுக்கு மேலாயிற்றே ? இந்த ஊழலைப்பற்றி எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுத்ததாக எனக்குத் தெரியாது. நேர்மாறாக, மாட்டிய கேசிலிருந்து தப்பிக்க வைப்பதற்கான முயற்சி நடப்பதாகவும் எனக்குத் தெரிகிறது. அதுதான் அதைப் பொறுத்தவரைக்கும்.

(Interruption by Hon. Thiru G. R. Edmund)

Indian Potash Limited. The letter is dated 1-3-1978. I will give a copy of the letter to Hon. Edmund.

அடுத்து, சாதாரண போலீஸ்காரர்கள் அவர்கள் வாழ்க்கையைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் தங்களுக்கும் சங்கம் வேண்டும் என்ற ஆர்வம் போலீஸ் மத்தியில் பரவலாக ஏற்பட்டுள்ளது. அதன் எதிரொலிதான், நெல்லை நயினார்தாஸ், பி. எஸ். சி., திருநெல்வேலி டவுன் எஸ். ஐ. வெளியிட்ட, பகிரங்கமாக அச்சிட்ட, இதுவரைக்கும் 4 நோட்டீஸ்கள். அதன் எதிரொலிதான் பல இடங்களில் அந்த நோட்டீஸ்கள் இன்றைக்கும் ஒட்டப்பட்டு வருகின்றன. போலீஸ்காரர்கள் சங்கம் வைத்தால் மாநிலத்தில் நாம் ஆட்சி நடத்துவது கஷ்டமாக இருக்கும் என்ற பொருள்படும்படி நம்முடைய முதல்வர் இதற்கு முன்னால் நடந்திருக்கக்கூடிய ஒரு விவாதத்தில் சொன்னார். அப்படியானால், அவர்களுடைய குறையை அரசாங்கமாவது தீர்த்து வைக்க வேண்டுமல்லவா ?

போன போலீஸ் மானியத்தில் நான் பேசி, அதற்குப் பதில் அளிக்கையில் முதல்வர் சில வாக்குறுதிகளை அளித்தார். எஸ். ஐ. யிலிருந்து கீழே இருக்கிறவர்களுக்கு 8 மணி நேரம் (வேலை) நிச்சயமாக அமுல்படுத்தப்படும் என்று அஷூரன்ஸ் கொடுத்தார்கள். செய்தீர்களா ? இல்லையே ! "கடந்த விவாதத்தில் அவைக்கு கொடுத்த வாக்குறுதியாச்சே !". அந்த வாக்குறுதியைப் பற்றி இந்த விவாதம் வருகிறபொழுது என்ன செய்தோம் என்று சொல்ல வேண்டியிருக்குமே என்று சொல்லி, அவைக்கு நாம் ரெஸ்பான்சிபில் ஆயிற்றே என்று சொல்லி, எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ன என்று 'போலீஸ் ரெவியூ'வில் நான் தேடித் தேடிப் பார்த்தேன். This is on record. This assurance is on record. 'போலீஸ் நோட்', 'பாலிசி நோட்', 'போலீஸ் ரெவியூ நோட்' வருஷா வருஷம் ஈயடிச்சாங் காப்பி அச்சடித்துப் போடுகிறார்களே, 'நோட்'. நான் 10 வருஷம் நோட் பார்த்தேன், அதே ஈயடிச்சாங்காப்பிதான். 'பட் லாஸ்ட் இயர் 8 மணி நேரம் அஷூரன்ஸ்' என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள் என்று அதில் குறிப்பிட வில்லை. அந்த உணர்வு இருந்திருந்தால், இதைக் குறிப்பிட்டிருக்கலாமே ஞாயிற்றுக்கிழமை விடுமுறை வேலை செய்தால் ஊதியம் — பாட்டா, டி.ஏ. உச்ச வரம்பு ரத்து செய்வதன் அவசியம், குடி தண்ணீர், மின் வசதியின் அவசியம் பற்றியெல்லாம் நான் பேசினேன். அதற்கு முதல்வர் என்ன பேசினார்? ரெக்கார்டிலேயிருந்து 'கோட்' செய்கிறேன். "அதைப்பற்றி நிச்சயமாக கவனிப்போம் என்பதையும், காவல் துறையில் உள்ளவர்கள் மகிழும் வண்ணம் இதைப்பற்றி மறு பரிசீலனை செய்து எந்த அளவுக்கு ஈடு செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் கொடுப்பதற்கு முயலுகின்ற வகையில் — நாங்கள் நிச்சயமாகக் கடமையாற்றி எங்கள் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கச் செய்வோம்". செய்தீர்களா ? இன்றைக்கும் ஞாயிற்றுக் கிழமை வேலை செய்கிறார்கள், ரூ. 2 வாங்கிக் கொண்டு. நீங்கள் செய்ய வில்லையே. அவைக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியாயிற்றே, என்ன நடவடிக்கை எடுத்தோம் என்றாவது அந்த 'ரெவியூ நோட்'டிலே இருக்க வேண்டும் அல்லவா ? ஒரு வார்த்தை, அந்த ஆய்வுக் குறிப்பிலே

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ரா. உமாநாத்]

இல்லை. இந்த அவையை மதிக்க வேண்டும், மதிக்கவேண்டுமென்று அடிக்கடி குறிப்பிடுகிறீர்கள். அவையை மதிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிடக்கூடிய நீங்கள் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவையை, எங்களை விட அதிகம் மதிக்கவேண்டும் அல்லவா? அப்படியானால், இந்த அவைக்குக் கொடுத்திருக்கக் கூடிய இரண்டு மூன்று வாக்குறுதி—விவாதத்திற்கு மீண்டும் ஓராண்டுக்குப் பிறகு வருகிறபொழுது, அந்த வாக்குறுதியைப் பற்றி, என்ன நடவடிக்கை எடுத்தோம் என்று—எடுக்கவில்லையென்றால், Whatever it is, you can say this is the maximum—நெக்ஸ் டைம் நாங்கள் இப்படி செய்யப் போகிறோம். Some thing you must say, what ever you have done. சொல்ல வேண்டுமல்லவா? இது அவையை மதிப்பதாக ஆகாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10—20]

அட்டூழியம் செய்த திருப்பரங்குன்றம் சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கு அவருடைய உரிமைக்காக முதல்வர் அவர்கள் மிகவும் அக்கறை காட்டினார்கள். நாங்கள் பார்த்தோம். அதில் பாதியையாவது அவர்களுக்கு ஞாயிறு விடுமுறை வழங்குவதில் அக்கறை காட்டினால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும். அதில் பாதியையாவது அவர்களுக்கு 8 மணி நேரம் வேலை என்று அமுல் நடத்துவதில் அக்கறை காட்டினால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும். அதில் 50 பர்சண்ட்-பாதி வேண்டாம், 25 பெர்சண்டையாவது பேட்டாசிலிங் இல்லாது செய்வதற்கு அக்கறை காட்டினால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும். அவர்களின் குறையை சர்க்காரும் தீர்க்காது. சங்கம் வைத்து அவர்களாகவே தீர்த்துக் கொள்வதற்கும் அனுமதிக்காது. அப்படியானால் ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்கள்: This is Dog in the Manager Policy அவர்களும் செய்யமாட்டார்கள், போலீஸ்காரர்களே சங்கம் வைத்துப் பேசி அவர்கள் பிரச்னையை அவர்களே தீர்த்துக் கொள்ளவும் விடமாட்டார்கள். நிலைமை இப்படி இருக்கும்போது இந்தப் பாலிசியை போலீஸ்காரர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். நான் சொல்கிறேன் பரபரப்பான நிலைமை போலீஸ்காரர்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் சங்கம் வைத்தே தீருவார்கள். வேறு ஏதாவது நிலைமை பின்னால் டெவலப் ஆகிவிட்டால், நாங்கள் தூண்டிவிட்டோம் என்று சொல்லவேண்டாம். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்று இருந்து வருகிறது.

போலீஸ்காரர்களுடைய வாழ்க்கை நிலை மிகவும் துன்பகரமானது. அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஊதியம் மிகமிகக் குறைவு. ஆனால் அவர்கள் பேணிக் காக்க வேண்டிய குடும்பம் எவ்வளவு பெரியது என்று தெரியுமா? கான்ஸ்டபிள்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில் 40 பெர்சன்ட்டுக்கு நான்கிற்கும் மேற்பட்ட குழந்தை

கள். அவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில் 47 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களில் 75 பெர்சண்ட்டுக்கு — 4-க்கு மேற்பட்ட குழந்தைகள் 36 பெர்சண்ட்டுக்கு 5-க்கும் மேற்பட்ட குழந்தைகள். அவர்களில் 9-ல் ஒருவருக்கு 8 முதல் 12 குழந்தைகள் என்று இருக்கிறது. அந்தப் போலீஸ்காரர்கள் குடும்பத்திலேயே சங்கம் வைத்துவிடுவார்கள் போல் இருக்கிறது. வீட்டிலேயே அவர்கள் சங்கத்தை வைத்து விடலாம். அப்படி குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை வளர்ந்துக் கொண்டே போகிறது. ஆனால் குடும்ப நிலை; குடும்பத்தின் நிதி நிலைமை எப்படியிருக்கிறது. அவர்களுடைய போலீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; ''அவர்கள் தீராத கடனாளிகளாக இருக்கிறார்கள்'' என்று அது 1971-ல் நிலைமை. ''But to day it is 1979'' ஆனால் அவர்கள் செய்யும் வேலைப்பளு இருக்கிறதே பயங்கரமான வேலைப்பளு. ''I am relying my self on records அந்தக் கமிஷன் ரிபோர்டிலேயே தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறது. சர்க்கார் சேங்ஷன் செய்த போஸ்டைவிட குறைவாக ஆள் போடப்பட்டு அதிகமாக வேலை வாங்கப்படுகிறது.

முனிசிபல் நகரங்களில் முதல் குருப்பில் அரசு சேங்ஷன் செய்தது 999 பேர்கள். ஆனால் வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டது 889 பேர்கள். இந்த 889 பேர்களைக் கொண்டு 999 பேர்கள் செய்யும் வேலையை வாங்குகிறார்கள்.

வெஸ்டர்ன் ரேன்ஞ் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அரசு சேங்ஷன் செய்தது 209 பேர்கள். வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டவர்கள் 188 பேர்கள்.

சதர்ன் ரேன்ஞ்சில் அரசு சேங்ஷன் செய்தது 543 பேர்கள். வேலை செய்பவர்கள் 496 பேர்கள். குறைந்த ஆட்களைப் போட்டு அதிகவேலை வாங்குகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இவர்கள் ஒரு நாளைக்கு எத்தனை மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறீர்கள்? 8 மணி நேரம் என்று சுலபமாகச் சொல்லிவிடலாம். ஆனால் உண்மையில் புலனாய்வுப் பிரிவில் ஒரு நாளைக்கு $18\frac{1}{2}$ மணி நேரம். This is the Police Commisi n Survey பிராஸஸ் சர்விங் பிரிவில் ஒரு நாளைக்கு 18 மணி நேரம்; கார்ட்ஸ் அண்டு சென்டிரீஸ் அவர்கள் 19 மணி நேரம்; ஆர்டர்லீஸ் என்று சொல்பவர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்கள் 20 மணி நேரம். ஒரு நாளைக்கு 24 மணி நேரத்தில் 20 மணி நேரம் அவர்கள் தாங்கள் வேலை செய்யும் எஸ்.பி. வீட்டிலும், டி.எஸ்.பி. வீட்டிலும் இருக்கிறார்கள். 4 மணி நேரம் தான் தங்கள் சொந்த வீட்டில் இருக்கிறார்கள். கொத்தடிமைத்தனம் என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். இது அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்து வருகிறது. இந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும், போலீஸ்காரர்களை அதிகாரிகளின் வீட்டு வேலைக்காரர்களாக ஆர்டர்லீஸ் ஆக போடுவது

1979 எப்ரல் 18] [திரு. ரா. உமாநாத்]

மாற்றப்பட வேண்டும். அவர்கள் வேண்டுமானால் சம்பளம் கொடுத்து வேண்டிய ஆட்களை வைத்துக் கொள்ளட்டுமே. ஏன் அரசாங்கத்தில் வேலை செய்யும் போலீஸ் காரரை அவர்கள் வீட்டு வேலைக்காரர்கள் போல் நடத்த வேண்டும். "How is it consistent with the status of the Police" அந்த இலாகாவினுடை பெருமை அரசாங்கத்தினுடைய பெருமை காப்பாற்றப்பட வேண்டாமா? ஆகவே இதில் அரசு தீவிரமான கவனம் செலுத்தி இந்த முறையை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். "It is most Atrocious".

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் 5 நிமிடங்கள் தான் இருக்கின்றன.

திரு. ரா. உமாநாத் : I have come to the end. இதோ முடித்து விடுகிறேன். அவர்களுடைய வீட்டு வசதியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்களுடைய கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலேயே சொல்கிறார்கள். "பல இடங்களில் 50 அல்லது 60 ஆண்டுகளுக்கு முன் கட்டிய கட்டிடங்கள் ஆக இருக்கின்றன. கோவையில் நாங்கள் சென்று கண்ட ஒரு காலனியில் உள்ள வீடுகள் அநேகமாக இடிந்து தானாக விழுந்து விடும் நிலையில் இருக்கின்றன. இருந்தும் அதில் குடியிருக்கும் போலீஸ்காரர்கள் வேறு தனியார் வாடகை வீடுகளுக்கு செல்ல விரும்பவில்லை. ஏன் என்றால் தாங்க முடியாத வாடகை கொடுக்க வேண்டியுள்ளது" என்று குறிப்பிட்டிருக் கிறார்கள். என்ன அவலமான நிலைமை? இதை மாற்றியாக வேண்டும். அது மட்டும் இல்லை . அவர்களில் பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குள் குறைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குள் எவ்வளவு Categories grievances இருக்கின்றன என்று தெரியுமா?

என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு என்னவோ பே கமிஷனில் சரியாக இல்லை என்று சில கிளர்ச்சிகள் செய்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் ஏராளமான விவகாரங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் பேச இடம் இல்லை. பட்டதாரி கான்ஸ்டேபிள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சொல்கிறார்கள். பட்டதாரி கான்ஸ்டேபிள்கள் 1972-ல் 100 பேர் செலக்ட் செய்யப்பட்டு, டிரெயினிங்குக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். அதிலே குறைந்த மார்க் வாங்கியவர்களை வெயிட்டிங் லிஸ்டில் வைத்தார்கள். பின்னர் அவர்களே அந்த வெயிட்டிங் லிஸ்டில் இருந்தவர்களை ரயில்வே போலீசுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். அவர்கள் எல்லாம் அங்கே போய் ஹெட் கான்ஸ்டேபிளாக ஆகிவிட்டார்கள். குறைந்த மார்க் வாங்கிவெயிட்டிங் லிஸ்டில் இருந்தவர்கள் சீக்கிரமாக ஹெட்கான்ஸ்டேபிளாக ஆகிவிட்டார்கள். ஆனால் அதிக மார்க் எடுத்து உடனே வேலையில் சேர்ந்தவர்கள் 8 ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் கான்ஸ்டேபிளாக இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை என்ன

வாகும்? அடுத்து, பி.யு.சி. பாஸ் செய்வதர்கள் இப்போது எஸ்.ஐ. போஸ்ட்டுக்கு செலக்ஷனுக்கு வரலாம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். பட்டதாரி கான்ஸ்டேபிள்கள் பி. ஏ. படிக்கின்றபோது, 5 ஆம் வகுப்புப் படித்துக் கொண்டு இருந்தவன் இப்போது எஸ். ஐ. ஆகிறான் என்றால், அந்த எஸ்.ஐ. கீழ் பட்டதாரி கான்ஸ்டேபிள் வேலை செய்ய வேண்டும் என்றால், கலகம் வராதா? வயிற்றெரிச்சல் வராதா? ஆகவே, தற்பொழுது பட்டதாரி கான்ஸ்டேபிள்களாக இருப்பவர்களை உடனடியாக ஹெட்கான்ஸ்டேபிள்களாக அப்கிரேடு செய்து, மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவன் எங்கே போய் சொல்வான்? அவன் மனம் குமுறுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு பிரமோஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழ் நாடு ஸ்பெஷல் போலீசில் பாலோயர்ஸ் என்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 40 ஆண்டுக் காலமாகப் பணி புரிந்தும் இன்னும் கன்டின்ஜென்சியாக பணிசெய்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய வேலை என்ன வென்றால், காலை 3 மணிக்கு எழுந்து சமையல் செய்து, 4—5 மைல்களுக்கு அப்பால், சென்று, அங்குள்ள கான்டேபிள்களுக்கு சாப்பாடு கொடுத்து விட்டு, இரவு 12 மணிக்குத்தான் திரும்ப முடிகிறது. இரவு 12 மணிக்குத் திரும்பியவன் மீண்டும் 3 மணிக்கு எழுந்து சமையல் செய்ய வேண்டும். இந்தமாதிரி அவனை வேலை செய்ய வைத்தால், அவன் என்ன மனிதனா, மிருகமா? அவன் பெரிய குற்றம் செய்து விட்டால் என்ன தண்டனை தெரியுமா? பெரிய அண்டா பாத்திரத்தில் தண்ணீரை நிரப்பி, அதை தலையில் ஏற்றி வைத்து, 8 என்று பெரிய எழுத்தில் தரையில் எழுதி அதில் மணிக்கணக்கில் நடக்க வைப்பது, இப்படிச் செய்வது நியாயமா? இதை இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு ஏற்பட்டது என்று நான் சொல்லவில்லை. இந்த முறை இருக்கிறது. அந்த முறையை இந்த அரசு மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசு இதில் தலையிட்டு தீர்வு காணவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தற்போது விமன் கான்ஸ்டேபிள்கள் போட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஸ்டேஷன்களில் ப்ரைவசி கிடையாது. விமன் கான்ஸ்டேபிள்களை போடுகிறோமே அவர்களுக்கு பிரைவசி வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாதா? டிரெயினிங்கில் இருக்கிறபோதே அதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுத்து இருக்க வேண்டாமா? ஏன் செய்யவில்லை. இப்போது எதோ டெம்பரரி அரேஞ்மென்ட் செய்து இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷன் பூராவும் ஆண்கள் என்று இருக்கிறபோது அவர்களுக்கு பிரைவசி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசு முன் வர வேண்டும். அவர்களுக்கு வீடுகள் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்று கேள்வி கேட்டு இருந்தேன். அதற்கு, அவர்களுக்கு லைனில் வீடுகள் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று பதில் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். லைன் வீடுகளில் ஏராளமான ஆண்கள் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தப் பெண்களை கிண்டல் செய்கிறார்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ரா. உமாநாத்]

கள். டியூட்டியில்லாத நேரங்களில் சாயங்கால நேரத்தில் அவர்கள் புடவையைக் கட்டிக்கொண்டு வெளியே போனால் ஆயிரம் அவதூறு பேசுகிறார்கள். எப்படி இருந்தாலும் அவர்கள் பெண்கள். அவர்கள் மனம் நொந்து போகாதா? திருச்சியில் எனக்குத் தெரியும். போலீஸ்காரர்களுக்கு உள்ள இடத்திற்குப் பக்கத்தில் ஹவுசிங் போர்டில் சில வீடுகளை கட்ட எடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் இந்த பெண் கான்ஸ்டேபிள்களுக்கு வீடுகள் ஒதுக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தமாதிரி பிரச்சினைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. மெடிகல் ரி-இம்பர்ஸ்மென்ட் பெரிய அதிகாரிகளுக்கு ஏராளமாக இருக்கிறது. ஆனால் சாதாரண பதவிகளில் உள்ள கான்ஸ்டேபிள், ஹெட்கான்ஸ்டேபிள்களுக்கு இல்லை.

இந்த கவாத், 45 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களுக்குக் கூடாது என்று ஜி.ஓ. கூட இருக்கிறது. சென்ற முறை ஜி.ஓ. வையே படித்துக் காட்டினேன். எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அது நிறுத்தப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. 4 நோட்டீஸ், 5 நோட்டீஸ் என்று விட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த நோட்டீஸ் என்பது வந்துவிட்டால் — அது ஒரு பிரம்மாஸ்திரம் மாதிரி—ஆகவே, அதனை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். அந்த நோட்டிஸ் வருவதால் அங்கே நிலைமை என்ன என்றால், ஏற்கெனவே கொந்தளிப்பு, மேலும் அதிகமாகிறது. இது குறித்து ஒன்றை மட்டும் நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

தற்போது, பொது மக்களுக்கு, குறிப்பாக ஏழை எளியவர்கட்கு போலீஸ் நிலையங்களில் நியாயம் கிடைப்பது இல்லை. காரணம் பல மேலதிகாரிகளின் லஞ்சலாவண்யக் கொள்கைகளே. மேலதிகாரிகள் தூய்மையாக இருப்பின் கீழதிகாரிகள் தவறு செய்திடல் இயலுமோ. பல மேலதிகாரிகளை திருப்தி செய்திட, நாங்கள், ஏழைக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நியாயத்தை செல்வந்தர்களுக்கு விற்று வரும் அவல நிலையிலிருக்கிறோம். சில மேலதிகாரி வீட்டில் விளக்கெரியும் பில் தொகையை ஏழையின் வீட்டில் விளக்கை அணைத்து கட்ட வேண்டியதாகவும், அவர் வீட்டில் தண்ணீர் தீர்வையை கட்ட பொது மக்கள் சிலரை தண்ணீர் காட்டவேண்டியதாகவும், அவரின் வீட்டில் நிற்கும், பெட்ரோல் வாசனையே அறியாத கார் என்று கூறப்படும் மாதாந்திர மைலேஜ் பணத்தைக் கொடுக்கும் காமதேனுவுக்கு குவார்ட்டர் டாக்ஸ் கட்ட பல பணக்காரர்களிடம் சாமர் சால்ட் அடிக்க வேண்டியதாகவும், அவருக்கு வாட்ச் வாங்கிக்கொடுக்க, கடத்தல்காரர்களை ‘வாச்’செய்யவும் இல்லையேல் கேஸ்ஃபாயின்ட்செய்யவும்வேண்டியதான நிர்ப்பந்தங்களில் மனசாட்சியை மறந்து பணி செய்ய வேண்டியதாயுள்ளது. இல்லையேல், பி. ஆர். பிரம்மாஸ்திரம்.

(முற்பகல் 10.30)

இந்த நோட்டீஸை வேண்டுமென்றாலும் நான் கொடுத்து விடுகிறேன். தயவு செய்து படித்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் இதை யார் எழுதினார்கள் என்று பார்ப்பதை விட இதற்கான காரணம் என்ன என்பதைப் பார்த்துச் செய்யுங்கள். அதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய கடமை. இந்த நோட்டீஸைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கம் சந்தேகப்படக்கூடாது. இதிலே எந்த அரசியல் கட்சிகளுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இதிலே வேறு யாரும் சம்பந்தப்படவில்லை. அவர்களுடைய கோரிக்கை மட்டும் தான் இது. அவர்களுக்கு சங்கம் அமைக்க உரிமை கோரி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு சங்கம் அமைக்க உரிமை கொடுத்து அதன்பிறகு பிரச்சினைகளைப்பற்றி முடித்துக் கொள்ளலாம். அதைவிட்டுவிட்டு இப்போது தூத்துக்குடியில் ஒரு ஹெட் கான்ஸ்டேபிளைச் சஸ்பென்ட் செய்தார்களே அந்த மாதிரி எல்லாம் சஸ்பென்ட் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டால், அடக்கு முறைகளின் மூலமாக அவர்களை அடக்க நினைத்தால் அது சரியானதாக இருக்காது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் கிளர்ச்சி போன்றவை ஏற்பட்டால் நாங்கள் தொழிலாளர்களை ஆதரிப்பது போன்று நிச்சயம் அவர்கள் பக்கம்தான் இருப்போம். அப்போது நீங்கள் சந்தேகிக்கக்கூடாது. ஆகவே போலீசுக்கு சங்கம் வைக்கின்ற உரிமையை வழங்கி ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு நான் இங்கே வைத்திருக்கின்ற சில வேண்டுகோள்களைப் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1. ஒழுங்குப் பிரச்சினை—தொடர்ச்சி.

(ஆ) அவைக்குள் இருக்கும் உறுப்பினர்களிடம் முரசொலிப் பத்திரிகை விநியோகிக்கப் பெறுவது குறித்து—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்று காலையில் அவையில் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டது. அது குறித்து விசாரித்து விளக்கம் அளிப்பதாக நான் அறிவித்தேன். அது பற்றிய விவரமாவது :

பேரவையில் எந்த ஒரு ஏட்டையும் அவைத் தலைவர் அல்லது செயலாளர் அனுமதியின்றி உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கக் கூடாது. ஆனால் இன்று அவையில் பணியாற்றும் ஒரு தற்காலிக கடைநிலைப் பணியாளர் அனுமதியின்றி ஒரு தினத்தாளை சில உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கியுள்ளார். இது அவையின் ஒழுங்கு முறைக்கு விரோதமாகும். எனவே அவர் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

(2) வரவு-செலவுத் திட்டம் 1979—80வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண். 18—காவல் துறை. (தொடர்ச்சி)

(ஆ) கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப்பணிகள்.

திரு. ஆர். மணிமாறன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, காவல் துறை மானியத்தின் மீதும் தீயணைப்புத் துறை மானியத்தின் மீதும், அதனை வரவேற்றுப் பேசுவதற்குண்டான வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நான் அவைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக காவல் துறை ஒரு பிரச்சினைக்குரிய துறையாகவே இருக்கிறது என்பது அனைவருமே ஒத்துக்கொள்ள வேண்டிய ஒரு விஷயமாகும். பிரச்சினைக்குரிய காவல் துறை பிரச்சினையை சாமாளிக்கின்ற துறையாகவும் இன்றையதினம் இயங்கி வருகிறது என்பது அனைவரும் அறிந்திருக்கின்ற ஒன்று தான். இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு.ஆர். உமாநாத் அவர்கள் பேசுகிறபோது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் சாமியே சரணம் அய்யப்பா என்று அய்யப்பனை வணங்குவதைப்போன்று இந்த அரசாங்கம் துப்பாக்கியே சரணம், தோட்டாவே சரணம், தடியடிப் பிரயோகமே சரணம் என்கிற முறையில் இயங்கி கொண்டு இருக்கிறது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஆனால் ஒன்றை இந்த அவைக்கு நான் கவனப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வன்முறையே சரணம், அராஜகமே சரணம், அட்டூழியங்களும் சரணம் என்ற நிலையை வன்முறையாளர்கள் ஏற்படுத்திக் காட்டுகிறபோது துப்பாக்கிப் பிரயோகமே சரணம், தடியடியே சரணம் என்று நினைக்கக் கூடிய அளவிற்கு காவல்துறை ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலைக்கு வந்துவிடுகிற சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் வன்முறையாளர்களால் ஏற்படுத்தப்படுகிறது என்பது நாடு அறிந்த உண்மை. ஆகவே வன்முறைகள் கட்டுக்கு அடங்க வேண்டும் என்று சொன்னால் இப்படிப்பட்ட அராஜகங்கள் எழுகிற நேரத்தில் அதற்குத் தடுப்பு சுவர் போட வேண்டிய சக்தி காவல் துறைக்கு இருக்கிறது என்பது யாவருமே ஒப்புக்கொள்கிற ஒரு தன்மையாகும். காவல் துறைச் சட்டத்தை ஒழுங்காக நிலை நாட்டுவதிலே காவல் துறை சட்டம், ஒழுங்கு அமைதியை நிலைநாட்டி நாட்டிலே மக்களுக்கு அமைதியை உருவாக்குவதற்காக அது தன்னுடைய பணியை செய்து கொண்டு இருக்கிறது என்பது யாருமே ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய ஒரு விஷயம். அதிலே யாருக்கும் கருத்து மாறாட்டம் இருக்க முடியாது. அது தொழில் துறையானாலும் சரி, விவசாயத் துறையானாலும் சரி, நிர்வாகத்துறையானாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்தத் துறையானாலும் சரி, அதற்குள் ஒரு கட்டுமானத்தை

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ஆர். மணிமாறன்]

தலைதூக்கி ஆட்டி வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அங்கே வன்முறையாளர்கள் தலை தூக்குகிற நேரத்தில் இந்தக் காவல் துறை அங்கே தலையிட வேண்டிய அவசியம் நிச்சயமாக இருக்கிறது என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப் பட்டவனாக நான் இருக்கிறேன். சில பல உணர்வுகள் வைக்கப்படாமல் பொதுவாக ஜாதிப் பிரச்னை தூண்டி விடுகின்ற தன்மைகள் நாட்டில் ஆங்காங்கே முளைவிட்டு கிளம்ப ஆரம்பித்து இருக்கின்றன. இந்தச் சாதி பிரச்னைகள் சொல்லி அல்லது இனப் பிரச்னைகள் சொல்லி ஒரு குறிப்பிட்ட பலமில்லாத சாராரைத் தாக்குதலில் ஈடுபடுகிற தன்மைகள் தலைதூக்கிஆடிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் குறித்து காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக ஆயுதப் புரட்சி ஏந்திப் போராட வேண்டும் என்று வாசகங்கள் எல்லாம் போஸ்டர்களில் இன்றைக்கு சுவர் முழுவதிலும் ஒட்டப்பட்டு விவசாயிகளைத் தூண்டிவிடுகிற தன்மைகளும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன என்ற பாங்கு நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. வரிகொடா இயக்கத்தை நடத்துவோம் என்கிற கூப்பாடுகள் இன்றும் ஓரபாரங்களில் எழுந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். ஆகவே வரிகொடா இயக்கம் என்பது ஒரு தார்மீக சிந்தனையின் அடிப்படையில் அல்லது ஜனநாயக மரபுகளைக் குழித் தோண்டிப் புதைக்காத வண்ணம் ஏற்படுத்துகிற அடையாளமாக இருக்க வேண்டுமே தவிர ஏதோ இங்கே பிரிட்டிஷ்காரர்கள் ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள் அல்லது அந்நிய தேசத்தைசேர்ந்தவர்கள் இங்கே தான் ஆட்சியை நடத்தி கொண்டிருக்கிறார்கள் என்கிற முறையை எடுத்துக் காட்டுவது போல வரிகொடா இயக்கத்தை இந்த அரசுக்கெதிராக நடத்தி தீரவேண்டும் என்ற ஆர்ப்பாட்டங்கள் எழுகிறபோது நான் காவல் துறையைப் பார்த்து பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இந்தச் சக்தியை யார் தூண்டிவிட்டாலும் இந்த அரசாங்கம் இந்தத் தமிழ்நாடு சர்க்கார் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை மன்றத்தின் வாயிலாக நான் கூறிக்கொள்ள கடமைப் பட்டவனாக இருக்கிறேன். பாதைகளில் மரத்தை வெட்டிப் போடுவதும் ஒரு மிகப் பெரிய ஜனநாயகம். இதேபோல் பொதுமக்கள் குடிக்கின்றதண்ணீரில் பாலிடாலைக் கலப்பது அதைவிட மிகப் பெரிய உன்னதமாக நின்று கொண்டிருக்கிற, தலைதூக்கி நின்றுக் கொண்டிருக்கிற ஒரு அற்புதமான ஜனநாயகம். இதே காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் சட்டம், ஒழுங்கு, நீதியை காப்பாற்ற புறப்பட்டுப் போனால் அவர்கள்மீது கல்லை எறிதல், அல்லது அவர்களை அடித்துத் தாக்குதல் என்பது மிகப் பெரிய ஜனநாயகமாக இன்றைக்கு கருதப்பட்டு வருவதை அடியோடு நாம் முறியடித்து ஒரு முற்றுப்புள்ளியை வைக்க வேண்டிய சூழ்நிலைக்கு இந்த அரசாங்கம் தன்னை ஆளாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் பணிவன்போடு கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். பொதுவாக இன்றைக்கு இருக்கிற காவல்துறை நல்ல முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டு

இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிற விளக்கப் பாடமாக தான் இந்தக் காவல் துறை மான்யத்தின் நூல் தெளிவாகக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் பழைய காலங்களில் அப்படி இருக்கிறது என்றால் நான் அதனைக் கோடிட்டு காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் எப்படிப்பட்ட பணிகளை செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் கவனித்துப் பார்க்கிறபோது சத்தியமங்கலத்தில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை நான் இந்த அவைக்கு வைப்பது என்னுடைய கடமையாகக் கருதுகிறேன். அங்கே பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுஇல்லத்தைக் கட்டிமுடித்தார்கள். அந்தப் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லத்தில் ஒரு பிச்சைக்காரர் கூட வரவில்லை.

[முற்பகல் 10-40].

ஆனால் அமைச்சர் வருகிறார், அமைச்சர் வருகின்ற காரணத்தால், அந்த பிச்சைக்காரர் இல்லத்தில் பிச்சைக்காரர்கள் நிரம்பி வழிய வேண்டும் என்பதற்காக, சாலையோரத்தில் போய்க் கொண்டிருந்த பிச்சைக்காரர்கள், சத்திரம் சாவடியில் இருந்த பிச்சைக்காரர்கள், ஆற்றங்கரை, குளக்கரை இங்கெல்லாம் சென்று பிச்சைக்காரர்களை பிடித்து வந்து மறுவாழ்வு இல்லத்தில் சேர்த்தார்கள். இந்தத் திருப்பணியைச் செய்தவர்கள் காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள், அவர்கள் போலீஸ் வேலை எடுத்துக் கொண்டு யாரெல்லாம் காவிச் சட்டை போட்டிருந்தார்களோ அவர்களை எல்லாம் பிடித்து உள்ளே போ என்று காவிச் சட்டை அணிந்திருந்த அத்தனை பேரையும் பிடித்துக்கொண்டு வந்து விட்டார்கள். அதில் ஒருவர் காவிச் சட்டை அணிந்திருந்தவர், நிலம் வரப்பு எல்லாம் உள்ளவர், அவரையும் போலீஸ்காரர்கள் பிச்சைக்காரன் என்று பிடிக்க, அவர், போலீஸைப்பார்த்து, நானா பிச்சைக்காரன், நீ தான் பிச்சைக்காரன் என்று சொல்ல இப்படிப் பட்ட சம்பவங்களும் அன்றையதினம் நடந்திருக்கின்றன. எதற்காக இதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன் என்றால், அன்றைய தினம் காவல்துறை எதற்காக பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதை எடுத்துக் காட்டத்தான். அதைமாற்றி இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய காவல்துறையை அதன் நிர்வாகத்தை சீரான பாங்கில் கொண்டு வந்திருப்பதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுபோல், நாட்டில் கலவரம், வன்முறை, அராஜக சம்பவங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன, அதை காவல்துறை கட்டுப்படுத்தவில்லை என்று மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இதை எடுத்துச் சொல்லுகிற போது, ஒன்றைச் சொன்னார்கள், போராட்டங்கள் எல்லாம் நடைபெறுகிறபோது, எதிர்க்கட்சிதான் இதை எல்லாம் தூண்டி விடுகிறது என்று அரசு தரப்பில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். து தவறான கருத்து என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதே ரத்தில் நாட்டில் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ஆர். மணிமாறன்]

நான் பணிவோடும் அடக்கத்தோடும் கூற விரும்புகிறேன். வன்முறை சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன என்றால் அவற்றை தூண்டிவிடுகிற அளவுக்கு தூண்டிவிடுகிற எழுத்துக்களாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள என்பதை என்னால் நிரூபித்துக் காட்ட முடியும். எழுத்துக்களின் மூலம் இப்படிப்பட்ட உணர்வுகளையும் தன்மைகளையும் வளர்த்துக் கொண்டிருப்பதை ஜனநாயக மரபாக கடைபிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் தெளிவாக காட்ட முடியும். ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ''முரசொலி'' பத்திரிக்கையில் ஒரு மடல் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். ''செஞ்சிக்கோட்டை வாலிபன்'' என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டிருப்பது, ''எங்கள் கை மட்டும் பூப்பறித்துக் கொண்டா இருக்கும்'' என்ற வார்த்தைகளை அந்த மடலில் வார்த்தைகளாக அலங்காரப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இது ஒன்று மட்டும் தானா, இதேபோல் எத்தனையோ எடுத்துக் காட்டுகளை என்னால் கூற முடியும். 1973 ஆம் ஆண்டில் மதுரையில் இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சார்ந்த கே.டி.கே. அவர்கள் ஒரு நிகழ்ச்சியை ஒரு உணர்வை எடுத்து வைத்தார்கள். திண்டுக்கல் இடைத் தேர்தலில் தோற்றுவிட்ட உடனே இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி பொதுக்குழுவில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. திண்டுக்கல்லில் தோற்றுவிட்டதால், உங்கள் ஆட்சி இராஜினாமா செய்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. பிறகு, புதுவையில் பேசிய இன்றைய பிரதான எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், ''கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எங்களை ஆட்சியிலிருந்து இராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன், நாங்கள் ஆட்சியிலிருந்து இராஜினாமா செய்தால் எங்கள் கையிலுள்ள செங்கோல் தான் கீழே இறங்குமே தவிர, எங்கள் கையில் வாள் இருக்கிறது, அது போதும்'' என்று சொல்லி இருக்கிறார். அதைச் சுட்டிக்காட்டி இது வன்முறையை தூண்டிவிடக்கூடியது ஆகாதா என்று கேட்கப்பட்டது. அதுமட்டுமல்ல, அவர்கள் பேசியது, ''தண்ணீரில் இருக்கின்ற பாஸ்ப்ரஸ்ஸைபோல் ஆட்சியில் இருக்கும்போது இருப்போம், நாங்கள் வெளியில் வந்துவிட்டால் கரையில் எடுத்துப் போட்ட பாஸ்ப்ரஸாக ஆகிவிடுவோம்'' என்றெல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளில் என்ன மின்னிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். இதிலுள்ள உணர்வுகள் தான் இன்றைக்கு துக்கம் விசாரிக்கப் போகின்ற இடத்திலும் வன்முறைகள் தலைதூக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமைகள்— தொடர்கதையாக உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது, இதை காவல் துறை சரியான முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல, அரசியல் மேடைகளில் பேசப்படுவதை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், அவ்வளவு அநாகரீகமான சொற்கள் தலைவிரித்தாடிக் கொண்டிருப்பதை நம்மால் பார்க்க

முடிகிறது. அந்த அளவுக்கு நாராசமான வார்த்தைகளில் நரகல் நடையில் தங்கள் பேச்சுக்களை அரங்கேற்றம் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்களைப்பற்றி அவ்வளவு கேவலமாக மேடைகளில் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இவற்றை எல்லாம் காவல்துறை உண்மையிலேயே கண்காணிக்கிறார்களா, அங்கு பேசப்படுகிற பேச்சுக்களை சரியான முறையில் குறிப்பு எடுக்கிறார்களா, அவற்றை அரசாங்கத்தின் பார்வைக்கு கொண்டு வருகிறார்களா என்பது ஐயப்பாடாக இருக்கிறது. தயவுசெய்து இவற்றை எல்லாம் சரியான முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டு சொல்ல வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. திருப்பூர் நகரத்தில் 15 நாட்களுக்கு முன்னால் ஒரு பயங்கரமான படுகொலை விடியற்காலை $6\frac{1}{2}$ மணிக்கு நடந்திருக்கிறது. இந்தக் கொலை நடந்து 15, 20 நாட்கள் ஆகியிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இன்னும் குற்றவாளியை கண்டு பிடிக்கவில்லை. அங்கே நடந்திருப்பதில் இது மூன்றாவது கொலை என்பதை கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இதற்கு முன்பு இரண்டு கொலை இதேமாதிரி நடைபெற்றது. ஒரு கொலை காலை $6\frac{1}{2}$ மணிக்கும், இன்னொரு கொலை இரவு $8\frac{1}{2}$ மணிக்கும் நடந்தது. ஜெயபாரதம் நிட்டிங் கம்பெனி அதிபரின் மனைவி ஒன்றில் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். இதற்கு முன்பு ஒரு வடக்கத்திக்காரர் இதேமாதிரி கொலை செய்யப்பட்டார். இப்போதும் அதேபோல் விடியற்காலை $6\frac{1}{2}$ மணிக்கு மற்றொரு கொலை நடந்திருக்கிறது. இந்த மூன்றாவது கொலையில் உண்ணத்தாள் என்ற 50 வயது பெண்மணி கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று கொலைகளும் கடந்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் இடையிடையே நடந்திருக்கிறது. இந்த கொலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றதே தவிர, இதுவரை கொலை செய்தவர்கள் யாரையும் கண்டுபிடிக்கவில்லை. ஆனால், குற்றவாளி கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. குற்றவாளி கைது செய்யப்பட்டு, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறார். ஆனால், காவல்துறையினரால் நிரூபிக்கப்படாமல், விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இதுவரையில் குற்றவாளி யார் என்பதை அவர்களால் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, திருப்பூரிலே உள்ள பொதுமக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், இதிலே ஏதாவது ஒரு அரசியல் தலையீடுகாரணமாக இருக்குமோ என்று. அப்படி அவர்கள் நினைப்பதிலும் உண்மை இருக்கிறது. காரணம், இன்றைக்கு வரையிலும் இந்தக் கொலைகளைச் செய்தவர்கள் யார் என்பதை காவல்துறையினரால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. எனவே, திருப்பூர் நகரிலே நடந்த இந்த மூன்று கொலைகளைச் செய்தவர்கள் யார் என்பதை உடனடியாகக் கண்டுபிடிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[illegible] தினுடைய காவல் துறையைப் பற்றி மற்றவர்கள் சொல்லித் தெரியவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. எனவே, இந்தக் கொலைகளைச் செய்தவர்கள் யார் என்பதைப் பற்றி– இந்தக் காவல்துறை கண்டிப்பாக இப்படிப்பட்ட கொலைகளை யெல்லாம் யார் செய்தார்கள் என்பதை தயவுசெய்து கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவோடும், அடக்கத்தோடும் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. உமாநாத் அவர்களும் சொன்னார்கள் ; ஆளும் கட்சி யைச் சேர்ந்தவர்களும், மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். லாரி களிலே கூட்டம் கூட்டமாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வருகிறார்கள் ; அப்படி அவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் களாக இருப்பதால், அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவ தில்லை, அவர்கள் நிறுத்தப்படுவதில்லை, அவர்கள் மேலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கும் இந்த அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது. அதற்குத் தடுப்புச் சுவராகவோ, தடைக் கல்லாகவோ இந்த அரசாங்கம் இல்லை. இப்படி ஆளும் கட்சியைப்பற்றிச் சொல்லுகின்ற அதே நேரத்திலே, அண்மையில் திருப்பூர் நகரத்திலே 20 நாட்களுக்கு முன்பு தமிழகம் தழுவிய விவசாயிகள் ஊர்வலம் நடைபெற்றது. அப்போது நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் லாரிகளிலே, நூற்றுக்கணக் கான லாரிகளிலே வந்தார்கள். ஆனால் என்ன நடைபெற்றது ? யாருடைய லாரியும் சீஸ் செய்யப்படவில்லை. வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த மன்றத்தின் வாயிலாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப்படி பல்வேறு பிரச்னைகள் இன்றைக்கு நடைமுறையில்......

திரு. ரா. வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு : தலைவர் அவர்களே, திருப்பூர் நகரத்திலே விவசாயிகள் அணிவகுத்து ஏராளமான லாரிகளிலே வந்ததைப் பற்றி மணிமாறன் அவர்கள் கூறினார்கள். அதேபோல் இவர்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர் களும், இப்படிப்பட்ட லாரிகளில் கோவையிலே இந்தி எதிர்ப்பு மாநாடு நடைபெற்றபோது............

திரு. ஆர். மணிமாறன் : இதேபோல், மார்க்சிஸ்ட் கம் யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மதுரையிலே மாநாடு கூட்டிய போது, லாரிகளிலே போயிருக்கிறார்கள். நான் இதைக் குறிப் பிடுவதற்குக் காரணம், லாரிகளில் வந்தவர்களை கைது செய்ய வேண்டுமென்றோ, வழக்குகள் போட வேண்டுமென்றோ, அந்தக் காரணத்தினால் கூறவில்லை. இப்படி லாரிகளில் வரக்கூடாது என்பது அரசாங்கம் போட்டிருக்கின்ற ஒரு சட்டம். அந்தச் சட்டத்தை மீறுகின்றவர் அண்ணா தி.மு.கழகத்தைச் சேர்ந்தவ ராக இருந்தாலும், தி.மு.க. அல்லது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அல்லது வேறு எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சட்டத்தை மீறுகின்றவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதைத் தான் நான் இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாக கூறிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட வன்முறைகள் நடக்கும் போது, காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் தீவிரமாக கண்காணிக்க வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. இன்றைக்கு மதுவிலக்குப் பிரச்னை என்ற ஒரு மகோன்னதமான பிரச்னை கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மது விலக்குப் பிரச்னையை ஒழுங்காக நாட்டிலே அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்னையை அமுல்படுத்துவதில் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு இந்த உன்னதமானபிரச்னையில் உன்னிப்பாக கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-50]

அதுமாத்திரமல்ல; காவல் துறையில் இயங்கி வருகிற காவலர்கள் இன்றைக்கு ஏதோ ஒரு அநாதைக் குழந்தைகளாகத்தான் ஆக்கப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. குறிப்பாக காவல் துறை அலுவலகத்திலே இருக்கிற அந்த வாகன வசதிகள் இன்றைக்கு செம்மையாக இருக்கின்றனவா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. கட்டை வண்டியை விட மோசமான வண்டிகளைத்தான் அங்கிருக்கும் ஆய்வாளர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் வேகமாக ஓடக்கூடிய வசதியான வண்டிகளைத் தமிழ் நாடு சர்க்கார் அவர்களுக்கு வாங்கித் தரவேண்டுமென்பது என்னுடைய பணிவான கோரிக்கை.

காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு 8 மணி நேர வேலைத் திட்டம் வேண்டுமென்பது ஏற்கெனவே வரையறுக்கப்பட்ட கருத்தாகும். அதை அமுல்படுத்தித் தரவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்பதைக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல; அவர்கள் குடியிருந்து கொண்டிருக்கிற வீடுகள்—சிட்டுக் குருவி கூட நல்ல முறையில் வீட்டைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறது—அதைவிட மோசமாக இருக்கிறது. அதைவிட மோசமான குடியிருப்புகளில் காவல் துறையைச் சேர்ந்த அந்தக் காவலர்கள் இன்றைக்கு வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெற்றெடுத்த பிள்ளைகள் படுக்கக்கூட இடம் இல்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையும் அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் காவல் துறை மிகுந்த கண்காணிப்போடு, மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு மதுவிலக்கை அமல் படுத்துவதில் மதுவைக் காய்ச்சி குடித்து வருகிற தன்மைக்கு ஆளாக்கிக் கொண்டிருப்பவர்களை சட்டத்தின் முன்னால் தயவு தாட்சிணியம் இல்லாமல், பாரபட்சம் இல்லாமல் நீதிக்கு முன்னால் கொண்டு வந்து நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ஆர். மணிமாறன்]

இருபது ஆண்டுக்காலம், 7 ஆண்டுக்காலம், அதற்குப் பிறகு ஒன்றரை ஆண்டுக் காலம் — இந்தக் காலங்களில் சாதிக்க முடியாத சாதனைகளை இந்த 22 மாத காலத்தில் இந்த ஆட்சி காலத்தில் இந்த ஆட்சி செய்து வந்திருக்கிறது. செய்யும் என்ற நம்பிக்கையில்தான் திரு. உமாநாத் அவர்களும் மற்றைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும் தங்களது கருத்துக்களை எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே காவல் துறை மிக உன்னிப்பாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப் பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லி விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. அ. சுவாமிதாஸ்: சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை, நீதிமன்றப் (?) ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

காவல்துறை நாட்டு மக்களுக்கு இன்றியமையாத ஒரு முக்கிய துறையாகும். எப்படி காவல் துறை இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறதோ அதைப் பொறுத்துத்தான் சட்டம், ஒழுங்கு அமலாக்கப்படும். சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் அமலாக்குகிற பூரண பொறுப்பைக் காவல் துறையினரிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டம், ஒழுங்கு ஆகியவை ஒழுங்காக நடைமுறைப் படுத்தப்படவில்லை என்றால் நாட்டு மக்களிடத்தில் அமைதி இருக்காது. மக்களுடைய உடைமைக்குப் பாதுகாப்பு இருக்காது. உயிருக்குப் பாதுகாப்பு இருக்காது. அச்சமின்றி நடமாடமுடியாது என்ற சூழ்நிலை உருவாகிவிடும். இந்த ஆண்டு இந்தக் கோரிக்கையின்மீது நடக்கின்ற விவாதத்தின்போது ஓராண்டுக் காலமாகக் காவல் துறை எப்படிப் பணியாற்றியிருக்கிறது என்பதை நாம் சற்று சீர்தூக்கிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டில் போலீஸ் துறையைப் பொருத்தமட்டில் உரலுக்கு ஒரு பக்கம் இடி, மத்தளத்திற்கு இரு பக்கமும் இடி என்பதைப் போல் காவல் துறையினர் சுயமாக இயங்கமுடியவில்லை என்ற நிலையை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். காவல்துறையில் பணியாற்றுகிறவர்களே எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று கேட்கிற அளவுக்கு நிலைமை போய்க் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். பல இடங்களிலும் காவலர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த அளவில் வட சென்னையில் கூட மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமல்படுத்தச் சென்ற ஒரு இன்ஸ்பெக்டர், நல்ல திறமைசாலி தாக்கப்பட்டு கண்ணில் காயம் அடைந்திருக்கிறார். இதைப் போல் பல இடங்களில் பணியாற்றுகிற காவல் துறையினருக்கு நாம் என்ன பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறோம் என்பதைச் சற்று சிந்திக்கவேண்டும்.

ஏதோ காவல் துறையினர் ஏதாவது தவறு செய்துவிட்டால் நாம் கடுமையாகத் தாக்குகிறோம், தாக்க நாம் தயங்குவதில்லை. தாக்குவதும் தப்பில்லை, சொல்லவேண்டியது என்பதும் அப்படி சொல்லி அவர்களை நல்வழி படுத்தவேண்டும் என்பதும் முக்கியம் தான். அதே நேரத்திலே அவர்களுக்கும் நாம் என்ன பாது

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்] [1979 ஏப்ரல் 18

காப்புக் கொடுக்கிறோம்? இந்த இலாகா தனது சிப்பந்திகளுக்கு என்ன பாதுகாப்புக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும், என்ன என்ன வழிகளிலே அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமோ அத்தனையையும் நாம் செய்து கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் தான் அவர்களை சுயமாக இயங்க வைக்கமுடியும், அவர்கள் சுயமாக இயங்குகிற நிலைமை இருந்தால் தான் ஓரளவிற்கு சட்டம் ஒழுங்கை அவர்கள் அமல்படுத்த முடியும்.

இன்றைய நிலையில் நாம் ஒரு குற்றம் சுமத்துகிறோம், நாம் என்றால் நாம் மட்டுமல்ல, பொதுமக்களும் இன்றைக்கு குற்றச் சாட்டைச் சொல்லிகொண்டிருக்கிறார்கள், சட்டம், ஒழுங்கை நாட்டிலே சரியாக அமல்படுத்தவில்லை, எங்கு பார்த்தாலும் அராஜகம் தலை தூக்கிக் கொண்டிருக்கிறது, பிக்-பாக்கெடிங் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது, கொள்ளை அடிப்பு அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது, சண்டை வழக்குகள் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன, வழக்குகள் ஸ்டேஷனிலே பதிவுசெய்யப் படுவது மிகுதியாகிக் கொண்டு இருக்கின்றன என்ற குற்றச் சாட்டை மக்கள் மட்டுமல்ல, இங்கே கொடுத்திருக்கிற ஆய்வுரையிலேயும் காண்கிறோம். 1977 இல் கொள்ளை 22 ஆக இருந்தது 1978 இல் 21 ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் வழிப்பறி 130 ஆக இருந்தது 1978 இல் 192 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. கன்னக்களவு 10,305 ஆக இருந்தது 1978 இல் 10,499 ஆக ஆகியிருக்கிறது. பெரிய திருட்டுகள் 24,589 ஆக இருந்தது 1978 இல் 26,915 ஆக ஆகியிருக்கிறது. சிறிய திருட்டுக்களும் அதிகரித்திருக்கின்றன என்று எல்லாம் இதிலே கொடுத்து இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதனாலே காவல் துறை சுயமாக இயங்கவில்லை, செம்மையாக இயங்கவில்லை, ஏதோ மகுடியைக் கேட்ட பாம்புபோல் அடங்கி ஒடுங்கி இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் தான் இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் அதிகரிக்கின்றன என்று பொதுமக்களே சொல்கின்ற அளவிற்கு நாட்டிலே நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. இன்னும் பல நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லமுடியும் என்னால், போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே ஏதாவது புகார் மனுக்கொடுத்தால் உடனடியாக விசாரணை செய்வதே கிடையாது, ஏன் என்றால் அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள், அவர்களுக்கு அச்சம் இருக்கிறது, அந்த வழக்கிலே சார்ந்தவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவரோ, ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவரோ அல்லது அந்த லோக்கல் எல்.எல்.ஏ.-வுக்கு வேண்டியவரோ என்ற அச்ச உணர்வு அவர்களிடத்திலே இருக்கிறது. போலீஸாரிடம் நீங்கள் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுத்தாகவேண்டும் என்று சொன்னால் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பெரிய காரியம் ஒன்றும் புகாரிலே இல்லை, ஒருவன் அடித்து விட்டான் என்றால் அடிபட்டவனுக்கு பெரிய காயம் இல்லை, காயமே கிடையாது, காயம்பெற்றிருந்தாலும் பெரிய காயமாக இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். எனது தொகுதியில் நகரப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் P. D. S. மணி இரவிலே தாக்கப்பட்டார், பலர் அவரைத் தாக்கினார்கள். அவர் அதைப் பற்றி புகார் கொடுத்தார். அந்த ஊரிலே வந்து **விசாரியுங்கள்,**

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. அ. சுவாமிநாதஸ்]

எனக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுங்கள் என்றும் இன்னும் நான் தாக்கப்படுவேன் என்றும் அவர் கேட்டபோது அவருக்கு இதுவரையிலும் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கொடுக்கப் படவில்லை. தக்கலை காவல்துறை சப்-இன்ஸ்பெக்டரும், இன்ஸ்பெக்டரும், டி. எஸ். பி.-யும அவருக்குப பாதுகாப்பு கொடுக்கவில்லை. இரண்டு வாரங்கள் சென்ற பின்னர் என்னிடம் வந்து அவர் நிலையை எடுத்துச் சொன்னார். நீங்கள் காவல் துறையினரிடம் சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்க சொல லுங்கள் என்று சொன்னார். நான் அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரைக் கேட்டால நான் சுயமாக இயங்க இயலவில்லை, அவரிடம் இன்ஸ்பெக்டர், டி.எஸ்.பி., என்ன கட்டளை போட்டிருக்கிறார் கள் என்றால் ஆபீஸுக்குள் இருந்து ஒழுங்காக ரிக்கார்டுகளை மட்டும் பார்த்துக்கொள், வெளியே போகவேண்டாம் என்று சொன்னார். ஆகவே அங்குள்ள இன்ஸ்பெக்டரிடம் அது குறித்து சொன்னேன், நானும் அவரும் அது குறித்து சிறிது நேரம் பேசிக்கொண்டு இருந்தோம். கடைசியாக அவர் பஞ்சா யத்துத் தலைவர் சாகவில்லையே, செத்தால் தான் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும் என்று சொன்னார். தவறாக, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்ல நான் போகவில்லை, பஞ்சாயத்துத் தலைவர், பொதுக் காரியத்திலே ஈடுபட்டவர் அவர் தாக்கப்பட்ட காரணத்தினாலே ஏதாவது நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று சொல்லப்போனதற்கு ''அவர் சாகவில்லையே'' என்று என்னிடம் சொலகிறார் என்றால் அந்த இன்ஸ்பெக்ட ருடைய உணர்வு என்ன என்றால் ''செத்தால் தான் வெளியே வருவோம் என்பதுதானா?'' அதே நிலையிலே தான் டி.எஸ்.பியும் இருக்கிறார். நடவடிக்கை எடுப்பதிலலை, வெளியே வரு வதே கிடையாது, அதனால கள்ளச்சாராயக் குற்றங்கள் அதிகமாகிக்கொண்டே இருக்கின்றன.

(முற்பகல் 11-00)

திருட்டுக் குற்றம் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏனென் றால் அவர்கள் அந்த அலுவலகத்திலே இருக்கிறார்களே தவிர வெளியே வருவதில்லை, என்ன காரணமோ தெரியவில்லே. தக்கலையில் இருப்பவர் அந்த நிலையில் இருக்கிறார். அங்குள்ள சப்-இன்ஸ்பெக்டரை நான் குறை சொல்ல மாட்டேன். அவர் வேலைக்குப் புதிது. அந்தப் பதவியிலே புதிது. அவர் சுறுசுறுப்பாகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்று விரும்புகிறார். அந்தத் துறைக்குப் புதிதாக வருகின்ற எல்லாருமே அப்படித்தான் வருகிறார்கள், அவர்களுக்குக் கள்ளத்தனம் தெரியாது. நல்ல திறமையாகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களை அப்படி மேலதிகாரிகள் விடுவதில்லே. நான் அறிநதவரையில் ஏன் மேலதிகாரிகள் அப்படி இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் அரசு அப்படி எங்களுக்கு ஆணை போட்டிருக்கிறது, உங்களால் பிறருக்கு எந்தவிதமான தொல்லை யும் வரக்கூடாது, நீங்கள் திருடர்களுக்கும் நண்பர்களாக இருக்க வேண்டும், நல்லவர்களுக்கும் நண்பர்களாக இருக்க வேண்

டும் என்ற முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று பணித்தால் எப்படி முடியும்? தீய சக்திகளை ஒடுக்குவதற்குக் காவலர்கள் காவலர்களாகத்தான் வீற்றிருக்க வேண்டும். அவர்கள் நண்பர்களாக மாறினால் முடியாது. குற்றங்களை ஒடுக்க முடியாது. சென்னை நகரத்தில் நடமாட முடிகிறதா? நடைபாதைகளிலேயெல்லாம் கடைகள். 1962-ஆம் ஆண்டிலே நான் சென்னைக்கு வந்திருக்கிறேன். அப்பொழுதிருந்த நிலையில் காவல் துறையினர் இப்பொழுது இல்லை. ஆகவே நாங்கள் வேதனைபடுகிறோம், நடைபாதைகளில் நடமாட முடியவில்லை. அங்கே பிக்பாக்கெட்டுகள் நடக்கின்றன. இப்பொழுது கூடப் வங்கியிலே பணிபுரியும் ஒரு பணியாளர் 4,000 ரூபாய் பணத்தை மவுண்ட் ரோட்டில் வைத்துக்கொண்டிருந்தபொழுது அதை யாரோ பறித்துக்கொண்டு ஓடிவிட்டார்கள். இவர் துரத்தி துரத்திப் பார்த்தார், முடியவில்லை. காவல் துறையிடம் பராது கொடுத்தார். அங்கே அவர்கள் கேட்ட கேள்வியை அறிந்து நான் வேதனைப்படுகிறேன். காவல்துறையினர் கேட்ட கேள்வி என்னவென்றால், நீ அந்தப் பணத்தைத் திருடி மறைத்து வைத்துக் கொண்டு ஏமாற்றுவதற்காக கணக்குக்கொடுக்கின்ற அளவிற்குச் செய்கின்ற சூழ்ச்சி என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இல்லை. ஏன் இந்த அவலநிலை? மவுண்டுரோடு, சைனா பசார், பாரிஸ் கார்னர் போன்ற பகுதிகளில் எங்கு பார்த்தாலும் பிக் பாக்கெட்டுகள் ஏராளமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

நான் இன்னும் சொல்வேன், முதலமைச்சரவர்கள் நெல்லைக்கு ஒரு விழாவிற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கலெக்டர் வந்திருந்தார். அவரிடத்தில் இருந்த 700 ரூபாயைப் பிக்பாக்கெட் அடித்து விட்டார்கள். அதைத் தடுக்க முடியவில்லையே. இத்தகைய சக்திகளை ஒடுக்க வேண்டுமென்றால் கொஞ்சம் கண்டிப்பாகக் காவல்துறையினர் நடக்க வேண்டும். அவர்கள் கைக்கட்டை அவிழ்த்து விட வேண்டும். அவர்களை எல்லோரிடத்திலும் நண்பனாக இருங்கள் என்றால் நடக்காது. அப்படியென்றால் காவல்துறை தேவை இல்லை. எல்லோரையும் சன்மார்க்க பிரச்சாரத்திற்கு அனுப்பிவிடலாம். இப்பொழுது எங்கள் ஊரிலே இருக்கிற எஸ்.பி. எப்பொழுதும் பிரச்சாரம் செய்கிறார். தன் கடைமையைச் செய்வது இல்லை. அவரை அணுகினால், நான் காந்தியவாதி என்று சொல்லி, காந்தீயத் தத்துவங்களைப் பிரச்சாரம் செய்கிறேன் என்று சொலலிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அங்கே அவர் எஸ்.பி.யாக இருந்து பணியாற்றவில்லை என்பதைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பிரச்சாரத்திற்காக வேறு எவ்வளவோ துறைகள் இருக்கிறதே, ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள், மதவாதிகள் இருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ பெரியவர்கள் இருக்கிறார்கள், இதற்குக் காவல் துறை அதிகாரிகள் எதற்கு? இப்படி இருக்கின்ற காரணத்தால் அங்கே உள்ள நிலைமை என்ன? கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே எஸ்.பி. இப்படிச் செய்துகொண்டி

ருப்பதால், சட்டம் ஒழுங்கு அங்கே அமல்படுத்தப்படவில்லை. எனவேதான் பஸ்ஸுக்குத் தீ வைத்தார்கள், அதற்கு இந்தப் போலீஸ்தான் காரணம். போலீசாரைக் கண்டு மக்களுக்கு அச்சமிருந்தால் நிச்சயமாக இந்த நிகழ்ச்சி நடந்து இருக்காது. போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்க மாட்டார்கள் என்ற எண்ணம் உருவான காரணத்தால்தான் இந்தப் படுபாதகச் செயல் நடைபெற்றது. 1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 18, 19 ஆம் தேதியில் தக்கலையில் போஸ்டாபீஸுக்கு தீ வைக்கவும் பஸ்ஸைக் கொளுத்தவும் பலர் முயற்சி செய்தார்கள் என்று புகார் கொடுக்கப்பட்டது. அதன் மீது டி.எஸ்.பியோ, சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரோ உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அப்படியே மந்தமாக இருந்து விட்டார்கள். ஆகவே என்ன உணர்வு ஏற்பட்டது அந்தக் கட்சிக்காரர்களுக்கு என்றால், நாம் என்ன செய்தாலும் போலீசார் ஒன்றும் செய்ய மாட்டார்கள், எல்லாம் ஃபிலாசபிதான் பேசிக்கொண்டு இருப்பார்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டு விட்டதால்தான் பஸ் எரிக்கக்கூடிய அளவிற்கு சூழ்நிலைகள் வந்து, பத்து பேர்களைக் கொன்று விட்டார்கள். இதற்குப் போலீசார்தான் காரணம் என்று பலதடவை சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால், அது குறித்து போலீசார் மீது விசாரணை செய்யவில்லை. ஆகவேதான் அவர்களுக்கு ஊக்கம் பிறக்கிறது. அதற்கு என்ன ஏற்பாடு? இப்படி இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? எந்தக் காரணத்தாலே தீ வைத்தார்கள்? உண்மையிலேயே அதற்குப் போலீஸ் உடந்தையா? அவர்கள் உடந்தை என்று நாங்கள் குற்றஞ்சாட்டுகிறோம். இதில் உண்மை இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்ப்பதற்காக விசாரணை வைக்க வேண்டும். அதற்கு மாறாக எந்த அதிகாரி மீது குற்றஞ் சாட்டுகிறோமோ அந்த அதிகாரியை வைத்தே அந்தக் குற்றஞ்சாட்டின் மீது விசாரணை நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்றால் எப்படி நீதி கிடைக்கும்? போலீசாரை எப்படி நம்ப முடியும்? எஸ்.பி.யிடத்தில் என்ன சொன்னாலும், நான் பெரிய காந்தியவாதி என்று முதலில் சொல்லிவிட்டு, எனக்கு சட்டம் ஒழுங்கைப் பொறுத்தவரையில் பாகுபாடு கிடையாது என்று சொல்வாரே ஒழிய ஒரு வழக்கு குறித்தாவது அவர் விசாரணை நடத்தியது கிடையாது. நாங்கள் எவ்வளவோ காரியம் சொல்லியிருக்கிறோம். எங்களுடைய சொந்தத்திற்காகச் சொல்லமாட்டோம். நீதி, நியாயம் வேண்டும் என்பதற்காக போவோமேயொழிய வேறு எதற்கும் போவதில்லை. சொன்னால் நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சொல்வார்கள். நடவடிக்கை எடுப்பதே கிடையாது. ஒரு நடவடிக்கையும் எடுப்பதில்லை. மாறாக, அவர் நடந்துகொள்கிற நிலைமைகளைப் பார்த்தால், கன்னியாகுமரி மாவட்ட சரித்திரத்திலேயே இல்லாத நிகழ்ச்சியை அந்த எஸ்.பி. நடத்திக் காட்டினார். எங்கள் ஊர்களிலே, கிறிஸ்தவ சங்கைக்குரிய சாமியார்கள் அதிகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கீழே கிராமங்கள் கட்டுப்பட்டு நடக்கும். அவர்கள் கிராம மக்களுக்குகாகப் பாடுபடக்கூடியவர்கள், தியாகம் செய்தவர்கள்.

அவர்கள் எவ்வித சண்டை சச்சரவுக்கும் போகமட்டார்கள். முட்டத்திலே (Muttam Village) ஒரு தகராறு ஏற்பட்டது. அந்தத் தகராறில் சமரசம் பேசுவோம் என்று முட்டம் பங்கு சாமியாரை குளச்சல்லுக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். டி.பி.யிலே சமரசப்பேச்சு நடந்தது. என்ன நடந்ததோ, யாது நடநததோ தெரியாது, அந்தச் முட்டம் பங்கு சாமியார்மீது பல குற்றச்சாட்டு சொல்லி, கைது செய்து ஜெயிலில் போட்டார்கள். அப்போது நாங்கள் நினைத்திருந்தால், பெரிய கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். நாங்கள், கிறிஸ்துவ மக்களை அமைதிப்படுத்தினோம். கொதித்தெழுநத மக்களை அமைதிப்படுத்தினோமே தவிர, தூண்டி விடவில்லை. ஆனால், அந்த எஸ்.பி. ஒரு சாமியாரை ஜெயிலில் போட்டது தவறு என்று ஊர் மக்கள் கொந்தளித்து வந்தபோது நாங்கள் அமைதிப் படுத்தியிருக்காவிட்டால், ஷூட்டிங் நடந்திருக்குமே. ஆகவே இப்படி ஒரு எஸ்.பி. தேவையா? அவர் தேவையில்லை. வேண்டுமென்றால், அவரை ஆஃபீஸில் போடுங்கள். சரி, அதுவாவது பரவாயில்லை. சாமியாரை ஜெயிலில் போட்டாரே, வேறு இரண்டு சாமியார்களை பலர் தாக்கியிருக்கிறார்கள். புதுக் கடையிலே ஒரு சாமியார் தாக்கப்பட்டார். புகார்கள் கொடுத்தார்கள். நடவடிக்கை கிடையாது, இராஜாக்கமங்கலத் திலே ஒரு சாமியார் தாக்கப்பட்டார். அங்கும் புகார்கள் கொடுத்தார்கள், நடவடிக்கை கிடைப்பது ஏனென்றால் அவர் களைத் தாக்கியவர்கள் ஆளும்கட்சிக்காரர்கள். அந்தக் குற்றச் சாட்டை பகிரங்கமாகச் சொல்கிறேன். இதற்கு விசாரணை இல்லை; நீதி இல்லை. யாராக இருந்தால் என்ன? நடவடிக்கை வேண்டாமா? ஆகவே போலீசார் நீதி நியாயத்தை ஒழுங்காக செய்ய வேண்டும். பொதுமக்கள் அச்சம், பயமின்றி நடமாட அவர்கள் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். சொத்துக்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும். தவறு கள் நடக்கும்போது நீதி வேண்டும். போலீஸ் துறையினர் நேர் மையாகவும் கண்டிப்பாகவும் நடந்து கொள்வார்கள் என்ற நியாய மான அச்ச உணர்வு மக்களுக்கு ஏற்பட வேண்டும். இப் பொழுது போலீசைக் கண்டால், பயமே கிடையாது. யாருக் கும் பயம் கிடையாது. போலீசாரைக் கண்டு பயம் ஏற்பட்டால் தான் யாரும் ஒழுங்காக இருப்பார்கள். பயம் இல்லாவிட்டால் எப்படி ஒழுங்காக இருப்பார்கள். அந்த இலாகாவில் உள்ளவர் கள்மேல் யாருக்கும் பயம் இல்லை. ஏனென்றால், மக்களின் பெரும் பகுதியினர் நல்லவர்கள். ஒரு பகுதியினர் தீய சக்திகள், குறும்பு செய்வார்கள். கொள்ளை அடிப்பார்கள், பிக்பாக்கெட் அடிப்பார்கள், மது அருந்துவார்கள், எல்லாம் செய்வார்கள். அவர்களுக்கு அச்ச உணர்வு இருந்தால்தான் அவர்களை திருத்த முடியும். அவர்களுக்கு அச்ச உணர்வு இல்லாவிட்டால் திருத்தவே முடியாது. சில சமயங்களிலே போலீசார் அடித்துவிட்டார்கள் என்று நாம் ஆத்திரப்படுகிறோம். இருந்தாலும் திருட்டுக்களை எப்படி தடுப்பது, திருடர்களை எப்படி பிடிப்பது? நாகர்கோவிலில் இருக்கிற நேசமணி நகரில்

மாலை நேரத்திலே தாலி செயினை அடித்துக்கொண்டு ஓடுகிறார்கள், சில திருடர்கள், அதனால், பெண்கள் வெளியே போவதேயில்லை. ஒரு முறை பொதுமக்களே ஒரு திருடனைப் பிடித்தார்கள். போலீசாரிடம் ஒப்படைத்தார்கள். போலீசார் வழக்கு தொடரவில்லை. ஏன் என்று கேட்டால், அவன், தான் திருடவில்லையென்று சொல்கிறான், அந்தப் பக்கமே போகவில்லை, களவாடவில்லையென்று சொல்கிறான், நாங்கள் என்ன செய்வது'' என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி சொல்வதற்கு போலீஸ் எதற்கு என்று கேட்கிறேன். அந்த மக்கள் அதைத் தான் கேட்கிறார்கள். முதலமைச்சருக்குக் கூட புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனக்குக் கூட தந்தி வந்திருக்கிறது. 8 பவுன் தாலி செயினை பறிகொடுத்திருக்கிறார்கள் ஒரு அம்மா. அதைப் போல, தாலி செயின் போட்டு நடமாட முடியாத நிலைமை. காரணம் என்ன? திருடர்களுக்குப் போலீசைப் கண்டு பயமே இல்லை. பயமில்லாமல் போயிற்று. போலீசார் நம்மை ஒன்றும் செய்ய மாட்டார்கள். நம்மை அடிக்க மாட்டார்கள். ஜெயிலுக்குப் போனால், நல்ல சாப்பாடு போட்டு வெளியே அனுப்புவார்கள் என்ற உணர்வு ஏற்பட்டு விட்ட காரணத்தினால், அரசு தன்னுடைய போக்கை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே அரசு இதன் மீது தன் கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.......

[முற்பகல் 11-10]

திரு நா. சுந்தரராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு 'பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்' மாண்புமிகு பெரியவர் சுவாமிதாஸ் அவர்கள் போலீஸ்காரர்கள் இடம் மக்களுக்கு பயம் இல்லை. அவர்கள் யாரையும் அடிப்பதில்லை என்று சொல்லுகிறார்களே, அவர்கள் அடிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்களா என்று நான் கேட்கிறேன்.

*திரு அ. சுவாமிதாஸ்: நான் அடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை, பயம் ஏற்பட வேண்டும், அவர்களுக்கு பயம் இல்லை என்று சொல்கிறேன். இப்பொழுது நாம் குழந்தைகளை வளர்க்கும்போது, சில குழந்தைகளை கட்டுப்படுத்திவிட முடியும். சில குழந்தைகள் முரண்டு பிடிக்கும். அவர்களிடம் முதலில் சொல்லிப் பார்க்க வேண்டும். தட்டிப் பார்க்க வேண்டும், கேட்கவில்லை என்றால் கிள்ளிப்பார்க்க வேண்டும். கடைசியில் உதைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படித்தான் இதுவும். போலீஸ்காரர்கள் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். மனதில் உள்ளதைச் சொல்வது என்ன தப்பு? போலீஸ்காரர்கள் கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வதில் என்ன பயம்? என்ன தப்பிருக்கிறது? நமக்குப் பாதுகாப்பு தேவை. நம் உயிர்களுக்கும் உடமைகளுக்கும் பாதுகாப்புத் தேவை, அந்த பொறுப்பை அவர்களிடம் தான் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்கள் கண்டிப்பாக இருந்தால்தானே அவைகளைப் பாதுகாக்க

முடியும். போலீஸ்காரர்கள் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்ற உண்மையை ஏன் சொல்லக் கூடாது? லா அண்டு ஆர்டர் பாதுகாக்கப்பட வேண்டாமா? எனக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று நான் சொன்னால், என்னைப் பாதுகாப்பதற்காக அவர்கள் கண்டிப்பாக இருந்தேயாக வேண்டும். இதனால் அரசினுடைய கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு பெரிய போலீஸ் அதிகாரி என்னிடத்திலே சொல்கிறார். சென்னையில் ஒரு ஊர்வலம் வருகிறது. அது யார் நடத்திய ஊர்வலம் என்று சொல்ல வரவில்லை. அது அவ்வளவு அமைதியான ஊர்வலமும் அல்ல. 300, 400 பேர்கள் வந்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த ஊர்வலம் வரும்போது, ஒரு இளம், கணவன் மனைவி இருவர் ஸ்கூட்டரில் வந்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஊர்வலத்திற்காக ஸ்கூட்டரை நிறுத்தி வைத்திருந்தார்கள். அப்பொழுது அந்த ஊர்வலத்தில் வந்து கொண்டிருந்த இளைஞன ஒருவன் அந்தப் பெண்ணின் அருகே சென்று கன்னத்தை தொட்டு, தன் கையை முத்தமிட்டுக் கொண்டானாம். இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அந்த போலீஸ் அதிகாரிதான் என்னிடத்தில் சொன்னார். இதை என கண்ணால் பார்த்தும் என்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை நான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்—இந்த போலீஸ் டிரஸ் போட்டுக் கொண்டிருப்பதால் ஒன்றும் செய்ய இயலவில்லை. என் மகளாக இருந்திருந்தால் கையை உடைத்திருப்பேன் எனறு சொன்னார். அவருடைய ரத்தம் அப்போது கொதித்திருக்கிறது. ஆனால் அவர் போலீஸ் உடையில் இருந்ததால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமை தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது. எதற்காக அந்த போலீஸ் உடை? அதற்கு மரியாதை கிடையாதா? எப்படி பாதுகாப்பு கிடைக்கும்? அந்த நிலைமை மாற வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை என்றுதான் சொல்கிறேனே தவிர, குற்றம் சாட்டுவதற்காக சொல்லவில்லை.

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் நல்ல கருத்தை எல்லாம் சொன்னார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகளுடைய வீட்டிலே ஆர்டர்லீஸ் போடுவது பற்றி. உண்மையில் பெரிய அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் இதையெல்லாம் விரும்ப மாட்டார்கள். அந்த ஆர்டர்லீஸ் அவர்களுடைய வீட்டு வேலைகளையெல்லாம் செய்ய வேண்டும். இன்ஸ்பெக்டர் வீட்டில் 2 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். டி.எஸ்.பி. வீட்டில் 3 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் அங்கே மீன் வாங்கி கொண்டு வந்து கொடுக்க வேண்டும், காய்கறிகள் வாங்க வேண்டும். அவர்களுடைய மனைவிமார்களுக்கு துணிகளைத் துவைத்து போட வேண்டும். பிள்ளைகளை பள்ளிக் கூடத்திற்கு கொண்டு போய் விட வேண்டும். இப்படி நிறைய வேலைகளை—வீட்டு வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். அந்த டி.எஸ்.பி. யினுடைய மனைவி தன் கணவர் டி.எஸ்.பியாக இருப்பதால் தானும் டி.எஸ்.பி. என்று நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். அதிகாரம் செய்கிறார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

என்னிடம் ஒரு வழக்குப் பற்றி ஒரு குறிப்பு வந்தது. மரக்காணத்தில், அபுக் ரஹ்மான வீதியில், ஒரு இன்ஸ்பெக்டருடைய மனைவி, அந்த அம்மாள் அடுத்த வீட்டு பெண்ணை—பெயர் கையருன்னிசா—அடித்து விட்டார் என்று வழக்கு வந்திருக்கிறது. அந்தப் பெண் மொகைதீன் என்ற ஆசிரியரின் மனைவி.

எதற்காகத் தெரியுமா, இன்ஸ்பெக்டர் மனைவி அந்த வழியாகப் போகும்போது அந்தப் பெண், இவர்களைப் பார்த்தவுடன் எழுந்திருக்காமல் கட்டில் மேல் உட்கார்ந்திருந்தாள் என்பதற்காக, அந்த இன்ஸ்பெக்டருடைய மனைவியும் அவரது உறவினரும் சேர்ந்து அந்தப் பெண்ணை அடித்திருக்கிறார்கள். ''நான் இன்ஸ்பெக்டருடைய மனைவி, என்னைக் கண்டால் தெருவில் உள்ளவர்கள் எழுந்து மரியாதை செய்கிறார்கள். இவள் மட்டும் எழுந்திருக்காமல் உட்கார்ந்திருப்பதா'' என்று சொல்லி அடித்ததாகத் தெரிகிறது. இப்படி நிலைமை இருக்கும் போது அந்த வீட்டில் வேலை செய்யும் போலீஸ்காரர்கள் என்ன கதியாவார்கள்? போலீஸ்காரர்களுக்கு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் தான் வேலை—அதிகாரியினுடைய வீட்டில் என்ன வேலை? அதனால் அதிகாரிகளுக்கு ஆர்டர்லீஸ் என்ற பெயரில் இனிமேலாவது இந்த செஷனில் இருந்தாவது, போலீஸ்காரர்களை அவர்கள் வீட்டில் வேலைக்கு போடக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்படுகிறது.)

கடைசியாக என்னுடைய ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நமது ஐ.ஜி. அவர்களுக்கு பதவிகள் எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் அப்படி என்ன நாட்டில் பஞ்சம் வந்துவிட்டது? அவரை அனுப்பி விட்டு அடுத்தப்படியாக இருக்கும் அதிகாரிக்கு ஐ.ஜி.யாக கொடுக்க வேண்டியதுதானே? அவருடைய காலம் முடிந்துவிட்டது, (அவையில் சிரிப்பு) அதாவது அவருடைய பதவிக் காலம் முடிந்துவிட்டது, அடுத்த தகுதி படைத்தவருக்கு அந்தப் பதவியை கொடுக்க வேண்டும். 3, 4 ஐ.ஜி-க்களைப் போடப் போகிறார்களா? அவருக்கு எதற்காக எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கப்பட வேண்டும்? நான் மட்டும் கேட்கவில்லை, எல்லோரும் கேட்கிறார்கள், அவருக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் தேவையா என்று? போலீஸ் இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில், வெகு கவனத்தோடுதான் காரியங்களைப் பண்ண வேண்டும். வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்பது இந்த அரசுக்கும் இருக்கக் கூடாது. அந்த இலாகாவிற்கும் இருக்கக் கூடாது. அவருடைய காலம் முடிந்துவிட்டது—அவருடைய காலம் என்றால், நான் பதவிக் காலத்தைத்தான் சொல்கிறேன்.

பதவிக் காலம் முடிந்து போய்விட்டது. எல்லோரும் அதைத்தான் சொல்கிறார்கள். பொது மக்களும் அதைத்தான் சொல்கிறார்கள். ஐ.ஜி. யாக அருள் இருந்தபோது ஒரு பிக்பாக்கெட் நடக்குமா? என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது ரோட்டில் எங்கே பார்த்தாலும் நடைபாதைக் கடை. நடக்க முடியவில்லை. முதலமைச்சருக்கு

வேண்டியவர் ஒருவர் அந்தக் கடைகளை வைப்பதற்கு அனுமதி கொடுத்து தனியாரிடத்தில் தினசரி ரூ. 2,000 சம்பாதித்து கொண்டு இருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்கள். நான் அறிந்ததைச் சொன்னேன். அதிலே உண்மை இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. உண்மையா, இல்லையா என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் விசாரித்துப் பார்க்க வேண்டும். நடைபாதையில் நடக்க முடியவில்லை. என்னிடத்திலே ஒரு 10 ரூ., 15 ரூ. இருந்தது என்று சொன்னால் பாக்கெட்டில் இப்படி கையை வைத்துக் கொண்டே போக வேண்டியிருக்கிறது. எல்லோரும் அப்படித்தான் நடமாட வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது நடைபாதையில் பிக்பாக்கெட் அதிகமாக நடக்கிறது. மேலும் நடைபாதைகளில் இப்படிக் கடைகளைப் போட அனுமதித்து விட்டால், அது நெரிசலை அதிகரிக்கும். ஆகவே, நடைபாதையில் கடைகளைப் போட விடக் கூடாது. அதில் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் பல விவகாரங்கள் நடக்காமல் இருக்கும்.

மதுவிலக்குச் சட்டத்தை போலீஸ்காரர்கள் தீவிரமாக அமல் படுத்த வேண்டும் என்றால், அவர்களுக்கு ஜீப், கார், போன்ற வசதிகள் இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாததால் இப்போது அவர்கள் அத்தகைய ஆர்வமாக முன்பு போல் வேலை செய்வது இல்லை. முன்பு எப்படி இருந்தது என்றால் அவர்களே கைது செய்யப்பட்டவர்களை ஜாமீனில் விடுவதற்கு வழி இருந்தது. அதற்கு ரூ. 25, ரூ. 30 வாங்கிவிடுவார்கள். ஸ்டேஷனுக்கு வருகிறவர்கள்தான் அவர்களுக்கு பேப்பர், பென்சில், கார்பன் பேப்பர் வாங்கித் தரவேண்டும். அரசாங்கம் இத்தகைய பொருள்களை அவர்களுக்கு சப்ளை செய்வது இல்லை. அவர்கள் செலவிலேயே டாக்சி, போன்றவற்றை சமாளித்து விடுவார்கள். இப்போது அப்படி செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் சரியாக அமல் படுத்த வேண்டும் என்றால் ஒவ்வொரு ஸ்டேஷன் எஸ்.ஐ.-க்கும் மோட்டார் சைக்கிள், சைக்கிள் போன்றவை கொடுக்க வேண்டும்.

இதையெல்லாம் செய்து அந்தத் துறையை இன்னும் நல்ல முறையில் ஆய்வு செய்து, அதை மாற்றியமைக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து, அவர்கள் அச்சம் பயமின்றி தமிழ்நாடு அரசு திறமை உடைய காவலர்களுக்கு பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை உணர்வை ஏற்படுத்தி, அந்தத் துறையை முதலமைச்சர் அவர்கள் சீரமைப்புச் செய்ய வேண்டும் என்று மன்றாடி கேட்டுக் கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசால் இங்கே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிற காவல் துறை மானியத்தின் மீதும், தீயணைப்புத் துறை மானியத்தின் மீதும் இங்கே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துகளை சொல்ல முனைகிறேன்.

இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு 1976-ம் ஆண்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அதனுடைய புள்ளி விவரங்களே பேசுகிறது, குற்றங்கள் அதிகமாகி இருக்கிறது, கொலைகள் அதிகமாகி இருக்கிறது. அந்த விவரத்தைப் படிக்க நேரம் ஆகும் என்று அதிலேயே ஒப்புக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். 1976-ம் ஆண்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் 1978-ம் ஆண்டு 1979-ம் ஆண்டு ஏறத்தாழ 10,000-க்கும் அதிகமான குற்றங்கள் அதிகமாகியிருக்கின்றன என்று அவர்கள் கொடுத்து இருக்கும் புள்ளி விவரங்கள் பேசுகிறது.

சுருக்கமாக இதைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னால் அவர்கள் தரப்பில் பேசுகிற தம்பி மணிமாறன் அவர்கள் போலீசின் நடவடிக்கைகளுக்கு, அடக்கு முறைகளுக்குக் காரணம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களின் தூண்டுதல்தான்; ஆகவே, அடக்கு முறை எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாக ஒரே ஒரு காரணத்தை மாத்திரம் சொல்லி அவர்கள் இன்று அமர்ந்து இருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் பலாத்காரமாக இந்த ஆட்சியை மாற்றவோ கவிழ்க்கவோ நாங்கள் நிற்கவில்லை என்பது அவருக்குத் தெரியும். ஆகவே, பலாத்கார நடவடிக்கையை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தூண்டி விடாது. நாங்கள் அதை கொள்கை என்று ஒப்புக் கொண்டுவிட்டால் பகிரங்கமாகச் சொல்லுவோம். நேரு அவர்கள் இருக்கிறபோதே ஆயுதம் தாங்கி கலகம் செய்வோம் என்று சொன்னவர்கள் நாங்கள். ஆகவே, இரகசியமாக தூண்டி விடமாட்டோம் என்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சமாதான முறையில் மாற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானித்தபிறகு சமாதான முறையில் நடவடிக்கைகளை, போராட்டங்களை, வர்க்கக் கிளர்ச்சிகளை, வர்க்கப் போராட்டங்களை நடத்துவோமே தவிர, ஆயுதம் தாங்குவது, கல்லெறிவது என்ற அந்தமாதிரி சின்னத்தனமான காரியங்களில் ஈடுபட மாட்டோம், தூண்டிவிட மாட்டோம் என்பதை இந்த அவையில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

போலீசின் கொள்கையில் மிகப் பெரிய மாறுதல் வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். அப்படிச் சொல்லுகிறபோது கீழே உள்ள போலீஸ்காரர்களைப் பற்றி குற்றச்சாட்டு கூறுவதில்லை. பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகள் பெரும்பாலோர் மீது குற்றச்சாட்டு கூறுவதில்லை. ஆனால் நடுவாந்தரத்தில் இருக்கும் இன்ஸ்பெக்டர் நிலையிலுள்ள போலீஸ் அதிகாரிகள் மீது தான் பெருவாரியான தவறுகள் நடக்கின்றன என்று கூறுகிறோம். அதைச் சரியாக அரசு கொஞ்சம் கண்காணிக்க வேண்டும்.

[திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்] [1979 ஏப்ரல்

[முற்பகல் 11—20.]

இதற்குப் பல்வேறு உதாரணங்களை நான் சொல்ல முடியும். ஒவ்வொரு துறையிலேயும் ஒவ்வொரு உதாரணம் சொல்ல முடியும். ஆகவே முதலில் இதைச் சொல்லிவிட்டு மானியக் கோரிக்கையின் மீது பொதுவான கருத்துக்களைப் பின்னால் சொல்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே என்னுடைய கண் முன்னாலேயே, சீட்டுப் போட்ட குற்றத்திற்காக ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரை முழங்காலிலே வைத்து அடித்தார். இது குறித்து நான் நேரடியாக தந்தி மூலம் தெரிவித்திருக்கிறேன். அவர் செய்தது களவுக்குற்றம் அல்ல, வழிப்பறிக் குற்றம் அல்ல சீட்டுப் போட்ட குற்றம்தான். ஆகவே அவரைக் கூட்டிக் கொண்டுபோய் அடிக்கிறார்கள். மூன்று பேர் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். முதலில் அடித்ததாகச் சொல்கிறார்கள், பிறகு அடிக்கவில்லை என்று அவர்களிடம் எழுதிக் கையெழுத்து வாங்குகிறார்கள். இப்படிப் பட்ட நிலை இருக்கின்றது. இதில் எல்லாம் அரசாங்கம் சரியாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

அடுத்து ஒரு அரசாங்கத்தின் மேல் மக்கள் நம்பிக்கை வைப்பது அதனுடைய போலீஸ் கொள்கை எப்படி இருக்கிறதோ அதற்கேற்பத்தான் இருக்கும். அதாவது போலீஸ் எப்படி இருக்கிறதோ அதை வைத்துத்தான் மக்கள் அரசாங்கத்தை எடை போடுவார்கள். அடக்குமுறை அதிகமானால் மக்களின் மத்தியிலே எதிர்ப்பு வரும் என்பதை இந்த அரசாங்கம் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. சாதாரணமாக ஒரு கிராமத்திலே ஒருவன் வாய்க்கு வந்தபடி பேசுகிறான் என்று வைத்துக்கொண்டால் அதைப் பெரிதாக யாரும் கருதுவதில்லை. ஆனால் அடித்துவிட்டான் என்றால் என்னதான் இருந்தாலும் கை நீட்டி இருக்கக் கூடாது என்றுதான் சொல்வார்கள். ஆகவே அடக்குமுறையை அரசாங்கம் கையாளக்கூடாது. அதனால் மக்கள் மத்தியிலே எதிர்ப்பு ஏற்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சூதாட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெற்குன்றத்திலே பூலாங்குறிச்சியிலே போலீஸ் அவுட் போஸ்ட் இருக்கிறது. அங்கே வாடிக்கையாக மகமைக்காரன் சூதாட்டம் நடத்துகிறான். அப்போது போட்டிக்கு இன்னொருவன் வந்து அவனும் நடத்துகிறான். மகமைக்காரன் போலீஸைத் தூண்டிவிட்டு சூதாட்டம் நடத்துகின்ற இன்னொருவனைப் பிடித்து வழக்கு பதிவு செய்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதனால் ஊருக்குள் கலகம் வருகிறது. ஆகவே இந்த மாதிரி பிரச்சினைகளை எல்லாம் கொஞ்சம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு பெரிய மாற்றம் கொண்டு வந்துவிட்டோம், ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்தான் கலவரங்களைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று சொல்வது சரிதானா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து சாராயம் பெருவாரியான இடங்களிலே வடிக்கப் படுகிறது. அங்கே போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு மாமூல் 250 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி மாமூல் கொடுக்கா தவர்கள் மீது மட்டும் வழக்கு போடப்படுகிறது. இந்த நிலைமை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்குத் தெரிந்து திருப்பூர் மாஜிஸ்ட்ரேட் அந்தமாதிரி வழக்குகளைத் தள்ளுபடி செய்துவிடுகிறார்.

இந்தமாதிரி சாராய வழக்காக இருந்தாலும், சூதாட்ட வழக்காக இருந்தாலும் எத்தனை வழக்குகள் போடப்படு கின்றன என்பதை எல்லாம் கண்காணிப்பதற்கு ஓர் அமைப்பு இருக்கிறதா? அப்படி அந்த அமைப்பு இருந்தால் பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகள், எஸ். பி., இன்ஸ்பெக்டர் அகியோர் சரியான முறையில் இருக்கிறார்களா என்று கண்காணிக்க முடியும். ஒரு தந்தி வருகிறது என்றால் அந்தத் தகவலை மேலே கொடுப்பவர்கள் யார்? எஸ். பி., இன்ஸ்பெக்டர் மூலமாகத்தானே அந்தத் தகவல்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் இலாக்காவைப் பற்றி வருகிறபோது அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? தங்கள் இலாக்கா ஊழியர்களைப் பாது காக்கின்ற வகையிலே அவற்றை மறைத்து விடுகிறார்கள்.

ஈஸ்ட் ராம்நாட் டிஸ்ட்டிரிக்டுக்கு ஒரு எஸ். பி. இருக்கி றார். அவர் அப்பாவி. ஆனால் அங்கே இருக்கின்ற இன்ஸ்பெக்டர்தான் எஸ். பி. போன்று இருக்கிறார். அவர்கள் எல்லாம் இதுபோன்ற தவறுகளைப் பற்றி முறையான வகையில் தகவல் கொடுக்காமல் அங்கே நடக்கக்கூடிய பல்வேறு சம்பவங்களைப் பற்றியும் தெரிவிப்பதில்லை. பொதுவாக அரசாங்கத்தைப் பற்றி தப்பு சொலவதாக நினைக்கக்கூடாது.

அடுத்து எஸ்.பி. டிப்பார்ட்மன்ட்டுக்கும், சி.அய்.டி. டிப்பார்ட் மென்டுக்கும் சாம்ரமைஸ் பண்ணிக்கொள்கிறார்கள். அதாவது அவர்கள் தகவல்ளை அனுப்பும்போது ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக்கொள் கிறார்கள். இரண்டுபேர்கள் அனுப்புகின்ற தகவல்களில வேறு பாடு வந்துவிடக்கூடாது என்று இரண்டுபேரும் சேர்ந்துக் கொண்டு ஒரேமாதிரி அனுப்புகிறார்கள். ஆகவே, இந்த மாதிரி நிலைமைகளை எல்லாம் மக்கள் மத்தியிலே கலந்து பேசினால் உண்மையான விவரங்கள் தெரியும். உண்மையான தகவல் அனுப்பப்படாத காரணத்தால் அது முதலமைச்சருக்கும் தெரியாது, பெரிய போலீஸ் அதிகாரிக்கும் தெரியாது.

என்ன இருந்தாலும் வக்கீல் வக்கீலை 'டிபென்ட்' செய்கிறார்கள். ஓர்க்கர்ஸ் ஓர்க்கர்ஸை டிபென்ட் செய்கிறார்கள். இந்தமாதிரி போக்கு இந்தக் காவல் துறையிலும் இருக்கிறது. இதை எப்படிக் களைவது என்பதுதான் பிரச்னை. உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன்— ஒரு இன்ஸ்பெக்ஷனுக்கு கூப்பிடுங்கள். நீங்களே யாரையாவது 10 பேர்களைக் கூப்பிடுங்கள். 3 மாத காலத்தில் எத்தனை பொய் கேஸ்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல முடியும். டி. ஐ. ஜி. ஏதோ இன்ஸ்பெக்ஷனுக்கு வருகிறார். பிறகு போய்விடுகிறார். அது இன்ஸ்பெக்ஷன் அல்ல. ஆனால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருகிக்கிற எங்களை வைத்துக்கொண்டு இஸ்ன்பெக்ஷன் செய்தால் நாங்கள் அவர்களுக்கு முன்னால் எத்தனை பொய் கேஸ்களை 3 மாத காலத்தில் போட்டார்கள், என்னென்ன தவறுகளைப் புரிந்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லமுடியும். இப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தால்தான் அந்த போலீஸ் இலாகாவைத் திருத்த முடியும். இல்லை என்றால் திருத்த முடியாது. வேறு உதாரணத்தையும் சொல்வேன். போலீஸ் இலாக்காவில் ஏற்படுகிற தவறுகளுக்கு என்ன காரணம்? இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு 1978-ஆம் ஆண்டில் அவர்கள் சொல்வது 12 இடங்களில் சுட்டிருக்கிறார்கள். 14 பேர்களைக் கொன்று இருக்கிறார்கள், என்பதையெல்லாம் அறிக்கையில் பார்த்தேன். கேட்டால் பக்ஷாட் (ஊமைக் குத்து) செய்தோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், 5 பேர்களைக் கொன்றிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு உதாரணத்தையும் சொல்கிறேன்: இப்போது தஞ்சையில் 3 போகத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுக்கிறார்கள். ராமநாதபுரம், தர்மபுரி போன்ற மாவட்டங்களில் தண்ணீர் கிடையாது. வரட்சிப் பகுதிகள். அந்தக் காவிரி தண்ணீரை எடுத்து ராமநாதபுரம், தர்மபுரி ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கக் கூடாதா? அவர்கள் சும்மா விடுவார்களா? விடமாட்டார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் கடலாடிப் பகுதியில் குடிக்கத் தண்ணீர் கிடையாது. காவிரி தண்ணீரை அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்களா? நிச்சயமாக எதிர்ப்பார்கள்.

அடுத்து இந்த அம்புரோஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட் கொடுத்து விட்டார்கள். அதிலே துப்பாக்கிச் சூடு நியாயம் என்று தீர்ப்பு சொல்லியிருக்கிறார்கள். நொச்சி, ஓடப்பட்டி, வேடசந்தூர் ஆகிய இடங்களில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். மடைக்கல் உடைந்ததால்தான் அங்குள்ள மக்களுக்குக் கோபம் வந்தது. அவர்களுக்குக் கோபம் வருவதற்கு யார் காரணம்? இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். துப்பாக்கிச் சூடு நியாயம் என்று தீர்ப்பு கூறுகிறபோது

REPORTING SECTION

அந்த மக்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. யார் இந்தப் போக்கை உருவாக்கினார்கள், என்று ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். ஆராய்ந்து பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியெல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்காமல் போலீஸ் மீது கல் எறிந்தார்கள் என்பதற்காகத் துப்பாக்கி சூடு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது சரியல்ல. நாளைக்கே இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் வரலாம்.

அடுத்து, வாகைகுளம் துப்பாக்கிச் சூடு பற்றி. போலீஸ் வேலம்மாள் என்பவரை சுட்டது. அந்த அம்மாளுடைய சொந்த சகோதரி போய் அந்தப் பாக்கியம்மாளை தூக்குகிற போது அந்த அம்மையாரும் சுடப்பட்டார்கள். இந்த மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று சொல்கிறேன். ஆகவே, போலீஸ் துப்பாக்கிச் சூடு சம்பவம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் அங்கே உள்ள மக்களுக்குக் கோபம் வருமா வராதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கொஞ்சம் தங்கள் கட்சிக்காரர்களை அடித்தால் கோபம் வரும்.

[முற்பகல் 11-30]

சொந்தக்காரர்கள் என்பது தனிப்பட்ட முறையில் மட்டுமல்ல, பாலிட்டிக்ஸில் கூட குடும்ப உணர்வு இருக்கிறது. இல்லையென்று சொல்லிவிட முடியாது. குடும்ப முறைகள் எல்லா இடத்திலும் இருக்கிறது. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் சண்டைவந்தாலும் இந்த உணர்வு ஏற்படத்தான் செய்யும், அந்த முறையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த ஒருவர் தாக்கப்படுகிறார் என்றால் நிச்சயமாக வேதனை வரத்தான் செய்யும். கே. டி. கே. தாக்கப்படுகிறார்கள் என்றால், அதிலும் ஒரு பெரிய தொழிற்சங்க தலைவர் தாக்கப்படுகிறார், கோபு தாக்கப்படுகிறார் என்ற செய்தியை கேட்டும்போது, எந்த அணியும் சும்மா இராது. இல்லை, அடித்தது சரிதான் என்றோ அல்லது ஏதோ நடந்துவிட்டது என்று சும்மா இருக்க முடியுமா? ஆகவே தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளையெல்லாம் தவிர்க்க முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி அரசு சிந்திக்க வேண்டும்.

முருகையன் கொலை. இதற்கு என்ன காரணம் என்கின்ற ஆராய்ச்சிக்குள் நான் போகவில்லை. இதுபோன்ற கொலைக் கேஸ்களில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை நூற்றுக் கணக்கானவர்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன். சிறைச்சாலையில் பல ஆண்டுகளாக இருந்திருக்கின்ற காரணத்தால், இதை நான் நன்கு தெரிந்திருக்கிறேன். ஒருவர் கொலை செய்துவிட்டு இன்னொருவரை ஒத்துக்கொள்ளச் சொல்வார்கள். உனக்காகத்தான் இங்கே வந்தேன், இதை நீ ஒத்துக்கொள் என்று சொல்லக்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

கூடிய நிலைமை எல்லாம் இருக்கிறது. ஆளுக்காக இப்படி ஒத்துக்கொள்வதும் உண்டு. காசு கொடுத்து ஒத்துக்கொள்ளச் சொல்வதும் உண்டு. இப்படிப்பட்ட நிலையில், இதை முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் நாங்கள் அரசியல் காரணம் என்று சொல்வோம், அவர்கள் தனிப்பட்ட காரணம் என்று சொல்லலாம். அதற்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. ஏற்பட்டிருக்கின்ற கத்திக் குத்துக்களைப் பார்த்தால், 25 குத்து முன்னால், 7 குத்து பின்னால், ஒரு குத்து தலையில். இத்தனையும் பார்த்த பின்னால், ஒருவர் தான் இந்தக் கொலையைச் செய்தார் என்றால் சந்தேகம் வருமா வராதா? கீழ்கோர்ட்டில் ஒத்துக்கொண்டதைப் போல் மேல் கோர்ட்டில் சொல்லவில்லை. ஆகவே, திட்டமிட்டு தான் இது செய்யப்பட்டது என்ற சந்தேகம் அந்த வட்டாரத் திலுள்ள மக்களுக்கு வருமா வராதா, தயவுசெய்து இதை யெல்லாம் யோசித்துப் பாருங்கள். திட்டமிட்டுத்தான் இதை செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது, முதலமைச்சர் அவர்களோ, அல்லது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமோ இதற்கு திட்டமிட்டது என்று சொல்வதாக நினைத்துக்கொண்டு இதில் டிபண்ட் பண்ணக்கூடாது ஆகவே, இதில் சம்மந்தப்பட்டவர் ஒருவர்தான் என்று சொல்லி தப்பித்துக்கொள்ள முயற்சிக்கக் கூடாது. போலீஸ் ரிப்போர்ட் ஒருவர்தான் என்று வந்தால் அதை மட்டும் நம்பிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. இதேயெல்லாம் யோசிக்கவேண்டும், இதுஒருநிகழ்ச்சி மட்டுமல்ல, பல்வேறுநிகழ்ச்சிகளை நான் ஆதாரத் துடன் காட்ட முடியும். கொலை செய்வது என்பது, ஆதாயத்திற்காகக் கொலை நடப்பதும் உண்டு, அரசியல் காரணமாகவும் கொலைகள் நடப்பது உண்டு. இவையெல்லாம் நடப்பதற்குக் காரணம் என்ன? போலீசார் கேட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், எங்களுக்கு அடிக்கிற உரிமை இன்னும் அதிகமாக வேண்டும் என்று இந்த அறிக்கையின் மூலமாகக் கேட்டிருக் கிறார்கள். இப்போது குற்றங்கள் எல்லாம் அறிவுத்துறையின் மூலமாக புலன் விசாரணை செய்கிறார்களாம். அறிவார்ந்த துறையின் மூலமாக விசாரணை செய்கின்ற காரணத்தால் நாங்கள் அதிகமாக வழக்குகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்று இங்கு அறிக்கையாக சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படி யென்றால் என்ன பொருள், இன்னும் கொஞ்சம் அடிக்க விடுங்கள் என்று மறைமுகமாக அடிக்க அனுமதி தாருங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். நான் சொல்லிக்கொள்வது இப்போது இருக்கின்ற அதிகாரங்களே போதும். அரசாங்கத்தைக் காப் பாற்றிக்கொள்வதற்காகத்தான் போலீஸ் இருக்கிறது. அதற் காகத்தான் போலீஸ், அதற்காகத்தான் ஜெயில், அதற்காகத்தான் நீதிமன்றமும். இந்த மூன்றும் மக்களுக்கு சாதகமாக இருக்கிறதுஎன்ற நம்பிக்கை மக்களுக்கு வரவேண்டும். இல்லையென்றால் மக்களுக்கு கோபம்தான் வரும். ஒரு ஆட்சி மாறுவது கூட போலீஸ் கையில் தான் இருக்கிறது. போலீஸ் நினைத்தால் ஒரு ஆட்சியையே மாற்றிவிடலாம். இன்னும்

வர் அவருக்கு கொஞ்சம் அடியுங்கள், ஏற்கனவே மக்கள் சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு இன்னும் கொஞ்சம் வழக்குகளைப் போடுங்கள். கொஞ்சம் திட்டமிட்டு அடியுங்கள். அவையெல்லாம் எதிர்கட்சிகளுக்கு சாதகம் தான். மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் போலீஸ் நடவடிக்கைகள் அமைய வேண்டும். அதற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகளை செய்யுங்கள். அதற்கான முறையில் போலீசை ஒழுங்குபடுத்த முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

லஞ்சம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், திருடுகிற சாமான்களில கூட பங்கு போட்டுக்கொள்கிறார்கள். அப்படிப் பட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். செட்டிநாட்டில் நடைபெற்ற மூன்று கொள்ளைகள். இது சம்பந்தமாக சிலரிடம் அக்கௌண்டுகளைப் பார்த்தபோது, 400, 500 பவுன் நகைகள் இருக்கிறது. இன்ஸ்பெக்டர் வந்து பார்க்கிறபோது, இதில் நீங்க கொஞ்சம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் எஜமான் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில்; 100 பவுன் என்றிருந்தாலும் 24 பவுன் என்று தான் கணக்கைப் போட்டு காட்டுவார்கள். இதற்கு ஒத்துக் கொள்ளவில்லையென்றால், இவ்வளவு பவுன் நகை இருப்பதாக வழக்கு போட்டுவிடுவோம் என்று சொல்லி மிரட்டுகிறார்கள். இந்த ஆட்சியில் தான் நடக்கிறது.

கோயம்புத்தூரில் களவு போனது, திருப்பத்தூரில் பிடிக்கப்படுகிறது. 37 ஆயிரம் ரூபாய் பணம் கிடைக்கிறது. அதில் 17 ஆயிரத்தை கொடுத்துவிட்டு, 20 ஆயிரத்தை பங்கு வைத்திருக்கிறார்கள். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை இதற்காக குறை கூறவில்லை.....

ஏனென்று கேட்டால், முதலமைச்சர் இலாகாவிலே போலீஸ் தலையிடக்கூடாது. ஆனால், கொஞ்சபேர்கள் தலையிட்டு விளையாடுகிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி பேசவில்லை. உண்டா இல்லையா என்று கேட்டால், அண்ணா தி.மு.க.-வினர் தலையீடு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், சிலர் தலையிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தலையீட்டைக் கேட்க மாட்டார்கள். இது எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் பொருந்தும். ஒரு ஜனநாயக மரபிலே போலீஸ் சுடுவதை டிபண்ட் செய்கின்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், நிச்சயமாக தமிழ்நாட்டிலே போலீஸ் நிர்வாகம் கெடும். அதை மாற்றியாக வேண்டும்.

யாராக இருந்தாலும், நிர்வாகம் நல்லதாக இருக்க வேண்டும். இப்போது இருக்கின்ற ஐ.ஜி.-யை மூன்றாகப் பிரிப்பது என்பது நல்லதுதான். காரியங்கள் நல்லமுறையிலே ஆற்ற முடியும். எப்போதுமே ஒருவராக இருந்தால், சாட்சி சொல்லக்கூட முடியாது. கூட்டாக இருந்தால்தான் நல்லது. எனவே, இப்படி 3 பேர்கள் இருப்பது நல்லது. அந்த யோசனைப்படி ஏற்கனவே 3 பேர்கள் போட்டோம். வேகமாக வேலைகள்

நடப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். இந்த 3 பேர்களுக்கும் ஒரு டைரக்டர் போடுவதும் நல்லதுதான். இதனால் கொஞ்சம் வேகமாக வேலைகள் செய்து, படிப்படியாக முறையாகக் கொண்டு வருவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அப்படிக் கொண்டு வந்து இந்த இலாகாவை தூய்மைப்படுத்த வேண்டும். அதை முதலில் செய்ய வேண்டும்.

இப்போது 10,000 போலீசை அதிகமாக சேர்க்கப் போவதாக கொள்கை விளக்கத்திலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு பத்திரிகையிலும் வந்திருக்கிறது. ஆனால், என்னைக் கேட்டால், இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இருக்கின்ற போலீசே போதும், மேலும் 10,000 போலீசார்களைச் சேர்க்கவேண்டாம். 1974-75-லே 26 கோடி ரூபாய் காவல்துறைக்கு மானியமாக இருந்தது. இப்போது 38 கோடியாக இருக்கிறது. இது காவல் துறைக்குச் சம்பளமா, நவீனக் கருவிகள் வாங்குவதற்காக அல்லது வேறு வகைக்கான செலவுக்கா என்ற விவரம் தெரியவில்லை. காரணம், நான் பூராவையும் படிக்கவில்லை. 26 கோடியிலிருந்து 38 கோடி ரூபாய்க்கு கடந்த 4 ஆண்டு காலத்தில் காவல்துறைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், மேலும் போலீசின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவது, மேலும் 10,000 போலீசைப் போடுவது என்று சொன்னால், இன்றைக்கு தேவைதானா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அது சரியல்ல. போலீஸ் ராஜ்யமாகிவிடும். தமிழக மக்களிடையே குழப்பமான ஒரு நிலைமையும், அவநம்பிக்கையும் ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் ஏற்கனவே ஆர்டர்லிகளைப் பற்றிச் சொன்னேன். ஜெயிலிலேயும் ஆர்டர்லிகள் போடுகிறார்கள். இந்த ஆர்டர்லி போடுவதிலே பல கணக்குகள் இருக்கின்றது. முதல் வகுப்புக் கைதியாக இருந்தால்கூட, ஆர்டர்லி உண்டு. இன்னும் சிலருக்கு இரண்டு ஆர்டர்லிகளும் தரப்படுகின்றது. இந்த ஆர்டர்லிகள் வேண்டாம் என்பதுபற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து விடுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆர்டர்லிகள் வீட்டுச் சாமான்கள் வாங்குகிறார்கள். அதற்கு ஆள் தேவையில்லை. ஆகவே, இந்த அறிவிப்பைச் செய்தாக வேண்டும். எதற்காகக் கூறுகிறேன என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அதிகாரிகளேகூட வேண்டாம் என்று எழுதிவிடலாம். தெளிவாக இதிலே ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

போலீசுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். சைக்கிளில் இரண்டு பேர்கள் போகலாம் என்று அறிவித்தது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால், சைக்கிளில் லைட் இல்லாமல் யார் வருவார்கள் என்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். லைட் இல்லாமல் போனால், அல்லது டேன்ஞர் லைட் இல்லை என்று சொன்னால், அதுவும் 26-ம் தேதி ஆகிவிட்டால், போலீசிடம் காசு இல்லை, பிடிக்கிறார்கள். காரணம், அரிசி வாங்க வேண்டும். அப்பேர்பட்ட சூழ்நிலைகள் எல்லாம் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதனால்தான் அவர்கள் சம்பளத்தை எல்லாம் கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொடுங்கள் என்று சொல்கிறோம்.

மத்தியானத்தில் சட்டமன்றம் நடக்கும்போது, மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஸ்வீட், காரம், காப்பி கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் காவல் துறையினருக்கு ஆளுக்கு ஒரு காப்பி சீட்டுமட்டும் கொடுத்து, அதற்கு அவர்களுக்கு வெறும் காபியோ, பாலோ கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பாலும், நமக்குக் கொடுக்கும் பால் வேறு, அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் பால் வேறு. அதனால் வயிற்றுப்போக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்காவிட்டாலும், இந்த சாப்பாடு விஷயத்திலாவது கொஞ்சம் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படி செய்யவில்லை என்றால், நாங்களும் சாப்பிட வரவில்லை. அவர்களுக்கும் தயவுசெய்து கொடுத்தாக வேண்டும். எதிரிலே அவர்கள் இருந்துகொண்டு, நாம் சாப்பிட்டாலும் அதனால் வயிற்று வலி வந்துவிடும். இப்படி அவர்களைப் பார்க்க வைத்துச் சாப்பிடுவது நல்லதல்ல.

[முற்பகல் 11-40]

இந்த நோக்கத்தோடு சொல்லுகிறேன். அவர்களுக்குச் சம்பளத்தைக் கூட்ட வேண்டும். வேலை நேரத்தை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். இப்போது சங்கம் வைக்கிற கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. ஏன் சங்கம் வைக்கிற கோரிக்கை வருகிறது? இவற்றையெல்லாம் கொடுத்துவிட்டால் வருமா? வர்க்கபேதமற்ற சமுதாயத்தில்தான் இருக்காது. இந்த மாதிரி கோரிக்கைகளை நிச்சயமாக கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போலீஸ் துறையிலே அடிப்படையான மாறுதல்களைச் செய்ய அதுபற்றி விவாதித்து என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்று கண்டறிந்து களைந்தெறிய வேண்டும். போலீஸ் இலாகாவின் ஆள் மட்டும் கண்காணிக்காமல் பொதுமக்களும் கண்காணிக்கும் முறையில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் கண்காணிக்கும் முறையில் ஒழுங்குபடுத்த, உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய, தைரியமாக நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய மன நிலையை போலீசாருக்கு உருவாக்க, ஜனநாயகப் பின்னணியைக் கொண்டுவர, ஊழல் இல்லாத அமைப்பை உருவாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். போலீஸ் இலாகாவில் லஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதைக் களைந்தெறிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் நாடு கேவலமான பாதைக்குப் போகும், தமிழ் நாட்டில் போலீஸ் இலாகாவின் பெயர் கெட்டுவிடும் என்று சொல்லி அதைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, போலீஸ் துறை மானியத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களை இணைத்துக்கொள்கிறேன். இன்று காவல் துறையைப்பற்றி பல்வேறு விதத்தில் விமர்சனங்கள் நடைபெறு

கின்றன. இன்றைக்கு மட்டுமல்லாமல் பல்லாண்டுகளாக நடை பெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. அதிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்வது எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் போலீஸ் துறையைப் பற்றி இத்தகைய கடுமையான விமர்சனம் செய்யக்கூடிய அளவுக்குத்தான் இந்தத் துறை நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற அளவுக்கு நிலைமை இருந்து வருகிறது. இதை எந்த அளவுக்கு அந்தத் துறை போக்கிக் கொள்ளுகிறதோ அந்த அளவுக்கு நாட்டுக்கும் நல்லது. அந்தத் துறைக்கும் நல்லது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தாக வேண்டும்.

இந்தத் துறையை நிர்வகிக்கக்கூடியவர்களுக்கு என்ன பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தத் துறையில் எல்லா இடங்களிலும் ஊழல் மலிந்துவிட்டது என்று சொல்லப் படுகிற குற்றச்சாட்டு அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிக்காகச் சொல்லப்படுகிற குற்றச்சாட்டு அல்ல. அன்றைக்கும் சொல் லப்பட்டது. இன்றைக்கும் சொல்லப்படுகிறது என்பதைத் தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நினைவுகூர்ந்து அதற்கேற்ற வகையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டு மென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போலீஸ்காரர்களே குற்றம் செய்கிறவர்களுக்குத் துணை வர்களாக ஊக்கம் அளிப்பவர்களாக ஆக்கம் அளிப்பவர் களாக இருக்கிறார்கள் என்பது அப்பட்டமான உண்மையாகும். இதனை எந்த விதத்திலும் மறைத்துவிட முடியாது. உதா ரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கிற மக்கள் சாராயம், மது வகைகளைச் சாப்பிடக் கூடாது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் மிக்க அக்கறையாக இருக்கிறார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அதற்காக சட்டத்தைக் கடுமையாக்கி நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் பாராட்டுகிறோம்.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு சமுதாயத்தின் ஒழுக்கத் தையே பொருளாதாரத்தையே பாதிக்கும் வகையில் வேறு பல காரியங்கள் நாட்டில் நடைபெறுகின்றன. அதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். சென்னையில் கிளப்புகள் என்ற பெயரால் ஏறக்குறைய 300 கிளப்புகள் நடக்கின்றன, 300 கிளப்புகள் யார் பெயரில் எப்படி நடை பெறுகிறது? யார் அதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்? அது முத லமைச்சருக்குத் தெரியாதா? கேள்வி கேட்டால் — தெரியாது என்று சொன்னாலும் அவர் மீது குற்றம் வரும், தெரியும் என்று சொன்னாலும் குற்றம் வரக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. தெரிந்திருந்தால் ஏன் அவர்களை விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள்? தெரியாது என்றால் இது கூடத் தெரியாமல் என்ன நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? என்ற கேள்வி எழுகிறது.

கடந்த காலத்தில் கிளப்புகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தன. கலைஞர் மன்றம், நாவலர் மன்றம், உதயசூரியன் மன்றம் என்ற போர்டுகளைப் போட்டு அவர்கள் அன்று நடத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். இன்றைக்குப் பார்ப்போமானால் அந்த போர்டுகள் மாறி எம்.ஜி.ஆர். மன்றம் என்று போட்டு எம்.ஜி. ஆரின் ஆள் உயர போட்டோவை மாட்டி வைத்திருக்கிறார்கள் சாதாரண போட்டோ அல்ல, மிகப் பெரிய போட்டோ. முதலமைச்சர் அவர்களே கூடப் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். அவ்வளவு பெரிய போட்டோ. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்த கிளப்புகள் நடத்துவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அது யார் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். அதை நான் விளக்கிச் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆனால் நான் ஒரு உண்மையைச் சொல்கிறேன். * * * என்கிற ஒருவர் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் * * * அவர்களிடத்திலே சமையல்காரராக வேலை பார்க்கக்கூடியவர் அந்த * * என்பவர் எவ்வளவு கிளப்புகளை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார் ஏறக்குறைய 20 கிளப்புகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார், ஒரு நாளைக்கு அவருக்கு எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்றால் ஒரு டேபிளிலே 5 ஆயிரம் ரூபாய், யாருக்கு லாபம் வந்தாலும் யாருக்கு நட்டம் வந்தாலும் அவருக்கு கொடுத்தாக வேண்டும். அந்த * * * என்பவருக்கு 2 ஆயிரம் 3 ஆயிரம் கொடுத்துவிட வேண்டும். ஒரு நாளைக்கு அவருக்கு 15 ஆயிரம் முதல் 20 ஆயிரம் வரை வருமானம் வருகிறது. முதலமைச்சருக்குக் கூட அவ்வளவு கிடைக்குமா ? அப்படிப்பட்ட வருமானம் யாருக்காவது கிடைக்குமா ? மக்கள் இன்றைக்கு பேசிக் கொள்கிறார்கள் * * * என்பவர் இப்படி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார் என்று மக்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.......

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள், குற்றச்சாட்டைக் கூறக்கூடாது என்று நான் சொல்லமாட்டேன். ஆனால் இந்த அவையிலே இல்லாத ஒருவரைப்பற்றி அவர் பெயரைச் சொல்லி அவர் இப்படிச் செய்கிறார் என்று குற்றம் சுமத்துகிறார். அவர் அவையில் இல்லாத காரணத்தினால் இந்த மன்றத்திலே அவர் அதை மறுக்கவோ அல்லது அதற்கு பதில் சொல்லவோ வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தினால் அதைச் சொல்லலாமா ? பண்பட்ட திறமையான மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத்துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நான் தெரிந்துதான் ஆராய்ந்து விசாரித்து தான் சொல்லியிருக்கிறேன். அதிலே உண்மையிருக்கிறது, சொல்கிறேன், குற்றம் சாட்டப்படுகிறது, முதல் அமைச்சர் பதில் சொல்லட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசுகின்றபோது சொன்ன அந்த கிளப்புகள் என்பது எல்லாம் இருக்கட்டும், ஆனால் பெயர் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன * * * * * * என்ற பெயர்களை எல்லாம் சபைக் குறிப்பிலிருந்தும் பத்திரிகை குறிப்பிலிருந்தும் நீக்கிவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இந்தமாதிரி நீக்கிக்கொண்டே இருப்பீர்களானால் குற்றங்கள் களையப்படப் போவதில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீக்குவதைப் பற்றி தாங்கள் காமென்ட் அடிக்க வேண்டாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நாட்டிலே நடக்கிறதை நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன், அதை அகற்றுவது என்றால் என்ன அர்த்தம், அகற்றுகிறீர்கள் என்றால் அது என்ன அன்பார்லிமெண்டரியா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அன்பார்லிமெண்டரியாக இருந்தால் தான் நீக்க வேண்டும் என்பதில்லை.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: ஆளுங்கட்சியில் உள்ள அந்தஸ்து உள்ள ஒருவருடைய சமையல்காரர் 20 கிளப்புகளை வைத்து நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார், ஒரு நாளைக்கு 15 ஆயிரம் முதல் 20 ஆயிரம் வரை வருமானம் பெற்றிருக்கிறார். அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். அதிலும் போலீஸ்காரர்களுக்கு பங்கு இருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களுக்கு ஆண்மை இருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பெண்ணிடத்திலே ஆண்மையைக் காட்டுகிற போலீஸ்காரர்கள், எளியோரிடத்திலும் வறியோரிடத்திலும் ஆண்மையைக் காட்டுகிற போலீஸ்காரர்கள், எவனாவது வந்து லாக் அப்பிலே இருந்தால் அவனிடம் ஆண்மையைக் காட்டுகிற போலீஸ்காரர்கள் அவர்களுக்கு ஆண்மையிருக்குமானால் நிர்வாகத் திறமை இருக்குமானால் இந்த கிளப்புகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்படுகிறது என்று இன்றைக்கு நாம் வேதனைப் படுகிறோம். 300 கிளப்புகளுக்கு மேல் இன்றைக்கு நடந்துகொண்டு இருக்கின்றன. அதிலிருந்து கையூட்டுப் பெறுகின்ற போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். யார் யார் என்று சொல்லவில்லை. மேல் அதிகாரியிலிருந்து கீழ் அதிகாரிகள் வரையில் நடக்கிறது என்று தெரியும். புராப்பர் சேனல் வழியாக பாஸ் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது.

*** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

நேற்றைய தினம் 16 ஆம் தேதி மின்ட் தெரு, சாதாரணத் தெரு அல்ல, மிகுந்த ஜன நடமாட்டம் உள்ள தெரு. அங்கே பாரத் மெட்டல் ஓர்க்க்ஸ் என்ற கம்பெனி இரவு 10 மணிக்கு ஷட்டர்ஸ் உடைக்கப்பட்டு அந்தப் பூட்டு உடைக்கப்பட்டு உள்ளே நுழைந்து இரும்புப் பெட்டியைத் திறந்து இரவு பத்து மணிக்கு கேஷ் கொள்ளை அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அங்கே இருக்கிற போலீஸ் என்ன நிலைமையில் செயல்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும், அதுவும் மின்ட் தெருவிலே இருக்கிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லையென்றால் இந்த போலீஸ்காரர்கள் வகையற்றவர்கள், வக்கற்றவர்கள், திறமையற்றவர்கள் என்று தான் நாட்டு மக்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பொறுப்பை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். மின்ட் தெருவிலே நடைபெற்றது பற்றி என்ன நட வடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டும்.

அடுத்து, வடபுலத்திலே, நடந்துவந்ததைப் போல தமிழ் நாட்டிலே வகுப்பு துவேஷம் அதிகமாக நடந்து வருகின்றன என்று சொன்னால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் வேறு வகையில் அப்படியெல்லாம் பேசக்கூடாது என்று உபதேசம் சொல்வார். முதல் கூட்டத்திலே சிறுபான்மை யோர் பற்றி நான் பேசிய போது அவர் உபதேசம் செய்ததால் தான் அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் மனத்தாங்கல் ஏற்பட்டது என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

நாங்கள் எதற்காகச் சொல்கிறோம்? எங்களுக்கு யாரிடத்திலேயாவது பகையா? பகைத்துக்கொண்டு நாங்கள் வாழமுடியுமா? பெரும்பான்மையோரின் நல்லெண்ணம் இல்லா விட்டால் நாங்கள் வாழ முடியுமா? அவர்களுடைய நல் லெண்ணத்தை இழக்கக்கூடிய அளவிற்கு பேசக் கூடிய பைத்தியக் காரர்களா நாங்கள்? நாட்டிலே இருக்கின்ற உண்மைகளைச் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுப்பதை விட்டுவிட்டு, சிறுபான்மை யோர் பெரும்பான்மையோர் என்றெல்லாம் பேசக்கூடாது, எல்லோரும் ஒன்று என்று சொன்னால், அப்பொழுது இங்கேகூட சிறுபான்மை பெரும்பான்மை இல்லாவிட்டால் நான்கூட காலை யில் எட்டரை மணிக்கொல்லாம் இங்கே வந்து முதலமைச்ச ரவர்களுடைய இடத்தில் உட்கார்ந்து கொள்ளலாம். யார் முதலிலே வருகிறார்களோ அவர் முதலமைச்சராக இருக்கட்டும் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். எனவே, சிறுபான்மை, பெரும் பான்மை என்று வேண்டாம், எல்லோரும் ஒன்றுதான் என்ற அப்படிப்பட்ட முறையிலே அணுகுகின்ற முறையை நீங்கள் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

ஆர். எஸ். எஸ். காரர்களின் ஆக்டிவிட்டீஸ், அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. சென்னைப் பட்டணத்திலே பேரணி நடத்தியிருக்கிறார்கள். கேரளத்திலே அவ்வாறு நடத்துவதற்குத் தடை செய்திருக்கிறார்கள். கர்நாடகத்திலே தடை செய்திருக்கிறார்கள், உத்திரப் பிரதேசத்திலே தடை செய்திருக்கிறார்கள். அண்மையில் நடந்த வகுப்புக் கலவரம் தமிழ்நாட்டிலே எந்தக் காரணத்திற்காக நடந்ததோ, அதே அளவிற்கு வடபுலத்திலே இன்னொரு மாநிலத்திலே நடந்த வகுப்புக் கலவரமும் அதே அடிப்படையில் 'இன் டோடோ', முழுக்க முழுக்க அதே அடிப்படையில் அந்த தெருவிலே போகக் கூடாது என்றார்கள், போனால், பாவம் என்று சொன்னார்கள். இதுவரையிலே அந்தத் தெருவிலே போகவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இவர்கள் பிடிவாதமாகப் போனார்கள். பிறகு 500 பேர் செத்தார்கள், எப்படித் தமிழகத்தின் இந்த நகரத்தில் நடந்ததோ அதேமாதிரி அங்கே நடக்கிறது என்றால் அகில இந்திய அளவிற்கு வகுப்புத் துவேஷ இயக்கம் இங்கே வேலை செய்கிறது என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய பேரணிகளை அவர்களுடைய பயிற்சிகளை நிறுத்துவதற்கு முதலமைச்சர்ரவர்கள் நிச்சயமாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால், சிறுபான்மையோர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த எங்களுடைய இளைஞர்களுக்கும் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை வரும், நீங்கள் பயிற்சி பெற வேண்டுமென்று எங்கள் மக்களை நிச்சயமாக நாங்கள் கேட்டுக்கொள்வோம். எனவே, உடனடியாக இதில் ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்துக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒன்றுபட வேண்டும். தமிழ்நாட்டுப் மக்கள் பண்புக்கும், நிதானத்திற்கும் உறைவிடமாக இருக்கும் மக்கள், அவர்கள் அதைப்பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும். எனவே, எந்தவிதமான காழ்ப்புணர்ச்சியும் இல்லாமல் எல்லா மக்களும் ஒன்றுபட்டு இப்படிப்பட்ட பலப்பரீட்சையைச் செய்யும் விஷ சக்தியை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதைப் பற்றி எனக்கு விளக்கம் கொடுத்து விடலாம். இந்தச் சபைக்கு விளக்கம் கொடுத்து விடலாம். ஆனால் அந்த விளக்கம் நாட்டிலே எடுபடாது. இதனால் ஏதாவது நடந்தால் நிச்சயமாக முதலமைச்சரவர்கள் தான் குற்றவாளிக் கூண்டிலே நிறுத்தப்படுவார் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அன்றைக்கு நான் சொன்னேன், சிறுபான்மை மக்களுக்கு இப்படி நடக்கிற காரணத்தால், இப்பொழுது கூட ஜாம்ஷெட்பூர் கலவரத்திற்கு என்னென்ன காரணங்களைச் சொல்கிறார்களோ அதே காரணங்களை நான் சொல்லிச் சொன்னேன். சிறுபான்மையோருக்குப் போலீஸ் துறையிலே உரிய இடத்தைத் தாருங்கள். இதை நான் கூடச் சொல்லவில்லை. 1965-ஆம் ஆண்டிலே லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள், எல்லா முதலமைச்சர்களுக்கும் அனுப்பிய சுற்றறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த

1979 எப்ரல் 18] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

உண்மையின் அடிப்படையில் நான் சொன்னேன். அந்தச் சிறுபான்மையோர் 1 சதவீதம் இருந்தாலும் 10 சதவீதமாவது அந்த இடத்திலே கொடுங்கள். பேசிக் குவாலிஃபிகேஷன் இல்லாவிட்டாலும் எக்செம்ஷன் கொடுத்தாவது கொடுங்கள் என்று லால்பகதூர் சாஸ்திரி அன்றைக்கு அனுப்பினார்கள். நான் இந்தச் சபைக்கு வந்த பிறகு எல்லா ஆண்டும் பேசிக்கொண்டு வருகிறேன். அன்றைக்கிருந்தவர்களையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். அவர்கள் செய்யவில்லை. அன்றைக்குத் தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் நீங்களாவது அதைத் திருத்திச் செய்து நல்ல பெயரைத் தட்டிக்கொண்டு போங்களேன், எங்களுடைய இதயத்திலெல்லாம் இடம்பெறுங்களேன், அதை ஏன் நீங்கள் செய்யக்கூடாது? நான் சொன்னதற்குப் பதில் சொல்லாமல் என்ன சொல்கிறீர்கள், அன்றைக்கு நான் உண்மை நிலையைப் பேசினேன். அந்தத் தன்மையை உணர்ந்து கொள்ளாமல், சிறுபான்மை, பெரும்பான்மை என்றெல்லாம் பேசுவது மிகப் பெரிய தவறு என்று சொல்கிறார்கள். நான் சொல்லும், அந்த உணர்வு உங்களுக்கு இருந்தால், உங்கள் எல்லோருக்கும் இருந்தால் பிரச்னையே இல்லை, நான் பேச வேண்டிய பிரச்னையே இல்லை, எனவே, அதை உணர்ந்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பட்டது) என்ன சார்? போலீஸ் துறை எனக்கு அரை மணி உண்டு, ஆரம்பித்துப் பத்து நிமிஷம்தான் ஆகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 15 நிமிடம் ஒதுக்கப்பட்டது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நான் நேரத்தைப் பார்த்துத்தான் பேசுகிறேன். நீங்கள் உட்கார்ந்திருப்பதால் நேரத்தைப் பார்க்கிறேன். இன்னும் 15 நிமிடம் வேண்டும், கொஞ்சம் நேரத்தை ஒதுக்குங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் 11-40-க்கு ஆரம்பித்தீர்கள், 15 நிமிஷங்கள் ஆகப்போகிறது. நேரம் வேண்டுமென்று கேட்டால் ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் பத்து நிமிஷந்தான் ஆகிறது என்று சொல்லாதீர்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: ஆகவே தயவு செய்து இதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்பெஷல் பிராஞ்சில் ஏதோ ஒரு கன்வென்ஷன் இருக்கிறதாம். போலீஸ் பற்றி ஹைதராபாத்திலே நடந்தபொழுது ஸ்பெஷல் பிராஞ்சிலே முஸ்லீம்களைப் போடக் கூடாதாம். ஏன் அப்படிப் பட்ட கன்வென்ஷன் இருக்க வேண்டும். எங்கள் தேச பக்தியைச் சந்தேகிக்கிறீர்களா? உங்களுக்கெல்லாம் இல்லாத தேசபக்தி எங்களுக்கு உண்டு.

TRUTH ALONE TRIUMPHS வாய்மையே வெல்லும்

ஏனென்றால், நாங்கள் யார் மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோமோ, அவன் சொல்கிறான், உங்களுக்கு தேச பக்தி இல்லாவிட்டால், நீங்கள் என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல வென்று நபிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே, நம்பிக்கை இழந்தவர்களாக மாறுவோம் என்றால், தேச பக்தி எங்களுக்கு இல்லாவிட்டால், எங்கோ பக்கத்திலே இருக்கிற ஆந்திரப் பிரதேசத்திலே ஹாசிம் போலிஸ் கமிஷனராக இருக்கலாம்; எல்லா வற்றையும் தன்னுடைய கையிலே வைத்திருக்கலாம். எல்லைப்புற மாகாணத்திலேயிருக்கிற ஷேக் அப்துல்லா முதலமைச்சராக இருக்கலாம். இங்கே, உலகத்திலே இல்லாத அளவுக்கு, தமிழ்நாட்டிலே ஸ்பெஷல் பிராஞ்சிலே முஸ்லிம்களுக்கு இடம் இல்லையென்று சொன்னால், நான் சொல்கிறேன், இந்த அநீதி நீடிக்குமனால் இந்த அநீதி உங்களை அழிக்கும். எங்களுடைய தேச பக்தியைச் சந்தேகிக்கிற உங்களுடைய அந்தப் போக்கு உங்களை அழிக்கும். ஆனால், முதலமைச்சருக்குத் தெரியுமோ, தெரியவில்லையோ—அந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொல்லவில்லை. உங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால், தயவு செய்து அந்த கன்வென்ஷனை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில மாவட்டங்களுக்கு முஸ்லீம்களை எஸ்.பி.யாக போடக்கூடாதாம். அதாவது, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, முஸ்லிமை, எஸ். பி.யாக போடவே கூடாதாம். என்ன ஐயா, இது அநியாயம். நான்சொன்னால்—நான் என்ன சொன்னேன், ஐயா, போலிஸ் துறையிலே முஸ்லிம்கள் இருந்தால், ஓரளவுக்கு அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு உணர்வும் இருக்கும் என்று சொன்னால், அதை வகுப்புவாதப் பேச்சு என்று முதலமைச்சர் சொல்வார். ஆனால், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே போலீஸ் எஸ்.பி. யாக முஸ்லிமை போடக்கூடாது என்று அவர்களே ஒரு கன்வென்ஷனை வைத்திருக்கிறார்கள். ஏன் ஐயா, வைத்திருக்கிறீர்கள். ஏனென்றால், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே முஸ்லிம்கள் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அங்கே வகுப்பு வாதம் இல்லை? அதைவிட ஒரு பச்சை வாதம் எது இருக்க முடியும்? தடவுசெய்து நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா?

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு நிலை என்னவென்று சொன்னால், ஏதோ அத்தி பூத்தாற்போல் சில முஸ்லிம்கள் உயர் பதவிக்கு வருகிறார்கள். நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்து 2 டி.எஸ்.பி.க்களை சஸ்பென்ட் செய்திருக்கிறீர்கள். இங்கேயிருந்த அபிபுல்லா என்பவர் விருத்தாசலத்திற்கு அனுப்பப்படுகிறார். அங்கேயிருந்த இக்பால் சென்னைக்கு அனுப்பப்படுகிறார். இங்கேயிருந்து போனவரும் சஸ்பென்ட், அங்கேயிருந்து வந்தவரும் சஸ்பென்ட், அபிபுல்லா மேலே என்ன குற்றச்சாட்டு என்று சொன்னால், யாரோ மது விலக்கிலே ஒரு கார்-ஐ இம்டவுண்ட் செய்தார்கள். அந்த காரிலேயேயிருந்த ஸ்பேர் பார்ட்ஸை எடுத்தார்களாம். அதுவும் குற்றச்சாட்டு. ஒரு பெரிய போலீஸ் அதிகாரி, ஒரு டி.எஸ்.பி. விரும்பினால், அவருக்கு ஸ்பேர்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

பார்ட்ஸ்ஸா கிடைக்காது? எவ்வளவு ஸ்பேர் பார்ட்ஸை, எங்கெங்கேயிருந்து வாங்க முடியும்? அதை ஒரு பழைய வண்டியிலே யிருந்தா எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்? இப்படி ஒரு குற்றச் சாட்டு, அதற்குவேறு பல........

திரு. சி. ராமநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்கள், அபிபுல்லா என்பவர், மதுக் கடத்தல் விஷயமாகப் பிடித்த வண்டியிலுள்ள ஸ்பேர் பார்ட்ஸை— சக்கரத்தைக் கழட்டி அவருடைய சொந்த வண்டிக்கு போட்டதன் பேரிலேதான் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டார்களே ஒழிய, மற்ற.......

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நானே அதைத்தான் சொல்கிறேன் நீங்கள் காரணங்கள் சொல்கிறீர்கள். நீங்கள் காரணங்கள் சொல்லக்கூடிய நல்லவர்கள் என்றுதான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன், வேறொன்றும் இல்லை. அதற்காக ஒரு டி.எஸ்.பி. சஸ்பெண்ட். இன்னொரு இக்பால் என்று பார்த்தால் இங்கே ஒரு சஸ்பெண்ட் இருக்கிறதே — 4,5 டி.எஸ்.பி.க்கள் முஸ்லிம் களிலே அவர்களையும் சஸ்பெண்ட் செய்யுங்களேன்; நல்லவர்கள், என்ன செய்வது?

போலீஸ் துறையிலே டி.டி.பி. அப்துல்லா என்பவர் சீனியர் மோஸ்ட் ரேங்கிலே. முதலமைச்சருக்கு தெரியுமோ இல்லையோ தெரியாது — டி.டி.பி. அப்துல்லா. வெளிநாட்டிலே அவர்கள் தூதராக இருந்திருக்கிறார்கள். ஐ.பி.எஸ். லே அவர் தான் இன்றைக்கு சீனியர் மோஸ்ட் தமிழ்நாட்டு ரேங்கிலே. பல்லவன் கார்ப்பரேஷனிலே சேர்மனாக இருந்தவர். அவரை ஐ.ஜி.யாகப் போடுவதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு எண்ணம் இல்லை. அவரைத் தூக்கி கேரளாவிற்கு அனுப்பி விட்டார்கள். ஏன் ஐயா? யார் சீனியர் மோஸ்டோ அவர்களை விட்டு விட்டு—சீனியர் மோஸ்ட் டி.டி.பி. அப்துல்லா இருக்கும் போது வேறு ஆளுக்கு நீங்கள் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? கொடுக்க வேண்டிய காரணம் என்ன? அதை இந்தச் சமுதாயம் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? அவர் கேரளாவைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம். ஆனால் அவர் தமிழ் நாட்டில் சீனியர் மோஸ்ட் ரேங்கில் இருக்கும்போது அவருக்கு இந்த வாய்ப்பைத் தராமல் இங்கேயிருந்து அவரைக் கேரளாவுக்கு 'பார்சல்' செய்து விட்டார்கள் — ஏனென்றால் ஒரு முஸ்லிம் ஐ.ஜி.யாக வரக் கூடாதாம். ஒரு முஸ்லிம் ஐ.ஜி.யாக வரக்கூடாது என்றுநீங்கள் நினைத்தீர்களானால் உங்கள் மீது நாங்கள் எப்படி நம்பிக்கை வைக்க முடியும்? முஸ்லிம் இந்து என்ற பிரச்னை அல்லது சிறுபான்மை பெரும்பான்மை— பிரச்னை உங்களுடைய உள்ளங்களிலே இருக்கிறதே தவிர எங்களுடைய உள்ளங்களிலே நிச்சயமாக இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து வாணியம்பாடி பகுதியிலே ஆம்பூர், வாணியம்பாடியிலே தோல் ஷெட்டுகள் நிறைய இருக்கின்றன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். கடந்த ஓராண்டு காலத்திலே நூற்றுக்கணக்கான திருட்டுக்கள் அந்தத் தோல் ஷெட்டுகளிலே நடந்திருக்கின்றன. நான் சொல்கிறேன் ஏறக்குறைய ரூ. 5 கோடி அளவுக்கு அங்கே திருட்டுக்கள் நடந்திருக்கின்றன. எத்தனை கம்ப்ளெயின்டுகள் அங்கேயிருக்கிற போலீஸ்காரர்களிடம் கொடுப்பது, பிறகு நானாக விசாரணை செய்தேன். விசாரணை செய்தால் போலிஸ்காரர்களே காங்குகளை வைத்துக்கொண்டு அங்கே இருக்கிற தோல்களை திருடி விற்பனை செய்து அவர்கள் கையூட்டுகளைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் நம்புகிற ஆண்டவன் சத்தியமாகச் சொல்கிறேன். அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை தகவல் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது விசாரணை அடிப்படையிலே. இந்த போலிஸ்காரர்கள் இந்த ஆம்பூர் வாணியம்பாடியிலே இருக்கிற போலிஸ்காரர்கள், தண்டனைக்குரியவர்கள். நாட்டிலே மிகப் பெரிய குற்றவாளிகள், நேரடிக் குற்றவாளிகள் இந்த போலிஸ் துறையிலே இருக்கிறார்கள். அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் பன்முறையிலே கேட்டிருக்கிறேன்.

[நண்பகல் 12–00]

முதலமைச்சர் அவர்களிடம் நானே சென்று மகஜர் கொடுத்திருக்கிறேன். ஐ.ஜி. அவர்களிடமும் மக்களே மகஜர் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையில் என்ன செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை?

அடுத்து மதுவிலக்கு நடைமுறையை எடுத்துக் கொண்டால், மதுவிலக்கு உண்மையில் நாட்டில் நடைமுறைப் படுத்தப்படுகிறதா? போலீஸ் உயர் அதிகாரிகளை கேட்டுப் பாருங்கள் அவர்கள் தங்கள் மனத்தில் கை வைத்துச் சொல்லட்டும் மதுவிலக்கு அமுல் படுத்தப்படுகிறது என்று. அது எல்லோருக்கும் தெரியும். அது இன்றைக்கு இல்லாத இடம் இல்லை. * * கொண்டு வந்து விற்கிறார்கள். நமது * * * கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார்கள். எந்தத் தண்ணீர் இல்லாவிட்டாலும், காவேரியில் தண்ணீர் இல்லாவிட்டாலும், பாலாற்றில் தண்ணீர் இல்லாவிட்டாலும் குழாயிலேயே தண்ணீர் வராவிட்டாலும் இந்தத் தண்ணீர் இருக்கிறது என்று கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார்கள்.

(பல உறுப்பினர்கள் எழுந்து நிற்கின்றார்கள்)

நீங்கள் சி.ஐ.டியைத்தான் போட்டுப் பாருங்களேன். அந்த சி.ஐ.டி.கள் ஸ்பெஷலாக கவனிக்கப்பட்டு அவர்களும் ஸ்பெஷலாக வாங்கிக் கொண்டு ஸ்பெஷல் டிரீட்மெண்டோடு போய் விடுவார்கள்.............

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1979 ஏப்ரல் 18]

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவர் அவர்களே பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ** மது விற்கப் படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் சொல்லிக்கொள் விரும்புவது யார் யார் வாங்கிக் குடிக்கிறார்கள் என்பதை அவர் கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். இல்லை என்றால் ** என்ற உணர்வு மக்கள் மத்தியில் பரவி விடும். அப்படி பரவிவிட்டால் ** மக்கள் மதிக்க மாட்டார்கள் என்ற அடிப்படையில் யார் என்று குறிப்பிட்டு தயவு செய்து சொன்னால் இங்கே முதல்வர் அவர் களும் இருக்கிறார்கள் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பு இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்........

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி: தலைவர் அவர்களே இன் றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் சாகிப் அவர்கள் நிறைய பேசிக் கொண்டே போனார்கள் நல்ல அனுபவம் பெற்றவர்கள். அப்படிக் குடித்தவர்கள் இன்னார் என்பதை உணர்த்துவீர் களேயானால் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக சொல்லிக் கொள் கிறேன், யாராக இருந்தாலும் நாங்கள் ராஜினாமா செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். அதைவிட்டு புழுதி வாரிதூற்றும் விதத்தில் பேசுவது சரியாக இருக்காது என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்....

(பல உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்று பேச ஆரம்பிக்கிறார்கள்)

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: ஏற்கனவே இந்த விஷயத்தைப் பற்றி இந்த அவையில் பேசியிருக்கிறார்கள். அது பத்திரிகை யிலும் வந்திருக்கிறது. நான் குறிப்பாக ** ** குடித்தார் கள் என்று சொல்லவில்லை....

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் நாமெல்லாம் சட்டசபையை நடத்துவதைப் பார்த்து மக்கள் என்னய்யா நீங்கள் சட்டசபை நடத்துகிறீர்கள் என்று கேட் கிறார்கள், வெட்கமாக இருக்கிறது. ஊருக்கு போகும் போது அவர்கள் இந்தச் செய்தியையும் படித்தார்களேயானால் நம் மைப்பற்றிய ஒரு தவறான உணர்வு பரவிவிடும். மக்கள் நம்மை மதிக்க மாட்டார்கள். ** ** பல கட்சியைச் சேர்ந்த வர்களும் இருக்கிறோம். அதனால் மக்கள் மத்தியில் தவறான எண்ணத்தை உருவாக்காமல் யார் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன் னால் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்றுதான் சொன்னேன்......

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவர் அவர்களே .. ** ** என்றுதான் சொன்னேனே தவிர ** ** ** குடிக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை....

** ** ** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலை வர் அவர்களின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவர் அவர்களே, ** ** மட்டும் தான இருக்கிறார்கள். ஆகவே அது அவர்களைத்தான் குறிக்கும்........

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி: தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் தான் இதற்கு ஒரு முடிவைக் கொண்டு வரவேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சார்பாக நீங்கள் இருந்துக் கொண்டு சபையை நடத்தி வருகிறீர்கள், ஆகவே.........

திரு. க. பாலாஜி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு லத்தீப் சாயபு அவர்கள் கூட மது அருந்துகிறார்களா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: யார் யார் மது அருந்துவார்கள் என்று மக்கள் உணர்ந்தேயிருக்கிறார்கள். நான் குடிப்பது இல்லை என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். ** ** இந்த நிலை இருக்கிறது என்றேன் அவ்வளவுதான்....

திரு. துரை கோவிந்தராசன்: தலைவர் அவர்களே.... (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: இந்த அவையிலே ஏற்கனவே நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தின காரணமாக பொது மக்களுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மீது மரியாதைக் குறைந்திருக்கிறது என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். அதே நேரத்தில் இது போன்று அனாவசியமான குற்றச் சாட்டுகளை ** ** மீது சுமத்துவீர்களேயானால் அதனுடைய விளைவு சரியாக இருக்காது. நாளைக்கு நாம் ஊருக்கு திரும்பிப் போய் தலைகாட்டவே முடியாது.*..* எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் தங்குகிறார்கள் அதனால் மாண்புமிகு லத்தீப் குறிப்பிட்டது எல்லாம் அவை குறிப்பேட்டிலே இருப்பது அவ்வளவு நல்லதாக இருக்குமா என்று யோசித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஏற்கனவே ** ** என்று பேசிய பேச்சுக்கள் பத்திரிக்கைகளில் வந்திருக்கின்றன. அதனால் தான் நீங்கள் பேசுகிறபோது குறுக்கிடாமல் இருந்தேன். இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனேகமாக அத்தனை பேரும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்த காரணத்தால் அது ** பாதிக்கும் என்ற வகையில் நீங்கள் பேசிய ** ** அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன். பத்திரிகைகளிலும் இதை வெளியிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1979 ஏப்ரல் 18]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: உள்ளத்திலிருக்கிற எண்ணங்கள் நீக்கப்பட வேண்டும். உணர்வுகள் மாற வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் மரியாதை போய்விடும் என்று மட்டும் பேசுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. அந்த இடத்தைத் தூய்மைப் படுத்தவேண்டும்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகிறபோது நம்முடைய ** ** என்ற பொருள்படும்படி சொல்லி இருக்கிறார்கள். மற்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ** ஒரு கருத்தை இது ஏற்படுத்துகிறது. அது சபைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி: பெயரைக் குறிப்பிட்டு அவர் சொல்லட்டும். நடவடிக்கை எடுக்கத் தயார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தயவு செய்து உட்காருங்கள். ஏற்கனவே நீக்கியாகிவிட்டது. அதைப் பற்றி விவாதம் வேண்டாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நீங்கள் 11-40க்கு ஆரம்பித்தீர்கள். இன்னும் இரண்டு நிமிடத்தில் முடியுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: என் நேரத்தில் முழு நேரத்தை மற்றவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். சரி.

வடாற்காடு மாவட்டம் பேரணாம்பட்டு பகுதியில் உள்ள வள்ளல் குளம் என்ற ஊரில் ஒரு அரிசன் எலெக்டிரிக் ஷாக் கொடுத்து உயிரோடு கொல்லப்பட்டு இருக்கிறார். 3 நாளைக்குப் பிறகு அவனுடைய உடலை காட்டில் இருந்து கண்டெடுக்கப் பட்டு, இது வரையில் அது குறித்து எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க வில்லை. அந்தத் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. தமிழரசன் அவர்கள் கூட மாவட்ட எஸ்பி.க்கு ஒரு கம்ப்ளெயின்ட் செய்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, ஏன் அவன் அரிசன் என்ற நினைப்பா? அரிசன் என்றால் அவனுக்கும் உயிர் உண்டு, உணர்வு உண்டு, அவனுடைய ரத்தத்திலும் செம்மை உண்டு என்று அதிகாரிகள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, அது குறித்து உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆம்பூரில் உள்ள ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவி, கலியாணமாகாதவன் வயதுக்கு வந்த மாணவி, அவளை அங்கே பணிசெய்யும் பணியாள் ஒருவரால் கற்பழிக்கப்பட்டு இருக்கிறாள். அவர்களுடைய

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

வாழ்க்கை என்ன என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. கண்ணீரோடு அந்தப் பெண்ணைச் சேர்ந்தவர்கள் அழுகிறார்கள். அது சிறு குழந்தையாக இருக்கிறது. அந்தப் பிள்ளையைப் பெற்றவர்கள் போலீசில் கம்ப்ளெயின்ட் கொடுத்தால், அங்கேயுள்ள போலீஸ்காரர்கள் இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. பின் எதற்காக அங்கு போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். எங்கே அநீதி நடக்கிறதோ அங்கே அநீதி போக்க அவர்கள் போகவில்லை என்றால் என்ன அர்த்தம். உயர் நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றும் ஒருவரே இப்படிச் செய்து இருக்கிறார் என்று சொல்லியிருக்கிற போது அது தலைமை ஆசிரியைக்கும் தெரியும், அப்படியிருக்கிறபோது, நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு வந்து இருக்கிறதோ இல்லையோ, அவர்கள் இதில் தலையிட்டு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மொய்தீனைப் பற்றி திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்களும் சொன்னார்கள். அவர்கள் எனக்கும் ஒரு பெட்டிஷன் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். ஒரு முஸ்லீம்—பெண் அவள் பெயர் கயிருன்னிசா. அவள் உடற்பயிற்சி ஆசிரியரின் மனைவி. இன்ஸ்பெக்டரின் மனைவி நடந்து போகும்போது எழுந்திருக்கவில்லை. அந்த அம்மையாரின் முடியைப் பிடித்து, வார்த்தைக்கு வார்த்தை ஒரு 25-30 துலுக்கச்சி உனக்கு இவ்வளவு திமிரா என்று சொல்லி அடித்து இருக்கிறார்கள். இப்படி கோர சம்பவம் நடந்து இருக்கிறது என்று போலீசுக்கு ரிப்போர்ட் கொடுக்கப்போனால் அந்த உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் மீதே தங்களுடைய பயிற்சியை போலீஸ்காரர்கள் காட்டியிருக்கிறார்கள். காக்கிச் சட்டை அணிந்துவிட்டதாலே அவர்கள் என்ன பெரிய மனிதன் என்று நினைத்துக்கொண்டு விட்டார்களா காக்கிச் சட்டை போட்டிருந்த இடிஅமீன் எல்லாம் எங்கே போய் இருக்கிறார்கள் என்று காக்கிச் சட்டைக்காரர்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-10.]

மக்கள் ஆர்த்தெழுந்தால் நிலைமை என்ன ஆகும்? காவல் என்று சொன்னாலே அது என்ன அழகான வார்த்தை. கா என்றால் பூங்கா, அதாவது தோட்டம் என்று பொருள். வல் என்றால் அந்தத் தோட்டத்தை ஒழுங்காக வல்லமையோடு காப்பாற்றுகின்ற தன்மை. ஆகவே காவல் என்பதன் அர்த்தமே அதுதான். தமிழிலே காவல் என்பது மிக அழகான வார்த்தை.. (குறுக்கிடு) வேலியே பயிரை மேய்கிறது என்ற நிலைமை இருந்தால் சரியாகாது. ஊழியர்கள் எல்லாம் மாற வேண்டும் என்ற போலீஸ் கமிஷனரின் பரிந்துரைகளை எல்லாம் பார்த்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுங்கள். போலீஸ்காரர்களின் சம்பளத்தை அதிகமாக்குங்களேன். த்ரேதா யுகத்திலே கொடுத்த சம்பளத்தை இந்தக் கலியுகத்திலேயும் கொடுக்கிறீர்களே. அவர்களுக்கு ஏன் சம்பளத்தை அதிகமாக்கக்கூடாது? அப்படி

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

எல்லாம் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்துவிட்ட பிறகு அதற்குப் பிறகும் லஞ்சம் வாங்கித்தான் பிழைப்பேன் என்று சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆகவே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்த நிலைமையை அலசிப்பார்த்து என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமோ அவற்றை மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து போலீஸ் துறையினரை நோக்கிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் உங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து, போலீஸ் துறையின் தன்மையை உணர்ந்து நடந்துக் கொள்ளவேண்டும். கட்சியிலே பலர் வருவார்கள், போவார்கள், ஆட்சிக்கு பலர் வருவார்கள். ஆனால் நீங்கள் நியாயமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். அன்றைக்கு ஆளும் கட்சிக்கு சாதகமாக நடந்து கொண்டார்கள் போலீஸ் துறையினர் என்ற குற்றச்சாட்டு வந்தது. அதேபோல இன்றைக்கும் ஆட்சிக்கு சாதகமாக நடக்கிறார்கள் என்று குற்றச்சாட்டு வருகிறது. உங்கள் வேலையை நீங்கள் சரியாகச் செய்ய வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினராக இன்றைக்கு லத்தீப் இருப்பான். நாளைக்கு வேறு ஆள் வருவான். ஆனால் ஆட்சித்துறை என்பது இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும். பொதுவான முறையிலே கடமையை ஆற்ற வேண்டியது உங்கள் பொறுப்பு. அப்போதுதான் போலீஸ் துறைக்கு மக்களுடைய ஆதரவு இருக்கும்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்தத் துறை சம்பந்தமாக நல்ல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, சிற்றுண்டிகள் எல்லாம் இங்கே பணியாற்றுகின்ற காவல் துறையினருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது குறித்து விசாரித்தபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்னென்ன கொடுக்கப்படுகிறதோ அத்தனையும் சட்டமன்றத்திலே பணியாற்றுகின்ற காவல்துறையினர் அத்தனை பேர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்தார்கள்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: துணைத் தலைவரவர்களே, நான் பொய்யான தகவலைச் சொன்னதாக நீங்கள் அறிவிக்கிறீர்கள். அது இங்கே பணியாற்றும் காவலர்கள் அனைவருக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. வேண்டுமானால் நான் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறேன் அப்படி கிடைக்காதவர்களை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் தவறான தகவலைத் தந்ததாக நான் சொல்லவில்லை. ஒருவேளை உங்களுக்கு வந்த தகவல் தவறாக வந்திருக்கலாம். ஆனால் அனைவருக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. நீங்கள் தவறாகச் சொன்னதாக நான் சொல்லவில்லை.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, ஒரு குறையைச் சொல்கின்றபோது அதைத் நிவர்த்திக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமே தவிர குறை இல்லை என்று சொல்லக்கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி ஒருவேளை கொடுக்கப்படாமல் யாரும் இருந்தால் அவர்கள் என்னுடைய அறையிலே வந்து கேட்கட்டும். அத்தனை பேருக்கும் நிச்சயமாகக் கொடுக்கப்படும்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, என்னைப் போன்றவர்கள் போனால் கூட கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, தயவுசெய்து ஒரு குறையைச் சொல்கிறபோது கேட்க வேண்டும். மூன்று தடவைகள் நான் போய் இருக்கிறேன். எனக்குக் கூட கிடைக்கவில்லை. கொடுத்தால் எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அன்றைக்கு ஒரு நாள் கூட பேரவைத் தலைவர் திரு. முனு ஆதி அவர்களிடம் ரிப்போர்ட் செய்தேன். அப்போது தப்பு நடந்திருக்கிறது என்று சொல்லி கூப்பிட்டுக் கண்டித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லோருக்கும் கொடுக்கிறோம். ஆனால் சில வேளைகளில் போகும்போது அங்கு இல்லாத நிலைமை இருந்திருக்கலாம். ஆனால் எல்லோருக்கும் என்றுதான் கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : ஏன் இல்லாமல் போகிறது? அதற்கு யார் காரணம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதிலே தவறுகள் இருந்தால் விசாரிக்கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : குறைவாகக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவேதான் கொடுப்பதில்லை என்று சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அத்தனை காவலர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. அதிலே வித்தியாசம் இல்லை. கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கொடுக்காமல் தவறுகள் நடந்திருந்தால் அதை விசாரிக்கிறோம்.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கை வரும்போது இதைப் போல டிஃபன் கொடுக்கவேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே தயவு செய்து இதை அடியோடு தவிர்க்கக்கூடிய சூழ்நிலையை அரசு உருவாக்குமா என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்று சொன்னால் மானியக் கோரிக்கையை இங்கே விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்கிறபோது....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வெ. அமைச்சர்கள் தாங்களாகக் கொடுக்கிறார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 18]

*திரு. நா. சுந்தரராஜ்: பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே இன்றையத் தினம் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே காவல் துறை, தீயணைப்புப் பணிகள் ஆகிய மான்யத்திற்குத் தொகை கோரி வந்துள்ளதால் இதை விவாதிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். என் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். குறிப்பாக எந்த ஒரு நாடு ராணுவத்திற்கு அதிகமாகச் செலவு செய்கிறதோ அந்த நாடு ஜனநாயகத்தைக் கொலை செய்வதாக ஆகிறது. எந்த ஒரு மாநிலம் காவல் துறைக்கு அதிகமாகச் செலவு செய்கிறதோ அங்கே போலீஸ் ராஜ்யம்தான் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்று பொருள். காரணம் 1935-ல் அந்தத் துறையின் அலுவலர்களின் எண்ணிக்கை 29,245. 1961-ல் 41,377. 1971-ல் 47,161. மேலும் 10,000 அலுவலர்களை சேர்க்கப்போவதாக முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து நீங்கள் அதிகமாக அலுவலர்களை உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக பணியில் இருக்கக்கூடிய அலுவலர்களுக்கு அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுத்தால் அவர்கள் தவறு செய்ய மாட்டார்கள். தங்கள் கடமையை ஒழுங்காக செய்வார்கள் என்று சொல்கிறேன். இன்றையத்தினம் எங்களைப் பொறுத்தவரையில் போலீஸ் மனோபாவம் மாற வேண்டும் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன. 1946-ல் வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியில் எப்படி இருந்ததோ அதேபோல்தான் இன்றையத்தினம் அந்த முறை இருக்கிறது. அந்த முறை மாறவில்லை. இன்றையத்தினம் காவல் நிலையத்திற்கு ஒரு சாதாரண மனிதன் சென்றால், அங்கே இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களைப் பார்த்து வாடா, போடா, வாயா, போயா என்ற முறையில் பேசுகிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் வசதி உள்ளவர் ஒருவர் அங்கே போனால் வாருங்கள் உட்காருங்கள் என்று சொல்லி நாற்காலியை எடுத்துப் போடுகிறார்கள். இந்த மனோபாவத்தை மாற்றுங்கள். சாதாரணமாக ஆரம்பக் காலத்திலே, டிரெய்னிங் கல்லூரியிலே இந்த மனோபாவத்தை மாற்றுங்கள். இந்த முறை டிரெய்னிங் காலத்தில் இருக்கக் கூடாது. ஆனால் டிரெய்னிங் காலத்தில் அந்த இனஸ்பெக்டருக்கு இப்படி வாடா, போடா, என்று சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். ஏன் என்று கேட்டால் அப்போதுதான் குற்றவாளிகளைத் திருத்த முடியும் உண்மை நிலையை அவர்களிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆய்வுரையில் 7-வது பக்கத்தில், இந்த வகைக் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை 2,041 உயர்ந்துள்ளது அல்லது 5.1 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளது. நடப்பாண்டில் குற்ற வழக்குகளின் எண்ணிக்கை ஓரளவு உயர்ந்ததற்கு முக்கிய காரணங்கள் யாதெனில், அவசர நிலை தளர்த்தப்பட்டபின் துப்புதுலக்குவதில் அறிவியல் சார்ந்த முறைகளை மட்டும் பின் பற்றுவதால் ஏற்படும் தாமதமும் அனைத்துக் குற்ற வழக்குகளும் பதிவு செய்யப்பட்டதும் ஆகும். ஆக, அவசரக் காலத்தில் துப்பு துலக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதைப்போன்று மக்கள் மத்தியில் பிரச்சாரத்தைச் செய்யாதீர்கள். எதிர்க் கட்சிகளில் உள்ள பல்வேறு நண்பர்கள் இந்த அவையில் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்கள்

எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால், இது எல்லாம் சான்றாக அமைந்து விடக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். என்னுடைய பகுதியில் இருந்த இன்ஸ்பெக்டர் நம்பியார் அவர்கள் இன்றையத் தினம் துணை சபாநாயகர் அவர்கள் தொகுதியில் இருக்கிறார். இதுவரையில் அவர்கள் யாரையும் அடித்ததில்லை. உட்கார்ந்துகொண்டே கேள்விகளைக் கேட்பார். அவர்களுடைய தன்மையையும், ஒழுக்கத்தையும் பார்த்து குற்றவாளிகள் உண்மை எல்லாவற்றையும சொல்லிவிடுகிறார்கள். மேலும், பல இலட்சக்கணக்கான திருட்டுப் பொருள்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. காரணம், அடிப்பதால் மட்டும் பிரச்னையைத் தீர்த்துவிட முடியாது. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுவாமி தாஸ் அவர்கள் சொன்னதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. சிங்கப்பூர் போன்ற நகரங்களில் பார்க்கிறோம்.

[பிற்பகல் 12-20]

போலீஸ்காரர்களைக் கண்டால் சாதாரண மக்கள் பயப்படுவதில்லை. அதே நேரத்தில் அங்குள்ள மக்களும் தவறான முறையில் எதையும் பேச மாட்டார்கள். வழியில் ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய் என்று லஞ்சம் வாங்கமாட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு உயர்ந்த முறையில் வாழ்க்கை வசதிகளை அமைத்துக் கொடுத்து இருக்கிறது அங்குள்ள அரசாங்கம். நல்ல மாடி வீடுகளை கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே எப்படியிருக்கிறது என்றால் ராயப்பேட்டையில் வேலை என்றால் வேலைக்கு வர வேண்டிய போலீஸ்காரர் தாம்பரத்தில் இருப்பார். அங்கிருந்து வரவேண்டும். எப்படி வருவார். ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டும்? ராயப்பேட்டை ஸ்டேஷனில் வேலை என்றால் பக்கத்திலேயே ஐந்தாறு மாடியுள்ள வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த வசதிகளை காவல் துறைக்கு செய்து கொடுக்க வேண்டும். மேலும் புதிய நபர்களை சேர்க்கவேண்டும் என்றால், ஒரு செக்கன்டரி போர்ஸ்ஸாக ஆரம்பிக்கலாம். அதாவது செக்யூரிட்டி போர்ஸ் என்ற அளவில் ஒரு பாதுகாப்புப் படையை— சிஸ்கோ என்ற அமைப்பில்—பல பெரிய வங்கிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவும், கிராமக் கூட்டுறவு வங்கிகளில் பாதுகாப்பு அளிக்கவும், பெரிய பாங்குகளில்— இந்தியன் வங்கி போன்ற பெரிய வங்கிகளுக்கு அரசாங்கமே பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். இதற்காக அரசாங்கமே நபர்களை தேர்ந்தெடுத்து கொடுக்கலாம், வங்கிகள் மட்டுமல்ல, பெரிய கம்பெனிகளுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கின்ற அளவில் செக்யூரிட்டி போர்ஸ் என்ற முறையில் உருவாக்கலாம். இதன் மூலம் பத்தாயிரம் பேர்களுக்கு வேலை அளிக்க முடியும். இவர்களுக்கும் ரிவால்வர் போன்றவைகளை வழங்கலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தச் சபையில் பல சந்தர்ப்பங்களில் பேசப்பட்ட ஒரு விஷயம், பிரேமா கொலை பற்றியது. அதற்குக் காரணம் யார், குற்றவாளி யார்? இதிலுள்ள குற்றவாளியைப்பற்றி சான்றுகள் தருவதாக சொல்லப்பட்டது. இந்த சான்றுகள் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு தரப்பட்டதா, இந்த பிரேமா

கொலை வழக்கு சம்பந்தமாக (குறுக்கீடு) மன்னிக்கவும், இந்திரா கொலை வழக்கு அல்ல. இந்திரா நகரில் நடைபெற்ற பிரேமா கொலை வழக்கில்—இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள் இதற்கான குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்படுவார்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் குற்றவாளி கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. இதுபற்றி பல சந்தேகங்கள் வருகின்றன. ஏதோ சாதனங்கள் கைமாற்றப்பட்டதாக சொல்லப்படுகிறது. இந்த இலாகா என்ன செய்துக் கொண்டிருக்கிறது? இந்த அவையிலே இதுபற்றி பலமுறை பேசப்பட்டாகிவிட்டது. இந்த இலாகா இதை ஒரு பிரிஸ்டிஜ் கொஸ்டினாக எடுத்துக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும். இதுவரை கண்டுபிடிக்காமல் இருப்பது வேதனைக்குரிய விஷயம், – a black-mark on the part of the Police administration of Tamil Nadu. இதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது ஒன்றையாவது எப்படியாவது கண்டுபிடித்து உங்கள் பெயரை காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு பின்னால் நிலைமைகள் எப்படி யெல்லாமோ வரலாம். அமைச்சர்களுக்கு சலூட் அடிப்பது மட்டும முக்கியமல்ல. அமைச்சர்கள் ரயிலில் செல்லுகிறார் என்றால் ரயில்வே டி.ஐ.ஜி. வரை வந்து சலூட் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் இவர்கள் அடிக்கும் சலூட்டை மட்டும் நம்பியிருந்து விடக்கூடாது. இன்றைக்கு உங்களுக்கு சலூட் அடிப்பார்கள். நாளைக்கு வேறு ஆட்கள் ஆட்சிக்கு வருவார்கள். அவர்களுக்கு இவர்கள் சலூட் அடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் உங்களை கையெடுத்து கும்பிடுகிறானே அந்த ஏழையைத்தான் நீங்கள் என்றைக்கும் நம்பவேண்டும். இந்திரா காந்திக்கு என்ன ஏற்பட்டது? யார் அவர்களைப் பார்த்து சலூட் செய்துக் கொண்டிருந்தார்களோ, அவர்களே இந்திரா காந்தியைக் கைது செய்தார்கள். கொடுமை களை செய்தார்கள். போலீஸ்காரர்கள் இன்றைக்கு உங்களோடு இருப்பார்கள். நாளைக்கு ஆட்சி மாறிவிட்டால், நாளைக்கு ஆட்சிக்கு வருகிறவர்களுக்கு விசுவாசமாக இருப்பார்கள், ஆகவே ஜனநாயக உணர்வோடு நடந்துக் கொள்ளக் கூடிய முறையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று இந்தியாவில் ஒரு புதிய முறையை உருவாக்க வேண்டும் என்று பல அறிஞர்களும் கருத்து தெரிவித்திருக்கி றார்கள். அடையாள அட்டைகளை எல்லா மக்களுக்கும் கொடுத்துவிட்டு, யாராவது தவறு செய்தால், அவர்களது கார்டில் அந்தத் தவறைப்பற்றி குறிப்பிட்டுவிடலாம். இது போன்ற ஐடன்டிட்டி கார்டை கொடுத்துவிட்டால், அதைப் பார்த்துவிட்டு பல ஐயங்களை போக்கிக் கொள்ள முடியும். இதில் இன்ன தண்டனை பெற்றவர் என்று மார்க் செய்து அதை கொடுத்துவிட்டால், அல்லது கேடியாக இருந்தால், தெரிந்து கொள்ளவும் வசதியாக இருக்கும். இன்றைக்கு யாரை வேண்டுமானாலும் எந்த இடத்திலும் சந்தேக கேஸ் என்று

வழக்கு போடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் இந்த அடையாள கார்டின் மூலமாக தவிர்க்கலாம். எங்கள் ஊரைச் சேர்ந்தவர் திருச்சியில் கைது செய்யப்பட்டு அவர் மீது சந்தேக கேஸ் என்று வழக்கு போடப்பட்டது. பின்னால் மூளைக் கோளாறு என்று சொல்லப்பட்டது. பின்னால் எங்கேயோ போய் இறந்து விட்டார். இது போன்று தமிழ்நாட்டில் பல சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே பொது மக்கள் எல்லோருக்கும் ஐடன்டிடி கார்டு கொடுப்பதற்கு ஆலோசனை செய்யுங்கள். தேர்தல் காலத்தில் கள்ள ஓட்டு போடுவதை தவிர்க்கலாம். ரேஷன் கடைகளில் பொய் சொல்லி ரேஷன் வாங்க முடியாது. இதுபோன்ற முறை உலகநாடுகள் பலவற்றில் அமல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் ஆய்வு அறிக்கையிலே அதிகமாக துப்பாக்கிச் சூடு கிராமங்களிலே நடைபெற்றிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அதிலும் விவசாயிகள் மத்தியிலே அதிகம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அவர்கள் போராட மாட்டார்கள் என்ற உணர்வு அரசாங்கத்திற்கும், அதிகாரிகளுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கின்றதா என்பது தெரியவில்லை. He is not an organized society அவர்கள் கூட்டாக ஒன்று சேரக்கூடிய சக்தி வாய்ந்தவர்களாக இல்லாத காரணத்தால், இப்படிக் கருதுகிறார்களா? ஆனால், அதேநேரத்திலே இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பியூட் போராட்டம் என்றால், சைக்கிள் செயின் எல்லாம் வரும் என்று போலீஸ் கருதுகிறார்கள் போலும். விவசாயிகளிடத்திலே கம்பு தானே இருக்கும், அதனால் சுட்டால் அவர்கள் கம்பால் தான் திருப்பித் தாக்குவார்கள், அதனால் சுடலாம் என்ற எண்ணம் இருக்கிறதா ? அல்லது அடிக்கலாம், அடித்தாலும் கேட்க மாட்டான் என்ற உணர்வு இருக்கிறதா ? என்ன என்று தெரியவில்லை. நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், போலீஸ் சொல்லக்கூடிய இந்த 'பிலிம்சி எக்ஸ்கியூஸ்'-ஐ நான் ஏற்றுக் கொள்ளத்தயாராக இல்லை. போலீஸ் தரப்பிலே சொல்லப் படுகிறது, 10பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டால், அவர்கள் தரப்பிலேயும் 4, 5 பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். புதுக் கோட்டையிலே மாணவர்களுக்கும், போலீசுக்கும் இடையே மோதல் ஏற்பட்டது. மாணவர்கள் இதிலே அடிபட்டு, அங்குள்ள மருத்துவ மனையிலே சேர்க்கப்பட்டார்கள். அவர்களை நான் பார்க்கச் சென்றேன். அப்போது, பக்கத்திலே போலீசும் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அவர்களையும் பார்க்கச் சென்றேன். அவர்கள் சுண்டுவிரலிலே பான்டேஜ் போடப்பட்டிருந்தது. அப்போது விசாரித்தபோது சொன்னார்கள், மாணவர்கள் இப்படி அடிபட்டு இருக்கும்போது தாக்கப்படும்போது நாங்களும் ஒருசிலர் இப்படி இருந்தால் தான் பாதுகாப்பு என்று சொனனார்கள். அவர்கள் சொன்ன இந்த 'பிலிம்சி எக்ஸ்கியூசை' நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இப்படி சாதாரணமாக ஒரு பரிகாரம் தேடுவதைவிட, உண்மை நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லுங்கள்.

1979 ஏப்ரல் 18] (திரு. நா. சுந்தரராஜ்)

ஆர்டர்லிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டிலே இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட 9,000 போலீஸ் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களிலிருந்து இன்றைக்கு எடுத்துக் கொண்டால் 9,218 அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவ்வளவு பேர்களுக்கும் ஒரு நபர் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், கிட்டத்தட்ட 9,000 பேர்கள் வந்து விடுவார்கள். ஆனால், எஸ்.பி., டி.ஐ.ஜி. போன்றவர்களுக்கு 4, 5, 10 என்றெல்லாம் ஆர்டர்லிகள் இருப்பார்கள், இதனால், அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு பணம் செலவாகும் என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். இப்போது புதிதாக 10,000 பேர்கள் சேர்க்கப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். இது அவசியந்தானா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ராணுவத்திலே வேலை இல்லாமல் இருக்கும்; ஆனால் ராணுவம் எப்போதும் தயாராக இருக்கும். அப்படித் தயாராக இருந்தாலும்கூட, அங்குள்ளவர்கள் மேல் அதிகாரிகளுக்கு உதவிகரமாக இருப்பார்கள். ஆனால், நம்முடைய ஜனநாயக நாட்டிலே இந்த ஆர்டர்லிகள் தேவைதானா என்பதை தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு அதிகாரிக்கும் மாதம் 150 ரூபாய் என்று அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுத்து, அவர்களை தனிப்பட்ட முறையில் ஆட்களை நியமித்துக்கொள்ளச் சொல்லலாம். அதிலே என்ன கஷ்டம் வரப் போகிறது? இந்தப் போலீஸ் துறையிலே உள்ள ஆர்டர்லிகள் சாதாரணமாக டிரைவர்களாகவோ, காய்கறி வாங்கிக் கொடுப்பதற்கோ உபயோகப்படுத்தப்பட்டு, திரும்பி வரும்போது 2, 3 பட்டைகள் பெற்று உயர் பதவிக்கு வரும்போது, எவ்விதத் திறமையும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஆர்டர்லி முறையை அவசியம் மாற்றுங்கள்.

அடுத்து, தீண்டாமை ஒழிப்புத் துறை, இந்தத் துறையைப் பற்றி இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பேசப்பட்டது. தனிப்பட்ட போலீஸ் படை வைத்து, ஊரிலே சும்மா ஒரு போலீஸ் கேசைப் போட்டு, மோதலை உண்டாக்குகின்ற சூழ்நிலையை எல்லாம் உருவாக்கப்படுகின்றது. எனவே, இந்தத் தீண்டாமையை ஒழிபதற்கு, அங்கே ஒரு சமாதான கமிட்டியை அமைத்து, அதிலே ஆர்.டி.ஓ. இன்னும் அங்குள்ள முக்கியஸ்தர்களை எல்லாம் போட்டு, இரண்டு பேர்களையும் ஒன்றுசேர்த்து வைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-30.]

சட்டபூர்வமான நடவடிக்கையை எடுத்து போலீஸ் துறையிலிருந்து வழக்கு பதியலாம். எதற்கெடுத்தாலும் தீண்டாமை வழக்குகள் என்றால் மோதல்கள்தான் ஏற்படும். திரு. லத்தீப் அவர்கள் சிறுபான்மை, சிறுபான்மை என்று சொன்னார்கள். சிறுபான்மையினருக்கு அவர் உயிரைக் கொடுப்பது மாதிரியும் மற்றவர்கள் சிறுபான்மையினரை ஒழித்துவிடுவது போலவும்

சொன்னார்கள். பெரும்பான்மையினரின் ஆதரவோடுதான் இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரை இரண்டு ஜனாதிபதிகளை முஸ்லீம்களாகப் போட்டிருக்கிறது. வேறு எந்த நாட்டிலும் இப்படி வேறு மதத்தினர் சாதாரண பதவிக்குக் கூட வரமுடியாது. இந்தியாவில்தான் செக்குலர் ஸ்டேட் என்று சொல்லி பெருமையோடு இவ்வாறு நடந்து கொண்டிருக்கிறோம். நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் இவ்வளவு வேகமாக அந்தப் பிரச்னையில் ஈடுபட வேண்டாம்.

திருட்டு சாமான்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் போலீஸ் கையாளும் முறை என்ன? ஒரு ஆசாரி திருட்டுப்போன பவுன் ஒரு பவுனை வாங்கிவிட்டால் அவ்வாறு கொடுத்தவனை போலீஸ் பிடித்து அவன் இந்த ஆசாரியிடம் கொடுத்தேன் என்று சொன்னதும் அந்த ஆசாரியிடம் போய் பத்து பவுன் திருட்டுப் பொருளை வாங்கியிருக்கிறாய், அதைக் கொடு என்று போலீஸ்காரர்கள் கேட்டார்கள். அப்படிக் கேட்டு அந்த ஆசாரியிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்டு போய்விடுவார்கள். அந்த கேஸ் கோர்ட்டுக்குப் போகாது. என்னுடைய திருமயம் தொகுதியில் ஒரு ஆசாரி வெள்ளித் தட்டை ஒருவன் கொடுத்தான் என்று வாங்கிவிட்டார். திருமயம் போலீசார் திருடனைப் பிடித்து அவனைக் கேட்ட போது இந்த ஆசாரியிடம் கொடுத்தேன் என்று சொன்னவுடன் அந்த ஆசாரியிடம் போலீஸ் போனபோது அவர் அதற்காக ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து விட்டார். அதே ஆள் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு இராமநாதபுரம் பள்ளத்தூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் பிடிக்கப்பட்டு அப்போதும் ஒரு வெள்ளித்தட்டை அந்த ஆசாரியிடம் கொடுத்தேன் என்று சொல்லி அந்த போலீசார் இந்த ஆசாரியிடம் வந்து மீண்டும் வெள்ளித் தட்டுக்காக ஆயிரம் ரூபாய் கேட்டிருக்கிறார்கள். கோர்ட்டில் கேசைப் போடுங்கள். இது என்ன நியாயம்? அரசாங்கம் பொற்கொல்லர்களிடம் விசாரிக்கவேண்டும். அவர்கள் உண்மையான நிலைமையைச் சொல்வார்கள். போலீஸ் இலாகாவில் தவறு நடக்கிறது. சில இடங்களில் அவ்வாறு தவறு செய்கிறவர்கள் இருக்கிற காரணத்தால் போலீஸ் இலாகா முழுவதும் இப்படித் தவறு செய்கிறது என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. மக்கள் மத்தியில் அத்தனை பேரும் தவறு செய்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு விடுகிறது.

ரிசர்வ் போலீஸ் யூனிபாரத்தைத் தயவுசெய்து மாற்றுங்கள். முக்கியமான நேரத்தில் அவர்கள் வருவதால் மக்கள் வித்தியாசத்தை உணர்ந்து எச்சரிக்கையோடு இருக்க முடியும். ஊதாச் சட்டை, ஊதா ட்ரவுசர் கொடுங்கள்.

பெண் போலீசாருக்கு சேலை கொடுக்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்குச் சேலை வேண்டாம். இன்றைக்கு நாகரிகமாக சாதாரண பெண்களே பாண்ட் போடுகிறார்கள். போலீஸ் பெண்கள் சேலை கட்டினால் எப்படி ஓட முடியும்? நடக்கக்கூட முடியாது. பாண்ட் போட்டுக் கொண்டு ஒப்பன் கோட் அல்லது சட்டை போட்டுக் கொள்ளலாம்.

1979 ஏப்ரல் 18]

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் காவல் துறையைச் சேர்ந்த பெண்களுக்குச் சேலை கொடுப்பது சரியல்ல என்றார்கள். கர்ப்பமுற்ற நேரத்தில் சேலைதான் கட்டிக் கொள்ள முடியும், கால்சட்டை போட்டுக் கொள்ள முடியாது என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்களா ?

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பெண் கர்ப்பமுற்றால் வீட்டில் இருக்க வேண்டும். வெளியே என்ன வேலை? மூன்று மாதம் லீவ் கொடுத்துவிடுவார்கள். வீட்டில் போய் இருக்க வேண்டும். வாச் அண்டு வார்டு சட்டையை வெளியே போட்டிருப்பது போல் அவர்களுக்கு யூனிபார்ம் கொடுக்கலாம். மேலை நாடுகளில் சிங்கப்பூர் போன்ற இடங்களில் டிராபிக்கை ரெகுலேட் செய்யும் பணிகளில் பெண் போலீசைப் போடுகிறார்கள். அவர்கள் டிராபிக் சட்டத்தை அமல்படுத்துவதில் கடுமையாக இருப்பார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. சிங்கப்பூரிலுள்ள பெண்களும் கர்ப்பம் தரிக்கிறார்கள். இங்கும் டிராபிக்கில் அதிகமாக பெண்களை ஈடுபடுத்தினால் அவர்கள் தவறு செய்ய மாட்டார்கள், நியாயமாக நடப்பார்கள். ஆகவே, டிராபிக் இலாகாவில் ஆண் போலீசை விட அதிகமாக பெண் போலீசைப் போட வேண்டும்.

சாந்தி தியேட்டர் எதிரே சப்-வே இருக்கிறது. அதை யாரும் உபயோகிப்பதில்லை. சப்வேயில் போகப் பெண்கள் பயப்படுகிறார்கள். ஆண்களும் பயப்படுகிறார்கள்.

இந்த நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கு தயவுசெய்து மேம்பாலங்களைக் கட்டுங்கள். ஒன்றும் தப்பில்லை. சப்வே கட்டுவதற்கு 13 லட்சம் 8 லட்சம் என்று ஆகிறது, அதற்குப் பதிலாக 2 லட்சத்திலே மேம்பாலத்தைக் கட்டுங்கள் மக்கள் நம்பிக்கையோடு போவார்கள்,. தாலியை அறுத்துக் கொண்டு போய்விடுவானோ அல்லது சங்கிலியை அறுத்துக் கொண்டு போய்விடுவானோ என்று பயப்படுகிறார்கள் இப்போது. மேல் நாடுகளிலே எல்லாம் சப்வே கட்டுவதில்லை, மேம்பாலங்களைத் தான் கட்டுகிறார்கள் ஆகவே இந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து போலீஸ் ரோந்துக்காரர்கள் போகிறார்கள், எதற்காகப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் பெண்களையும் பிள்ளைகளையும் வைத்துக்கொண்டு தான் போகிறார்கள். வயர்லஸ் கார்களிலே பள்ளிக்கு அழைத்து செல்கிறார்கள். நிர்வாகம் சரியாக இல்லை, மக்களுடைய வரிப் பணம் தவறாகப் பயன்படுத்தப் படுகிறது, ரோந்துக்கார்களில் காவல் காவல்துறை என்று பெரிய எழுத்திலே எழுதித்தான் போகவேண்டும், உடுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் உடுப்போடு தான் போகவேண்டும், உடுப்பில்லாதவர்கள் ஆக இருந்தால் அவர்கள் தனியாகக் காரிலே போகட்டும், அதற்காக அரசாங்கட்

பணத்தை வாங்கிக்கொள்ளட்டும். ஆனால் அவைகள் இன்றைக்குத் தவறாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. போலீஸ் அதிகாரிகள் தங்கள் மனைவிமார்களை சினிமாவுக்கு அந்த வயர்லஸ் கார்களிலே அழைத்துச் செல்கிறார்கள். அது கூடாது, மக்கள் எப்படிப் பயப்படுவார்கள்? பெட்ரோல் காராக இருந்தாலும், ரோந்துகாராக இருந்தாலும் சரி மக்களுக்கு போலீஸ் கார் என்றால் ஒரு அச்சம் மட்டும் அல்ல, எந்த நேரத்திலேயும் சட்டம் ஒழுங்கைக் காப்பாற்ற கார் தேவை. ஆகவே அப்போது அந்தக் கார் இல்லை இப்போது தான் இன்ஸ்பெக்டருக்கு காய்கறி வாங்கிக்கொடுத்துப் போகிறேன் என்று சொன்னால் குற்றங்களை எப்படித் தடுக்கமுடியும். ஆகவே இதிலே அதிகமாகக் கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, சென்னை நகரத்திலே அம்பாஸிடர் கார்களைப் பயன்படுத்துங்கள். ஜீப்புகளை எடுத்து கிராமப்புறங்களுக்குக் கொடுத்துவிடுங்கள் சென்னை நகரத்திலே அம்பாஸிடர் கார்களிலே 2,3 பேர்கள் என்று இருந்து ரோந்து சுற்றிக்கொண்டிருக்கலாம். அப்படிச் செய்தால் குற்றங்கள் குறையும். முதலமைச்சர் வந்தாலே என்ன முதலமைச்சர் தானே என்ற நிலைமை, ஆனால் அதே நேரத்திலே போலீஸ் வருகிறார்கள் என்றால் மக்கள் பயப்படுகிறார்கள் அப்படிப்பட்ட உணர்வு இருக்கிறது, கலெக்டருக்குக்கூட அவ்வளவு மரியாதை காட்டமாட்டார்கள், ஆனால் போலீஸ்காரர்களுக்கு காட்டுகிற நிலைமைஇருக்கிறது. ஆகவே அம்பாஸிடர் கார்களைக் கொடுத்து ரோந்து சுற்றிச் சட்டம் ஒழுங்கைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

அடுத்து லத்தி. அவர்களுக்கு பெரிய கம்பு எதற்கு? கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்கள் ஊர்வலத்திலே கொண்டுவந்ததைப் போல் பெரிய கம்பு எதற்கு, அதை மாற்ற வேண்டும், சிறிய கம்பு அவர்கள் பெல்டோடு வைத்து கட்டிக்கொண்டு, அதிலே பிக்ஸ் பண்ணி கொண்டு இருக்கிறமுறையில் சிறிய கம்பு இருந்தால் போதும்.

கிராமங்களிலே உள்ள சப்இன்ஸ்பெக்டர்களுக்குக் கொடுத்த மோட்டார் சைக்கிள்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு கண்டம்ன் ஆன நிலையில் இருக்கின்றன. ஒன்று அவர்களுக்கு சர்க்காரிடத்தி லிருந்து லோன் கொடுத்து அலாட்மென்ட் கொடுக்கவேண்டும், அல்லது அவர்களுக்கு அதிகமான டி.ஏ.யைக் கொடுக்கவேண்டும், அல்லது கவர்ன்மென்ட் வெகிக்கிள்ஸ் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும், இரண்டும் இல்லாமல் இருந்தால் அவர்கள் எப்படி எந்த ஊருக்குப் போய் இன்வெஸ்டிகேட் பண்ணுவார்கள்? 10மைல் தூரத்திற்குச் சென்று குற்றம் நடந்தது பற்றி விசாரிக்க வேண்டுமென்றால் பஸ்ஸிலே அவர்கள் போகமுடியாது, டாக்சி தான் வேண்டும், யார் காசு கொடுப்பார்கள், பார்ட்டியிடம் தான் வாங்கவேண்டும், 5 ரூபாய் என்றால் 50 ரூபாய் வாங்கு வார்கள். எப்படிக் குற்றங்களைத் தடுக்க முடியும்? எனவே அவர்களுக்கு அந்த வசதிகளைச்செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

என் ஊரிலே ஒரு சப்இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார், அவர் ரொம்ப கரக்டான பேர்வழி, நேர்மையாக நடக்கிறவர், சிபாரிசுக்கு அவர் கட்டுப்படுவதில்லை, நேர்மையாக நடக்கிறார் என்ற காரணத்தினால் பெரிய பணக்காரர்கள் அவருக்கு வீடு கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். நாம் சொன்னால் கேட்கமாட்டார், எதற்காக கொடுக்கவேண்டுமென்று கொடுப்பதில்லை, இதனால் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், ஆகவே அவர்களுக்கு வீடுகள் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து டிரைவிங் சொல்லித்தரப்படுகிறது. முதலில் சொல்லித்தருகிறவருக்கு எப்படிக் கற்றுக்கொடுப்பது என்பதற்கு ஒரு பயிற்சியை அவர்களுக்குத் தரவேண்டும். இப்போது டிராபிக் ரூல்லை யாரும் பின்பற்றுவது கிடையாது. எங்கே வேண்டுமானாலும் எப்படி வேண்டுமானாலும் போகலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது.

"Driving instructers should be given referesher course as as far as driving is concerned"

எப்படி ஓட்டுவது என்று கற்றுக்கொடுக்கின்ற முறையிலே அந்த வாத்தியாருக்கு முதலிலே பாடம் கற்றுக்கொடுங்கள்.

[பிற்பகல் 12-40]

அப்பொழுதுதான் அவர்கள் ஒழுங்காகக்கற்றுக்கொடுக்க முடியும்.

மோட்டார்சைக்கிளை பொறுத்தவரையில் ஹெல்மெட் வைக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சட்டத்திலே இருந்தாலும், அது சரியான முறையில் அமுல்படுத்தப்படவில்லை. அதை அவசியம் அமல்படுத்தப்பட வேண்டும். அதில் ஒரு சில இன்கன்வீனியஸ் இருந்தாலும் அது உயிரைப் பாதுகாக்கிறது. உயிரைப் பாதுகாக்கும் முக்கியமான ஒரு சாதனமாக அந்த ஹெல்மெட் இருக்கிறது.

அடுத்து, மது விலக்குப் பிரச்னையைப் பொறுத்தவரையிலும், பஸ் ஸ்டாண்டுகளிலே அதிகமாக விற்கிறது. முனிசிபாலிட்டி பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் பிக் பாக்கெட் நடப்பதைப்போல எங்கும் நடக்கவில்லை. மதுவிலக்கு என்பது ஃப்ளரிஷிங் புரொவிஷன் என்ற முறையில் நடந்தாலும், பிக் பாக்கெட் நகரத்திலே மிக முக்கியமான வருமானம் உள்ள தொழிலாக இருக்கிறது. திருவிழாக்காலங்கள், சந்தை கூடும் நேரங்கள் ஆகியவைகளின் நடக்கும் பிக் பாக்கெட்டுகளைப் பார்த்தால், பணத்தைப் பறிகொடுத்தவர்கள் ஐயோ ஐயோ என்று வயிற்றில் அடித்துக் கொள்வதைப் பார்த்தால் அது வேதனையாக இருக்கிறது. அதைத் தடுக்க முடியாதா ? நிச்சயமாகத் தடுக்க முடியும். முதல் தடவை தவறு நடந்தால் போலீஸ்காரருக்குத் தெரியாமல் நடக்கிறது என்று பொருள். ஆனால் அதே தவறு இரண்டு தடவை, மூன்று தடவை, நான்கு தடவைகள் நடைபெறும் என்றால் போலீசாருடைய அனுமதியோடுதான் நடக்

கிறது என்று பொருள். ஆகவே, பஸ் ஸ்டாண்டுகளிலே பிக் பாக்கெட் நடக்கிறது என்றால், போலீசாரின் அனுமதியோடுதான் நடக்கிறது, போலீசாருக்குப் பங்கு உண்டு என்ற நிலைதான் உள்ளது. ஆகவே, கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து இதைத் தடுக்க வேண்டும். புதுக்கோட்டை பஸ் ஸ்டாண்டில் வெள்ளிக் கிழமை சந்தைக்குச் செல்லும் விவசாயிகள், இரண்டாயிரம் மூவாயிரம் என்று ரூபாய்களை வைத்திருக்கும்பொழுது பிளேடி னால் அறுத்து எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அப்பொழுது பணத்தைப் பறிகொடுத்தவர்கள் அழுகின்ற அழுகை இருக்கிறதே அதைப் பார்க்க நமக்குப் பொறுக்காது. அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும்.

துப்பாக்கிச் சூட்டைப் பொறுத்தவரையில், முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். உங்க ளுடைய தொகுதியிலே உங்களைக் கேட்காமலே நடந்திருக்கிறது. அப்படியென்றால் உங்களை அவர்கள் மதிக்கிறார்களா? சாதாரணமாக என்னுடைய ஊரிலே ஒரு சிறு சம்பவம் நடந்து விட்டது என்றால் அது என்னுடைய பிரிஸ்டீஜ் பிரச்னை, கவுரவப் பிரச்னை. ஆனால் அருப்புகோட்டையிலே முதலமைச் சரின் சொந்தத் தொகுதியிலே துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்று, ஐந்து பேர் செத்திருக்கிறார்கள், இரண்டு பேர் தலையிலே குண்டடிபட்டு இறந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது ஒரு கவுரவப் பிரச்சினை, ஒயர் மெசேஜ் மூலம் முதலமைச்சரோடு தொடர்பு கொண்டு, உங்கள் தொகுதியிலே கலவரம் நடக்கிறது. துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தப்போகிறோம். அனுமதி தருகிறீர்களா? என்று கேட்கக்கூட யோக்கியதை இல்லையா? கேட்டிருக்கக் கூடாதா? என்ன காரணத்தினால் கேட்கவில்லை முதலமைச்சரைப் பற்றி அவர்களுக்கு அக்கறை இல்லையா? முதலமைச்சர் ரேட்டிபிகேஷன் கொடுத்து விடுவார் என்று நினைக்கிறார்களா? அல்லது முதலமைச்சருக்கும் இந்தத் தொகுதிக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று நினைக்கிறார்களா? எனவே, இதையொரு கவுரப்பிரச்னையாகப் பார்க்கவேண்டுமே தவிர சாதாரணப் பிரச்னையாக நினைக்கப் கூடாது. என் ஊரிலே ஒரு சம்பவம் என்றால் எனக்கு அது கவுரவப் பிரச்னை, முதலமைச்சருடைய தொகுதியிலே நடக்கிறது என்றால், அரசாங்கத்தைவிட, தனிப்பட்ட திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களுடைய பிரச்னை. அதைப்பார்க்க வேண்டாமா? எப்படி பார்க்கவேண்டும்? துப்பாக்கிச் சூட்டிலே, 'தலையிலே சுடச் சொல்கிறார்களா? காலிலேதானே சுட வேண்டும். ''பிலோ தி நீஸ், ஒய் ஆன் ஹெட்ஸ்''. தலையிலே ஏன் குண்டு விழுந்தது. அதுவும் பெண்கள் தலையிலே இப்படி நடக்கலாமா? தலையிலே குண்டு இருக்கலாமா? அது எவ்வளவு அவமானம்.

இரண்டாவதாக, மிக முக்கியமான பிரச்னை, நக்சல்பாரி நக்சல்பாரி என்று சொல்கிறார்களே, யார் அதை நிர்ணயிப்பது? திருச்சி ஜில்லாவிலே சாதாரண ஒருவர்—பெயர் அடைக்கப்பன் ஐயாக்கண்ணு என்று பெயர். கொலை வழக்கிலே சென்றவர்,

1979 ஏப்ரல் 18] (திரு. நா. சுந்தரராஜ்)

எஸ்.பி. யிடம் சாப்பாடு நல்லதாகக் கொடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவ்வளவு தான், இவன் நக்சல்பாரி என்று சொல்லி, சேலத்திற்கும் கோயம்புத்தூருக்கும் ஈரோடுக்கும் அனுப்பி இருக்கின்ற ஜெயில்கள் எல்லாவற்றிலும் கன்டம்ப்ட் செல்லிலே போடச்சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

அதேபோல, அருணாசலம் என்பவர், காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கிறவர். முன்பு பிளவுபடாத கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலே இருந்தவர். அவரை நக்சல்பாரி என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். நக்சல்பாரி யார் என்று கண்டு பிடிப்பதற்குத் திறமையில்லையா? அவர் எப்படி இருப்பார் என்று தெரியாதா? 75 வயதானவரா நக்சல்பாரியாக இருப்பார்? அதுவும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு வந்தபிறகா? நாங்கள் அமைதியைக் கடைப்பிடித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், காந்திய வழி என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர்கள். இப்படியிருக்கும்பொழுது அவரை எப்படி நக்சல்பாரி என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, நக்சல்பாரி யார் யார் என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்.—மணி 12—45 ஆகிறது. இன்றைக்கு இந்த டிமாண்டை முடிக்க வேண்டும், சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: புதுக்கோட்டை நகரத்திலே ஏற்பட்ட வெடிவிபத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவித்தொகை சரியாக வழங்கப்படவில்லை. 30 பேர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 13 பேர் செத்து விட்டார்கள். ஆனால் இரண்டு பேருக்குத்தான் உதவித்தொகை கிடைத்திருக்கிறது; முதலமைச்சரிடம் நேரடியாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். போன வருஷம் ஆனால் ஒவ்வொரு ஆளுக்கும் என்று இரண்டு மூன்று பேருக்கு ரூ. 1,000 வீதம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தயவு செய்து செத்த 13 பேர்களுக்கு 7 பேர்களுக்கோ 13 பேர்களுக்கோ நேற்று ரூ. 2,500 வழங்கியதைப்போல் எல்லாருக்கும் முதலமைச்சர் சொந்த நிதியிலிருந்து உதவி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

இரண்டாவது நகரத்தில் ஒரு பிரச்சினை இருக்கிறது. அது உண்மையா பொய்யா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. முதலமைச்சர்தான் விளக்கம் தர வேண்டும். காரணம். இராயப்பேட்டை போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே ஒரு 4(1) (ஜே) கேஸ் புக் ஆகியிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே போனவர் முதலமைச்சருடைய உதவியாளர் ஒருவர் அங்கே போய் பார்த்து அவரும் நல்ல நிலையில் இல்லையாம். அவரும் போய் அந்த ஸ்டேஷனில் தகராறு பண்ணியிருக்கிறாராம். அந்தப் பக்கத்திலே ஏ. சி. ஒருவர் போயிருக்கிறார். அது என்ன ஒரே கூட்டமாக இருக்கிறது என்று அங்கே இருந்த இன்ஸ்பெக்டரைக் கூப்பிட்டு விசாரித்துப் பார்க்கிலே அந்த இன்ஸ்பெக்டர் விசாரித்துச் சொல்லியிருக்க

கிறார். அவர் போய் உடனே நடவடிக்கை எடுத்து கமிஷனருக்கு விவரங்கள் தந்திருக்கிறார். அது சி. எம். முக்கு வந்து சி. எம். சம்பந்தப்பட்ட நபரை தன்னுடைய அலுவலகத்திற்கு கிட்டத்தட்ட 20 நாட்கள் வரவிடாமல் தள்ளிவைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆக நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் மதுவிலக்குக் குற்றங்கள் என்று சொல்லுகிற நேரத்திலே முதலமைச்சருடைய இலாக்காவிலே இருக்கக்கூடியவர்களே அதை மீறக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால் மக்கள் மத்தியிலே நாம் எப்படி அதை அமுல்படுத்தப் போகிறோம்?

மாண்புமிகு திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, என் சம்பந்தப்பட்ட நபர் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். அப்படி யாரையும் 20 நாட்களாக வர வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. யார் என்று சொன்னால் எனக்கு உதவிகரமாக இருக்கும்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : எனக்குக் கிடைத்த தகவல் பிரகாரம் திரு இராமதாஸ் என்பவரால் இதுபோன்ற சம்பவம் நடைபெற்றதாகச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்கி இரண்டு மூன்று மாதங்கள் ஆகிவிட்டன.

திரு நா. சுந்தரராஜ் : அதற்காக நன்றி. ஆனால் இது போன்ற சம்பவம் நடைபெற்றதாக மக்கள் மத்தியிலே பேசிக்கொள்கிறார்கள். உண்மை. நான் இங்கே வேண்டுமென்றோ அல்லது விவாதத்துக்கு இழுக்க வேண்டுமென்றோ அந்த நோக்கத்தோடு சொல்லவில்லை. ஆனால், முதலமைச்சரோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களே, 4 (1) (ஜே) விலே ஆளாகிறார்கள், அவர்களே மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறுகிறார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே நாம் அந்தச் சட்டத்தை கடுமையாக அமுல் படுத்தப் போகிறோமா என்ற அச்சம் தான் வரும். ஆகவே நான் சொல்வதெல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் தீவிரமாக அமுல் படுத்த வேண்டும். அதிலே ஒரவஞ்சனை இல்லாமல் நடுநிலைமையோடு அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த விவாதத்தில் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி.

திரு. பொ. சிகாமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே இன்றைய தினம் தமிழக முதலமைச்சரவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள காவல்துறை, தீயணைப்புத் துறை மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் கள்ளச் சாராய குற்றங்கள் இந்த அரசு ஏற்பட்ட பிறகு அதிகம் உள்ளதாக பரவலாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. ஒன்றை மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாம் சுதந்திரம் பெற்று ஏறத்தாழ 32 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. மூதறிஞர் இராஜாஜி காலத்திலே இருந்து பேரறிஞர் அண்ணா

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. பொ. சிகாமணி]

காலம் வரையில் காந்திய முறையிலே மதுவிலக்கு நல்ல முறையிலே இயங்கி வந்ததை நாட்டு மக்களும் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிற பெரியவர்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இடையிலே வந்தவர்கள் 30 ஆண்டுக்காலம் இல்லாத வகையில் ஒரு நல்ல தலைமுறையைப் பாழாக்கியதால் தமிழக அரசின் பொறுப்பை அண்ணா வழியில் ஏற்றிருக்கிற புரட்சித் தலைவர் தலையில் பழி விழுந்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பெரியவர்கள் சொல்வார்கள் தகப்பன் செய்த பாவம் அவனுடைய மகன் தலையில் விழுந்தது என்று. அதனால்தான் சொல்கிறேன் இடையில் வந்தவர்கள் செய்த பாவத்தினால் தான் இந்த ஆட்சிக்குப் பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தப் பாவத்தைக் களைய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் தமிழக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்திருக்கிற தீவிர முயற்சிக்கு எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் ஒன்றையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முழுமையாகக் களைய சில தடைக் கற்கள் இருப்பதை இந்த அரசு உணராமல் இல்லை. புரட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டதைப் போல் சில அதிகாரிகள் பழைய உணர்வு நிலையிலே இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியதை இந்த நேரத்தில் இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாக நானும் நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட பழைய நினைவு உணர்வு உள்ளவர்களை இன்னும் தாமதிக்காமல் நடவடிக்கைகளைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று தமிழக முதல்வர் அவர்களை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைக் காணுகின்ற பொழுது தமிழகத்தில் ஏற்படுகின்ற கலவரம் துப்பாக்கிச் சூடு போன்ற அசம்பாவிதங்கள் நடைபெற்று வருவதைக் காணும்போது முதல்வர் அவர்களே குறிப்பிட்டதைப் போல் பழைய நினைவு உள்ளவர்கள் ஒழியாமல் இருக்கிறார்களோ என்று நான் சந்தேகிக்கின்றேன்.

(பிற்பகல் 12.50)

ஆனால் சில குறிப்பிட்ட நல்ல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். குறிப்பாக சென்னை போலீஸ் கமிஷனர் அவர்களை நான் இந்த நேரத்தில் பாராட்டியேத் தீரவேண்டும். சென்னையில் பல இடங்களிலே ஏற்பட்டிருக்கிற பிரச்சினைகளை அவர்கள் தீர்த்திருக்கிறார்கள். தகராறுகளை தீர்த்திருக்கிறார்கள். அமைதியை நிலை நாட்டியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஓட்டேரி சம்பவத்தை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அங்கே எவ்வாறு சூழ்நிலை இருந்தது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அந்தச் சூழ்நிலையை காப்பாற்றிய அத்தகைய அதிகாரிகளைப் போல மற்ற அதிகாரிகளும் செயல் பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செயல்பட அதிகாரிகள் முன் வர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. பொ. சிகாமணி] [1979 ஏப்ரல் 18

தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் மூன்று அடிஷனல் ஐ. ஜிக்களைப் போட்டு அமுல் நடத்தப் போவதாக குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அதை உடனடியாக அமுல் படுத்தப்பட வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறையில் பணியாளர்கள் குறைவாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நேரம் முறைபடுத்தப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். உடனடியாக அவர்களை எல்லாம் முறைப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காவல் நிலையங்களும் குறைவாக இருக்கின்றன. அதனுடைய எண்ணிக்கையை உடனடியாக இந்த நேரத்திலே உயர்த்தியேயாக வேண்டும். குறிப்பாக என்னுடைய திருவொற்றியூர் தொகுதியிலே அதைப்பற்றி மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். அங்கே இருக்கின்ற போலீஸ் நிலையத்தில் போதுமான போலீஸ்காரர்கள் இல்லை. 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எப்படி இருந்ததோ அதே நிலையில் தான் இன்றைக்கும் இருந்து வருகிறது என்று கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்கடுத்துள்ள பெரம்பூர் காவல் நிலையங்களில் இருப்பது போல போலீஸ் நிலையங்களை அதிகரிக்க வேண்டும். போலீஸ்காரர்கள் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு பக்கத்தில் இருக்கிற மாதவரம் பால் பண்ணையில் ஒரு காவல் நிலையம் இருக்கிறது. அங்கே தொலைபேசி கிடையாது. அந்தப் பகுதியில் முக்கியப் பிரச்சினைகள் அடிக்கடி எழுகின்ற சூழ்நிலையில் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் உடனடியாக அங்கே தொலை பேசி அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக இன்றையதினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் எண்ணூர் காவல் நிலையத்தில் கமலவேணி என்ற பெண் கொடுத்த புகாரில் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். அது சரியல்ல புகாரின் அடிப்படையிலே ஸ்பெஷலாக 5 6 போலீஸ்காரர்களை போட்டு புலன் விசாரணை செய்து தீவிரமாக செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடுவதோடு விரைவில் இதில் முடிவு தெரியும் என்பதை மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்களின் கவனத்திற்கு இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தீயணைப்பு படையைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தீயணைப்புப் படை பணியாளர்களுக்கு, சிறப்பாக வேலை செய்யும் பணி

யாளர்களுக்கு தங்கப்பதக்கம் அளிப்பதோடு அவர்களுக்கு ரொக்கப் பரிசும் அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக் காக நன்றி கூறி அமர்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. ப. சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. இந்தக் காவல்துறை மானியத்தின் மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றி யைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தக் காவல் துறை யானது இரண்டு பக்கமும் அடி வாங்குகிற மத்தளத்தைப் போன் றது. நாட்டு மக்களின் நன்மதிப்பையும் பெற முடியாது. ஆளுகிறவர்கள் கூட குறைகாணுகிற அளவுக்கு இருக்கிற துறை அப்படிப்பட்ட அந்தக் காவல் துறை நாட்டிலே சட்ட ஒழுக்கங் களை, கடுமையாக கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்றால் அந்தத் துறை தன்னிச்சையாக, யாருக்கும் அஞ்சாமல் இயங்கக்கூடிய அளவிற்கு இடம் அளிக்கவேண்டும்.

குறிப்பாக சீராளன் கொலை வழக்கில், குற்றம் சாட்டப் பட்ட சீராளனை காவல் துறையினர் தற்காப்பு நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக தாக்கியதை எதிர்த்து அந்த அதிகாரிகள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டு, இன்று வழக்கு மன்றத்திலே அவர்கள் குற்றமற்றவர்கள் என்று விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் இன்றுவரை அவர்கள் பணியிலே சேர்த்துக் கொள்ளப் படவில்லை. இப்படிப்பட்ட குற்றவாளியை கைது செய்வதற் கான நடவடிக்கையில் அவர்கள் தற்காப்பு பிரயோகத்தை செய்வதற்கும் அஞ்சுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு அவர்கள் பணிகளுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. இப்படிப் பட்ட நிலைமையில் காவல் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்கள் எந்த அளவிலே பணியாற்றுவார்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திருப்பத்தூர் பக்கத்திலே சென்ற வெள்ளிக்கிழமை அன்று தச்சூர் என்ற கிராமத்திலே ஒருவர் நக்ஸலைட்டுகளால் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அங்குள்ள மற்றவர்களுக் கும் கொலை செய்யப்படுவார்கள் என்று பயமுறுத்தி கடிதங் கள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலைமையை தடுப்பதற்கு அங்குள்ள போலீஸ்காரர்கள், போலீஸ் அதிகாரி கள் அஞ்சுகிறார்கள். அப்படி அஞ்சுகின்ற நிலைமை ஏற் பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் காவல் அதிகாரி களுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலைமையில் இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் ஏன் அதிகரிக்காது? காவல் துறையைப் பொருத்த வரையில் தன்னிச்சையாக, சுதந்திரமாக நிர்ப்பயமாக யாருக்கும் அஞ்சாமல் தங்கள் பணிகளை ஆற்றுவதற்கு இடம் அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

அவர்கள் குற்றவாளிகள் மீது சிறிது கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்க அனுமதி அளிக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் அவர்களுடைய பணியை அவர்கள் செவ்வனே செய்ய முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு காவல் துறைதான் மதுவிலக்குக் குற்றவாளிகளை பிடிக்கிறது என்பதை அத்தனை பேரும் உணர்கிறோம். அப்படிப் பார்க்கிறபோது அந்த மது விலக்குக் குற்றவாளிகளை கோர்ட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வதும் அந்தக் காவல் நிலைய பொறுப்பில் தான் இருக்கிறது. ஆகவே, காவல் நிலைய அதிகாரிகளுக்கு இந்த வேலை தான் முழு நேர வேலையாக இருப்பதால், மற்ற குற்றங்களை கண்டுபிடிக்க அவர்கள் கவனம் செலுத்த முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, காவல் நிலையத்திற்கு அதிகமான காவலர்களை நியமிக்க வேண்டும். அதோடு அந்த மது விலக்குக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க செல்கிற அந்த காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கு தற்காப்புக்காக கைத்துப்பாக்கிகளை எடுத்துச்செல்ல அனுமதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், என்னுடைய பகுதியில் இருக்கும், பெரணமல்லூரில் ஒரு காவல் அதிகாரி இருக்கிறார். அவர் மிகவும் திறமை வாய்ந்தவர். வயதில் இளைஞர். நேர்மையான உள்ளம் படைத்தவர். அந்தக் காவல் நிலைய அதிகாரி பல முறை மதுவிலக்குக் குற்றவாளிகளை பிடிக்கச் சென்ற நேரத்தில் தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். நான் கூடச் சொன்னேன், தனியாகச் செல்லாதீர்கள், போலீஸ் ஸ்டான்டிங் ஆணைபடி 10 பேரை தாங்கள் கூட அழைத்து செல்லலாம். அந்த மாதிரி அழைத்துச்செல்ல வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் அவர் தனியாகவே, அவருக்கு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கும் மோட்டார் சைகிளை வைத்துக் கொண்டு சென்று அந்த மது விலக்குக் குற்றவாளிகளைப் பிடிக்க துணிச்சலான முறையில் பணியாற்றிவருகிறார். அப்படி அவர்கள் சென்ற நேரத்தில் 2-3 தடவை அவர் தாக்கப்பட்டு, பல் உடைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. செருப்பால் அந்த குற்றவாளிகளால் தாக்கப்பட்டு இருக்கிறார். அவர் இன்று மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறார். அப்படி அவர் குற்றவாளிகளைப் பிடிக்கச் சென்ற நேரத்தில் அவர்கள் ரூ. 500 கொடுத்து விடுகிறோம் விட்டு விடுங்கள் என்று லஞ்சம் கொடுக்க முயன்றும் அவர்கள் நேர்மையாக நடந்து, அந்தக் குற்றவாளிகளை கையைக் கட்டி அழைத்து வந்ததால் இப்படி தாக்கப்பட்டு இருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் பணியாற்றும் காவல் துறையினரை நாம் பாராட்டியாக வேண்டும்.

காவல் துறையில் செயல்படுகின்ற கடைசி நிலையில் உள்ள காவலர்கள் மீது தான் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் அதிகம் எடுக்கப்படுகின்றன. மற்ற அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுப்பது இல்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் காவல் நிலையத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகள் மீதும் நடவடிக்கை எடுப்பது

இல்லை. அந்தக் காவல்துறை அதிகாரிகளின் அபிலாட்சைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு, அவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளை செய்து தருவதற்கு, அந்தக் காவலர்கள் மூலம் தான் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. ஒரு அதிகாரி ஒரு காவல் நிலையத்திற்கு சோதனையிட வருகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் வருகிற நேரத்தில் அந்த அதிகாரிக்கு என்னென்ன வசதிகள் தேவையோ என்ன சௌகரியங்கள் தேவையோ அதையெல்லாம் செய்யவேண்டும் என்றால் அவர்கள் பணத்திற்கு எங்கே போவார்கள். மக்களிடையே லஞ்சம் பெற்றுத்தான் அந்த வேலையைச் செய்யமுடியும் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட முறையில் காவல் துறை அதிகாரிகள் காவல் நிலையத்திற்கு விசிட்டிங் செய்கிற நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட வசதிகளை, சலுகைகளை, எதிர்பார்க்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், காவல் துறையைப் பொறுத்த வரையில், சொத்துரிமை வழக்குகளில் சொத்துரிமை குற்றங்கள் என்று இருக்குமானால், அந்தக் குற்றங்களில் காவல் துறை கவனம் செலுத்தக்கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கிற போது 2 பேரிடையேயும் சொத்து தகராறு ஏற்பட்டு அடிதடி ஏற்பட்டதால் அந்தப்புகார் காவல் நிலையத்திற்கு எடுத்துச்சென்றால், இது சிவில் குற்றம் நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது என்ற அளவில் பிரச்சனைகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. இது சிவில் கேஸ் என்று தள்ளுபடி செய்யாமல் அவர்கள் அந்தப் பிரச்சனைகளை எடுத்துச் செயல்படவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போது தான் நீதிமன்றங்களில் தீர்ப்பு வருகிறபோது அந்தத் தீர்ப்பை நிறைவேற்ற காவல் துறையால் முடியும். ஆகவே சிவில் நேச்சர் என்ற காரணம் சொல்லிப் புறக்கணிக்கக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய தொகுதியான தேசூரில் புறக்காவல் நிலையம் இருக்கிறது. குறிப்பாக, குற்றங்கள் மது விலக்குக் குற்றங்கள் அதிகமாக இருப்பதால், தன்னிச்சையாக செயல்படும் காவல் நிலையமாக அதை ஆக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1.00]

ஆற்காட்டிலே இருக்கின்ற காவல் நிலையம் இடிந்து விழக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையிலே அங்கே உள்ள காவல்துறையினர் வராண்டாவிலே சேர்களையும் பெஞ்சுகளையும் போட்டு பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையை எண்ணிப்பார்த்து அங்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து தரவேண்டும் என்று நான்சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ப. சந்திரன்] [1979 ஏப்ரல் 18

அடுத்து குறிப்பாக நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை நகரத்திலே சினிமாத் திரையரங்குகள் இருக்கின்றன. அங்கே மக்கள் நெருக்கமாக இருக்கின்ற நேரத்திலே ஜேப்படிகள், பிக்பாக்கெட்டுகள் அதிகமாக ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் அந்தப் பகுதிகளிலே காவலர்கள் அதிகமாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் திரையரங்குகளில் டிக்கட் ஒழுங்காக விற்கப்படுவதில்லை. இங்கே ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் கூட என்னுடைய சகோதரர் ஒருவரோடு சினிமாவுக்கு சென்ற காலத்திலே அங்கே டிக்கெட்டுகள் எல்லாம் ப்ளாக் மார்க்கெட்டுக்கு வந்துவிட்டது. திரையரங்கிலே டிக்கெட் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்போது அங்கே இருந்த காவலர்கள் சென்று ப்ளாக் மார்க்கெட்டில் டிக்கெட் வாங்கிக்கொண்டு வந்து எனக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே படங்கள் புதிதாக திரையிடப்படுகின்ற நேரங்களிலே சென்னை நகரிலுள்ள திரையரங்குகளிலே டிக்கெட்டுகள் பிளாக் மார்கெட்டுக்கு வந்துவிடுகின்றன. இதனை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, காவல் துறையினரிடம் சில குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதாக இருந்தால், குறிப்பாக மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்ற நாங்கள் ஏதேனும் குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதாக இருந்தால் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதே இல்லை. சென்ற ஆண்டு கூட நெடுங்குணம் என்ற ஊரில் இரண்டு சிலைகள் கிடைக்கப்பட்டது பற்றிக் கூறினேன். கிடைத்த இரண்டு சிலைகளில் ஒன்றை ஒருவர் எடுத்துக் கொண்டு சென்று விட்டார். அதன் பிறகு அதனை விற்று விட்டார். அதனை வெளி நாட்டிற்கு விற்றிருக்கிறார்கள். அது பற்றிய விவரங்கள் எல்லாம் டேப் ரிக்கார்டரில் இருக்கின்றது. அந்த டேப் ரிக்கார்டர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற வகையிலே விளக்கமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களிடத்திலே எடுத்துச் சொன்னேன். அந்தப் புகாரின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இப்படி நாங்கள் கொடுக்கின்ற ஒவ்வொரு புகாரையும் பரிசீலித்து அவற்றின் மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள பலர் ஆவலாக இருக்கிறோம். ஆகவே நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, காவல் நிலையங்களுக்கு ஜீப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும். ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று சொன்னால் அங்கே உள்ள பணியாளர்களுக்கு தங்கள் பணிகளை ஆற்றுவதற்கு ஜீப் வழங்கப்படுகிறது. அதே போல் காவல் துறைக்கும் ஜீப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக மதுவிலக்குக் குற்றங்கள் சம்பந்தமாகச் செல்கின்ற போது பத்து பேர்களுக்கு மேல் செல்ல வேண்டும் என்று போலீஸ் ஆர்டர் இருக்கிறது. அந்த நிலையில் மோட்டார் சைக்கிளில் சென்று அந்தப் பணியைச்

செய்ய முடியாது. ஆகவே அவர்கள் செம்மையாக பணியை ஆற்றுவதற்கு வசதியாக அவர்களுக்கு ஜீப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காவல் துறையைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே பணியாற்றுகின்ற காவல் துறையினருக்குரிய உடைகளிலே மாற்றங்கள் செய்யப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு சரியான உடை கிடையாது. சில நேரங்களிலே அவர்கள் ரோந்து சுற்றிக் கொண்டு வருகின்ற போது காலிலே ஒரு உறையை மட்டும் சுற்றிக் கொண்டு செருப்பு கூட இல்லாமல் வருகிறார்கள். காவல் துறையினர் என்றால் அவர்கள் கம்பீரமாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் தங்கள் பணியைச் செவ்வனே செய்ய முடியும். ஆகவே அந்த வகையில் நமது அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்த்து கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசினார்கள். சென்னை நகரத்திலே இருக்கின்ற தெருக்களிலே நடந்து செல்வதற்கு முடியாத அளவில் கடைகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அவற்றை அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்ல, தெருக்களிலே பிச்சைக்காரர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அதோடுமட்டுமல்ல, தொழு நோயாளிகள் அதிகமாகத் தெருக்களிலே அமர்ந்து கொண்டு மிகவும் கோரமான நிலைமையிலே இருந்து வருகிறார்கள். சென்னை நகரிலே இருக்கின்ற சுரங்கப் பாதைகள் அனைத்தும் பிச்சைக்காரர்களின் அடைக்கல இடமாக இருக்கிறது. அப்படிப் பட்ட இடங்களில் பிச்சைக்காரர்கள் இருப்பதை அப்புறப் படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு அத்தோடு காவல் துறையினர் பொருளாதார நிலையினை எண்ணிப் பார்த்து அந்த நிலைகளை எல்லாம் சீர் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு மற்றும் அவர்களுக்குரிய வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

*திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்: பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனது கருத்துக்களைக் கூற கடமைப் பட்டுள்ளேன். தமிழக போலீஸார் நல்ல திறமையும், தைரியமும் உள்ளவர்கள் என்று எல்லோராலும் பாராட்டப் பெற்றவர்கள். ஆனால் கொள்ளைக் கூட்டத்தையோ, சாராயம் காய்ச்சுபவர்களையோ, குடிப்பவர்களையோ விரட்டிப் பிடிக்கின்ற வேளையில் அவர்களுக்கு மேல் அதிகாரிகளிடமிருந்து எந்தவித பாதுகாப்பும் இல்லை. சில சமயங்களில் அவர்கள் மீதே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அவர்கள் வேலைக்கு இடையூறு ஏற்பட்டு விடுகிறது என்று அந்த கீழ் மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். கீழ் மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் எவ்வளவோ திறமையாகத் தங்கள் பணியைச் செய்தாலும் மேல் மட்ட அதிகாரிகளிடமிருந்து கீழ் மட்ட

போலீசாருக்கு எந்தவித பாதுகாப்பும் இல்லை. என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். மேல் மட்ட அதிகாரிகள் கீழ் மட்ட அதிகாரிகளுடைய கஷ்டத்தை எண்ணி அவர்களுக்குச் சில பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்தில் அநேக போலீஸ் நிலையங்களில் தொலைபேசி இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக அவசரமாக சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் எனறால் அந்தப் போலீஸ் நிலையங்களுடன் தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை. அதனால் சில காரியங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன; என்னுடைய தொகுதியில் வடக்கு விஜயநாராயணம், திருக்கரங்குடி, மூலைக்காரைப்பட்டி போன்ற ஸ்டேசன்களுக்கு தொலைபேசி இணைப்பு இல்லாது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொள்ள மிகவும் கஷ்டமாக உள்ளது. ஆகையால் அப்படிப்பட்ட ஸ்டேஷன்களுக்கு விரைவில் தொலைபேசி இணைப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீவிரமாக நாட்டுப் பற்றுடனும், திறமையுடனும் பணிபுரியும் போலீஸ்காரர்களுக்கு திறமைக்குத் தகுந்தவாறு, தகுந்த பதவி உயர்வும், பரிசுகளும் வழங்கப்பட வேண்டும், அவர்களை மேன் மேலும் ஊக்குவித்தால் அவர்களது பணி நல்ல முறையில் இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

சென்னையில் உள்ள போலீஸ் பயிற்சி கல்லூரியில் சிறந்த திறமையான விளையாட்டு வீரர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் சிறந்த கோச்சர்களும், இருக்கின்றனர். ஆனால் போதுமான அளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யாத காரணத்தால் திறமை படைத்த வீரர்களை முன்னணியில் கொண்டு வர முடியாத சூழ்நிலை இருக்கின்றது. ஆகையால் நல்ல ஒதுக்கீடு இந்த அரசு செய்து தமிழக போலீஸாரை ஊக்கப் படுத்தினால் ஆசிய விளையாட்டு அரங்கிலே தமிழக போலீஸ் முதல் இடத்தை பிடிப்பதற்கு வழிவகை செய்யும். ஆகையால் போதுமான அளவு விளையாட்டு வீரர்களுக்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்று தங்களது மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கீழ் மட்டத்தில் உள்ள தலைமை போலீஸ்காரர்களையோ அல்லது சப் இன்ஸ்பெக்டர் பற்றியோ பொது மக்கள், மேல் மட்ட அதிகாரிகளுக்கும், அமைச்சருக்கும் புகார் மனு எழுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் அனுப்பும் சமயங்களில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் இது குறித்த புகாரை மேல் மட்ட அதிகாரிகளுக்கு கொடுக்கும் சமயங்களில் மேல் மட்ட அதிகாரிகள், எஸ். பி., நேரடி விசாரணை செய்யாது கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவர்களையே விசாரணை செய்யும் போது, மக்களுக்கு சரியான நீதி கிடைப்பதில்லை. ஆகையால் மாவட்ட போலீஸ் அதிகாரியே, எஸ். பி., நேரில் விசாரணை செய்ய வேண்டும். இதனால் பல கிரிமினல் கேஸ்கள் தடுக்கப்படும்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. மு. ஜான்வின்செண்ட்]

உதாரணத்திற்கு நடந்த சம்பவம் ஒன்றைக் கூறுகிறேன். நெல்லை மாவட்டம், நாங்குனேரி தொகுதியில் மூலைக்கரைப் பட்டி போலீஸ் சரகத்தைச் சேர்ந்த சப் இன்ஸ்பெக்டர் பால சுப்பிரமணியம் என்பவர், சாராயம் காய்ச்சுபவர்களையும், குடிப்பவர்களையும், ரவுடிகளையும், தன் கைக்குள் வைத்துக் கொண்டு ஏழை மக்கள் மீது ஒரு சாராரை வைத்து மனு எழுதச் செய்து ஒரு சாராரிடம் பணம் வாங்கிக் கொண்டு மறு சாராரை இம்சிப்பதுடன் ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் பிளவு ஏற்படுத்தி வருகிறார். மேலும் இந்து அரிசன, கிருத்துவர் மத்தியில், மத வெறி, போன்ற வெறிகளை ஏற்படுத்தி பிரச்னையை வலுவடையச் செய்தும் சில அரிசனங்கள் மத்தியில் வெவ்வேறு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் மத்தியில் துவேஷத்தையும் தகராறு களையும் வலுப்படுத்தி தகராறுகள் ஏற்படுத்தியும் வருவதால் இது குறித்து பொது மக்களில் சிலர் மேல் மட்ட போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு பல முறை மனு கொடுத்தும் எந்தவித நடவடிக் கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

இது குறித்து மாவட்ட போலீஸ்அதிகாரி நேரில் சென்று அதே போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்து இரு சாராரையும் சப் இன்ஸ்பெக்டரையும் விசாரணை செய் தால்தான் உண்மை நிலை தெரியும். ஆனால் அதற்கு மாறாக சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரை வைத்து விசாரிக்கச் செய்தால் அவர் சப் இன்ஸ்பெக்டர் மீது அன்பு கூர்ந்து அவருக்கு சாதகமாகத் தான் எழுதுவார். இப்போதும் மூலைக்கரைப்பட்டி சப் இன்ஸ் பெக்டர் பாலசுப்பிரமணியம் என்பவர் விஷயத்திலும் அப்படி தான் நடந்து வருகின்றது. சமீபத்தில் அதே சப் இன்ஸ்பெக்டர் பாலசுப்பிரமணியத்திடம் நேரில் சென்று 14—3—79-ல் குறை களை நேரில் அவரிடம் நான் கூறியதற்காக அவர் என் மீது கூட ஒரு புகார் மனு எழுதிக் கொடுக்கும்படி சில நபர்களிடம் கேட்டுள்ளார். இது குறித்து மாவட்ட போலீஸ் அதிகாரி அதே ஸ்டேஷனில் வைத்து விசாரணை செய்தால் மக்களுக்கு நீதி கிடைப்பதுடன் அவர் மீதுள்ள புகார்களை நிரூபிக்கவும் வழி வகை செய்யும். சில நபர்களை அவர் அவருக்குப் பணம் வாங்கிக் கொடுக்க தரகர்களாக நியமித்துள்ளார். இதுகுறித்து போலீஸ் அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்து ஸ்டேஷனில் வைத்து விசாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதுடன் அவரது தூண்டுதலால் கொலை முயற்சி கூட நடைபெறும் என்பதனையும் கூறிக்கொள்கிறேன் இது குறித்தும் நான் புகார் கொடுத் துள்ளேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

சில சமயங்களில் மக்கள் களவு போய்விட்டது என்று போலீஸ் ஸ்டேஷனில் போய் ரிப்போர்ட் கொடுக்கப்போகும்போது, அதைப் பற்றி விசாரிக்க வருவதற்கு கார் வசதியில்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். 100 ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள் களவு போய் விட்டது என்றால், அதற்கு 200 ரூபாய் 300 ரூபாய் என்று செலவு

செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட காரியங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்கு, ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கும் ஒரு ஜீப் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாளையங்கோட்டையில் ஒரு சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார். அவரிடம் ஏதாவது புகார் மனு கொடுக்கச் சென்றால், மனு கொடுக்க போகிறவரின் ஜாதியின் பெயரைச் சொல்லி அவதூறான வார்த்தைகளை சொல்லி திட்டுகிறார். அந்த இடத்தில் போலீஸ் ஆட்சி தான் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறதோ என்று மக்கள் எண்ண வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. சாதாரணமாக நெல்லை பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் களவுகள் நடைபெறுகின்றன. போலீஸ் அதிகாரிகள் இதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. கேட்டால் பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் கூறச் சொல்கின்றனர். ஆனால் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நெல்லை மாவட்டத்திற்கு வந்த நேரத்தில், அங்கு வந்திருந்த கன்னியாகுமரி மாவட்ட கலெக்டரிடமிருந்து 500 ரூபாய் களவு போய்விட்டது, சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதியில் உறுப்பினருடைய ஷர்ட் பாக்கெட்டிலிருந்து களவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி இங்கே சொல்லும் போது சபாநாயகர் அவர்களுடைய வீட்டிலேயே களவு போயிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும் போது, தமிழ்நாட்டில் சாதாரண மக்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லேயோ என்று தோன்றுகின்ற எண்ணத்தை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுக் கூட்டங்களுக்கு அனுமதி வழங்குகின்ற விஷயத்தில் சில கட்சிகளுக்கு 10 மணி, 10½ மணி வரை என்றும், சில கட்சிகளுக்கு 12 மணி வரையிலும் அனுமதி வழங்குகிறார்கள். இதைப்பற்றி ஏன் இவ்வாறு பாகுபாடு செய்து அனுமதி வழங்குகிறீர்கள் என்று கேட்டால், இது தான் எங்களுக்கு உத்தரவு என்று போலீசார் கூறுகிறார்கள். இப்படி எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை, பாகுபாடற்ற முறையில், எல்லோருக்கும் பொதுவாக 10 மணி அல்லது 11 மணி என்று ஒரே விதமாக அனுமதி வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த நிலையில் தமிழகத்தின் சாதாரண ஒரு தொழிலாளியினுடைய சம்பளம் தான் போலீஸ்காரர்கள் வாங்குகிறார்கள். கடந்த காலத்தில் இவர்களுடைய ஊதியத்தைப்பற்றி தேசியக்குழு ஒரு விவரமான அறிக்கையை கொடுத்திருக்கிறது, மாநில அரசு தான் இதைச் செய்ய வேண்டுமென்றிருந்தாலும் இந்த அறிக்கையைப் பரிசீலித்து அதற்குத் தகுந்தவாறு சம்பளத்தை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான்குநேரி வட்டத்தில் களக்காடு சரகத்தில் சாதாரண விவசாயி, பால் எடுக்கும் தொழிலாளி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சென்று புகார் மனு பலவற்றை கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால்,

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்]

அதைப்பற்றி அதிகாரிகள் உடனடியாக விசாரிக்கவில்லை. சிறிது நாட்களுக்குப் பின்னால் அவரது கை துண்டாக வெட்டப் பட்டிருக்கிறது. அவர் கொடுத்த மனுவின் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் இந்த நிலை மாற்றப்பட்டு சூழ்நிலை அவருக்கு உதவியாக இருந்திருக்கும்.

போலீஸ்காரர்கள் சில நேரங்களில் கிராமங்களுக்குச் செல்லு கிறார்கள். லஞ்சம் கேட்கின்ற முறையில் பனைமரம் ஏறும் தொழிலாளிகளிடம் ஒவ்வொருவரிடம் இரண்டு கிலோ பனை வெல்லம் தரவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அப்படி கொடுக்க வில்லையென்றால், அவர்கள் மீது களங்கம் கற்பிக்கின்ற வகை யில், கள் வைத்திருந்ததாக பொய் கேஸ் போடுகிறார்கள். இப் படி பனையேறும் தொழிலாளிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கி றார்கள். இதை நிவர்த்தி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான்குனேரி மருத்துவ மனையில் போஸ்ட்மார்ட்டம் நடத்தக் கூடிய இடம் ஊருக்கு மத்தியில் இருக்கிறது. இதனால் ஊருக் குள் சுகாதாரம் கெடுகிறது. இதை இரண்டு பர்லாங் தூரத் திற்கு அப்பால் இதற்கென்று ஒரு கட்டிடம் கட்டி மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீயணைப்பு நிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாவட்ட தலைநகரத்தில் தான் அமைத்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் தீ விபத்து ஏற்பட்டால் மாவட்ட தலைநகரிலிருந்து 20, 25 மைல் கடந்து உரிய நேரத்தில் வண்டிகள் வந்து சேர முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு தாலுகா அளவில்—யூனியன் அளவுக்கு இல்லாவிட்டாலும். யூனியன் அளவுக்குக்கூட வைத்துக்கொள்ளலாம்—உடனடியாக ஒவ்வொரு வட்ட தலைநகரிலும் ஒவ்வொரு தீயணைப்பு அலுவலகம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெல்லை மாவட்டத்தில், சுத்தமல்லி என்ற இடத்தில் அங் குள்ள விவசாயிகளுக்கும் மிராசுதாரர்களுக்கும், இடையில் சிவில் கேஸ் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் போலீஸ் காரர்கள் அங்குள்ள மிட்டா, மிராசுதார்களுக்கு ஆதரவாக இருந்துகொண்டு வருகின்றனர். இதுபோல் நாங்குநேரி, தோட் டக்குடி கிராமத்தில் அங்குள்ள மிராசுதார்களுக்குச் சொந்த மான 200 ஏக்கர்களை 150 விவசாயிகள் பயிர் செய்து கொண்டி ருக்கிறார்கள். இந்தப் பயிரை எடுப்பதற்கு சிவில் கேஸ் மூலமாக இன்ஜெக்ஷன் ஆர்டர் எடுப்பதற்கு முன்னால, விவசாயி களுடைய பயிரை எல்லாம் குண்டர்களை விட்டு அறுத்தெடுப்ப தற்கு போலீஸ் உதவியாக இருந்திருக்கிறது. இதன்மீது அங் குள்ள விவசாயிகள், அதிகாரிகள் மத்தியில் சென்று அவர்கள் அணுகினாலும் கூட அவர்களுக்கு அங்கு எந்தவிதமான பாது காப்பும் இல்லை.

[திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்] [1979 ஏப்ரல் 18

சில நேரங்களிலே ரோடுகளில் ஆக்சிடெண்ட் நடைபெறுகிறது. கார் ஆக்சிடெண்ட் நடை பெறுகிறது; அதேபோல் வண்டி, சைக்கிள் ஆக்சிடெண்ட் எல்லாம் நடக்கிறது. அப்படி நடக்கும் போது, காவல் துறையினரால் உடனடியாக அவர்கள் உயிருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். ஆனால், இன்றைக்கு அப்படி போலீசார் வந்து சந்திக்கும்போது, ஸ்டேட்மெண்ட் வாங்குகிறார்களே தவிர, அவர்கள் உயிருக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையிலே அவர்களை உடனடியாக மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு போவதில்லை ஸ்டேட்மெண்ட் வாங்குவதற்கு முன்பு அவர்கள் உயிர் ஊசலாடிக்கொண்டு பிரிந்துவிடக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலைதான் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் போலீசார், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற வகையிலே உதவ முன்வரவேண்டும். அதே சமயத்தில, அரசும் அவர்களுக்கு ஓரளவு ஊதியத்தை உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு அவையிலே விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற காவல்துறை, தீயணைப்பு மானியங்களின் மீது பார்வேர்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக கருத்துக்களை நான் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். இந்தியாவிலேயே புலன் விசாரணை நிர்வாகத்தில் பெயர் பெற்றது, தமிழக போலீஸ் நிர்வாகம். இன்று ஓரளவு திறமையைக் காத்து வருகின்ற நிலைமையிலே இருந்தாலும், மிக வேதனையோடு உண்மையைக் குறிப்பிட்ட கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். காரணம், எங்களைப் போன்றவர்கள் ஆட்சியை யார் ஆளுகின்றனார்கள் என்பதைப்பற்றிக் கருதாமல், யார் மக்களுக்கு அதிகமாக நன்மை செய்வதில் அக்கறை கொண்டு ஆட்சி புரிகின்றார்களோ அத்தகையவர்களுக்கு, முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சி இருக்கவேண்டாம் என்பதிலே அக்கறையுள்ளவர்கள் இந்த நாட்டிலே இருந்தாலும், எங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய அடிப்படைத் தேவைகளைச் செய்யக்கூடிய கட்சிக்கு பெருத்த அளவிலே ஆதரவைத் தந்து, ஆலோசனை கொடுத்து, அதே நேரத்தில் கருத்து வேறுபாடு ஏதாவது இருந்தால், அந்த அளவிலே அரசியலிலேயும் செயல்படுகின்ற நிலைமையிலே செயல்பட்டு வருகின்றோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு நான் சொல்லுகின்றபோது, இன்று லஞ்ச லாவண்யமற்ற, ஊழலற்ற நிர்வாகம் நடத்தப்படுகின்றது என்பதற்காக சந்தோஷப்படுகிறேன். தமிழகத் தாய்மார்களிடம் அதிகமாக வாக்களியுங்கள் என்று உறுதிமொழிகளைக் கொடுத்தார்கள். அந்த உறுதிமொழி எதிர்காலத்திலும் இருக்க வேண்டும் என்பதிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வெள்ளை உள்ளத்தோடு உண்மையைச் சொன்னார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. கே. கந்தசாமி]

அதிகாரிகள் உதவித் தொகை வேண்டும் என்று கேட்டபோது, கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன், ஆனால் ஏழை எளிய மக்கள் வாழ வசதியில்லாமல், உண்ண உணவு இல்லாமல், பேசிக் நெசசிடி basic necessity கூட இல்லாமல், அடிப்படை வசதிகூட இல்லாமல் பல லட்சக்கணக்கான குடிமக்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்யவேண்டும். இன்னும் நீங்கள் பேராட்டத்தில் செயல்படுவீர்கள் என்று சொன்னால், மக்கள் இடத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்போகிறேன். வருகின்ற வரிப் பணத்தில் முக்கால் பங்கு உங்களுக்கு ஊதியமாக தரவேண்டியிருக்கின்றது என்பதை அவர்கள் வெளிப்படையாக எடுத்துச் சொன்னார்கள் அதனால், அவர்களுக்கு அதிகாரிகளுக்கு உதவக் கூடாது என்றல்ல. அதிகாரிகளால தான் நிர்வாகம் செயல்படுகின்றது என்பதை அறிந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடுதான், இந்த உண்மையை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இந்தப் புனிதமான நிர்வாகத்திலே மிக முக்கியமான பங்கு மக்களின் உடமைகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கும் வகையில் நாட்டில சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதியை நிலைநாட்டுவது போலீஸ் நிர்வாகம், இதிலெலா அண்டு ஆர்டர்பிரச்னை குறிப்பிடத்தக்கது. அடிக்கடி வன்முறைச் சம்பவங்கள் அரசியல்வாதிகளால் தூண்டிவிடப்படுகின்ற நிகழ்ச்சியாக இருக்கின்றது என்பது இங்கே அதிகாரிகளால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. இதற்கு பழைய காலத்திலே சேர, சோழ, பாண்டியன் காலத்திலே ஒற்றர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் இருந்தார்கள். அதையே தான் இந்த இலாகாவில் இன்டலிஜன்ஸ் விங் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த இன்டலிஜென்ஸ் விங் என்பது ஒரு முக்கியமான எந்திரமாகும்.

[பிற்பகல் 1-20]

அப்படி ஒற்றர்களாக இயங்குகிற சி. ஐ. டி. இலாகாவில் செயல்படுகிறவர்கள் சரிவர செயல்படவில்லை என்று குற்றம் சாட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் சரிவரக் செயல்பட்டிருப்பார்களானால் விவசாயிகள் போராட்டத்தைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்க முடியும். உதாரணத்திற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன். பெருமதிப்பிற்குரிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேவை செய்த ஆசைத்தம்பி அவர்கள் மறைந்தார்கள். வெளி நாட்டிலிருந்து பிரேதம் வருகிறது. இறுதி மரியாதை செலுத்த கட்சி சார்பற்ற முறையில் தமிழகத்தில் தலைவர்கள், அமைச்சர் பெருமக்கள் செல்லுகிறார்கள். அங்கே அசம்பாவிதம் வந்திடக்கூடாது என்று முதல்நாளே அறிக்கை விடப்படுகிறது. அந்த அளவுக்கு ''ப்ரவோகேடிவ் சர்கம்ஸ்டென்சஸ்'' நிறைய இருந்தது. எடுத்ததற்கெல்லாம் ரிவால்வர் இருக்கிறது, துப்பாக்கி இருக்கிறது என்று சுடுவது எளிது. மெம்பர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். செல்ப் டிபென்சுக்காகச் சுடுவதற்கு வழிவகை இருக்கிறது. என்

பதை கிரிமினல் லாயர் என்ற முறையில் நன்கு அறிவேன். பொது உடமைகளைப் பாதுகாக்க, தற்காப்புக்காக சுடுவது நியாயம், சட்டம் இருக்கிறது என்பதை அறிவோம். அந்த நிலை வந்தபோதும் பல அமைச்சர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர், பெரியவர், நம் அத்தனை பேரின் மரியாதைக்குரியவர், கட்சி எப்படி இருந்தாலும் தமிழ் உள்ளத்தோடு வாழ்கின்ற பெரியவர், சுதந்திரப் போராட்டத் தில் விடுதலைக்காகப் பாடு பட்டவர் அவமானப்படுத்தப்படு கிறார், முரட்டுத் தனமாகத் தாக்கக் கூடிய அளவுக்கு உயிருக்கு ஆபத்து விளைவிக்கக்கூடிய அளவுக்கு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக் கிறது. அவர்கள் என் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு மிக்க வேதனையோடு கண்ணீர் மல்கக் கூறினார்கள். அந்த அள வுக்கு ஆபத்தான நிலை இருந்தும் கூட

"Maximum Self-restraint was exercised by the Police Department".

துப்பாக்கி இருந்தது. வெடி குண்டுகள் இருந்தன. சுட்டிருக் கலாம், அடித்திருக்கலாம். அதெல்லாம் ஒன்றும் செய்யாமல் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்து ஒத்துழைக்கிற அளவுக்கு அமைதியை நிலைநாட்டினார்கள் என்றால் இது மகோன்னத மான கடமையுணர்வைக் காட்டுகிறது.

அதே நேரத்தில ராமநாதபுரம் வாகைகுளம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தொகுதியில் இருக்கிறது. ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தி லுள்ள இருண்ட கண்டம் போல் அது பரம்பரையாக இருளில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் அந்நியர்கள் ஆட்சிக்காலத்திலும் அந்தப் பகுதி ஒதுக்கப்பட்டு வந்தது. முந்தைய ஆட்சியாளர் காலத்திலும் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டிருந் தது. இப்போது இரவில் இருளை கிழித்துக்கொண்டு ஒளியைப் பாய்ச்ச மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு பல நன்மைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதி முதல் அரசை எதிர்த்துப் பழக்கப்பட்ட மக்கள், வேதனைக்குள் ளாக்கப்பட்ட மக்கள் வாழ்க்கையில் கடைநிலையில் இருப்பவர்கள் உயர்ந்தவர்கள், தாழ்ந்தவர்கள் என்று வித்தியாசம் பார்க்காத வர்கள் முன்னேறவேண்டுமென்ற அடிப்படையில காரியங்களைச் செய்ய முனையும்போது இப்படிப்பட்ட சம்பவம் அங்கே நடை பெற்றிருக்கிறது. கடலாடிக்குக் திட்டம் குடிநீர் உருவாக்கப்பட் டிருக்கிறது. நல்ல திட்டம், அவசியம்தான். முதல்வர் அவர்கள் தேர்தலின்போது வந்தபோது குடிநீரைக் கொடுங்கள் என்றுதான் கேட்டார்கள். அவர்களும் மேடைகளில் அந்தப்பிரச்சினையைப் பற்றி வலியுறுத்திப் பேசி வந்தார்கள். குடிதண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் வேறுபட்ட கருத்து இல்லை. ஆனால், வேலியே பயிரை மேய்வதுபோல் அந்தப் பகுதியில் இத்தகைய சம்பவம் நடந்துவிட்டது. மிக்க வேதனையான சம்பவம் நடந்த அந்த இடத்திற்கு எங்கள் கட்சித் தலைவர்கள், ஏ. ஆர். பெரு மாள் ஆகியோர் சென்று பார்த்தார்கள். பல கிராமங்களில் மோட்டாரை உடைத்திருக்கிறார்கள். வீட்டை கடப்பாறையை வைத்து நொறுக்கியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர்

அவர்கள் மின்னல் வேகத்தில் சென்று பார்த்து உடனடியாக தவறு செய்த அதிகாரிகளை வேறு இடத்திற்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். சஸ்பென்ட் செய்து அவர்கள் மீது கிரிமினல் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. டி.ஐ.ஜி ராஜசேகரன் நாயர் மிகவும் நேர்மையானவர். நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் பாராட்டுகிறேன். அதே டி.ஐ.ஜி.அங்கே இன்று இருக்கிறார், துரதிருஷ்டவசமாக. அங்கு இருக்கிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் என்ன செய்தார்? டி. எஸ். பியும் ஆர். டி. ஒ. வும் ஒருவாரமாக கேம்ப் பண்ணியிருக்கிறார்கள் அங்கே. வேலையாட்கள் அங்கே வர வேண்டாம் என்று தடுத்திருக்கிறார்கள், மதுரையிலிருந்து யாரும் வரக்கூடாது என்று தடுத்து இருக்கிறார்கள். ஏன் உடனே தெரிவிக்கவில்லை, எவ்வளவு பணம் செலவு செய்து அவர்களுக்கு வயர்லஸ் செட் எல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம். அங்கே சிலருடைய உயிருக்கும் உடமைக்கும் ஆபத்து என்கிறபோது என்ன செய்துகொண்டிருந்தார்கள்? அதுவும் முதல்வர் அவர்களுடைய தொகுதிப் பிரச்சினையில் தலையிலே ஒரு ஒச்சம் என்றால் அது உடலுக்குத் தெரியும், உலகத்திற்கும் நன்றாகத் தெரியும், முதல்வர் தொகுதியிலே நல்லது ஆயிரம் நடந்தாலும் வெளியே தெரியாது, ஆனால் தீயது நடந்தால் இந்தியா முழுவதற்கும் தெரியுமே. பொதுமக்கள் கொந்தளிப்பான நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறபோது கேட்டார்களா? ஐ. ஜி. அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? இதை எல்லாம் நான் சொன்னால் குற்றம் சுமத்துகிறேனா? மக்களுடைய உயிருக்கும் உடமைகளுக்கும் பாதுகாப்புத் தர வேண்டாமா? மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்திற்கு வரவில்லையென்று சொன்னபோது அந்தச் செய்தி கேள்விப்பட்டவுடனே அவர்கள் அருப்புக்கோட்டைக்கும் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நம்முடைய மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பதில் சொன்னார்கள், மின்னல் வேகத்திலே அவர்கள் அங்கே சென்று பிரச்சினையை விசாரித்து நடவடிக்கை எடுப்பதாக அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லி, மேற்கொண்டு அதை பற்றி பரிசீலனை செய்து எந்த முடிவு எடுக்கவேண்டுமோ அதை எடுக்கலாம் என்ற முறையிலே ஆறுதல் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இருப்பதாக, அங்கே உள்ள நிலைமையைப் பற்றி அவர்களுக்குத் தெரிவித்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட விளைவுகளை ஏற்படாமல் தடுத்திருக்க முடியும். முதலமைச்சர் அவர்களுடைய தொகுதியாக இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற சி.ஐ.டி.. என்ன செய்தார்? அவர் ஏன் அதைப்பற்றித் தெரிவிக்கவில்லை. முன்னால் பிரதமர், அவர்களை நம்பித்தான் பல விதமான சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டு அதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களே அதிகாரிகள் தான் என்ற தகவல் வருகிறது. போலீஸ் அதிகாரிகள் சரியான தகவலைத் தந்திருப்பார்களானால் வேறு முடிவை எடுத்திருப்பார்கள் என்ற தகவல் வருகிறது. இன்றைக்கு 60 கோடி மக்களுடைய தலைவிதியை மாற்றக்கூடிய நிலைமையிலே நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. தப்பித்தவறி முதல்வர் அவர்கள் இன்றைக்கு இங்கே ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார்

கள். ஆகவே அது அவர்களுடைய நிலைமை என்றாலும் நான் அதிகாரிகளைக் கேட்டுக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். மக்கள் வரிப் பணத்தைச் சம்பளமாக நாம் வாங்குகிறோம், கடமையை நீங்கள் சரிவர செய்ய வேண்டும். அரசன் அன்று தண்டனை அளிப்பான் தெய்வம் நின்று தண்டனை அளிக்கும் என்று சொல்வார்கள், அந்த முறையிலே அவர்கள் இன்றைக்கு அந்த உயிரிழந்த அந்த உயிர்களுக்கு பதில் சொல்லியாகவேண்டும். நீங்கள் உங்கள் கடமையைச் செய்யுங்கள், நாங்கள் அதற்கு உறுதுணையாக இருப்போம், எங்கு பார்த்தாலும் எழுதிவைத்து இருக்கிறீர்கள். உங்கள் நண்பன் என்றும் மே ஐ ஹெல்ப் யு என்றும் எழுதிவைத்திருக்கிறீர்கள், ஆனால், அப்படியா செயல்படுகிறீர்கள். மக்களுக்கு உதவிச் செய்வது உங்கள் கடமையல்லவா ? பணம் வரும் போகும், ஆனால் நீங்கள் ஆற்றுகிற கடமை, நேர்மை உங்கள் சந்ததியினர் வரைக்கும் இருக்கும் அல்லவா ? அவனியாபுரம் குட்டை முனுசாமி, சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் வருகிறார் இரண்டு கைகளையும் கட்டிப்போட்டுக் கொண்டுபோகிறார். சம்பந்தப் பட்டவரின் மனைவியை கொலை செய்தார் என்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது, ஆனால் இரவு 3 மணிக்கு பிடித்துக் கொண்டு போய் இருக்கிறார்கள் எங்களுக்கு மத்தியானம் தெரிந்தது. டாக்ஸியில் 7 பேர்கள் அவனிடமிருந்து அரிவாளை வாங்கிக் கொண்டு பின்னால் கைகளை கட்டிவைத்துக் கொண்டு போய் இருக்கிறார்கள். இடையிலே ஒன்றுக்கு வருகிறது என்று சொன்னானாம், ஆனால் அவன் அரிவாளைப் பிடுங்கி வெட்டப் போனானாம், தற்காப்புக்காக சுட்டானாம்.

Very wonderful and fantastic. I have never come across such a foolish statement like this. Am I to belive this statement?

முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பெருந்தன்மையை புரிந்து கொள்ள வேண்டும், போலீஸ் அதிகாரிகளை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன், முதல்வர் அவர்களுக்கு, இப்படிப் பொய் சொல்லி அவர்களுடைய ஆட்சி நீடிக்க வேண்டுமென்று விரும்பமாட்டார்கள். அவர்கள் தார்னி பெட்டியிலேதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் இன்றைக்குத் தான் பார்க்கிறார்கள் என்பதல்ல. அவர்கள் வருகிறார்கள் என்றால் ஆண்களும் பெண்களும் அன்றைக்கு தேனியிலே தேர்தல் காலத்திலே எப்படி இருந்ததோ அந்தக் கூட்டத்தை நாங்கள் பார்த்தோம், ஆகவே மக்கள் அவரைப் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இந்தப் பதவியிலிருந்து தான் வாழவேண்டும் என்ற நிலையில் அவர்கள் இல்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு நீங்கள் ஒத்தாசை செய்யுங்கள். அவர்கள் வேறுபடுகிறபோது எங்களைப் போன்றவர்கள் கண்டிக்கிறோம் அது வேறு அதற்காக நாசமாகப் போகவேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டாம்.

[பிற்பகல் 1-30]

நமக்கு அந்த நிலை வருவதற்கு அதிக நாள் ஆகாது. குட்டை ராமசாமி விஷயம் சம்பந்தமாக ஆர். டி. ஓ. விசாரணை போட்டிருக்கிறார்கள், அடிஷனல் கலெக்டர் விசாரணை வேண்டு

மென்று கவர்னரிடத்திலும், முதலமைச்சர் இடத்திலும் தந்தி கொடுத்தோம், ஐ. ஏ. எஸ். ஆபீசர் வேண்டுமென்பதற்காக, ஆனால் நடப்பது என்னவென்றால், டி.எஸ்.பி. டிக்டேட் செய்ய ஆர். டி. ஒ. கையெழுத்துப் போடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட விசாரணையை எத்தனையோ நாங்கள் கண்டிருக்கிறோம். ஆங்கிலேயர்கள் காலத்திலேயிருந்து நடத்தியிருக்கிறோம். இப்படி அரசியல் காரணத்திற்காக நடத்தலாமே தவிர தயவு செய்து அதிகாரிகள் இப்படி ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உங்களுக்கு இன்னும் எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?

திரு. கே. கந்தசாமி: இன்னும் பத்து நிமிடங்கள் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் அனுமதியோடு பேரவையின் கூட்ட நேரத்தை இன்னும் சிறிது நீட்டிக்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், அதைத் தங்களது அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்டு, அதை நிறைவேற்ற வேண்டும். ஏழை எளிய மக்களைத் திருத்த வேண்டும். தாய்மார்களின் கண்ணீரைத் துடைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அண்ணா, தேவர் திருமகன், காந்தியடிகள் போன்றவர்கள் சொன்ன நல்ல கருத்துக்களைக் கருத்திற் கொண்டு இன்றைக்குச் செயல்படுகிறார்கள். இதனால் சுமார் 100 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. முந்தைய ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் முதலில் இதை அரசுக்கு இலாபமாக வைத்து, பிறகு இதை எடுத்துவிட வேண்டும் என்ற முறையில் செய்தது தெரியாமல் இல்லை. இந்த நூறு கோடி ரூபாய் இருந்தால் ஏழை எளிய மக்களுக்கு எவ்வளவோ செய்யலாம் என்பதை நாம் அறியாமல் இல்லை. மதுவிலக்கை அமல் நடத்தப் போகிறோம் அதனால் ஓட்டுப் போடுங்கள் என்று தேர்தல் பிரகடனத்திலும் சொல்லவில்லை. எனவே, அப்படிச் சொல்லாத ஒன்றை, ஏழை எளிய மக்களின் நலனைக் கருதி, " ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம் " என்று சொன்னார்களே, அதற்கேற்ப இதில் ரிஸ்க் எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த மதுவிலக்குக் கொள்கை வெற்றி பெறவில்லை என்றால் என்னவாகும்? என்ன, முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆர். என்ன திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார், தோற்றுப் போய் விட்டதே என்று நானும், லத்திப் அவர்களும் மேடையிலே பேசுவோம். அதைத் தெரிந்தும் அவர்கள் இதைச் செய்கிறார்கள். இப்படி, ஆபத்து இருக்கிறது என்று தெரிந்தும் அதைச் செய்தால் என்ன பொருள்? அவர்கள் நன்மை செய்ய முயற்சிக்கிறார்கள், அதில் வெற்றி தோல்வி எது வந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற நிலையில் இருந்து செய்கிறார்கள். அது வெற்றிபெறாமல் போனால் என்னவாகும்? மாண்பு

[திரு. கே. கந்தசாமி] [1979 ஏப்ரல் 18

மிகு உறுப்பினர்கள் வேதனையோடு சொன்னார்கள், இலஞ்சம் ஊழல் என்று, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இதை ஒழுங்காக ஆக்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால் வழியில்லை.

As a criminal lawyer, as a legislator, as a 'Samsari' நான் பேசுகிறேன். ஏறக்குறைய 30 வருஷங்களாக நான் பார்க்கிறேன். போலீஸ் அதிகாரிகளில் அடி மட்டத்திலேயே இருப்பவர்களை மாற்றுவது தவறு என்று மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் கருத்து வைத்திருக்கலாம். அப்படி மாற்றினால் தீர்ந்து விடும் என்று கருதாமல் இருக்கலாம். ஆனால் மாற்றுவதன் மூலம் குறிப்பாக மூன்றாண்டுகளுக்கு மேல் ஒரேயிடத்தில் இருப்பவர்கள் பல பொதுமக்களையும் அங்கிருக்கும் அதிகாரிகளையும், வேறுபடக் கூடிய கருத்து உடையவர்களையும் நண்பர்களாக்கிக் கொள்கிறார்கள். மாமூல் வாங்குகிறார்கள். அங்கு புதிதாக வருகின்ற சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் டி. எஸ். பிக்களுக்கும் ஆசைக் காட்டி விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சகவாசம் காரணமாக இப்படிப்பட்ட சூழ் நிலையின் காரணமாக நல்லவர்களையும் தீயவர்களாக மாற்றுவதற்குத் துணையாக இருக்கிறார்கள். இது உண்மை என்பதைத் தங்களின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே அருள் கூர்ந்து கான்ஸ்டபிள்கள் ஹெட் கான்ஸ்டபிள்கள் சப் இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஆகியவர்களை மூன்று வருடங்களுக்கு மேல் ஒரு தாலுக்காவில் வைக்காமல் வேறு மாவட்டத்திற்கு என்று இல்லாவிட்டாலும் (குறுக்கீடு) வேறு ஜில்லாவிற்கே மாற்ற வேண்டுமென்று திரு. எஸ். ஜே. ஆர். அவர்கள் சொல்கிறார்கள். முடிந்தால் அப்படிச் செய்யுங்கள் வேறு தாலுக்காக்களுக்காவது மாற்றினால் ஒத்தாசையாக இருக்கும். இதற்கு உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். தலைவரவர்களே, தங்களுடைய அனுமதியோடு சொல்கிறேன். எங்களுடைய பகுதி அமைப்பாளர் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக விவசாயச் சங்க அமைப்பாளரே குறிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். கடிதம், அதைப் படிக்க நேரமில்லை. மதுவிலக்கு வெற்றி பெற்ற இடத்தில், அதுவும் மலைப் பகுதியான இடத்தில் குடிசை இன்டஸ்ரீஸ் போன்று இருந்ததை விட்டுவிட்டோம். இனி மதுவைக் குடிப்பதில்லை என்று கொண்டிருந்த நிலை ஏற்பட்டிருந்த இடத்தில் வேறு அதிகாரிகள் வந்து மீண்டும் அதற்குப் புத்துயிர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எம்பளாய்மெண்ட் எக்சேஞ்சில் கார்டை ரென்யூ செய்வதைப் போல் அங்கே நடந்திருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு முதல்வரவர்களின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதை நான் முன் உதாரணத்திற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன். ஆகவே இதை நீங்கள் நீக்கவேண்டும். இதில் அதிகாரிகளே தவறு செய்தால் மிகக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் கரப்ஷனை ரூட் அவுட் பண்ண வேண்டுமென்று சொன்னால் போதாது. அவர்களுக்கு வயிறார சாப்பாடு போட வேண்டும். மற்ற டிபார்ட்மெண்ட்காரர்கள் சங்கம் வைத்துப்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. கே. கந்தசாமி]

போராடுகிறார்கள். போலிஸ்காரர்களுக்குச் சங்கம் வைக்க உரிமை கொடுப்பதை வன்மையாக எதிர்க்கிறேன் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக. பழைய மாண்புமிகு மூதறிஞர் அவர்கள், இராஜாஜி அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இவர்களே ஊர்வலமாகப் போனால், இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பது யார்? ஆகவே, வேண்டியதில்லை. ஆனால், அவர்களுக்குக் கேட்காமலேயே கொடுக்க வேண்டும். கேட்காமலேயே அவர்களை வாயில்லா பிள்ளைகளாக விட்டுவிடக் கூடாது. அழுதால்தான் பால் கொடுக்கிற தாய் மாதிரி, அவர்களும் கேட்டால்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைக்கு வந்து விட்டார்கள். அவர்களுடைய உணர்வுகளை மதித்து, தேவைகளை, விட வேண்டும், படிகளை உயர்த்த வேண்டும். உதாரணமாக இங்கேயிருக்கிற டியூட்டிக்கு வருகிறவர்கள் கூட சிலர் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். யாராவது பார்த்துவிடப் போகிறார்கள், என்று பயந்து கொண்டே கொடுத்தார்கள். நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 2.50 படி என்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரூ. 5, ரூ. 7.50 கொடுத்தால் என்ன? டியூட்டிக்கு வருகிறபோதாவது கொஞ்சம் வயிறார சாப்பிடட்டுமே; சாப்பிட்டு, கொஞ்சம் திறமையாக வேலை செய்யட்டுமே. பெண் போலிசார் வார்டர்களாக இருப்பவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் படியை உயர்த்த வேண்டும். ஆகவே அவர்களுடைய குறைகளை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹையர் ஆஃபீசர்ஸ் இருக்கிறார்கள். I am seeing more D.I. Gs and higher officers. அவர்களுக்கு இருக்கிற வேலையைப் பார்த்தால் காலேஜ் ப்ரஃபசர்களுக்குத்தான் வேலை ரொம்ப கம்மி என்று நினைத்தேன். ஆனால் டி.ஐ.ஜி.ஸ்ஸைப் பார்க்கும்போது, அதைவிட ரொம்ப கம்மி மாதிரி எனக்குத் தெரிகிறது. I am seeing them always sitting in their bungalows-residential-cum-office ஆகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நல்ல வசதியோடு கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் அத்தனை வசதிகளும் வேண்டுமென்று ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆஃபிஸிலே உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள் என்றால், பங்களாவில் என்கிறார்கள். பங்களாவில் என்றால் ஆஃபிஸில் என்கிறார்கள். இரண்டும் ஒரே ரூம் தான். அவர்கள் ஏன் பிரீச் செய்யக் கூடாது. ப்ராக்டீஸ் செய்யக் கூடாது. கீழே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு 3, 4 வட்டங்களுக்கு அவர்கள் பொறுப்பு. அவர்கள் ஏன் திடீர் திடீரென்று விசிட் பண்ணக் கூடாது. அவர்கள் ஏன் சர்ப்ரைஸ் இன்ஸ்பெக்ஷன் பண்ணக் கூடாது. மாண்புமிகு அமைச்சர்களே திடீரென்று ஆஸ்பத்திரிக்கும் பஸ்ஸுக்கும் விஜயம் செய்து பிடிக்கிறார்கள் என்கிற போது ரியாக்ஷன் இருக்கிறது. அங்கு தவறு செய்கிறவர்கள் குறைகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது டி.ஐ. ஜிக்கள் ஏன் 'விசிட்' செய்யக் கூடாது. வாரத்திற்கு 2 நாளாவது குறைந்தது விசிட் பண்ணட்டுமே, சர்க்கிள் அளவுக்கு விசிட் பண்ணட்டுமே.....

let there be frequent, surprising, periodical checks to check their work and investigate their work and let these higher officers teach the subordinates social morals.

இந்த அரசினுடைய திட்டங்கள் எப்படி செயல்பட வேண்டும், மதுவிலக்கு திட்டம் மனுநீதி திட்டம் என்று வைத்திருக்கிறோம். மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் வருகிறார்கள். மாதத்திற்கு வாரத்திற்கு இன்ன இன்ன நேரங்களில் வருகிறார்கள் என்று பொது மக்களுக்கு அது அறிவிக்கப்படுகிறது. மக்கள் திரளாக திரள்கின்றார்கள். மக்கள் பிரதிநிதிகளும் கூடுகிறோம். அங்கேயிருக்கிற குறைபாடுகள் நீக்கப்படுகின்றன. திப்பு சுல்தான் காலத்தில் கொடுக்கப்படாத பட்டா கொடுக்கப்படுகிற நிலை இப்பொழுது இருக்கிறது. பாக்கி புறம்போக்கு ஊர் காரியக்காரன் உழுது கொள்ள வேண்டுமென்று மறுநாள் காலி பண்ணிக் கொண்டு போகிறான். காரணம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அப்பொழுதே உத்தரவு போடுகிறார். அதேபோல் டி.ஐ.ஜி. போன்றவர்கள் அந்த வட்டங்களில் சர்க்கிளில் போய் உட்காரும் போது நிச்சயமாக அந்தத் தவறுகள் நீங்கும். பொதுமக்கள் 'கிரிவன்ஸ் டே' என்று போட்டுமே என்ன தவறு? போட்டால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போவோம். அங்கேயிருக்கக் கூடிய பல கட்சித் தலைவர்கள் வருவார்கள், பிரதிநிதிகள் வருவார்கள். சாராயங் காய்ச்சுவதற்கு நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி சர்வ கட்சிகளும் சேர்ந்து அரசினுடைய திட்டத்தை, கட்சி சார்பற்ற முறையில் அரசியல் சார்பற்ற முறையில் மது விலக்கு திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கும்போது அதைத் தோற்கடிப்பதற்கு 'என்ஃபோர்சிங் ஏஜன்ஸி' செயல்படுமேயானால் எங்கு போய் சொல்வது? ஆகவே டி.ஐ.ஜி. அவர்கள் நிச்சயமாக வாரத்திற்கு ஒருமுறை காம்ப் செய்ய வேண்டும். வேலை செய்யும்போது மது விலக்கு சம்பந்தமாக என்ன வேலை செய்திருக்கிறீர்கள், எங்கெங்கே குற்றங் குறைகள் வருகின்றன, ஏன் மனுக்களை விசாரணை செய்யக் கூடாது என்று கேட்கலாம். தவறு செய்தவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கட்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் சொல்கிறோம். ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு முறையை நீங்கள் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மிக துரதிருஷ்டம் நான் அதைச் சொல்ல வேண்டாமென்று நினைத்தேன். ஆனால் இன்றைக்கு முதல்வர் இருப்பதாலே சொல்கிறேன். ஒரு ஸ்டேஜிலே பேசுகிறபொழுது, பொய் கேசு திடீரென்று போடுகிறார்கள். மதுரையிலே நடக்கிறது இது. நான் நம்பவில்லை. இப்படி போடுவார்களா? எம்.எல்.ஏ. மேலேயா என்று நான் நம்பவில்லை. ஆனால் என் மேலேயே போட்டார்கள். பி.4 ஸ்டேஷனிலே. அப்பொழுது தான் நான் நம்பினேன். இரு குழந்தைகள் சண்டை வீட்டிலே உட்கார்ந்து பஞ்சாயத்து செய்து காஃபி சாப்பிட்டு விட்டிருந்தேன்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. கே. கந்தசாமி]

[பிற்பகல் 1-40.]

அது சம்பந்தமாக குழந்தையினுடைய தந்தையாரே என்னிடம் தொலைபேசியில் மன்னிப்பு கேட்கிறார். மன்னிப்புக் கேட்டு சாயந்திரம் வந்து உங்கள் முன்னாலேயே உதைக்கிறேன் டிஸ்மிஸ் செய்கிறேன் என்று சொன்னார். வேண்டாம் பிரதர் அவருடைய ஒய்ப்புக்கு மேட்னஸ் இருக்கிறது. குடும்பத்தில் துக்கம் இருப்பதினால் நான் இதை விரும்பவில்லை என்று சொல்லி விட்டு பையனைத் திருத்துங்கள் என்று சொல்லி விட்டு வந்து விட்டேன். ஒரு வாரம் கழித்து கந்தசாமி கைது கந்தசாமியை போலீஸ் தேடுகிறது என்று பத்திரிகையில் பத்தி பத்தியாகச் செய்து வந்திருக்கிறது. என்னவென்று போய்ப் பார்த்தால் டி.எஸ்.பி. விடு விடாக தேடுகிறார் உங்களை கைது செய்வதற்காக என்று சொல்கிறார்கள். பிறகு ஸ்டேஷனுக்குப் போனேன். அங்கே இருந்த எஸ்.ஐ. நல்லவர், என்னிடம் மரியாதையாக நடந்து கொண்டார். காபி வாங்கி கொடுத்தார். இந்தப் பைலிலே கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு போங்கள் உங்களை கைது செய்யாமல் விட்டு விடுகிறோம் என்று சொன்னார். எதற்கு சொல்கிறேன் என்றால், நீங்கள் என்ன கேஸ் வேண்டுமானாலும் போடுங்கள், கொலை கேஸ் வேண்டுமானாலும் போடுங்கள், தூக்கு மேடைக்குப் போக தயாராக இருக்கிறோம், ஆனால் பொய்க் கேஸ் போடாதீர்கள், உண்மையான கேஸாகப் போடுங்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை எங்களுக்கே ஏற்பட்டால் மற்றவர்கள் கதி என்னாவது? காற்றில் ஆலமரமே பறக்கும்போது துளசி செடி என்ன செய்யும்? அதன் நிலை என்னவாகும்? ஆகவே இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகளை மாற்றியாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நல்ல நம்பிக்கையான நேர்மையான அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் இல்லை என்று சொல்லவில்லை, நல்லவர்களும் இருக்கிறார்கள், பொல்லாதவர்களும் இருக்கிறார்கள். பொல்லாதவர்கள் சிலராக இருந்தாலும் பலரை கெடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்....................

(மணியடிக்கப்படுகிறது.)

முடித்து விடுகிறேன். ஆகவே முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நம்பிக்கையான அதிகாரிகளைப் போட்டு உடனடியாக எல்லா விஷயங்களைப்பற்றியும் ரிப்போர்ட் கொடுக்க சொல்ல வேண்டும். உடனடியாக ரிப்போர்ட் கிடைத்தால் சம்பந்தபட்டவர்கள்மீது ஆக்ஷன் எடுக்க உதவியாக இருக்கும் இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகள் தவிர்க்கப்படும் என்று சொல்லி நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று மாலை 4 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.42-க்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு தலைமையில் பேரவை மீண்டும் மாலை 4·30 மணியளவில் கூடியது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியத்தின்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நான் முதலில் என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மானியத் தின்மீது நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில் ஏறத்தாழ ஒரு 20—22 ஆண்டுகாலமாக நான் பல்வேறு நேரங்களில் காவல் துறை மானியம் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நடைபெறுகிற நேரத்தில், நான் சட்டமன்றத்தில் இல்லையென்றாலும், இந்த மானியத்திலே எப்படிப்பட்ட விவாதங்கள் நடைபெறுகிறது என்பதைப் பார்ப் பதற்காக முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் இந்த மானியங்களில் பேசக்கூடிய பேச்சுக்களையும், இருக்கின்ற நிலைமைகளையும் பார்க்கிற நேரத் தில் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையிலே எனக்கு மிக்க வேறுபாடு காணப்படுகிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லியாக வேண்டும். இதற்கு முன்னாலே நடைபெற்ற பல்வேறு விவாதங் களில் பல்வேறு ஆண்டுகளில் காவல் துறை மானியங்களில் பேசுகிற நேரத்தில் மிகுந்த பரபரப்பும், மிகுந்த சூடான வாதங்களும் மிகுந்த காரசாரமான பேச்சுக்களும் இருந்து கொண்டு வந்தி ருக்கின்றன என்பதை நான் சொல்லியாக வேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு இந்த விவாதத்தில் பேசுகிற அத்தனைக் கட்சி உறுப்பினர்களும் அவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை இங்கே சொன்னாலும் கூட இந்த மானியத்தில் அவர்களுடைய கருத்துக் களை எடுத்துச் சொல்கிற நேரத்தில் அவர்கள் காட்டுகிற அந்த ஆர்வத்தையும் பொறுமையையும் பார்க்கிறபோது இன்று இந்தக் காவல் துறையில் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லியாக வேண்டும்.

நான் இதைச் சொல்கிற நேரத்தில் அதற்கு அடிப்படைக் காரணம், இன்றைக்கு காவல் துறையைக் கையிலே வைத்து இருக்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த இரண்டாண்டு காலத்தில் இந்தக் காவல்துறையை எந்த அளவிற்கு திருத்த வேண்டும், மாற்ற வேண்டும் என்பதற்காக என்னென்ன முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லா அரசியல் கட்சியில் இருக்கும் எல்லாத் தலைவர்களும் உணர் வார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்வேன். மதிப்பிற் குரிய முதலமைச்சர் கையில் இருக்கும் இந்தக் காவல் துறை ஒரு 5 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னாலே எப்படி இருந்தது, 7 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னாலே எப்படி இருந்தது, இந்தக் காவல் துறை எப்படி பணியாற்றியது என்பதை பலர் மறந்து இருக்க மாட்டார் கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இன்று அவர்கள் என்ன தான் பேசினாலும்கூட இந்தக் காவல்துறை 7 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னால், 5 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னால் எப்படியெல்லாம்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

செயல்பட்டது என்பது இன்றைக்கு எல்லா எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் நிச்சயமாக மறந்து இருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் நம்பிக் கொண்டு இருக்கிறேன். காலத்தாலே, நிலைகளினாலே ஒரு சில காரணங்களால் மாறுபாடுகள் கொண்டு இருந்தாலும், அந்தக் காலத்தில் இருந்து அந்த காவல் துறையையும், அன்றைய நிர்வாகத்தையும் நிச்சயமாக நம்மால் மறக்க முடியாத ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை நான் நிச்சயமாக சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆனால், இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். இந்தக் காவல் துறையை கையில் வைத்து இருக்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள் நெஞ்சிலே அவர் வைத்திருக்கும் நேர்மையின் காரணமாக, அவர் நியாயத்திற்குக் காட்டுகின்ற ஆர்வம் காரணமாக, யார் எங்கே தவறு செய்தாலும் அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்காளக இருந்தாலும் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று காட்டுகிற ஆர்வத்தின் விளைவாகத்தான் காவல்துறையில் இன்றைக்கு மிகப் பெரிய சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லியாக வேண்டும்.

அவர்கள் எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் அதை ஒத்துக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்வேன். இங்கே பேசுகிற எல்லா கட்சிகளையும் நான் பார்க்கிறேன். ஒரு கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மன்றத்திலே நம்பிக்கையில்லாமல மக்கள் மன்றத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள் என்றாலும் மக்கள் மன்றத்தில் பேசப்படுகிறபோது அந்த வாதங்களைப் பார்த்தால் கூட காவல் துறையைப் பற்றி அதிகம் காணப்படவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும்.

இந்த மன்றத்திலே பேசுகிற எல்லா கட்சிகளையும் பொறுத்த வரையில் யாரும் இலேசாகப் பேசிவிட முடியாது. ஏனென்றால் அவரவர்களுக்கென்று சில பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டை ஆளுகிற பொறுப்பு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இருக்கின்றது. இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியிலே இன்றைக்கு காவலர்கள் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் தமிழ் நாட்டிலே இந்த நிலை இருந்தாலும் மற்ற எதிர்க்கட்சிகளைப் பொறுத்தவரையிலே, ஜனதாக் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் இன்றைக்கு இந்த மாநிலத்திலே ஆளும் கட்சியாக இல்லை என்று சொன்னாலும் அவர்கள் இந்தியாவிலே பல்வேறு மாநிலங்களிலும் மத்திய அரசிலும் ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறார்கள். அதே போல் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களும் ஒரு மாநிலத்தை ஆளுகின்ற கட்சியாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களும் எங்கள் ஆட்சி இருக்கிறது. ஒரு முதலமைச்சர் இருக்கிறார் என்று பெருமையோடு பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மேற்கு வங்காளத்திலே ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்களை அங்கு அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் போக முடியவில்லை என்று சொன்னாலும் அவர்கள் பேசுகிற பேச்சை கேட்பதற்குரிய சூழ்நிலைக்கு ஆளாக்கப் பட்டிருக்கிறோம்.

அதேபோல காங்கிரஸ் கட்சியை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் பல்வேறு மாநிலங்களிலே ஆண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கையிலேயும் போலீஸ் இருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப் பட்ட மாநிலங்களில் இருக்கின்ற ஆட்சியாளர்களும், இன்னும் இந்தியாவிலே இருக்கின்ற அனைத்து மாநிலங்களின் ஆட்சியாளர்களும், குண்டாந்தடியைப் பயன்படுத்தவே மாட்டோம் என்று சொல்ல முடியாது. கேரளாவிலே குண்டாந்தடியை பயன்படுத்த மாட்டோம் என்று சொல்லவில்லை. அதேபோல் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் தமிழ் நாட்டில் மட்டும்தானா நடைபெறுகிறது என்று பார்த்தால் மற்ற மாநிலங்களிலும் நடைபெறுகிறது. இங்கே துப்பாக்கிச் சூடு கிடையாது என்று எந்த மாநிலத்தவரும் சொல்ல முடியாது. கேரளாவானாலும் மேற்கு வங்காளமானாலும், வேறு எந்த மாநிலமானாலும் துப்பாக்கிச் சூடு என்பது போலீஸ் இருக்கிற வரையில் நடந்தே தீரும். அந்த முதலமைச்சர்கள் எல்லாம் துப்பாக்கிச் சூடு தவிர்க்க முடியாத ஒன்று என்று சொல்வதை நாம் இன்றைக்குப் பார்த்துக்கொண்டிருகின்றோம். ஆனால் அவர்கள் எல்லாம் இங்கே தமிழ்நாட்டுக்கு யோசனை சொல்கிற நேரத்தில் அது தவிர்க்கப்படவேண்டும் அது தேவையில்லாத ஒன்று என்று சொல்கிற நேரங்களிலே கூட அங்கே கேரளாவானாலும் மேற்கு வங்காளமானாலும் அதைத் தவிர்க்கின்ற நிலைமை இல்லாமல் வேறு வழி இல்லாத காரணத்தால் அதைச் செய்தோம் என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர துப்பாக்கிப் பிரயோகமே நடத்தப்படவில்லை என்றும் போலீஸ் கையிலே இருந்த குண்டாந்தடிகளை நாங்களே வாங்கி வைத்துக் கொண்டோம் என்று சொல்கிற அளவுக்கு எந்தக் கட்சிக்கும் துணிவு கிடையாது என்பதை இந்த மன்றத்தில் சொல்லியாக வேண்டும்.

இந்தியாவில் எந்த மாநிலங்களிலும் இல்லாத அளவுக்கு தமிழ் நாட்டிலேதான் இன்றைக்குக் காவல்துறை சீராகச் செயல்படுகிறது என்பதை நான் மிகுந்த துணிவோடு சொல்வேன். அதற்கான புள்ளிவிவரங்கள் வேண்டுமென்றால் நான் புள்ளிவிவரங்களைக் காட்டுவதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். கேரளாவிலே நடைபெறவில்லை, தமிழ்நாட்டிலேதான் நடைபெற்றது என்று சொன்னால் எத்தனை ஆதாரங்களைக் காட்டவேண்டும் ? காட்ட முடியும் ? அதுபோல் மேற்கு வங்காளத்திலே நடைபெறவில்லை, தமிழ்நாட்டிலேதான் நடைபெறுகிறது என்று சொன்னால், அதற்கும் நான் ஆதாரங்களைக் காட்டத் தயாராக இருக்கிறேன்.

நான் இப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம் காவல்துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த இரண்டாண்டு காலத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் புரட்சித்தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட மிகப்பெரிய முயற்சியின் காரணத்தால் காவல்துறை சிறப்பாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு அவர்கள் முயற்சியை மேற்கொண்டார்களோ அந்த அளவுக்கு மாற்றப் பட்டிருக்கிற நேரத்தில், இந்தியாவிலேயே உள்ள எல்லா மாநிலங்களையும் ஒட்டுமொத்தமாகக் கணக்கிட்டால் தமிழ்நாடு ஒன்று

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

தான் இந்தக் காவல்துறையைப் பொறுத்தவரையில் சிறப்பாகச் செயல்படுகிறது என்பதை மிகத் தெளிவாகவும் தைரியமாகவும் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

ஆனால் இங்கே யோசனை சொல்கிறார்கள். வெளியிலே பேசுகிறவர்கள் இன்றைக்கு நீதிக்காகவும் நேர்மைக்காகவும் பேசுவதை நான் பார்க்கிறேன். பழைய காலங்களிலே நீதியைக் கொலைக்கூடத்திற்கு அனுப்பியவர்கள் இன்றைக்கு ஆட்சி மாறிவிட்டது என்ற காரணத்தினால் பதவி பறிபோய்விட்டது என்ற காரணத்தினால் இன்றைக்கு நீதிமான்கள் போல் வெட்ட வெளியிலேயும், மீன் மார்க்கெட் பக்கத்திலேயும் கறிக்கடைக்குப் பக்கத்திலேயும் நின்றுகொண்டு பேசுகிறார்கள். அப்படிப் பேசுகின்ற சட்சி இன்றைக்கு இருக்கிறது. ஆனால் நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன். நீதியைப் பற்றி நேர்மையைப் பற்றி பேசவேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்கள் எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் கொஞ்சம் நிதானமாக யோசித்துப் பேச வேண்டும். எங்கள் முதலமைச்சரவர்களைப் பொறுத்தவரையில் நீதியிலே தவறிவிட்டார், நியாயங்களிலிருந்து தவறிவிட்டார், அநியாயத்திற்கு உடந்தையாகப் போனார் என்று சொல்கிறவகையில் ஒரு ஆதாரத்தைக்கூட யாராலும் காட்ட முடியாது என்பதை மிகுந்த தைரியத்தோடு சொல்வேன். அப்படிச் சொல்கிற நேரத்திலே நான் ஒன்றை இந்த மன்றத்திலே சொல்லியாகவேண்டும்.

[மாலை 4—40].

இந்த ஆட்சியில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள்மீது உளி வீசப்பட்டது பற்றி கடுமையாகப் பேசபட்டது. போலீஸ்காரர்கள்மீது பல குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்கிற நேரத்தில் அவர்களுக்கு வந்த உணர்ச்சி, உத்வேகமும் இருக்கிறதே அதைப் பார்த்து நானே ஆச்சரியப்பட்டேன். இடம் மாறுகிறபோதுதான் இந்த வேகம் வருகிறது. அந்தக் காரணத்தால் உளி வீசியவனை பைத்தியக்காரனாக ஆக்கிவிட்டீர்களே என்று பேசியது என் நினைவில் பசுமையாக இருக்கிறது.

நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற கருணாநிதி அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருக்கின்ற நேரத்தில் ஒரு பேராசிரியர், அவருடைய பெயர் வெள்ளையன் என்று நினைக்கின்றேன், அவர் செய்த ஒரு பாபம், தாழ்த்தப்பட்ட ஒரு குடிமகன், அன்றைக்கு தி.மு.க. விலிருந்து விலகிய சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்களை பார்ப்பதற்காக தஞ்சைக்குப் போகிறார். தஞ்சையில் சத்தியவாணிமுத்து அம்மையாரைப் பார்த்த ஒரே காரணத்திற்காக, அந்தப் பேராசிரியர் தஞ்சையிலிருந்து திருச்சிக்குப் போவதற்குள்ளாக கைது செய்யப்படுகிறார். அந்தப் பேராசிரியர் வெள்ளையன் நேராக எங்கே அனுப்பப்படுகிறார் தெரியுமா? இன்றைக்கு நீதிக்கும், நேர்மைக்கும் வக்காளத்து வாங்கிப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற இதே எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உத்தர

விட்டு, அவர்களை பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பியதை என்னால் நிரூபிக்க முடியும். நான் அவரை அந்தப் பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரியில் சந்திக்கின்றேன். அவர் கண்ணீர்விட்டு அழுதார். சத்தியவாணிமுத்து அவர்களைப் பார்க்கச் சென்றேன் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக என்னை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பழிவாங்கி இங்கே அனுப்பிவிட்டார் என்று சொன்னதை, அந்தக் காட்சியை நான் இன்னும் மறக்கவில்லை. இரண்டாண்டு காலத்திற்கு அவரைப் பைத்தியக்காரனாக மாற்றினார்கள். திரும்ப திரும்ப கேள்விகள் கேட்க, அவரும் மிரண்டு பதில் சொல்ல, அவரை முழுப் பைத்தியக்காரனாகவே மாற்றிவிட்டார்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து அப்படி முடிவு செய்துவிட்டார்கள். ஆனால், இதைச் செய்தது யார்? இன்றைக்கு வெட்ட வெளியிலே நியாயத்திற்காக வக்காளத்து வாங்குவதாக, நீதிக்காகப் போராடுவதாக சொன்னவர் தான் அன்றைக்கு செய்தார். அவர் சொல்லலாம். அவருக்கு சில பேர்கள் துணை போகிறார்களே என்பதிலேதான் எங்களுக்குக் கவலை. நீதி, நேர்மை எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் அவர் இன்றைக்கு செய்திருக்கின்ற அக்கிரமங்களை மறைத்துவிட்டு, செய்திருக்கின்றபடுகொலைகளை மாற்றி விட்டு, இன்றைக்கு எது வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்ற தைரியத்தில் பேசுகிறார் என்று சொன்னால், நாடு இன்றைக்கு நம்பப் போகிறதா என்றால் நிச்சயமாக நம்பாது என்பது எனக்குத் தெரியும்.

நீதியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்குச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் எந்த நீதியைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். யார் யார் என்று ஆதாரம் வைத்திருக்கிறார்களா? நாங்கள் இந்த மன்றத்தில் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமா? எங்கள் இயக்கத்திலே இருந்த பூராவாரி சுகுமாரனையும், அவர் தந்தையையும் படுகொலை செய்தது தெரியாதா? ஓராண்டு, இரண்டாண்டு வழக்கு விசாரணையில் இருந்தது. பிறகு இதிலே சம்பந்தப்பட்ட போலீசை மாற்றிய நிலைமை எங்களுக்குத் தெரியும். அன்றைக்கு ஐ.ஜி. அருள் அவர்கள் சொன்னார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதால், நாங்கள் துப்புத் துலக்குவதில் காலதாமதம் ஆகியது என்று அவர்கள் சொன்னது பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு நியாயம் பேசுகிறார்கள், நாங்கள் நீதியில் குறுக்கிட்டு விட்டோம் என்று. நீதியில் குறுக்கிடுவதாக இருந்தால், இந்த வழக்கில் நீதியில் தலையீடு என்று சொல்லி, நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். ஆனால், நேர்மையில் உறுதியோடும், நியாயம் எங்கள் பக்கத்திலே இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, இன்று வழக்குமன்றத்திற்குப் போனாலும், பல பேர்கள் தப்புகின்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஆனால் இன்று சொல்கிறார்கள் — நீதித் துறையிலே தலையிடுகிறோம் என்று. எங்கே தலையிட்டோம். யாராவது எந்த விவகாரத்திற்காவது தலையிட்டிருக்கிறோம் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்? ஏதாவது நேரடியாக கேட்டால், விசாரணை வைத்தால் நிரூபிக்கிறோம் என்கிறார்கள். யார் விசாரணை

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

வைக்சப் போகிறார்கள்? யார் நிரூபிக்சப் போகிறார்கள்? இன்றைக்கு இதையெல்லாம் எங்களால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

ஆகவே வெட்டவெளியில் போய் சொல்கிறார்கள். விசாரணை வைத்தால் நாங்கள் நிரூபிப்போம் என்கிறார்கள், மக்கள் மன்றத்தில் நிரூபிக்க முடியாதவர்கள் இன்றைக்கு விசாரணை வைத்தால் நிரூபிக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். எனக்கு இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு வார்த்தை தான் நினைவுக்கு வருகிறது. மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள் லேசாக கோடிட்டு காட்டிவிட்டு போனார்கள். இப்படியெல்லாம் காரியங்கள் நடந்து கொண்டே போனால் நீங்கள் நீதி மன்றத்திற்கு போகவேண்டியிருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அவருக்கு ஏற்பட்ட உணர்வினால் தான் அதைச் சொன்னார் என்று நினைக்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் ஒரு முதலமைச்சர் தான் நீதிமன்றத்தின் படிக்கட்டுகளுக்கு செல்லுகிற வரலாறு இருக்கிறது. முதலமைச்சராக இருந்தவர்கள் நீதிமன்றத்தின் படிக்கட்டுகளுக்குச் செல்லுகின்ற பெருமையை நிலைநாட்டுகிறவர் முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்தவர்தான். அதற்கு முன்னால் முதலமைச்சராக இருந்தவர்கள் யாரும் நீதிமன்றத்தின் படிக்கட்டுகளுக்கு சென்ற வரலாறு கிடையாது. இப்படி நீதிமன்றத்திற்கு சென்றவர்கள் யார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா என்று கேட்டார்கள். திரு லத்திப் அவர்கள் இப்போது இங்கு இல்லையே என்று வருத்தமாக இருக்கிறது. நீதிமன்றத்தின் படிக்கட்டுகளுக்கு யார் யார் போவார்கள் பதை நாங்கள் உணர்ந்து வைத்து இருக்கிறோம். அதன் விளைவாகத்தான் ஆட்சியின் சிறு தவறுகள் கூட ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்று இன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருக்கின்ற எங்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எவ்வளவு கண்காணிக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் இந்த மான்யத்தில சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

காவல்துறையை எடுத்துக்கொண்டால், நூற்றுக்கு நூறு நியாயங்கள் நடைபெறுகிறது என்று வாதாடுவதற்கு நான் தயாராக இல்லை. அதே நேரத்தில் அக்கிரமங்கள் தான் நடைபெறுகிறது. அநியாயங்கள் தான் நடக்கின்றன என்று பேசப்படுகிறது என்று சொன்னால், எவ்வளவோ காரணங்களை சொன்னாலும், எதிர்கட்சிகள் காரணங்களை ஆதாரத்தோடு இங்கே சொல்லவேண்டும். அப்படியில்லாமல் வெட்ட வெளியில் நின்று கொண்டு, நாங்கள் ஆட்சி நடத்தியபோது கொலைகள் குறைந்திருந்தது, இப்போது கொலைகள் அதிகமாகியிருக்கிறது என்று புள்ளி விவரத்தை சொல்லுகிறார்கள். நானும் அந்த புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தேன். 1973-74 ஆம் ஆண்டில் 1,030 கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. 1978-ல் 804 கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. 1972-ல் 952 கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. 1973-ல் 970 கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. அதனால் இந்த ஆட்சிக்கு பெருமை என்று

நான் சொல்ல முன் வரவில்லை. கொலைகளைப் பற்றிய புள்ளி விவரத்தை மாற்றம் செய்ய முடியாது. போலீஸ் தயாரிக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக்கொண்டால், பழைய ஆட்சியில் இந்த வழக்கை போடாதே என்று சொன்னால் போடாமல் இருந்து விடுவார்கள். இந்த ஆட்சியில் நிலைமை அப்படியல்ல. என்ன நடந்திருந்தாலும், நியாயமான முறைப்படி செய்யுங்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், நியாயமான நடவடிக்கைகளில் காவல்துறை ஈடுபடுகிறது. அப்படியென்றால் எதிர்கட்சியினர் மீதெல்லாம் எத்தனையோ வழக்குகள் வரவில்லையா எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்கள் கேட்கக்கூடும். அவர்களுக்கு நான் சொல் லிக்கொள்வேன், அண்ணன் கந்தசாமி அவர்கள் கூட, என் மீது கூட வழக்கு போட்டு விட்டார்களே, என்ன போலீஸ் துறை என்று குற்றஞ்சாட்டினார்கள். அவர்களுக்கு என்னென்ன நெருக்கடி இருக்கிறது. அவர்கள் வேலை செய்கிற நேரத்தில்— அவர்கள் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களாக இருந்தாலும் சரி டெப்டியாக இருந்தாலும் சரி அவர்களுக்கு எத்தனையோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. நாம் இந்த மன்றத்திலும் சரி, வெளியிலும் சரி, அரசியல் வாதிகளாக இருந்து பல விஷயங்களைப் பேசுகிறோம். நான் உள்ளபடியே சொல்லுகிறேன். இந் ஆட்சியில் ஆளும் கட்சியினர் எவரும் தலையிடவில்லை என்பதற்கு ஒரு உதார ணத்தை சொல்லுகிறேன். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக கும்பகோணத்திலிருந்து 30 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு. நான் எம்.எல்.ஏ.வாக வந்திருக்கிறேன். நான் இங்கே சட்டமன்றத்திற்கு வந்திருக்கும் நேரத்தில், அங்கே அனைந்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஒன்றிய அமைப்பாளர் ஒரு வழக்கில் கைது செய்யப்பட்டார். போலீஸ் அதிகாரிகள் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர் ஆயிற்றே என்றோ அல்லது ஆளும் கட் சிக்காரர் ஆயிற்றே என்றோ வழக்கில் கைது செய்யாமல் இருக்க வில்லை. நான் அங்கே போனதற்கு பிறகு எதற்காக அவரை கைது செய்தீர்கள் என்று கேட்டேன், அதற்கு போலீஸ் அதி காரிகள், ஒரு வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள், ஆதாரத்தோடு வழக்கை தந்திருப்பதால, அதில் இவர் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார் என்று சொலலப்பட்டிருக்கிறது, ஆகவே அவரை விசாரணை செய்வதற்காக கைது செய்தோம் என்று சொன்னார்கள். அவர் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஒன்றிய அமைப்பாளராக இருந்தாலும் அவரை விட முடியாது என்று என்னிடம்சொன்னார்கள்,நான்ஒன்றும்சொல்லிக்கொள்ளவிலலை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் போது, நான் வட்டச் செய லாளராக இருந்த காலம் எல்லாம் என் நினைவுக்கு வருகிறது. அன்றைக்கு எங்கள் மீது வழக்குப் போட்டால், அந்த சப்-இன்ஸ் பெக்டரோ, அல்லது டெப்டியோ அங்கு வேலையில் இருக்க முடியாது. அவர்கள் வேலையில சேருவதற்கு முன்னாலேயே எங்களை வந்து பார்த்துவிட்டுத்தான் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கே போகவேண்டும். அப்படி எங்களை வந்து பார்க்கவில்லை என்று அடுத்தநாளே கருணாநிதி அவர்களுக்கு எழுதிவிட்டால்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

ஒரேயடியாக அவர்கள் அந்த இடத்திலிருந்து தூக்கி எறியப்படுவார்கள். என்ன வட்டச் செயலாளரைப் போய் பார்க்காமல் போனாயா என்று கேட்பார்கள், அப்படி கேட்கும்போது, அந்த சப்இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு சலாம் அடித்துவிட்டு, அப்படியா விஷயம். இனிமேல் டெப்டிக்கு சலாம் அடிப்பதை விட வட்டச் செயலாளருக்கு அடிக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு சலாம் அடிப்பார்.

[மாலை 4–50]

எதிர்க் கட்சியிலே அன்றையதினம் இருந்தவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால், இன்றைக்கு இதெல்லாம் பழைய குற்றமாக மாறப்படுகிறது. ஆனால், பழைய குற்றத்தைச் சொல்லிவிட்டு, புதிய குற்றங்களைக் கோடிட்டு காட்டினால் அதைகூட அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்....

திரு. அ. சுவாமிதாஸ்: தலைவர் அவர்களே, அன்று அத்தகைய ருசி கண்ட தாங்கள், இப்போது அதை எப்படி மறந்து இருக்க முடியும் என்று அறியவிரும்புகிறேன்?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் அந்த ருசி கண்டவர்கள் அல்ல. ருசி கண்டிருந்தால் அந்த இடத்திலே இருந்து இந்த இடத்திற்கு வந்திருக்க மாட்டோம். இந்த ருசியை எதிர்த்து அன்றைக்குப் போராட வேண்டிய எங்களுக்கு, திரு. சிவசாமி அவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. என்றாலும், இந்த வரிசையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு அன்றைக்கும் தெரியும், இன்றைக்கும் தெரியும், அத்தனை பேர்களுக்கும் தெரியும். எங்கள் குரலுக்கு ஆதரவு வராதா என்று காத்துக் கொண்டிருந்தோம். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு குரல் கொடுத்ததினால் தான் இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் நியாயம் நிலைத்து நிற்கின்றது. (பலத்த கைதட்டல்) இந்த ஒரு குரல்தான் எடுபட்டதே தவிர, வேறு யாருடைய குரலும் எடுபடவில்லை. அவருடைய ஒரு குரல் தான் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே பலரை வெட்ட வெளிக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. அனுப்ப முடியும். வெட்ட வெளிதான் அவர்களுக்கு ஏற்றஇடம் இந்த மன்றம் அல்ல, அப்படி வெட்ட வெளிக்கு அனுப்புகின்றதை எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தான் உண்டு என்பதையும் நான் தைரியமாகச் சொல்வேன்.

அந்த அளவிற்கு அக்கிரமங்கள் நடக்கின்றன. அந்த அக்கிரமங்கள் நடைபெற்ற நேரத்தில், அதை எதிர்த்து வாதாடி இருக்கிறோம். இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ. சாது செல்வராஜ் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இதிலே யாராவது கைது செய்யவேண்டாம் எனறு போலீசுக்கு உத்தரவிட்டார்களா? அப்படி சொல்ல முடியுமா? எத்தனை வழக்குகள் இன்றைக்கு போடப்படுகிறது. எம்.எல்.ஏ. வாக இருக்கிறோமே தவிர, தனிப்பட்ட முறையில் கேட்டால், எங்களுக்கு மரியாதை இல்லை: வருத்தம்தான். எங்களுக்கு இருக்கின்ற மகிழ்ச்சியெல்லாம், ஊரிலே இருக்கினறவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். அந்த பாராட்டிலே நாங்கள் ஒட்டிக்

கொண்டிருக்கிறோம். ஊரிலே உள்ளவர்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியிலே யாரும் நிர்வாகத்திலே தலையிடவில்லை என்று சொல்லும்போது எங்களுக்கு ஒரு பூரிப்பு ஏற்படுகிறது. அந்த பூரிப்பிலே நாங்கள் காலத்தை ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே சப்-இன்ஸ்பெக்டரோடோ அல்லது இன்ஸ்பெக்டரோடோ ஒரு எம்.எல்.ஏ., போனிலே பேச முடியுமா? இங்கே இருக்கின்ற ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு எம்.எல்.ஏ., எஸ்.பி. யைப் பார்ப்பதற்காகப் போனார். அவர் அ.தி.மு.க. எம்.எல்.ஏ தானே, கொஞ்சம் பொறுத்துப் பார்க்கலாம் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார். தவறாகச் சொல்லவில்லை. அவருக்கு பல வேலைகள் இருந்திருக்கலாம். உடனே பார்க்கவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. ஆனால், நடைமுறையிலே நியாயமான, நேர்மையான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் இன்றைக்கு எங்களுடைய முயற்சிகள் ; கோரிக்கைகள். அதை வைத்துக் கொண்டு, இன்றைக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விருப்பத்திற்கு நாங்கள் செயல்படுகிறோம்.

இங்கே உமாநாத் அவர்கள் பேசும்போது வெண்படையைப் பற்றிக் கற்பனையாகப் பேசினார்கள். எங்களுக்குத் தெரிந்தது ஒரு படைதான். அந்தப் படைக்கு சோப்பு வேண்டும். வேறு படை எங்களுக்குத் தெரியாது. வெண்படை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், செம்படை வந்து விடுமோ என்று அஞ்சுகிறார்கள் போலும். அவர்கள் சொல்லக் கூடிய வெண்படை இல்லை. அந்தப் படைதான் திட்டமிட்டு காரியங்கள் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். நாங்கள் பல பேர்கள் வெள்ளை சட்டை போடுகிறோம். அந்த வெள்ளை சட்டையைப் பார்த்து இப்படி சொல்லக் கூடாது. அதிலே எங்களுக்கு நம்பிக்கை கிடையாது.

புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் நம்பிக்கை இருக்கின்ற காரணத்தினால், பல்வேறு சாதனைகளைக் கூற முடியும். கும்பகோணத்தில் கிளைக் குழு அமைப்பாளர்மீது சாதாரண ஒரு வழக்கு போட்டு, உள்ளே தள்ளப்பட்டார். இன்றைக்கு அந்த அளவுக்கு போலீஸ் அதிகாரிகள் சுதந்திரமாகச் செயல்படுகிறபோது, இங்கே சில நண்பர்கள் குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொன்னார்கள். சாராயம் இன்றைக்கு ஆறாக ஓடுகின்றது என்றும், சாராயம் ஏராளமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்றும் எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள்.

ஆனால் ஏராளமாகிவிட்டதா, இல்லையா என்ற கணக்கு எனக்குத் தெரியாது. அதிகமாகப் பேசுகின்ற காரணத்தால் ஒருவேளை அதிகமாக இருக்கிறதோ என்று நினைத்துக்கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. யாருக்கும் புள்ளிவிவரக் கணக்கு தெரியாது. இதற்கு முன்னால் தி.மு.க. வைச் சேர்ந்த உறுப்

REPORTING SECTION

பினர் ஆறுமுகம் அவர்கள் மக்கள் எல்லாம் தங்களை ஆதரிப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் அதற்குப் பதில் சொல்லும் போது வேடிக்கையாக 3 கோடி 75 ஆயிரம் பேர் எங்களை ஆதரிக்கிறார்கள் மீதம் இருக்கிறவர்கள் குழந்தைகளும், எதிர்க் கட்சிக்காரர்களும் என்று சொன்னேன். ஆனால் அது அல்ல நிலைமை.

இந்தச் சட்டம் தீவிரமாக்கப்பட்ட பின்னால் மக்கள் எவ்வளவு பாராட்டுகிறார்கள் என்பது சாதாரண மக்களைக் கேட்டால் தெரியும். சென்னையிலுள்ள எவ்வளவோ சேரிகளிலும், குப்பங்களிலும் இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு சத்தம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதனால் யாருமே குடிக்கவில்லை என்று வாதிடத் தயாராக இல்லை. எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு நிச்சயமாக அது அதிகமாகச் தெரிந்திருக்கும். ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் எங்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். உண்மையைச் சொன்னால் இடையிலே ஏற்பட்ட நிலை 1971 ஆம் ஆண்டில் குடிக்காதவர்கள் கூட குடிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். பழைய ஆளே தொடர்ந்து குடித்து வந்தால் தடை செய்து திருத்தியிருக்கலாம். புதிதாக 1971-ஆம் ஆண்டில் குடிக்க ஆரம்பித்தவர்களைப் பழைய முறையில் பிடிக்க முடியவில்லை. அதன் காரணமாக புது மாதிரியாக புதுச் சட்டம் கடுமையாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே பல்வேறு நன்மைகள் இருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அது முழுமையாகிவிட்டதா என்று சொன்னால் முழுமையாகிவிட்டதாக நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன். புரட்சித் தலைவரைப் பொறுத்தவரை எவ்வளவு தூரம் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்துகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் நிச்சயமாக வெற்றி பெறுவார்களா மாட்டார்களா என்றால் நிச்சயமாக வெற்றி பெற்றே தீருவார்கள் என்பதில் நிச்சயமாக நம்பிக்கையுண்டு.

பல்வேறு வழக்குகளில் துப்பு கிடைக்கவில்லை என்றெல்லாம் இந்த மன்றத்தில் சொன்னார்கள். துப்பு கிடைக்கவில்லை என்பது போலீஸ் துறையில் இருக்கிற பல்வேறு கஷ்டநஷ்டங்களில் ஒன்று. பல்வேறு காரணங்களால் கிடைக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டு குறிப்பிட்ட வழக்கை யாரும் தடைசெய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் தடை செய்து அதனால் துப்புக் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லமுடியுமா என்றால் நிச்சயமாக முடியாது.

ஒருவர் வீட்டில் பைல் திருட்டுப் போகிறது. ஏதோ சாமான்கள் திருட்டுப் போகலாம். வெள்ளிச் சாமான்கள் திருட்டுப் போகலாம். ஆனால் இப்போதுதான் பார்க்கிறேன. பைல் திருடுகிறார்கள் என்பதை. ஏன் பைல் திருட்டு போகிறது? நாளை மறுநாள் இன்கம்டாக்ஸ் டிப்பார்ட்மெண்டில் பைலைக் காட்டி நிற்கவேண்டும். பழைய கணக்கை மறைக்க பைல் திருட்டுப் போய்விட்டது என்று கம்ப்ளெயிண்ட் கொடுக்

கிறார். காரியம் முடிந்துவிட்டது. பைல் திருட்டிலே எப்படி துப்புத் துலக்க முடியும்? இது திட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்ட காரியம். இதை யாராவது கண்டு பிடிக்க முடியுமா?

இந்திரா காந்தி அவர்கள் இங்கு வந்த நேரத்தில் எவ்வளவு அக்கிரமங்கள் நடைபெற்றன என்பதை இந்த நாடு மறந்திருக்காது. எவ்வளவு அக்கிரமங்களைச் செய்தார்கள்? அன்று போலீஸ்காரர்கள் எவ்வளவு நியாயத்தோடு, நேர்மையோடு நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? அதற்காக எவ்வளவு பாடுபட்டார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் மன்றத்தில் என்ன சொன்னார்கள்? போலீஸ்காரர்கள் அக்கிரமங்கள் செய்தார்கள் பார்த்தீர்களா? என்று பேசினார்கள். எனக்குப் பின்னால் அண்ணன் ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசப் போகிறார்கள். எவ்வளவு பேர்களைத் தாக்கினார்கள் தெரியுமா என்று முன்னாலேயே பேசினார்கள். அவருக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்வேன்—இந்திரா காந்தியைக் கைது செய்த நேரத்தில் கும்பகோணத்தில் எங்கோ ஓர் கடையை அடித்தார்கள் என்பதற்காக ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த 20 பேர் அதற்கும் சம்பந்தமே இல்லாத, அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் உள்ள யாரோ ஒருவருடைய பையன் அந்தக் கட்சியில் இருக்கிறவனுக்கு வேண்டியவன் என்று சொல்லி ஒரு முஸ்லீம் வீட்டில் இரவு 12 மணிக்கு அடித்தார்கள். வீட்டுக் கண்ணாடியை உடைத்தார்கள். கார் கண்ணாடியை உடைத்தார்கள். அன்றைக்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருப்பேன்—ஜனதா கட்சியினர் கும்கோணத்தில் அராஜகம் என்று. அங்கே சில பழைய நண்பர்கள் இருந்தார்கள். அதனால் அதைச் சுட்டிக் காட்ட வில்லை.

[மாலை 5-00]

அந்தத் தவறுதான் காரணமே தவிர, நிச்சயமாக அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நியாயங்களுக்காக, நேர்மைக்காக நாங்கள் எந்த வகையிலும் இந்த ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில் எதிராக இருப்போம் என்று நிச்சயமாக யாரும் நம்ப மாட்டார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்வேன்.

அதைப்போல போலீஸ்காரர்களுக்குப் பல்வேறு சலுகைகள் வேண்டுமென்று இங்கே சொன்னார்கள். நான் உள்ளபடியே, திரு உமாநாத் போன்றவர்களும் திரு. கூத்தகுடி சண்முகம் போன்றவர்களும் சொல்கிற நேரத்திலே எங்களுக்குக் கூட மகிழ்ச்சி. திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொல்கிற நேரத்திலே நீங்கள் இப்படியே போனால் நாளைக்கு அவர்களும் இப்படிப்பட்ட சங்கத்தை ஆரம்பித்து போராட ஆரம்பிப்பார்கள் என்று சொல்கிற நேரத்திலே சொன்னார், அது சி.ஐ.டி.யு சங்கமாக வந்தாலும் வரும் என்று........

1979 ஏப்ரல் 18]

திரு. ரா. உமாநாத் : சி.ஐ.டி.யு. சங்கம் வரும் என்று நான் சொல்லவில்லை. பிரச்சினையைத் தீர்க்காமல் அடக்குமுறையைக் கையாண்டால் நாங்கள் அதில் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பாக இருப்போம் எனறு தான் சொன்னேன்....

திரு. எஸ்.ஆர். இராதா : பரவாயில்லை, நான் பாராட்ட வேண்டியது.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பாராட்ட வேண்டியது இல்லை, தவறாகச் சொன்னார், ஆகவே மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும், வேண்டுமானால் குறிப்பைப் பாருங்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : திரு. உமாநாத் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் முதலிலே அவர் அப்படித்தான் சொன்னார்.....

திரு. ரா. உமாநாத் : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை வேண்டுமானால் ரிக்கார்டை பாருங்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நானும் சொல்கிறபோது சி.ஐ.டி.யு. சங்கம் வந்தாலும் வரும் என்று தான் சொன்னார்கள் என்று தான் சொன்னேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : ரிக்கார்டை வேண்டுமானால் பாருங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நானும் காலையில் இருந்தேன். அப்படிச் சொல்லவில்லை அவர். ஆரம்பிக்கப்பட்டால் நாங்கள் துணை நிற்போம் என்று தான் சொன்னார்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நானும் அந்தக் கருத்தில் தான் சொன்னேன். நிச்சயமாக சி.ஐ.டி.யு. ஆரம்பித்து விட்டார் என்று சொல்லவில்லை. அது நடக்கப்போகிறதில்லை என்று எனக்குத் தெரியும். சங்கம் வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதிலே அவர்களும் சங்கம்வைத்து, அவர்களும் ஊர்வலம் விட்டு, மறியல் செய்து, போலீஸ் ஸ்டேஷன முன்னாலே கோஷங்கள் போட்டால் என்ன எனறால் கொஞ்சம் ஆசையாகத் தான் இருக்கிறது. ஆனால் எல்லா மாநிலங்களிலேயும் இப்படி ஆரம்பித்து, இந்தக் கொள்கையை மேற்கு வங்காளத்திலே அனுமதித்து, கேரளத்திலே அனுமதித்து அதற்குப் பின்னாலே மைசூருக்கு வந்து அது தமிழ்நாட்டுக்கு வரப்போகிறதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.. ..

திரு. ரா. உமாநாத் : மேற்கு வங்காளத்தில் போலீஸ்காரர்கள் சங்கம் என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு அது அங்கீகரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. திரிபுராவிலே இல்லாத இடத்திலே முதல்வர் கேட்டு அங்கே சங்கம் அங்கீகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பையர் சர்வீஸஸ்க்கு 2 மாதத்திற்கு முன்னாலே அங்கீகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. செ. சிவசாமி : மேற்கு வங்காளத்திலேயும் உண்டு, கேரளாவிலேயும் உண்டு.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : கேரளத்திலே இருக்கிறதா இல்லையா என்பது, இல்லை என்று ஏகோபித்து எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். வந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் சங்கம் வைப்பது தேவையான ஒன்றா என்பது அகில இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய அடிப்படையிலே யோசிக்கவேண்டிய ஒன்று. போலீஸ்காரர்களுக்கு ஒரு சங்கம் வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்திலே நாம் மேலும் சிந்தனையை வேகமாகச் செலுத்திப் பார்க்கிற நேரத்திலே இராணுவத்திற்கும் சங்கம் வேண்டும், இராணுவ அதிகாரிகளுக்கும் ஒரு சங்கம் வேண்டும், இராணுவப் படையிலே உள்ள ஜவான்களுக்கும் சங்கம் வேண்டுமென்று சொன்னால் சங்கங்கள் தான் நடக்குமே தவிர காரியங்கள் நடக்காது. அது அகில இந்திய ரீதியிலே செய்ய வேண்டிய ஒன்று. இன்றைக்கு சாதாரண நிலையில் போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், அன்றாட வாழ்க்கையை அவர்கள் நடத்தமுடியாமல் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கிற அத்தனை பேர்களும் நிச்சயமாக அவர்களுக்குத் துணையாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அத்தனை பேர்களும் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம். அவர்களுடைய வசதிகளைப் பெருக்கித் தரவேண்டுமென்று, புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் நிச்சயமாகக் கண்காணிப்பு ஆக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெண் போலீஸ் படைகளைப் பொறுத்தவரையில் சென்னையில் மட்டுமல்ல மதுரை, கோவை, திருச்சியிலேயும்ஏற்படுத்தப்படுகிறது பாராட்டக்கூடிய ஒன்று. திருச்சி, மதுரை, கோவையிலே மட்டும் நிற்காமல் அது மாநிலத்தின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படுகிற வகையில் தமிழ்நாடு பெண் போலீஸ்படை சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது என்பதை தமிழ்நாடு எடுத்துக்காட்டுகிற வகையிலே இந்தியாவிலே நாம்தான் வழிகாட்டுகிறோம் என்ற அளவிற்கு நிச்சயமாக சிறப்பாக செயல்பட முடியும். அதை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதே போன்று துப்புத் துலக்குவதற்குப் புதிய கருவிகள் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அமெரிக்காவிற்குச் சென்றபோது சொன்னார்கள். அங்கே எப்படித் திருட்டு நடக்கிறது களவு நடக்கிறது. எப்படிப் போலீஸ்காரர்கள் கண்டு பிடிக்கிறார்கள், அவர்கள்

என்னென்ன கருவிகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று காணப் போகிறேன் என்று சொன்னார்கள். இங்கே ஒரு அரசியல் தலைவர் சொன்னார் அவருக்கே வாடிக்கையான குரலிலே சொன்னார் அவர் ஏன் போகிறார் என்றால் அங்கே எப்படித் துப்பாக்கிச் சூடு நடக்கிறது என்று பார்ப்பதற்காக என்று சொன்னார். காரணம் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்ற நேரத்திலே பத்து பதினைந்து நபர்களை வைத்துக்கொண்டு மகிழ்ந்து பழக்கப்பட்டவர். ஆனால் எங்கள் புரட்சித் தலைவரவர்கள் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்ததாகக் கேள்விப்பட்டதற்குப் பின்னால் யாரும் அவரிடத்தில் நெருங்கிக்கூடப் பேசமுடியாத அளவிற்கு யாரும் வேதனைப்பட முடியாத அளவிற்கு அவர்கள் வேதனைப்பட்டு கண்ணீர் சிந்திய காட்சி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். துப்பாக்கிச் சூடு ஏதோ வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்று என்று கருதுகிற கொள்கையிலே இருப்பவர்கள் நாங்கள் அல்ல என்பது இந்த நாட்டிலே உள்ள அத்தனை பேருக்கும் தெரியும்.

அதேபோல் செய்தித் தொடர்பு இருக்கிறது அதைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு நல்ல பணிகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது இன்னும் தீவிரத் தன்மைபெற்று சிறப்பான முறையில் நடக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒன்றை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஊர்க்காவல்படை இருக்கிறது. அதில் எல்லா அரசியல்வாதிகளும் இருக்கிறார்கள். அதைக் கொஞ்சம் கண்காணித்து போலீஸ் இலாக்காவிலே இருப்பவர்கள் ஊர்க்காவல் படையிலே எந்த அரசியல் இயக்கத்திலேயும் தொடர்பு இல்லாதவர்களாகப் பார்த்து அந்தப் பணியைப் பயன்படுத்த முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தீயணைப்பு இலாக்கா முக்கியமான இலாக்கா. பல்வேறு இடங்களிலேயும் தீயணைப்பு நிலையங்களைத் துவக்க வேண்டும். அதை நவீனப்படுத்த வேண்டும். அந்த வாகனங்களை எல்லாம் நவீனப்படுத்த வேண்டும்.

ஆம்புலன்ஸ்களைப் பொறுத்தவரையில் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்தவை இன்றைக்கும் இருக்கிறது என்ற நிலைமாறி காலத்தின் வேகத்திற்கேற்ப காலத்தின் தேவைக்கேற்ப இதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியங்களை வரவேற்று துணைத் தலைவரவர்களுக்குத் தனியாக நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. ஒ. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எந்த அமைச்சு ஏற்பட்டாலும் காவல்துறை இன்றியமையாதது. அந்தப் பொறுப்பு வகிக்கின்றவர்கள் சாதாரண அமைச்சராக இருந்தாலும் முதலமைச்சராக இருந்தாலும் எல்லாக் குற்றச் சாட்டுகளையும் சுமக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது.

[திரு. ஒ. சுப்பிரமணியம்] [1979 ஏப்ரல் 18

இந்தத் துறையில் பரவலாக இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகள் என்ன என்பதைக் கூர்ந்து பார்த்து இங்கு கூறப்படும் குறை பாடுகளை ஏதோ வேண்டுமென்று சுமத்துகிறார்கள் என்று எண்ணாமல் அதில் அடிப்படை என்ன என்று ஆராய்ந்து பார்த்து அதற்கான பரிகாரம் காண ஆவலுடன் முயற்சி செய்தால் நலம். அந்த வழியில் முதலமைச்சர் பாடுபடுவார் என்று நான் நம்பு கிறேன்.

எந்தக் குற்றவாளியாக இருந்தாலும் அவர்களை மனிதாபி மானத்துடன் நடத்தப் பழக வேண்டும். போலீஸ் ஸ்டேஷ னுக்கு ஒருவரை அழைத்து வந்துவிட்டால் என்ன வேண்டுமானா லும் செய்யலாம் யார் நம்மைக் கேட்பது என்ற மனோபாவத்து டன் சிலர் நடக்கிறார்கள். அது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

சில குற்றங்களில் உண்மையை வரவழைக்க சித்திரவதை முறைகள் பல ஆண்டுகாலமாகக் கையாளப்பட்டு வருகிறது. அதைத் தவிர்த்து பிற நாடுகளில் இச்சந்தர்ப்பங்களில் என்ன முறைகள் கையாளப்படுகிறது என்பதை அறிந்து இந்தக் கால மாறுதலுக்கேற்ப நடந்தால் அது நாகரீகமாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

" உறியுமன் ரிலேஷன்ஸ் " " மனித இயல் உறவுகள் " பயிற்சிக்குகூட வெளிநாட்டிற்குச் சில அதிகாரிகள் அனுப்பப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பு இருக்கிறது. அவர்களுடைய பயிற்சி நமக்கு உதவும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து எல்லோரும்—முதலமைச்சர் உள்பட விரும்பாத சில நிகழ்ச்சிகள் தவிர்க்க முடியாமல் நடக்கின்றன. அவைகளை ஆராய்ந்து பார்க்கிறபொழுது வருங்காலத்தில் அதைத் தவிர்க்க எப்படி நாம் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று பார்க்க வேண்டும். நடந்த கால நிகழ்ச்சிகளை முன்மாதிரியாக வைக்காமல் தவிர்க்கப் பாடுபட வேண்டும்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால்* * * *

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே நீதிபதி நியமிக்கப்பட்ட ஒரு வழக்கைப்பற்றி அவரிடம் என்னென்ன நிலைமைகளைப் பற்றி எல்லாம் விசாரித்துக் கருத்துக் கூற வேண்டும். தீர்ப்புக்கூற வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோமோ அதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கருத்துச்சொல்வது பொருத்தமில்லை. ஆகவே அது குறிப்பேட்டிலே இருப்பது நியாயம் அல்ல என்பதைத் தெரி வித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஒ. சுப்பிரமணியம்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர் களே எனக்கு முன் பேசிய பல நண்பர்கள் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுவிட்டார்கள். இருந்தாலும் முதலமைச்சர் வேண்டு கோளுக்கிணங்க....................

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம்]

(மாலை 5-10).

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே அதுபற்றிய 'ஃபாக்ட்ஸ்'' சொல்லலாம். ஆனால்,** என்று சொன்னீர்கள். அதைத்தான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. ஓ.சுப் பிரமணியம் : இந்தத் துப்பாக்கிச் சூடு * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * * * என்று துவங்கிப் பேசிய அந்த இரண்டு மூன்று வாக்கியங்களையும் சபைக் குறிப்பேட்டிலிருந்தும், பத்திரிக்கைக் குறிப்பேடுகளில் இருந்தும் நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம் : அதைப்பற்றி நண்பர்கள் எல்லாம் பேசிவிட்டார்கள். ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் வந்த நேரத்தில் நான் இல்லாததால் அந்தச் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. முதலமைச்சருக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேனே தவிர குறை காணவில்லை என்று முதலாவதாகச் சொன்னேன். சில நிகழ்ச்சிகளை நாம் கொஞ்சம் சாவகாசமாக ஆராய்ந்து பார்த்தோமானால் அந்த துக்ககரமான நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்க வாய்ப்பில்லை என்பதற்காக நான் சொல்கிறேன்.

அடுத்து இங்குள்ள காவல் துறையிலே ஒரு தாலூகா அளவிலுள்ள பல அலுவலகங்களுக்கு டைப்ரைட்டர் கிடையாது. அது இல்லாததனால் அங்கு நூற்றுக்கணக்ானவர்கள் கைது செய்யப்படுகின்ற நேரத்திலே அவர்கள் தேவையில்லாமல் அங்கு தங்க வேண்டியிருக்கிறது என்பது சமீபத்திலே நாங்கள் கைது செய்யப்பட்ட நேரத்திலே நாங்கள் அறிந்துகொண்ட உண்மை. ஆகவே, அந்த அத்தியாவசிய சாமான்களை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து இருப்புப் பணம் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் கைது செய்யப்படுகிறவர்களுக்கு சாப்பாடு வசதி போன்றவைகளுக்குப் பணம் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது.

மேலும் இன்னொன்று நான் கேள்விப்பட்டேன், கைது செய்யப்பட்டு ஜெயிலுக்கு அனுப்புவதற்கு முன்னால் ரிமான்ட் கைதியாக இருக்கிறவரை அவர்கள் செலவு செய்கிற பணம் அன்று மாலையே விடுதலை செய்யப்பட்டு ஜெயிலுக்கு அனுப்பப்படாவிட்டால் அந்தச் செலவை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளாது என்று கூறுகிறார்கள். அது எந்த அளவு உண்மை என்று தெரியவில்லை. அப்படியிருந்தால் அந்த நிலைமையை மாற்றி அவர்கள் தங்கள் சொந்தப் பொறுப்பில் செலவு செய்யும் நிலைமையை மாற்றிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

மது விலக்கை அமுல் செய்வதில் போலீஸ் கொஞ்சம் மெத்தன மாக இருப்பதால்தான் அது வெற்றி பெறத் தடையாக உள்ளது என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பல நண்பர்கள் பேசும்பொழுது அங்கே பணம் புரளுகிறது இலஞ்சம் தாண்டவம் ஆடுகிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நியாய மாக மதுவிலக்கை அமுல்படுத்தாததால் சர்க்காருக்கு செல்ல வேண்டிய பணம் வேறு வழியிலே தகாதவர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். சர்க்காரும் நஷ்டப்பட்டு மக்களுக்கும் நாம் எதிர்பார்க்கிற நன்மை கிடைக்க வில்லை என்றால் அதை நிவர்த்திக்க அரசாங்கம் உடனடியாக ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக சமீபத்தில் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலே சேந்தங்குடி என்ற ஊரிலே அந்த மதுவிலக்குகமிட்டி தலைவர் ஒருவர் கள்ளத்தன மாக சாராயம் காய்ச்சியவரையும், அவர்களுக்கு உடந்தையாக இருந்த பலரையும் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் சென்று போலீசாரிடம் ஒப்படைத்து கேஸ் எழுதினார்கள். ஆனால் ஒப்படைத்துத் திரும்புகின்ற நேரத்திலே அங்கு ஸ்டேஷனிலிருந்து ஏ.எஸ்.ஐ. முன்னிலையி லேயே தங்கச்சாமி என்ற மது விலக்குகமிட்டி தலைவரை கன்னத்தில் அடித்து வாயில் வரக்கூடாத பேச்சுக்களை எல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள் என்றால் எந்த அளவுக்கு மது விலக்குக் குற்றங்களுக்கு போலீசார் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்று சந்தேகப்படும் அளவிலே காரியங்கள் நடக்கின்றன. ஆகவே இது வெற்றிகரமாக நடக்க வேண்டுமென்றால் காவல் துறை யினர் நிச்சயமாக பொது மக்களால் கொண்டு வரப்படுகிற புகார்களுக்கு உடந்தையாக இருக்க வேண்டும். பொது மக்களு டன் உடந்தையாக இருந்தால் அதைத் தவிர்க்க முடியும். இல்லை என்றால் பொதுமக்கள் ஆர்வத்துடன் இதை எடுத்துச் சொல்ல முன்வர மாட்டார்கள் என்று நான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படு கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருக்காட்டுப்பள்ளி என்ற ஊரில் 2 வருஷ காலமாக அங்கே ஒரு கேஸ் ஒன்று நடந்து வந்திருக்கிறது. அங்கே வேலையில்லாத பட்டதாரிகள் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற சில இளைஞர்களை ஒரு கற்பழிப்புக் கேசில் போட்டு அந்தக் கேஸ் நடந்து முடிந்து அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆக உண்மைக்கு மாறாக அவர் களை வேண்டுமென்றே வேண்டப்படாதவர்கள் என்பதற்காக அந்தக் கேஸை நடத்தினார்கள். அப்படிக் கேஸ் நடத்திய காரணத்தால் அவர்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களும் ஒரு வருக்கு கல்லூரி படிப்பும் இழப்பு ஏற்பட்டதாகச் சொல்லப்படு கிறது. இதை ஏன் நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன் என்றால், இதைப் போன்ற கேஸ்கள், ரேப் கேஸ்கள் போடப் பட வேண்டுமென்றால் பல நிரூபணங்கள் எல்லாம் காட்டப்பட வேண்டியிருக்கும். அப்படி இருந்தும் வேண்டாதவர்கள் என்ற

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்]

காரணத்தால் கேஸைப் போட்டு நடத்தியிருக்கிறார்கள். இது மாதிரியான நடைமுறைகள் இனிமேலாவது மாற்றப்பட வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

குளித்தலை தலைநகரில் ஒரு தீ அணைப்புப் படை நிறுவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த இடத்தில் சுமார் 6,000 ஏக்கர் கரும்பு பயிரிடுகிறார்கள். அவைகள் அடிக்கடி தீப்பிடித்து பாதிக்கப்படுகின்றன. அதற்காக அந்த இடத்திலே ஒரு தீயணைப்புப் படை அவசியம் நிறுவப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறேன். இது போன்ற பல காரியங்களை எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறபோதும், ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற போதும் யாரும் சிறப்பாக பெருமைப்படக்கூடிய அளவிலே நிச்சயமாகச் சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே இதை யெல்லாம் டிபார்மெண்டிலே ஏற்படுகிற இன்னல்களை எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது என்ற எண்ணத்திலே அதிலே உள்ள உண்மைகளை எடுத்துக் கொண்டு இந்தத் துறையை எந்த அளவுக்கு திருத்தியமைக்க முடியும் என்று பார்த்து அந்த அளவுக்கு திருத்தியமைக்க உதவ வேண்டும் என்ற முறையில் தொடர்ந்து பணிகளைச் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அமெரிக்கா சென்றிருந்தபோது இந்தத் துறையிலே கவனம் செலுத்தி பல விஷயங்களை உணர்ந்துக் கொண்டதாக அறிந்தோம். அவர் அங்கேயிருந்து பெற்று வந்த உயர்ந்த அனுபவங்களை இங்கே இதிலே அமுல் செய்வார்களேயானால், இந்தத் துறையை எல்லோரும் போற்றக் கூடிய வகையிலே சிறப்பான துறையாக மாற்றி அமைக்க அவருடைய சகல சக்தியையும் உபயோகிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு நான் இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை, தீயணைப்புத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே இந்த அரசின் மீது சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்ற தீர்மானத்தை முன் மொழிந்து பல கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறேன். ஆகவே மீண்டும் ஏற்கெனவே எடுத்துக் கூறியவற்றையே நான் இங்கே கூறவிரும்பவில்லை. இங்கே இந்தத் துறையின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஆய்வு உரையின் சம்பந்தமாக பல கருத்துக்களை இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்தத் துறை எந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த துறை, அனைத்து மக்களுக்கும் அனைத்து அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, அத்தியாவசியமான ஒரு துறை என்பதை உண்மையிலேயே அனைவரும் ஒத்துக் கொள்வோம். ஆகவே தான் இந்தத் துறைக்கான எந்த அளவுக்கு பணம் ஒதுக்கீடு செய்வதாக இருந்தாலும்கூட, இப்பொழுது ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிற 38 கோடி ரூபாய் போதாது மேலும் ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் கூட, அதற்கு ஆதரவு அளிப்பதற்காகத்தான் இருப்போமே தவிர அந்த முறையில் நாங்கள் எதிர்ப்பதாக

இல்லை. காரணம் என்னவென்றால், அனைவருக்கும் பாதுகாப்புக் கொடுக்கக்கூடிய, அனைத்து மக்களின் உயிருக்கும் உடைமைகளுக்கும் பாதுகாப்புக் கொடுக்கக்கூடிய தேவையான ஒரு துறை சிறப்பாக செயல்பட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த துறைக்கு சிறப்பாக செயல்பட வேண்டும் என்று சொல்லி எந்த அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்தாலும் நிச்சயமாக அது முறைகேடாக இருக்காது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[மாலை 5-20]

இங்கே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன ஆய்வுரையில் பல்வேறு புள்ளி விவரங்கள் இங்கே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் இங்கே கூறுகின்ற போது எனக்கு முன்பாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர் ராதா அவர்கள் எடுத்துக்கூறி அந்தப் புள்ளிவிவரங்களை இந்த தேசத்தில் இருக்கின்ற மற்ற மாநிலங்களில் நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சியோடு ஒப்பிட்டு, இதர மாநிலத்தில் இருக்கிற புள்ளி விவரங்களை ஒப்பிட்டு, இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆக, அதன் பொருள் என்ன என்று சொன்னால் இங்கே இந்த மன்றத்தில் பல்வேறு அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறிய கருத்துக்களை சந்திப்பதற்கு இந்த அரசு ஒரு திக்கற்று நிற்கிறது. ஆகவே, இந்த ஆட்சியில், அதற்கு பதில் கூறுவதற்கு தகுதி இல்லை. ஆகவே, மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிட்டு இந்த ஆட்சியில் ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் கூறுகிறார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

இங்கே கடந்த பல ஆண்டுகளில் நான் பல்வேறு குற்றங்களை இங்கே கொடுத்து இருக்கின்ற ஆய்வுரையில் காண்கிறோம். 1977 1978 ஆம் ஆண்டுகளில் உள்ள குற்ற வழக்குகளை ஒப்பிட்டு இங்கே பல புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆதாயத்திற்காக கொலை செய்தல்— 1977—ல் 49, 1978—ல் 40 ஆகவும் குறைந்து புள்ளி விவரங்கள் காணப்படுகிறது. ஆனால் அதற்கு முந்திய ஆண்டு பார்த்தால் 1976-ம் ஆண்டு பார்த்தால் 30 ஆக இருந்த கொலை 1978-ல் 40 ஆக உயர்ந்து இருக்கிறது. அதே போல் கொள்ளை 1976-ம் ஆண்டில் 20 ஆக இருந்தது. 1979-ஆம் ஆண்டில் 21 ஆக உயர்ந்து காணப்படுகிறது. வழிப்பறி 1977-ல் 130, 1978ல்- 192 ஆக உயர்ந்து காணப்படுகிறது. அதேபோல் கன்னக்களவு 1976-ம் ஆண்டு 7,759 ஆக இருந்தது. 1977 ஆம் ஆண்டு 10,305 ஆக உயர்ந்தது. 1978-ஆம் ஆண்டு 10,499 ஆக உயர்ந்து இருக்கிறது. அதேபோல் பெரிய திருட்டு 1977 ஆம் ஆண்டு 24,589 ஆக இருந்தது. 1978-ஆம் ஆண்டு 26,915 ஆக உயர்ந்து காணப்படுகிறது. இது அரசுத் தரப்பில் கொடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள். இதைப் பார்க்கிறபோது ஆண்டுதோறும் நாம் இந்த இலாகாவிற்கு நிதி கூடுதலாக ஒதுக்கித் தருகிறோம். அது இதற்காக என்று சொன்னால் இந்த நாட்டில் நிலைமைகள் சரியாக வேண்டும் என்ற நிலைமையில் செய்கிறோம். ஆனால் அதற்கு மாறாக குற்றங்கள் அதிகரித்து வருகி

றது என்று சொன்னால் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற போலீஸ் இலாகாவை நிச்சயமாக குறை சொல்ல முடியாது. காரணம் போலீஸ் இலாகா சிறப்பாக செயல்பட்டதால் தான் இந்த அளவிற்கு குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்து இருக்கிறார்கள். அவர்களை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். ஆனால் குற்றங்கள் எண்ணிக்கையில் கூடுவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை இன்றைய அரசியல் சமுதாய அமைப்பு இவற்றையெல்லாம் ஒப்பிட்டு எண்ணிப்பார்க்கிறபோது இந்த நாட்டில் இருக்கிற முறை கேடுகள் வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. அதற்கு இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே நாட்டில் குற்றங்களை வளர்க்கின்ற அரசாக அரசு இருக்கிறதே தவிர நாட்டிலே நிம்மதியான நிர்வாகத்தை நடத்தி குற்றங்களை குறைப்பதற்கும் வழிவகைகளை காண்பதற்கும் இந்த அரசு தவறி விட்டது என்று நான் கூறவிரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே இவற்றிற்கெல்லாம் இந்த இலாகா ஒரு காரணத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவசர நிலை காலத்தில் துப்பு துலக்குகிற முறை ஒன்றாக இருந்தது. ஆனால் அவசர காலம் முடிந்த பின்பு அந்த முறையைக் கைவிட்டு அறிவியல் சார்ந்த துப்பு துலக்கும் முறைகளை கைக்கொண்டதன் காரணமாக துப்பு துலக்குகையில் எண்ணிக்கை குறைந்து காணப்படுகிறது என்ற விளக்கம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

இன்று துப்பு துலக்கிய எண்ணிக்கையைப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கிறபோது 1976-ம் ஆண்டு 52 சதவிகிதம் இருந்த நிலைமை மாறி 1977-ம் ஆண்டு 41.8 ஆகவும் 1978-ம் ஆண்டில் 30·1 சதவிகிதமாகவும் இந்த ஆய்வில் குறைந்து இருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்த இலாகா செயலற்று இருக்கிறது என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். செயலற்று இருக்கிறது என்று நான் கூறுகிறபோது ஏற்கெனவே நான் சொன்னேன் இந்த இலாகா இது வரையிலும் தமிழ் நாடு போலீஸ் என்று சொன்னால் எந்த அளவிற்கு திறமையான போலீஸ் என்பதை நாடு நன்றாக அறிந்து இருக்கிறது, அதை பாராட்டியிருக்கிறது.

ஆனால் துப்பு துலக்குவதில் எந்த அளவுக்கு நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டு வருகிறது, குறைந்து காணப்படுகிறது என்று சொன்னால் நிச்சயமாக அந்த இலாகாவிலே பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகளை நான் குறை கூற நிச்சயமாகத் தயாராக இல்லை. ஆனால் ஆளுகின்றவர்கள் சரிவரக் கவனிக்காத காரணத்தினால் துப்பு துலக்குவது இப்போது குறைந்து கொண்டு காணப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து தண்டனை பெற்றவர்களுடைய புள்ளி விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1977-ம் ஆண்டு 57 சதவீதமாக இருந்த நிலை மாறி இன்றைய தினம் 1978-ம் ஆண்டு 47 சதவீதமாக குறைந்து காணப்படுகிறது என்று சொன்னால்

போலீஸ் இலாக்கா அதிகாரிகள் இந்த வழக்குகளை எல்லாம் பதிவு செய்கிறார்கள். ஆனால் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று அவர்கள் தண்டிக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக தண்டனை பெறாத நிலை ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் யார் இதற்குப் பொறுப்பு என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் நன்றாகச் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக இந்த வழக்குகள் நடக்கிறபோது அதில் ஏதோ அரசியல் தலையீடு இருக்கிறது என்ற குறைபாடும் சந்தேகமும் நாட்டு மக்களுக்கு உண்டாகக் கூடிய நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இது இவ்வாறு இருக்க, அடுத்ததாக பல கொலைக் குற்றங்கள் கொலைகள் இது வரையிலும் துப்பு துலக்கப்படவில்லை. எனக்குத் தெரிந்த அளவில் சிலவற்றை நான் கூறுகிறேன். ஆனால் எண்ணற்ற கொலைக்குற்றங்கள் இந்த மாநிலத்தில் கடந்த ஆண்டு போலீசாரால் துப்பு துலக்காமல் கண்டுபிடிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்ற நிலை நிச்சயமாக வரவேற்கத்தக்கதல்ல. இதற்கு முன்னால் எல்லாம் இந்த மாநிலப் போலீஸ் எந்த அளவுக்கு சிறப்பு வாய்ந்த போலீசாக இருந்தது என்பதை கள்ள நோட்டு அடித்த வழக்குகளைப்பற்றி எல்லாம் துப்பு துலக்குவது போன்றவற்றின் மூலமாக நாமும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அவற்றை எல்லாம் கண்டுபிடித்து போலீஸ் இலாக்கா இன்றைய தினம் இந்த மாநிலத்தில் நடைபெற்ற கொலை வழக்குகளைக் கூட கண்டு பிடிப்பதற்கு லாயக்கு இல்லாத அளவுக்கு மாறிவிட்டது என்று சொன்னல் உண்மையிலேயே நிலைமை மோசமாகி இருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ராயபுரத்தில் நடந்த சம்பவம் பற்றி பல நண்பர்கள் இங்கே ஏற்கெனவே கூறியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ராயபுரத்தைச் சேர்ந்த கிருபாகரன் என்ற பாலன் தனது அடுத்த வீட்டுக்காரரோடு ஏதோ மனத்தாங்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பிறகு அவரை வீட்டிலிருந்து அவர் அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார். அப்படி அழைத்துச் சென்ற அன்றைய தினத்திலிருந்து இன்றைய தினம் வரையிலும் அவர் எங்கே போனார் என்ற செய்தியே இல்லாமல் இருக்கிறது. நிச்சயமாக அவர் கொலை செய்யப்பட்டிருப்பார் என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறது. ஆனால் இது வரையிலும் அவருக்கு என்ன நேர்ந்தது என்ன ஆனார், எங்கே போனார் என்று கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. அவரைப்பற்றிய செய்தி இது வரையிலும் அவருடைய மனைவிக்கு கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பளுகல் வில்லேஜில் துளசி என்பவருடன் வியாபார சம்பந்தமாக தாணுநாதன் பணிக்கர், மனைச்சி நாராய பணிக்கர், சதானந்தம் ஆகியோர்களுக்குள் ஏதோ தகராறு இருந்திருக்கிறது. ஆனால் துளசி என்ற அவரை வெகுநாட்களாகக் காணவில்லை. அந்த வியாபார

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

சம்பந்தமான தகராறுகள் ஏற்பட்டதால் அவன் கொலை செய்யப்பட்டிருப்பான் என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கடந்த ஓராண்டு காலமாக இது வரையிலும் ஒரு செய்தி கூட கிடைப்பதற்கு வழி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல.

டி. என். சிவராம குருக்கள் என்பவர் திருச்செங்கோடு அர்த்த நாரீஸ்வர மலைக் கோவிலில் 7—11—77 அன்று இரவு கத்தியால் குத்தி கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அது சம்பந்தமாக இது வரையிலும் எந்த தகவலும் இல்லாமல் இருக்கிறது. குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியாகிய திருவெட்டாறு என்ற பகுதியில் ஒரு பெண்மணி ஒரு இளம் குழந்தையோடு வந்து கொண்டிருந்தபோது கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறாள். மக்கள் அந்தக் குழந்தையை மட்டும் உயிரோடு காப்பாற்றி இருக்கிறார்கள். அந்தத்தாய் பிணமாகியும் ஓராண்டுக் காலமாகியும் இதுவரையிலும் துப்பு துலக்கப்படவில்லை. இது எவ்வளவு வேதனை தரத்தக்கதாக இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல ராஜா குணசேகரன் என்ற மாணவன் பாளையங்கோட்டை சதக் அப்துல்லா கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது காணாமல் போய்விட்டான். அந்த மாணவருடைய வீட்டார் அந்த மாணவனைப் பற்றி கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர். 26—3—78-லிருந்து இது வரையிலும் எங்கே சென்றான் என்ற விவரமே தெரியவில்லை. கல்லூரி விடுதியில் தங்கிப் படித்த மாணவன் யாராலேயோ அடித்துக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறான் என்ற தகவல் அந்தப் பெற்றோருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் இது வரையிலும் போலீஸ் இலாக்கா இது சம்பந்தமாக எந்தப் புலன் விசாரணையும் செய்யவில்லை. இது சம்பந்தமாக எந்த வழக்கும் பதிவு செய்யப்படவும் இல்லை. இதை எல்லாம் கூறுகிறபோது எந்த அளவுக்கு மனிதர்களுடைய உயிர் நிசாரமாக இந்த அரசால் எண்ணப்படக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது? ஆகவே நிச்சயமாக இது நல்ல நிலைமை இல்லை என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாலை 5-30)

அடுத்து, இங்கே பல துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடந்ததாக இந்த ஆய்வுரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஓராண்டு காலத்தில் 14 துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடந்ததாகவும், அதிலே 12 பேர்கள் இறந்ததாகவும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வேளை பெரிய கலவரங்கள் ஏற்பட்டு அல்லது சமூக விரோத சக்திகளால் ஏதோ நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று அவர்களை அடக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது, அதனால் அங்கே போலீசார் வேறு வழியின்றி துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தார்கள் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக அது மன்னிக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சி.

இந்த அரசாங்கத்தை கவிழ்க்க வேண்டுமென்பதற்காக அரசியல் கட்சி சூழ்ச்சி செய்ய முயற்சித்து, பல சதித் திட்டங்கள் நடந்துவிட்டது என்று சொன்னால், அதற்காக துப்பாக்கிப் பிரயோகம் என்று சொன்னால், அதற்கு ஜஸ்டிபிகேஷன் இருக்கிறது. ஆனால், இங்கே குறிப்பிட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கின்றபோது, பல நிகழ்ச்சிகள் விவசாயிகள் போராட்டம் அல்லது கோரிக்கைகள் போராட்டம், பஸ் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடைபெற்றிருக்கிறது. குறிப்பாக ஒன்றிரண்டைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில், சிங்காரா எஸ்டேட்டில் 20 பேர்கள் சந்தனக் கட்டையை கள்ளத்தனமாக எடுத்துச் சென்றார்கள். அதற்குத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம். அங்கே சந்தனக் கட்டையை அவர்கள் கொண்டு போனபோது, வந்த போலீசார் ஒன்றிரண்டு அல்ல. கூட்டமாக வந்தார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, உண்மையிலேயே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் இல்லாமல் செய்ய முடியாதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மதுரையில் ஆவணியாபுரத்தில் முனுசாமி என்பவர் கைது செய்யப்பட்டு, அழைத்துக்கொண்டு போகும்போது, சுடப்பட்டார் என்று சொல்வது விசித்திரமாக இருக்கிறது. அந்த குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கைது செய்யப்பட்டு, விலங்கு மாட்டப்பட்டு, போலீசார் பலரால் எஸ்கார்டோடு போகிறான். போகிற வழியில அந்த எஸ். ஐ.-யை தாக்க முற்பட்டான் என்றும், தற்காப்புக்காக அவர் சுட்டதாகவும், சுட்டதில் இறந்து போனதாகவும் விளக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த நாட்டு மக்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்களா என்பதனை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று சிந்திக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு போலீசார் இப்படிப்பட்ட விளக்கங்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். சிறையிலே கைதி தூக்குப் போட்டுக் கொண்டு தற்கொலை செய்து கொண்டான் என்றும், சிறையிலே உள்ள கைதி தன்மேலே மண்ணெண்ணெய் ஊற்றிக்கொண்டு தற்கொலை செய்து கொண்டான் என்றும், கடந்த காலங்களிலே இந்த மாதிரியான தகவல்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதே போல இப்போது போலீஸ்காரர்கள் பந்தோபஸ்தோடு போய்க் கொண்டு இருக்கும் ஒரு கைதி, எஸ். ஐ.-யை திடீரென்று தாக்கச் சென்ற போது, தற்காப்புக்காகச் சுடப்பட்டபோது, அந்தக் கைதி இறந்து விட்டான் என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே இந்த நாடு ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அதே போல், பல்லாவரம் காவல் நிலையத்தில் அஜ்மத் என்ற ரௌடியைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவரது சகோதரர் 200 பேர்களுடன் காவல் நிலையத்தைத் தாக்க வந்ததாகவும், அங்கே தற்காப்புக்காக சுடப்பட்டதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒரு ரௌடியை அடக்குவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகக்

கூறப்படுகிறது. அந்த ரௌடிக்கு எதிராக ஒரு மக்கள் கூட்டம் வந்திருக்கின்றது என்று சொன்னால், அதன் பொருள் என்ன என்பதை நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இம் மாதிரியாக சர்வ சாதாரணமாக ஆங்காங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

பல்வேறு இடங்களில் விவசாயிகள் போராட்டத்தை நசுக்குவதற்காக எத்தனை துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடைபெற்றிருக்கிறது. 1967 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னதாக தி.மு.க. அரசுக்கு முன்னதாக ஆங்காங்கே எப்போதோ துப்பாக்கிச் சூடு நடந்ததாக கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், தி.மு.க. அரசு நாங்கள் பதவிக்கு வந்தால், துப்பாக்கியில் குண்டு வெடிக்காது, பூச்செண்டுதான் வரும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள். இந்த வரிசையிலே வந்தவர்கள், துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ய மாட்டார்கள், ஒரு வேளை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தாலும் கூட, அதிலேயிருந்து குண்டு வெடிக்காது, பூச்செண்டுதான் வரும் என்ற இந்த நம்பிக்கையோடு, விவசாயிகள் போராட்டம் நடத்து கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் இந்தப் போராட்டம் நடத்து கின்றபோது, நிச்சயமாக இந்த அரசு துப்பாக்கியைப் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தப் போராட்டத்தை தார் மீக முறையில், அவர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி முடித்துக் கொள்ளலாம். துப்பாக்கி முனையில பிரச்னையைத் தீர்த்து விடலாம் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக அது போராட்டமாக இருக்காது என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒருவேளை துப்பாக்கிச் சூட்டின் மூலம் அமைதியை காக்க லாம் என்று நினைக்கிறார்கள். அமைதி நிலவும். ஆனால் அந்த அமைதி சுடுகாட்டு அமைதிதான் என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த அளவுக்கு போலீஸ் ராஜ்யமாக மிலிட்டரி ரூலாக இந்த ஆட்சியை அரசு மாற்றிக் கொள்ளக் கூடாது என்பதை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வாகைக்குளத்தில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சி

திரு. பி. முசிறிப்புத்தன் : (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்) : மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்ட துப்பாக்கிச் சூடு பற்றிய கருத்து. டெல்லியிலுள்ள ஜனதா அரசாங்கத்திற்கும் பொருந்துமா என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் சொல்வது எல்லோருக்கும் பொருந்தும். இங்கு நாம் முதலமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப் பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையைப்பற்றி விவாதித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். டெலலியில் இருக்கின்ற அரசாங்கத்தைப்பற்றி பேச வேண்டுமென்றால் அங்கு போய்தான் பேசவேண்டும். அதற்கு நமக்கு தகுதியும் கிடையாது.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1979 ஏப்ரல் 18

வாகைக் குளம் துப்பாக்கிச் சூடு, மிகவும் வருந்தத்தக்க நிகழ்ச்சி என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தண்ணீர் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்காக வாதாடிக் கொண்டிருந்த அங்குள்ள மக்கள் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்ப்பதற்காக சென்னைக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.........

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு ஓ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது கூட குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளை—இது பற்றி விசாரணை நடந்து கொண்டிருப்பதால் அவற்றை நீக்கும்படி உத்தரவிட்டிருக்கிறேன். ஆகவே அதற்குத் தகுந்தபடி உங்கள் பேச்சை குறிப்பிடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : காலையில் கூட இதைப்பற்றி எல்லோரும் பேசியாய்விட்டது. இதுபற்றிய பேச்சும் வந்தாய்விட்டது. அதையொட்டித்தான் நான் இப்போது பேசுகிறேன். வாகைக் குளம் நிகழ்ச்சி மிகவும் வருந்தத்தக்க நிகழ்ச்சி. குடிதண்ணீர் பிரச்னையையொட்டி எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைக்காக அங்குள்ள மக்கள் தங்கள் எதிர்ப்பை தெரிவித்தார்கள். அந்த வேலையை கான்டிராக்டருக்கு வேகமாக கொடுப்பதற்காக, அதி வேகமாக இந்த வேலையை முடித்துதீர வேண்டும் என்பதற்காக தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்ததன் காரணமாக அங்குள்ள மக்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்தும், அதைப் பொருட்படுத்தாது, பைப்பை பதிக்க வேண்டும் என்பதற்காக முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டபோது தான் அங்குள்ள மக்கள் தங்கள் எதிர்ப்பை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதைத் தெரிந்த பிறகு, இந்த அரசு இந்தத் திட்டத்தை கைவிட்டு இருக்கவேண்டும். அங்கு பைப் அமைத்தால், குடி தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்படும் என்று அந்த கிராம மக்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இருந்தும் இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. * * * என்று எங்களுக்கு தகவல் வந்திருக்கிறது. இப்படி * * * நடந்ததை எல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து திருப்பரங்குன்றம் வழக்கறிஞர் சம்பந்தமாக, இப்போது நீதிபதியை நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது கூட அந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடவில்லை. அவர்களது கோரிக்கை, வழக்கறிஞரை தாக்கிய அந்த போலீஸ் அதிகாரியை சஸ்பெண்ட் செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைத்திருந்தார்கள். இல்லை என்று சொன்னால், தூரமான ஒரு மாவட்டத்திற்காவது மாற்ற வேண்டும் என்பது, அதைக் கூட இந்த அரசு செய்ய விலலை. ஆகவே என்ன நடைபெறப் போகிறது என்றால்—நிச்சயமாக இதில அரசியல் இல்லை—இப்போது அவர்கள் முடிவு செய்திருப்பது, வருகிற 20-ம் தேதி

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

முதல் அவர்கள் கோர்ட்டுகளை பாய்க்காட் செய்யப்போவதாக முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இதையும் இந்த அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போலீஸ் இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வந்தாலும், காவல் துறையில், ஆளும் கட்சியினரின் தலையீடு இருக்கிறது என்கின்ற குற்றச்சாட்டை சொலல விரும்பு கிறேன். பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்த அரசு டபிள் ஸ்டான்டர்டு முறையைத்தான் கையாள்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். பல நண்பர்கள் பல விஷயங்களைப்பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொன்னார் கள். லாரியில் தொழிலாளர்களை ஏற்றிச் செல்கின்ற நிகழ்ச்சி களைப்பற்றி பலரும் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மதுரை தேர்தல் நிதிக்காக நடத்தப்பட்ட எ.டி.எம்.கே. பொதுக்கூட்டத்திற்கு பல இடங்களிலும் இருந்து லாரியில வந்திருக்கிறார்கள். இந்திராக் காங்கிரஸ் மாநாட்டிற் கும் லாரியில் சென்றிருக்கிறார்கள். கோவையில் நடந்த இந்தி எதிர்ப்பு மாணவர் மாநாட்டிற்கும் லாரியில் சென்றிருக்கிறார் கள். இவற்றுக்கெல்லாம் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப் படவில்லை, எந்த வழக்கையும் எந்த நபர்மீதும் பதிவு செய்யப் படவில்லை. ஆனால் கோவையில் நடந்த ஜனதா கட்சி மாநாட்டிற்கு லாரியில் வந்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அந்த லாரிகளை எல்லாம் மடக்கி பல வழக்குகளை பதிவு செய்து ஒவ்வொரு லாரிக்கும் 75 ரூபாய் பைன் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

[மாலை 5-40.]

இது அரசு தலையீடு இல்லையா? 'டபுள் ஸ்டாண்டர்டு' இல்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதேபோல் சி.பி.எம்., சி.ஐ.டி.யூ., மகாநாட்டிற்காக லாரிகளில் சென்றபோது, அந்தத் தொழிலாளர்கள் சென்ற லாரிகள் வழியிலே நிறுத்தப்பட்டு, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஆளும் கட்சி யினர் சென்றால், நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை; எதிர்க் கட்சிகள் சென்றால்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது என் றால், இது 'டபுள் ஸ்டாண்டர்டு' ஆக்ஷன் இல்லையா என்பதை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

அதோடு, எதிர்க் கட்சித் தலைவர்மீது உளி வீசிய நிகழ்ச்சி குறித்து, இங்கே பல தடவைகள் விவாதித்து இருககிறோம். ** என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியான நிலைமை நிச்சயமாக இருக்கக்கூடாது. போலீஸ் எல்லோருக்கும் பொதுவானது. அந்தச் சக்தி எல்லோருக்கும் பாதுகாப்புக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே எந்த விதமான முயற்சிகளோ, அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிகளோ தலை யிடக் கூடாது என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதலிலேயே நான் குறுக்கிட வேண்டும் என்று கருதினேன். வாகைக்குளம் சம்பந்தமாக அவர்கள் ஒரு மாதிரியான கருத்தை வெளியிட ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால், அவர்கள் இப்போது புதிதாக ஏதேதோ உளி சம்டந்தப் பட்ட விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். இது வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கின்ற காரணத்தினால், இப்படிப் பேசுவது முறையா என்பதைத் தாங்கள் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, இது சம்பந்தமான கருத்தைச் சொல்லவில்லை, அதை மறைப்பதற்கு பல முயற்சிகள் செய்யப்பட்டது என்று சொன்னேனே தவிர, I will not go into the merits of the matter.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முதலிலேயே உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள்.*** என்று சொன்னார்கள். இது நீதி விசாரணையில் இருக்கிறது. எனவே, அவர் இப்படிப் பேசியதை சபைக் குறிப்பிலே இருந்தும், பத்திரிகைகளிலே வராமல் இருக்கும்படியும் உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, நண்பர் இராதா அவர்கள் கருத்துக்கள் கூறுகின்றபோது, திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் வந்தபோது, நடைபெற்ற பல நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் கைது செய்யப் பட்டபோது, இந்த மாநிலத்திலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை விரிவாகச் சொல்வதற்கு இப்போது நேரம் போதாது. அது மட்டுமல்ல. ஏற்கெனவே நான் விரிவாக இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இப்போது அரசாங்கத்தின் கவனத் திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்றைய பிரதம மந்திரி அவர்களுடைய கொடும்பாவி கட்டப்பட்டு, அதிலே செருப்பு, துடைப்பக்கட்டை போன்றவைகள் கட்டப்பட்டு, ஊர்வலமாகச் சென்று, எந்தெந்த இடங்களில் கொளுத்தப்பட்டது, எந்தெந்த போலீஸ் அதிகாரிகளின் முன்னிலையிலேயே கொளுத்தப்பட்டது என்பதை ஏற்கெனவே எடுத்துச் சொல்லியும், இந்த அரசு இது வரையிலே எந்த அளவுக்குப் பரிசீலித்திருக்கிறது ? அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு சர்வசாதாரணமாக இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஜனதா கட்சிக் காரியாலயத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் கொடிகள், மற்றும் கொடிக் கம்பங்களில் கட்டப்பட்டிருக்கும் கொடிகள் ஆகியவற்றை யார் தாக்கினாலும், சுட்டாலும் இந்த அரசு எந்தவிதமான நடவடிக் கையும் எடுப்பதில்லை ; எடுக்கத் தயாராகவும் இல்லை. போலீஸ்

*** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY LIBRARY

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அதிகாரிகளிடம் பல முறை சொல்லியும் கூட அதாவது அப்போது ஸ்தாபன காங்கிரசிடம் இருந்த அத்தனைக் கட்டிடங்களிலும் கொடிக் கம்பங்களிலும் எங்கள் ஜனதாக் கட்சிக் கொடிகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லும்போது, அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : மாண்புமிகு ஜனதா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஜனதாவைச் சுட்டாலும் இந்த அரசு பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அதைச் செய்வதற்கும் தயங்க மாட்டீர்கள் என்று இப்போது நீங்கள் சொல்வதிலிருந்து தெரிகிறது. அதற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை.

தலைவர் அவர்களே, போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் நாங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றோம். ஸ்தாபன காங்கிரசுக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்கள், காரியாலயங்கள் இன்றையதினம் ஜனதாவுக்குமாறியிருக்கின்ற காரணத்தைச் சொல்லி, வேறு யாருக்கும் இதிலே உரிமை இல்லை என்று நாங்கள் சொல்வதை போலீஸ் அதிகாரிகள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

ஆனால் அதற்கு மாறாக ஏதாவது ஒரு அரசியல் கட்சி இந்தக் கொடிக் கம்பங்களை வெட்டி வீழ்த்துவோம், கொடிகளைச் சுடுவோம் என்றால் அதன்மீது இதுவரையில்

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஸ்தாபன காங்கிரஸ் அப்படியே ஜனதாவுக்குப் போய்விட்டது என்று சொல்வது தப்பு. ஸ்தாபன காங்கிரஸ் முழுக்க முழுக்க காங்கிரசில் இருக்கிறது. ஏதோ தவறுதலாக சத்தியமூர்த்தி பவன் அவர்கள் கைக்குப் போய் விட்டது. கொடிமரங்களைப் பொறுத்தவரை பல இடங்களில் காங்கிரஸ் கட்சியின் கொடிகள் இருக்கும் இடத்தில் ஜனதா கட்சி போய் வம்பு பண்ணி ஏற்றுகிறார்கள். அது எப்படி அவர்களுக்குச் சொந்தமானது என்று தெரியவில்லை. தாய் ஸ்தாபனம் காங்கிரஸ் கட்சி. அதிலிருந்து சிலர் ஜனதாவுக்குப் போவார்கள். ஆகவே, கொடிக் கம்பங்கள் ஜனதா கட்சிக்குச் சொந்தமானது என்று சொல்வதை ஆட்சேபிக்கிறேன். அவர்களுக்கு ஒன்றும் உரிமை கிடையாது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : சத்தியமூர்த்தி பவன் உரிமை வழக்கில் இருக்கிறது. வழக்கு முடியவில்லை. அது அவர்களுக்குச் சொந்தம் என்று சொல்ல முடியாது. எல்லாம் அவர்களுக்குச் சொந்தம் என்று சொல்ல முடியாது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் நண்பர் மாரிமுத்து அவர்களுக்கு இது சம்பந்தமாக எதைக் கூறவும் உரிமை இல்லை. இந்தப் பிரச்சினை எழுவதற்கு முன்னால் எங்களை விட்டுப் போனவர்கள். ஸ்தாபன காங்கிரசில் உரிமை கொள்ள அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை என்பதை கூறிக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஸ்தாபன காங்கிரசில் உரிமை இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். ஃபாக்டைச் சொல்ல, உண்மையைச் சொல்ல எல்லோருக்கும் உரிமையுண்டு. அன்றைக்கு நான் ஸ்தாபன காங்கிரசில் இல்லையென்று சொன்னாலும் உண்மையைச் சொல்ல உரிமையுண்டு.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் இதை ஒரு பொழுதுபோக்காக, அகடமிக் இண்டரஸ்டாகச் சொன்னாலும் கூட, எங்கள் ஸ்தாபனத்தைப் பொறுத்தவரை, கட்சியைப் பொறுத்தவரை, இந்த அரசு எங்களுக்கு அநீதி விளைவிக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நியாயத்திற்கு இந்த அரசு துணை செய்யவில்லை. எங்களுக்கு எதிராக அநீதி விளைவிக்கின்றவர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காந்தி சிலை உருக்குலைக்கப்பட முயன்றதைத் தடுக்க போலீஸ் எந்த அளவுக்கு அக்கறை எடுத்திருக்கிறது என்று அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பாராட்டுகிறேன். காந்தி சிலையானாலும் சரி, மக்களால் மதிக்கப்படுகிற எவருடைய சிலையானாலும் சரி உருக்குலையச் செய்வது பொருத்தமாகாது. அவ்வாறு ஏற்படுவதைத் தடுக்க தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுக்கூட்டங்கள் நடத்துவது சம்பந்தமாக ஒன்று நான் கூற விரும்புகிறேன். அரசுத் தரப்பில் பொதுக்கூட்டங்கள் நடத்துகிறபோது நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் மற்ற அமைச்சர்களும் கலந்து கொள்ளுகிறார்கள். மற்ற மாநில முதலமைச்சர்கள் வருகிறார்கள். பாரதப் பிரதமர் வருகிறார், குடியரசுத் தலைவர் வருகிறார், மத்திய அமைச்சர்கள் வருகிறார்கள். நான் ஒரு வருந்தத்தக்க நிலையைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரியில் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ரயில்வே திறப்பு விழாக் கூட்டம் நடைபெற்றது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இருந்தார்கள். தமிழக அமைச்சர்கள் இருந்தார்கள். கேரள முதலமைச்சர் இருந்தார், பாரதப் பிரதமரும் மத்திய அமைச்சர்களும் இருந்தார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்தார்கள். வந்தவுடன் பேசுகிறபோது அவர்கள் சாதாரணமாகக் கூறுகிற முறையில் ரத்தத்தின் ரத்தமே என்று பேசத் தொடங்கி பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்காக கூட்டத்தில் இருந்த மக்களில் ஒரு பகுதியினர் ஆங்காங்கு இருந்து விசில் அடித்தார்கள், மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தார்கள். முதலமைச்சர் பேசும்போது அமைதியாக இருந்தார்கள். பாரதப் பிரதமர் எழுந்து பேசத் தொடங்கியவுடனே அங்கே அமைதி குலைந்த நிலை காணப்பட்டது. ஆங்காங்கே இருந்தவர்கள்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு எம். ஏ. லத்தீப்]

முதலமைச்சர் பேசி முடித்தவுடன் எழுந்து புறப்பட தொடங்கினார்கள். முதலமைச்சர் பேசுகிறபோது இருந்த அமைதி பிரதமர் பேசும்போது இல்லை.

[மாலை 5-50].

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணன் ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொல்கிற நேரத்திலே தவறாக எதையும் சொல்வது சரியல்ல. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களும் பாரதப் பிரதமர் அவர்களும் குடந்தைக்கு அருகாமையில் உள்ள திருவிடை மருதூரிலே ஒரு நிகழ்ச்சியிலே கலந்து கொண்டார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களோடு எப்படி அது நடக்கிறது என்று பார்ப்பதற்காக நான் போயிருந்தேன். அங்கே வந்திருந்தவர்கள் எல்லாம் எவ்வளவு அமைதியாக இருந்தார்கள், எவ்வளவு பொறுமையாக இருந்தார்கள். பிரதமர் அவர்கள் ஆங்கிலத்திலே பேசிய பேச்சை கேட்டார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, அன்றைக்கு எங்களைப் போன்றவர்கள் மெய்சிலிர்க்கத்தக்க வகையில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் காட்டிய பண்பாடு இருக்கிறதே அது எங்களையெல்லாம் மெய் சிலிர்க்க வைக்கத்தக்க அளவிலே இருந்தது. பாரதப் பிரதமர் அவர்களும் மகிழ்ச்சியோடு இருந்தார்கள் என்பதை நான் திரு.ஜேம்ஸ் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தவறாகப் புரிந்துகொண்டார். நான் முதலமைச்சர் தான் குழப்பத்திற்குக் காரணம் என்று சொல்ல வரவில்லை. முதலமைச்சர் பேசுகின்றபோது அமைதியாக கூட்டம் இருந்தது. ஆனால் பாரதப் பிரதமர் பேசுகின்றபோது கூட்டத்திலே இருந்தவர்கள் கலைய தொடங்கினார்கள். மக்கள் அமைதியாக இருக்கவில்லையென்றால் போலீஸ்காரர்கள் தான் அந்தக் கூட்டத்தை அமைதியாக நடத்துவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை முன்கூட்டியே எடுத்திருக்கவேண்டும்..

திரு. கே. கந்தசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பாரதப் பிரதமர் பேசுகின்றபொழுது கூட்டத்தினர் அமைதியாக இல்லை, அமைதியில்லாத நிலை இருந்ததாகச் சொன்னார்கள். இதற்கும், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று தெரியவில்லை, ஒரு வேளை இந்தி திணிக்கப்படுவதற்கு அவர்களும் உடந்தையாக இருப்பதாக நினைத்து மக்கள் கொதித்து எழுந்து அதன் காரணமாக அவர்கள் உணர்வுகளைக் காட்டியிருந்தால் என்ன செய்ய முடியும் ?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : உறுப்பினர் ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறார், அது அவருடைய கருத்து. பிரதமர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது ஏற்பட்ட சலசலப்பு தவிர்க்கப்படுகிற வகையில் ஏற்கெனவே போலீஸ்காரர்கள் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு

இருக்க வேண்டும். என்று சொல்வது அவருடைய அபிப்பிராயம். அதைச் சொல்வதற்கு ஒவ்வொருவரும் தடங்கல் செய்து கொண்டிருந்தால் பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு திரு. லத்தீப் அவர்களுக்கு எப்படி உரிமை இருக்கிறதோ அதே உரிமை திரு கந்தசாமி அவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் இருக்கிறது. உங்களுக்குள்ள உரிமை எல்லோருக்கும் இருக்கிறது.

திரு. கே. கந்தசாமி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் எப்படி உரிமை வேண்டுமென்று சொன்னார்களோ அதே உரிமை எங்களுக்கும் வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, பாரதப் பிரதமர் பேசுகின்ற பொழுது கூட்டத்திலே இருந்த சிலர் ஆங்காங்கு இருந்து கொண்டு பிரதமர் பேச ஆரம்பித்தவுடன் எழுந்தார்கள். அமைதியின்மை ஏற்பட்டது, அமைதியின்மை ஏற்படாத அளவிற்கு கூட்டத்திற்கு அமைதியைக் காக்காதவர்கள் வந்திருந்தால் போலீஸார் அவர்களுக்கு முன் கூட்டியே பிரத்தியேகமான இடம் வைத்திருந்து அவர்கள் வேண்டுமென்கிறபோது எழுந்து போகலாம் என்ற முறையிலே முன் கூட்டியே நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும். அப்படி எடுக்காதது முறையல்ல. முதலிலேயே அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. சந்திரன்: தலைவரவர்களே, . . .

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: ஐ எம் நாட் யீல்டிங்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உட்காருங்கள், திரு ஜேம்ஸ் பேசட்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இதுவரையில் எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும், போலீஸ் அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது மற்ற அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, அந்த மக்களோடு ஒத்துழைத்து இப்படிப் பிரிய நேர்ந்தால் ஏன்தான் பிரிய வேண்டிய நிலை வந்ததோ என்று நினைக்கக் கூடிய வகையிலே நிலைமை ஏற்படும். ஏன் நான் பிரிகிறோமோ என்ற மனத்தாங்கல் இருக்குமே தவிர வெறுத்துப் பிரிவது, அனுப்புவது என்பது இல்லை. எந்த அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியாக இருந்தாலும் கூட பல்வேறு அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் தொண்டர்களும் ஐக்கியமாக அந்நியோன்யமாக வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு வந்தார்கள்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு ஜே. ஜேம்ஸ்]

இதுவரையிலே. ஆனால் இப்போது உள்ள நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது அங்கே உள்ள போலீஸ் அதிகாரி எந்த நிலையில் இருக்கிறார் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே இருக்கின்ற எஸ்.பி. ஏதோ காந்திய வாதியாகவும், ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவராகவும் காட்டிக் கொண்டு மற்ற அரசியல் கட்சிகளை விரும்பாத முறையிலே எந்த அளவிற்குத் தாக்க வேண்டுமோ, எந்த அளவிற்குத் துன்பம் கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்குக் குறிப்பாக ஜனதாக் கட்சியை அழிக்க வேண்டுமென்று கண்டிப்பாகத் திட்டத்தோடு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட சமயத்தில், டிசம்பர் மாதம் 20-ம் தேதி மூன்று நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. ஒரு போஸ்டாபீஸ் தீ வைத்துக் கொளுத்தப்பட்டது. அடுத்து, சி.ஐ.டியூ. வைச் சேர்ந்தவர்கள் சத்தியாக்கிரகம் நடத்தக் கூடிய அந்த ஷெட் கொளுத்தப்பட்டது. இன்னொரு பஸ் தீக் கொளுத்தப்பட்டது. இந்த மூன்று நிகழ்ச்சிகள் நடந்த பிறகும், போலீசுக்குத் தகவல் கொடுத்த பிறகு, எஃப்.ஐ.ஆர். ரிக்கார்ட் செய்தார்களே தவிர, இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. 20-ம் தேதியன்று இரவு பிரயாணிகள் பயணம் செய்த பஸ்ஸைக் கொளுத்தியதில் பஸ்ஸில் இருந்தவர்களில் அப்பொழுதே 7 பேர்கள் கருகிச் செத்தார்கள். மீதி மூன்று பேர் மருத்துவமனையில் செத்திருக்கிறார்கள். எதற்காக நான் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால், அரசியல் நிலைப்பட்டுள்ள அதிகாரிகள் இருந்தால் நிச்சயமாகப் பாதுகாப்பு பொது மக்களுக்குக் கிடைக்காது. எத்தனையோ தடவைகள் ஐ.ஜி. யிடம் கூறியிருக்கிறோம். இந்த மன்றத்திலேயும் கூறியிருக்கிறோம். அங்கேயுள்ள எஸ்.பி. யும், தக்களையில் இருக்கிற டி.எஸ்.பி. அவர்களும் தான் இத்தனை அநீதிகளுக்கும் காரணம் என்று கூறியும் கூட......

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முக்கால் மணி நேரம் ஆகிவிட்டது. சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நியாயம் என்று கருதினால் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அந்த மாவட்டத்து மக்களின் உணர்வை எண்ணி, இந்த அதிகாரிகளை அங்கிருந்து மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, அது சம்பந்தமான பல வழக்குகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த வழக்குகள், இந்த அதிகாரிகள், அங்கேயிருந்தால் நிச்சயமாக ஒழுங்கான முறையில் நடத்தப்படமாட்டாது என்ற எண்ணம் பொது மக்களுக்கு இருக்கிறது.. ஆகவே, இந்த அதிகாரிகள் அங்கே இருந்தால் நீதி வராது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்...

தர்மபுரி டவுனில் ஒரே ஒரு போலீஸ் நிலையம்தான் இப்பொழுது இருக்கிறது. அங்கு இன்னொரு போலீஸ் நிலையம் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY — TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1979 ஏப்ரல் 18

அதுமட்டுமல்ல, ஏறக்குறைய 15 ஆண்டுகளுக்கு முன் போலீசார் ரிசர்வ் கேம்பில் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து வீடு கட்டும் திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் இதுவரையில் வீடுகட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த அரசு அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, போலீஸ் நிலையங்களில் போலீஸ்காரர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அது போதாது. 2,000 போலீஸ்காரர்களை நியமனம் செய்யப்போவதாக, அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. அது உடனடியாகச் செய்யப்பட்டு, எங்கெங்கு ஹெவி ஸ்டேஷன்களாக இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் அவர்களை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த போலீஸ் இலாக்காவில் பணியாற்றும் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், ஹெட் கானஸ்டபிள்கள் போன்ற போலீஸ்காரர்களுக்கு வேலைப் பளு மிகவும் அதிகம் என்பதை நிச்சயமாக அரசு உணர்ந்திருக்கும். ஆகவே, அதிகச் சிரமத்தோடு பணியாற்றும் இந்தக் கீழ் மட்டத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்குத் தேவையான வசதிகளையும், சலுகைகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கும் நிச்சயமாகப் போன் அவசியம் என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன். ஏதோ அரசு அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற் கொண்ட போதிலும் இதுவரையில் எல்லா போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கும் அது அமைக்கப்படவில்லை என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அனைத்துப் போலீஸ்காரர்களுக்கும் வீட்டு வசதி இதுவரையில் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அதையும் உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க அரசு தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம், அனைத்துக் கட்சிகளும் ஏக மனதாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு திட்டம் இது. இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல் படுத்துவதற்குப் போலீஸ்காரர்கள் பொறுப்பு என்று குறை கூறுகிறோம். ஓரளவு அது உண்மைதான். ஆனால் அதைவிட ஒன்றை நான் கூற விரும்புகிறேன். எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒரு நல்ல திட்டம் என்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறபொழுது, நம் கட்சிகளுக்குள்ளேயே இந்தத் திட்டத்தை உண்மையிலேயே அமல் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் எந்தத் தனிப்பட்ட கட்சியையும் கூறவில்லை. ஆகவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள், எங்களைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் இந்தத் திட்டத்தை உண்மையாக நம்புகிறோம், நிச்சயமாக 100-க்கு 100 வெற்றி பெற வேண்டுமென்று நம்புகிறோம்.

அங்கத்தினர்களானாலும், பொதுவாக எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும்—பொதுவாக என்று கூறுகிறேன், விதிவிலக்கு இருக்கலாம், அதை நம்புகிறோம், அந்தத் திட்டம் செவ்வனே நடைபெறவேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். அதைப்போல ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கட்சிக்குள்ளேயே இந்தத் திட்டத்தை அமல் படுத்துவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். கட்சியில் இருப்பவர்கள் பதவிகளைக் கேட்கிற பொழுது அல்லது அமைச்சர்கள் நியமிக்கப்படுகிறபொழுது இந்தத் திட்டத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களா என்று கேட்டு, அப்படிச் சில விதிமுறைகளை வைத்துக் கொண்டு செய்ய வேண்டும். உண்மையிலேயே அனைத்துக் கட்சிகளும் இந்த நிலையை எடுத்தால் தவிர, போலீஸ்காரர் மட்டும் இந்தத் திட்டத்தை அமல் படுத்த முடியாது என்று கூறிக் கொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

[மாலை 6—00]

ஆக போலீசுக்கு உறுதுணையாக அரசியல் கட்சிகளும் அரசும் துணைபோனால் முதலமைச்சர் விரும்புகின்ற முறையில் இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒன்றைக் கூறுகின்றேன் இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் போலீஸ்காரர்கள் சில பெரிய மனிதர்கள் அந்தக் குற்றத்தைச் செய்தால் அவர்கள் பக்கத்தில் போகக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறதா? அவர்கள் மீது வழக்கு போட முடியுமா என்பதைக் கேட்டு உண்மையிலே இந்தத் திட்டத்தை முழுமையாகச் செயல்படுத்தவேண்டும். அதற்கு அரசு முழு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு விடை பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

<u>மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்</u>: மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியத்தின்மீதும் தீயணைப்புத் துறை மானியத்தின்மீதும் கலந்துகொண்டு பல்வேறு எதிர்க்கட்சிகளின் தலைவர்களும் பிரதிநிதிகளும் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் நல்ல நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற முன்வந்திருக்கிறார்கள். நலல நல்ல கருத்துக்கள் என்று சொல்லும்போது, இவ்வளவு நேரம் கூறியதை எல்லாம் நல்ல கருத்துக்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்கின்றீர்களா? அப்படியானால் அவைகள் எல்லாம் உண்மைதானா என்ற கேள்வியும் உடன் தொடரும் என்பதும் எனக்குத் தெரியாதது அல்ல. நல்ல நல்ல கருத்துக்கள் என்பதற்கு நாட்டில் நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி அவரவர்கள் கோணத்திலேயிருந்து பார்க்கும்போது, எப்படிஎப்படி அவர்கள் உணர்கின்றார்களோ, அந்த வகையில் இங்கே கருத்துக்கள் எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தொடக்கத்திலேயிருந்து ஓரளவிற்கு நான் குறித்துக்கொண்ட

வகையில், மாண்புமிகு கரியமாணிக்கம் அம்பலம் அவர்கள் தன் உள்ளத்தில் பட்டதை அப்படியே திட்டவட்டமாக, வெளியே சொல்லமுயன்றார்கள். அரசு எப்படி செயல்படுகிறதோ அதற்கேற்பத்தான் காவல் துறை அதிகாரிகள் எல்லாம் செயல்படுகின்றார்கள். ஆகவே, அரசு தன்னுடைய முறையைக் கொஞ்சம் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இது நல்ல கருத்து என்று நான் நினைத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம், நாங்கள் இதுவரையில் அமைச்சர்களாக இருக்கிற முறையில், அல்லது முதலமைச்சராக பொறுப்பேற்றிருக்கிற நான் நடந்துகொள்கின்ற முறை சரியல்ல என்று அவர் சொல்லும்போது இரண்டு மூன்று கருத்துக்களை அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஒன்று, காவல் துறையினருக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்து விட்டார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டு. இன்னொரு புறத்தில், அதிகாரிகள் செயல்பட முடியாவாறு தடுக்கப்படுகிறார்கள்என்கிற குற்றச்சாட்டு. இந்த இரண்டு குற்றச்சாட்டுக்களையும் அவர் மட்டும் வெளியிடவில்லை. இங்கே பேசிய பல்வேறு உறுப்பினர்களும்அதேகுறையைச் சொன்னார்கள். இறுதியாகப் பேசிய ஜனதா கட்சி தலைவர்களிலே ஒருவரான ஜேம்ஸ் அவர்கள் கூட அதைப் போலவே பேசினார்கள்........

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: நான் பேசும்பொழுது அதிகாரம் அதிகமாகக் கொடுத்து விட்டார்களென்று சொல்லவில்லை; அதிகாரம் அதிகமாக வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு விளக்கம் சொன்னால், பெரியவர் அதைத் தப்பாக நினைக்க மாட்டார் என்று கருதுகின்றேன். ஏதோ ஒரு வழக்கில், வழக்கு மன்றத்திற்குப் போக வேண்டிய நிலையிருக்கும் போது இரு தரப்பாரையும் கூப்பிட்டு, சமாதானமாகப் போங்கள் என்று ஒருவர் சொன்னதாக, ஒரு அதிகாரி சொன்னதாக, இங்கே கூறப்பட்டு, அப்படியெல்லாம் அவர்கள் நடப்பது நியாயமா என்று எல்லாம் கேட்டார்கள். இது ஒருவேளை, அந்த அதிகாரியினுடைய நோக்கமாக இருந்திருக்கலாம். ஏன், எதற்காக, சண்டை போட்டுக் கொண்டு, வழக்குமன்றத்திற்குச் சென்று யாராவது ஒருவர் தோல்வி பெற்று, யாருக்காவது ஒருவருக்குத் தண்டனை கிடைக்கப்பெற்று, மாறாக, இன்னொருவர் தண்டனை பெறாமல் தப்பி விடக்கூடும்.

அப்படியானால் தோற்றவர்களுக்கு எவ்வளவு ஆத்திரம் இருக்கும். ஆகவே **அந்த நி**லைமை ஏற்படாமல் இருசாராரும் ஒருமனதோடு சமாதானமாகப் போகலாம் என்ற எண்ணத்தில் அந்த அதிகாரிகள் அப்படிச் செய்தது சரியல்ல என்று சொல்கிறநேரத்தில், இந்த அரசு அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அதிகமாக அதிகாரம் கொடுத்துவிட்டது என்று குற

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம், ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கூறினார்கள். நான் ஒன்றை பணிவோடு கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டில் அமைதி காப்பது என்பது வெறும் சட்டத்தினால் மட்டும் கிடைக்கக்கூடிய ஒன்றல்ல என்று பன்முறை சொல்லியிருக்கிறேன். அதை பலரும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேப்போல ஒரு சாரருக்குத் தண்டனை வாங்கிக்கொடுத்து சிறைக்கு அனுப்புவதினால் மட்டுமே எந்தப் பிரச்சினையும் தீர்ந்துவிட்டது என்று கருத முடியாது.

எனக்குக் கிடைத்த ஒரு செய்தியை நான் இங்கே கூறியாக வேண்டும். மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஒருவரைப்பற்றி வந்த செய்தி. ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டார் என்ற நிலைமையிலே வழக்கு மன்றத்திலே, ஒருவரைக் கொலை செய்தவராக கருதப்பட்டு காவலில் வைக்கப் பட்டிருந்தார். அதற்குப் பிறகு அவர் வெளியேவந்த பிறகு அவர் கொலை செய்யப் பட்டார் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. நான் பிறகு சட்டமன்றத்தில் அவை வேண்டுமானால் படித்துக் காண்பிக்கிறேன். இப்போது நேரம் இல்லை. அதை விளக்கமாக குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அதேபோல எதுவாக இருந்தாலும், வெற்றி தோல்வி என்று பார்ப்பதை விட்டு உள்ளத்தின் ஒற்றுமை, அமைதியான சூழ்நிலையில் அவைகளைத் தீர்ப்பதற்குத்தான் இந்த அரசு விரும்புகிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள நான் வெட்கப்படவில்லை.

இங்கே பல நண்பர்கள் அபிப்பிராயங்களை வெளியிடும் போது நீங்கள் துப்பாக்கியை நம்பிக் கொண்டு இருக்காதீர்கள், தடியடி கொடுத்தெல்லாம் எதையும் தடுத்துவிட முடியும் என்று எண்ணி விடாதீர்கள் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டபோது, நான் எந்தக் கருத்தை வெளியிட்டேனோ அந்த அடிப்படையில்தான் அவர்களும் தங்கள் கருத்தை வெளியிட்டுள்ளார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

பேச்சின் மூலம் விவாதத்தின் மூலம் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்து பகிர்ந்துக் கொள்வதன் மூலமே நல் எண்ணத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு அதன் வாயிலாக சுமூகமாக உறவு ஏற்பட்டு, சண்டை சச்சரவுகள் தீரும், அது தான் நல்லதொரு முறையாக இருக்கும் என்ற கருத்து அதிலே உள்ளிட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அந்த வகையிலே இந்த அரசு கூடுமான வரையில் வழக்கு மன்றத்திற்கு சென்று அவர்கள் மீது வழக்குகள் போட்டு அவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இல்லை என்று பன்முறை சொல்லியிருக்கிறேன். இன்னொரு முறையும் மீண்டும் இன்றையதினம் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் இன்றைக்கு ஒரு பிரச்னையை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அவர் ஏன் அதைச் சொன்னார் என்று நான் எவ்வளவுதான் சிந்தித்துப் பார்த்தும் கூட பதில் கிடைக்க வில்லை. இருந்தாலும் எனக்கு தெரிந்த அளவில் ஒரு விளக்கம் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [ஏப்ரல் 1979 18

பிரதம மந்திரி அவர்கள் வந்தபோது ஒரு கூட்டத்தில் கலந்துக் கொண்டார் என்றும், அந்தக் கூட்டத்தில் நானும் கலந்துக் கொண்டேன் என்றும், அப்படிக் கலந்துக்கொண்டு பேசிவிட்டு நான் வெளியே வந்த பிறகு அங்கே கொஞ்சம், அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் அங்கே நடந்திருக்கலாம். குழப்பம் ஏற்பட்டு, மக்கள் எழுந்துச் செல்ல ஆரம்பித்தார் கள் என்றும், அதிலே முன்னதாகவே போலீசைக் கொண்டு தடுத்து நிறுத்தியிருக்கலாம், அப்படி ஏன் செய்யவில்லை என்றும் கேட்டார்கள். சில கருத்துக்களை குறிப்பிடும் போது கவனத்தோடு கூறவேண்டும். இந்தச் செய்தி மக்களுக்குத் தெரியவேண்டுமா? இந்தியப் பிரதமர் வந்திருக் கிற நேரத்தில் அவர் ஒரு கூட்டத்தில் கலந்துக் கொள்ளும் போது ஒரு மாநிலத்தில் முதலமைச்சர் பேசியவுடன், மக்கள் கலைந்து சென்றார்கள், எழுந்துச் சென்றார்கள் என்றும், அப்படிச்செல்லும்போது அவர்களை ஏன் போலீசைக் கொண்டு தடுக்கவில்லை என்றும், அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த ஜேம்ஸ் அவர்கள் வெளியிட்டு அவை ஏன் பத்திரிகை யில் வெளிவர வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள் என்று என்னால் அவருடைய நோக்கத்தைப் புரிந்துக் கொள்ள முடிய வில்லை. போலீசைக் கொண்டு உட்கார வைத்து கூட்டத்தை நடத்திப் பேச்சை முடிப்பது என்ற வழக்கம் இப்போது இலலை. அந்த நிகழ்ச்சிகளும் நடைமுறைகளும் 1971-ம் ஆண்டு முதல் 1976ம் ஆண்டு ஜனவரி 31ம் தேதியோடு முடிவடைந்துவிட்டன. அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் அதற்கு முன்னாலும் இல்லை, பின்னா லும் ஏற்படவில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மட்டியில் போலீசை வைத்து அவர்களை உட்கார வைத்து, கூட்டத்தில் அதிகமாக மக்கள் இருப்பது போல் காட்டுவதும், மக்கள் எழுந்து போகாதபடிசுற்றி போலீசை நிற்கவைத்து கூட்டத்தை முடிப்பது, இப்படியெல்லாம் நடந்து வந்ததைப் பார்த்திருக்கிறோம். அந்த நிலைமைக்கு பாரதப் பிரதமர் வந்து விட்டார் என்ற நிலைமையில் செய்தியை வெளியிடுவது மிக மிக வேதனையாக எனக்கிருக்கிறது. அதற்காக நான் மிக மிக வருத்தப்படுகிறேன். அங்கே நாடாளும் மன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்சர்கள் அன்னவரும் வந்திருந்தார்கள்.

[மாலை 6-10]

ஏன் நமது மேதகு ஆளுநர் அவர்களும் இருந்தார்கள். முதலில் திருவள்ளுவர் சிலை அமைப்பு விழாவில் கால்கோள் விழா முடிந்து திரும்புவதற்கு முன்னால் சிலர் எழுந்து நட மாடத் தொடங்கிய பிறகு முறையோடு நான் பேச வேண்டிய கட்டம் வந்ததும், ரயில்வே நிலையத்தில் ரயிலை ஓட விடுகின்ற அந்தத் தொடக்க நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்வதற்கு அமைத்து இருந்த மாபெரும் நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டபோது என் பேச்சில் நான் பகிரங்கமாகக் குறிப்பிட்டேன். என் பேச்சில்

முடிவின்போது ஒரு கருத்தினை வெளியிட்டேன் என்று சொல்லும்போது என் பேச்சு முடிந்த பிறகும் அந்த விழா இனிது முடிந்து, நாட்டு வணக்கப் பாடல் முடிகிற வரையில் யாரும் தயவு செய்து கூட்டத்தை விட்டு எழுந்து செல்வதோ அல்லது கூட்டத்தில் இருந்து எழுந்து நிற்பதோ, அங்கும் இங்கும் நடந்து கொண்டு இருப்பதோ, இவைகளெல்லாம் கூடாது; விருந்தினர்களை மதிக்கிற வகையில் கன்னியாகுமரி மக்கள் எத்தகைய பண்புள்ளவர்கள் என்பதை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டும் வகையில் ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும், என்னை ஏமாற்றாதீர்கள் என்று கையொலி ஒலிக்கச் செய்து அதற்குப் பிறகு நான் உட்கார்ந்தேன் என்பதையும், அப்போது மத்திய ரயில்வே துறை அமைச்சர் மொழி பெயர்ப்பு மூலம் அதைத் தெரிந்து கொண்டதன் விளைவாகப் பாராட்டினார்கள் என்பதையும், கவர்னர் பாராட்டினார் என்பதையும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கு யாரோ வேண்டுமென்றே சில தவறான தகவல்களைக் கொடுத்து, அவர்களும் அவருக்கு நண்பர்போல் இருந்து கொண்டு, பாரதப் பிரதமர் அவர்களை அவமானப்படுத்தும் செய்தியைச் சொல்லி அவரைப் பழி வாங்கி இருக்கிறார்கள் என்று நான் அறிகிறேன். பாவம், ஏதோ அவர் அவருடைய கட்சியின் தனிப்பெரும் தலைவராக இருக்கிற, அதுவும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கிற மாபெரும் பிரதம அமைச்சர் அவர்களை ஒரு சாதாரணப் பேச்சால் அவமானப்படுத்திவிட்டார் என்று வேதனையாக இருக்கிறது. நான் உண்மையிலேயே வருத்தப்படுகிறேன். ஆனால் பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் எத்தகைய மகிழ்ச்சியோடு திரும்பினார்கள் என்பதும், அங்கே காவல்துறையினரும் அங்கே ஒழுங்காக அமைதியோடும் பக்குவத்தோடும் அந்தப் பகுதியில் பணியாற்றினார்கள் என்றும், பாராட்டிச் சென்றார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டார்கள். முன்பும் குறிப்பிட்டார்கள். அதே வார்த்தை, அதே கோணத்தில், அதே கட்டத்தில், அதே முற்றுப்புள்ளி, சில இடத்தில் கமா எல்லாம் வைத்து திரும்ப ஒப்பித்தார்கள். அதாவது ஒவ்வொரு கட்சிகளும் ஒவ்வொரு விதமாக நடக்கிறீர்கள். ஜனதா கட்சிக்குச் சாதகமாக இல்லை, பாதகமாக இருக்கிறீர்கள் அதே சமயத்தில் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சிக்குச் சாதகமாக இருக்கிறீர்கள் என்று குறை கூறி ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு விட்டுக்கொடுக்கிறீர்கள் என்று கூறினார்கள். அதே குற்றச்சாட்டு, லாரிகளில் வருகிற குற்றச்சாட்டை மதிப்பிற்குரிய என் மரியாதைக்குரிய, அன்புக்குரிய உடன்பிறப்பு உமாநாத் அவர்கள் இன்று பேசினார்கள். லாரிகளுடைய எண்களை எல்லாம் சொல்லி அவைகளை யெல்லாம் நான் அங்கே பார்த்தேன், என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்தீர்கள் என்று நீங்கள் கேட்ப

தற்கு நான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும் என்று எண்ணுகிற போது எந்தெந்த லாரிகளின் மீது, யார் யார் மீது நடவடிக்கை எடுத்தோம் என்பதைச் சொல்லியாக வேண்டியவனாக இருக் கிறேன்.

குறிப்பாக, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் கொண்டு வந்த லாரிகள் என்னென்ன லாரிகள் என்று குறிப்பிடுகிறார்களோ அவைகளின் மீது வழக்கு போடப்பட்டு இருக்கிறது. சில வழக்குகள் போடப்பட்டு 25 ரூ. அபராதம் கட்டியிருக்கிறார்கள். சில லாரிகளுக்கு இப்படி வழக்கு போட்டதன் விளைவாக சில இடங்களில் 50 ரூ. கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இல்லை என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதேபோல் தேசிய காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர் களும் எப்போதாவது அந்தந்தக் காரியங்களைச் செய்து இருந் தால் அவர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்குவது இல்லை. ஆனால் ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நாங்கள் ஏதாவது விட்டுக் கொடுத்து இருந்தோம் என்றால் சில சமயம் தவறு செய்து விட்டார்கள் முதல் முறையாக என்று சொல்லி ஒரு வேளை விட்டுக் கொடுத்து இருக்கிறோம். அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் இருந்து இருக்கலாம். மற்றவர் களுக்கு துரோகம் செய்துவிட்டோம் என்று அவர் குற்றம் சாட்டுவதற்கு அது காரணமாக இருந்து இருக்கும். அப்படி இருந்தாலும் நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் வேறு பாடு பார்த்து எந்த காரியத்தையும் செய்யத் தயாராக இல்லை என்பதையும் அதே நேரத்தில், லாரிகளில்.......

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அக்டோபர் 23-ம் தேதி பந்த் நடந்தபோது திருநெல்வேலியில் லாரிகளில் போலீசை வைத்துக் கொண்டு ஊர்வலமாக வந்து கொண்டிருந்தார்களே, அவர்கள் மீது எப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் துணைத்தலைவரவர்களே, நான் பின்னால் பேசுவதற்கு முன்பே அவர்களே கேள்வி கேட்டுவிட்டார்கள், மீண்டும். காவல் துறை யைச் சார்ந்தவர்கள் லாரியைப் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசி யம் நேரும்போது பாதுகாப்போடும், இத்தனை மைல் வேகத் தில் தான் ஓட வேண்டும் என்ற நிலையிலேயும், எத்தனை ஆட் களை அதிலே ஏற்றிக்கொண்டு வரலாம் என்கிற கணக்கோடும் அங்கே லாரியிலே வந்திருக்கிறார்கள்.

அதே போன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். கைது செய் கிறவர்களை வேனிலே ஏற்றிச்செல்கிற போது அவர்களுடைய உயிருக்குப் பாதுகாப்பு இல்லையா என்று கேட்டார்கள். உயிருக்குப் பாதுகாப்புத் தேவை என்பது மட்டுமல்ல; அதிலே பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. ஒரு மாநாடு நடத்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தப்படும்போது வெளியிலிருந்து வரவேண்டியவர்கள் வருவதற்கு வாய்ப்பிருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் முன்னால் அது அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் போகப்போக குழப்பத் பத்தை விளைவிப்பதற்கு ஆட்களைக் கொண்டுவருவது என்கிற நிலைமை நாட்டில் உருவாகிவிட்டதன் விளைவாக ஆபத்து உண்டாகக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு அதன் பிறகு இவைகளை எல்லாம் தடுப்பதற்காகத்தான் லாரிகளை அவ்வாறு பயன் படுத்தக் கூடாது என்று சொன்னோமே தவிர உண்மையிலேயே கொள்கைக்காக பாதுகாப்போடு ஒரு மாநாட்டுக்கு வருவது என்றிருந்தால் அந்த நிலைமை இருக்கும்போது உத்தரவாதமும் இருந்தால், பாதுகாப்போடு இரவு வேளையில் டிரைவர்கள் தூங்குகின்ற நிலைமை இல்லாமல் நல்ல ஓய்வு எடுத்த பிறகு பாதுகாப்போடு ஓட்டிக்கொண்டு வருவார்கள் என்ற உத்தர வாதம் எல்லாம் இருக்குமேயானால் இதைப்பற்றி இந்த அரசு மீண்டும் பரிசீலிக்கத் தயங்காது. ஆனால் நிலைமை என்ன என் பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இவ்வாறு லாரியிலே வரும்போது எத்தனை பேர்கள் இறந்தார்கள், எத்தனை பேர்கள் காயம் அடைந்தார்கள், எத்தனை பேர்கள் குழப்பத்தை விளைவிப்பதற்காகவே கொண்டுவரப்பட்டார்கள் என்பதை எல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஒரு பெரியவர் அல்லது யாராவது ஒருவர், நாட்டின் தலைவர் மறைந்திருக்கிறார் என்று வைத்துக் கொண்டால் அவருடைய விழாவுக்காகப் பல்வேறிடங்களிலிருந்தும், சிற்றூர்களிலிருந்தும், தாலுக்காக்களிலிருந்தும் வருவதற்கு மக்கள் வர விரும்புவதும் அந்த விழாவிலேயும், ஊர்வலங்களிலேயும் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புவது இயற்கை. அது தவிர்க்க முடியாதது.

ஆனால் அப்படி வருகின்றவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய வகையில் எல்லா வசதியும் செய்திருக் கிறோம் என்றால் அதை இந்த அரசு பரிசீலிக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்று மீண்டும் சொல்லிக்கொள்கிற அதே நேரத்தில் எப்படிப்பட்டவர்கள் வருகிறார்கள் என்பதையும் பார்த்துச் செயல்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இங்கே குற்றம் சாட்டியவர்கள் பொதுவாக ஒரே ஒரு குற்றச் சாட்டைத் தான் பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் கூறி இருக்கிறார்கள். அதிலே போலீஸ் அதிகாரிகளுடைய அட்டூழியம் என்கிற வார்த்தையை நான் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த அட்டூழியம் என்ற வார்த்தையை யாரும் உபயோகப் படுத்தவில்லை. ஆனால் அந்த வார்த்தையை நான் சேர்த்து விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதுதான் உண்மையான வார்த்தையாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அவ்வளவு பெரிய கொடுமைகள் செய்கிறார்கள் என்பதை பற்றிக் கூறினார் கள். பொய் வழக்குகள் போடுவது, வேண்டுமென்றே வழக்குகள் போடுவது பற்றிச் சொன்னார்கள். அதோடு காணோம் என் கிறவர்களைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுப்பதில்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதற்குரிய விவரங்களை எல்லாம் பின்னால் படித்துக் காண்பிக்க இருக்கிறேன்.

ஆனாலும் ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காவல் துறையைப்பற்றி எவ்வளவு மோசமாக விமர்சனம் செய்தார்களோ அதேபோல அந்தத் துறையிலே உள்ளவர்களின் வருமானத்தையும் பெருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் பேசினார்கள். அதிலிருந்து எனக்கு ஒரு நம்பிக்கை பிறந்தது. காவல் துறையைப்பற்றி அவர்கள் பலவற்றைச் சொன்னாலும் ஏதோ அந்தத் துறையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு உத்தரவாதமான வாழ்க்கையை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்கிற எண்ணம் இங்கே இருக்கின்ற எல்லோருக்கும் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கின்றபோது மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன்.

(மாலை 6-20)

தவறுகள் இருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. இங்கே புள்ளி விவரத்தை திரு. ஜேம்ஸ் படித்துக் காண்பித்தார். ஒன்றை அழுத்தந்திருத்தமாக நான் சொல்ல வேண்டும். கண்டு பிடித்து தண்டனைக்கு ஆளாக்கப்படுகிற வழக்குகள் , பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள், இப்படி நாம் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும். பதிவு செய்யப்படுகிற வழக்குகள் எத்தனை என்பதை, கண்டு பிடிக்கப்பட்டு தண்டனை அளிக்கப்பட்ட வழக்குகள் எத்தனை என்பதை, சிந்தித்துப் பார்த்தால், இந்த வழக்குகள் வரும்போது இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் சரியாக இருக்குமா என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், சிலர் மன்றத்தில பேசும்போது அவசரக்கால சட்டத்தில் என்னென்ன நன்மைகள் ஏற்பட்டன. என்னென்ன தீமைகள் ஏற்பட்டது என்பதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது அன்றைக்கு என் மீது ஆத்திரப்பட்டது உண்டு. அந்த வேதனையை வார்த்தைகளால் கொட்டினார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் புள்ளிவிவரத்தைப் பார்க்கும்போது 1976-ம் ஆண்டுக்கு வரும்போது கொலைகள் மிக மிகக் குறைந்திருப்பதையும் கொள்ளைகள் மிக மிகக் குறைந்திருப்பதையும் கலவரங்கள் மிகக் மிக குறைந்திருப்பதையும் பார்க்கிறார்கள். அந்த 1976 ஆம் ஆண்டில் ஏன் குறைந்திருக்கிறது என்று கேட்பார்கள் என்று எண்ணினேன். ஆனால் கேட்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம்? மன்றத்தில உள்ள உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும் எனக்குத் தெரியும்

திரு ரா. உமாநாத்: அந்த ஆண்டு போலீஸ் ரெவியூ நோட்டைப் படித்துப் பார்த்தால் அந்த ஆண்டில் குற்றங்கள் சில ஐடெம்களில் அதிகமாக இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: குற்றங்களைப் பிரித்துப் பார்க்கும் போது அது குற்றமா, இல்லையா என்பது அந்த அந்த நேரத்திற்கு ஏற்ப முடிவு செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. இத்தனை மணிக்கு வர வேண்டும் என்று சொல்லி வராமல் இருந்து வழக்குப் போட்டால் அது குற்றம். இத்தனை மணிக்கு வர வேண்டும் என்று சொல்லி ஒழுங்காக வந்து அன்றாட வேலை செய்து முடித்து, ஓ.டி. கேட்டதாகச் சொல்லி அவர் மீது வழக்கு போட்டால் அது குற்றம் அல்ல.

குற்றங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். எந்தப் பிரிவில் அதிகமாகக் குற்றங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பரிசீலித்துப் பார்த்தால், எந்தெந்த இடங்களில் குற்றங்கள் அதிகம் ஆகின்றன, எந்தெந்த இடங்களில் குற்றங்கள் குறைந்து வருகின்றன என்பதைப் பார்க்க முடியும்.

எதையோ ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு பேசுவதாகக் கருத வேண்டாம். எங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணமும் இல்லை. ஆசையும் இல்லை. அப்படி அவசர காலச் சட்டத்தின் மூலமாக தமிழகத்தில் நல்ல ஆட்சி நடைபெற வேண்டும், மக்கள் ஒழுங்காகப் பணியாற்றுவார்கள் என்று நினைத்து இருப்போமேயானால், அது நியாயமான எண்ணமும் இல்லை. ஒத்துக் கொள்ளவும் முடியாது. தவிர்க்க முடியாத நிலையில் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரும் அவசியம் ஏற்படுகிறது. நாங்கள் கூட ஒரு ஆர்டினன்ஸ் தொழிலாளர் வகையில் கொண்டு வர வகுத்தோம். எது எது அத்தியாவசியமானது என்கிற சில பகுதிகளைக் கொண்டு வந்து அந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தாமல் பேச்சுவார்த்தை மூலமாகத் தொழிலாளர்களுடனும், தொழிலாளர் தலைவர்களுடனும், சுமுகமான முறையில் பேசி, இந்தச் சட்டப் பேரவையில் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் அது காலாவதியாகக் கூடிய முறையில் இந்த அரசு நடந்தது என்றால் இந்த அரசை தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான அரசு என்று வெளியிலே சொல்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது வேதனையாக இருக்கிறது.

இந்த அரசு போலீஸாரை வைத்துக் கொண்டு தொழிலாளர்களைப் பழி வாங்குகிறது என்று சொல்கிறார்கள். மாணவர்கள் பிரச்னையைப் பற்றி இந்தத் தொடர் கூட்டத்தில் யாரும் பேசவில்லை. அதற்காக என் நன்றி. ஒரு வேளை முன்பு பேசியதைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னாலும் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அடிப்பது, சுடுவது, கைது செய்வது, சிறைச்சாலைக்கு அனுப்புவது ஆகியவற்றில் எங்களுக்கு நிச்சயமாக மகிழ்ச்சி இல்லை என்பதை அங்கத்தினர்களுக்கு மீண்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அப்படி இருக்குமேயானால் சுடப்பட்ட இடங்களில் எப்படிப்பட்ட நிலையில் மக்கள் இருப்பார்கள், அங்கு சென்றால் ஆபத்தான விளைவுகள் ஏற்படும், அந்த நிலையில் அந்த இடத்திற்குப் போகமுடியாது என்று தெரிந்தும் நான் போக முடிந்தது என்பதை மன்ற உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

மற்றவர்களுக்கு வந்த விபத்து எனக்கு வந்தாலும் பரவாயில்லை என்று நினைத்து, அந்த மக்களைச் சந்திப்பதற்காகப் போயிருந்தேன். இதைத்தான் நான் அடிக்கடி சொல்லுவேன். மக்களை சந்திப்பேன், மக்களை சந்திப்பேன் என்று நான் சொல்லும்போது, வேறு சிலருக்கு அச்சம் வருகிறது. மக்களைப் பார்த்து தூண்டி விடுவார்களோ, மக்களிடம் போய் என்ன சொல்லுவார்களோ என்று வேறுவிதமாக நினைக்கிறார்கள். நான் மக்களை சந்திப்பேன் என்பது, மக்களை சந்தித்து, அவர்களுக்கு இருக்

கின்ற கஷ்டத்தைத் தீர்ப்பதற்கும், அவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டறிந்து அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கும், அவர்களுக்கு ஏதாவது சந்தேகங்கள் சொல்லப்பட்டிருந்தால், அதைப்பற்றி என்ன என்று விளக்குவதற்கும், தெளிவு படுத்துவதற்கும், அதைப்பயன்படுத்திக் கொண்டு செல்வேனே தவிர, மக்களை அச்சுறுத்தி, அதைப் பயன் படுத்தி, அடிமைகளை விலைக்கு வாங்குவது போல் மக்களை பயன்படுத்தி, ஆட்சியை இன்னும் கொஞ்ச காலம் கையில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் மக்களை சந்திப்பதில்லை என்பதை இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே; துப்பாக்கிச் சூட்டை யாரும் வரவேற்க மாட்டார்கள். எனக்கு தோன்றுகிற கருத்து, நீண்டகாலமாக இந்தப் பிரச்சினை அங்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இருந்தும் அங்கு ஏழாய் போடுவதற்கு அனுமதித்ததால் தான் இந்த தகராறு வந்திருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்களை அங்குள்ள மக்களை சந்தித்தோ அல்லது, அதிகாரிகள் மூலம் பார்த்தோ இதற்கு உரிய பரிகாரத்தை தேடியிருந்தால், இந்தத் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்திருக்காது அல்லவா? முதலமைச்சர் அவர்களே, நேரில் கவனம் செலுத்தியிருந்தால், இதை தடுத்திருக்கலாம் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எனக்கு நல்ல ஒரு வாய்ப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளைப் பொறுத்த வரையில் அடிக்கணக்கு எல்லாம் போட்டு புள்ளிவிவரங்கள் எடுத்துப் பார்த்து எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் தண்ணீர் குறையாது என்ற உறுதி தரப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் அந்தப் பணியைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள் என்பது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதும், இந்த விவரங்களை அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆனாலும் நான் மக்களை மதிப்பவன் என்கின்ற நிலையில் உறுதி தந்திருந்தாலும் கூட, சந்தேகத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்த மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட துன்பங்கள் நேர்ந்து விட்டதற்குப் பிறகு, நிலைமையை சீர் படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அந்தப் பணியை நிறுத்தச் சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படியே அது ரத்து செய்யப்பட்டு விடவில்லை. இதன் தொடர்பான விசாரணையின் தீர்ப்புக்குப் பிறகு, அந்த மக்கள் கேட்டுக் கொள்ள நானே சென்று மூன்று நான்கு மணி நேரம் அங்கேயேயிருந்து தண்ணீர் இறைக்கச் செய்து, அங்கேயிருக்கின்ற தண்ணீர் குறைகிறதா என்பதைப் பார்த்து, அப்படிக் குறைகிறது என்றால் மேற்கொண்டு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை என்ன என்பதையும், இதன் மீது எப்படி முடிவு செய்யலாம் என்கின்ற முறையையும் தெரிவித்து அல்லது அதற்கான உத்தரவாதம் தந்தால் அங்குள்ள மக்கள் விரும்புகிறபடி இந்தப் பணியைச் செய்யலாம் என்பதை நேரில் ஒத்துக் கொண்ட பிறகுதான் நான் திரும்பி வந்திருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதற்கான திட்டம் இடப்பட்டு ஓராண்டுக்கு மேல் ஆகிறது. உங்களைப் போன்ற மாமன்ற உறுப்பினர்கள் எங்களைப் பார்த்து கேட்கிறார்கள், அதிகாரிகளைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்கள். குடி தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று சொன்னீர்களே, எங்கே என்று கேட்கிறார்கள், கடலாடி மக்கள் வாக்கு அளிக்கவில்லை என்றாலும் அவர்களுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டும். இந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் வாக்கு அளித்தார்கள் என்பதற்காக துன்பப் படுத்தவும் முடியாது. எதுவாக இருந்தாலும் காரியம் ஆற்றக் கூடிய வகையில், எந்த இடத்தில் எங்கெங்கு குடிதண்ணீர் இல்லையோ அங்கெல்லாம் குடிதண்ணீர் கொடுத்தாக வேண்டிய நிலையில் இந்தப் பணியை அங்கே மேற்கொள்ளுகின்றோம்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: இது பற்றிய நீதி விசாரணை முடிகிற வரையில் இந்தப் பிரச்னையை இங்கு இழுக்க வேண்டாம் என்று கருதினேன். தண்ணீரை இறைப்பதின் மூலம் எந்த விதத்திலும் அங்கு தண்ணீர் குறையாது என்று அதிகாரிகள் சொல்லியிருந்தால், அது சரி தானா? ஏனென்றால், கிரௌன்ட் வாட்டர் சிஸ்டத்தில் இதைப்பற்றி வேறு விவகாரம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, தண்ணீரை இறைத்தாலும் அங்கே தண்ணீர் குறையாது என்று சொல்வதை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, இது பற்றிய விசாரணை முடிவது வரையிலும் இந்தப் பிரச்னையை கிளப்பாமல் இருப்பது நல்லது என்பதை மிகவும் அடக்கத்தோடு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: திரு. கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்களும் எனக்கு நல்ல வாய்ப்பைத் தருகிறார்கள். நானாக இதை ஆரம்பித்துப் பேசவில்லை. மாமன்ற உறுப்பினர்கள் கேள்விகள் கேட்டார்கள். நான் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பிரச்னையை எடுத்துக் கொண்டதற்கு நான் காரணம் அல்ல. எந்த அளவுக்கு இந்தப் பிரச்னைகளை எடுத்து வைக்காமல் வழக்கு மன்றத்தில் இருப்பதாலும், இதைப்பற்றியும், வேறு நீதிமன்றங்களிலும் இருக்கின்ற பிரச்னைகளைப் பற்றியும் பேசாமல் ஒதுங்கிப் போக வேண்டும் என்று நினைத்து இதைப் பற்றி பேச வேண்டாம் என்று கருதினேன்.

[மாலை 6-30]

அந்த வகையில் நான் என்னுடைய பேச்சைத் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். என்னிடமும் இந்தக் குறிப்பைக் காட்டினார்கள். ஆனால், அவர்களிடம் சொன்னேன். இது போதாது; நான் நேரிலே பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லி விட்டு வந்திருக்கிறேன். அதைத்தான நான் இப்போதும் சொல்கிறேன்.

இதுபோல் பல விவகாரங்கள், பல கேள்விகளுக்கு மாமன்ற உறுப்பினர்கள் பதில் கேட்கும்போது, எனக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற பதில்கள் திருப்தி இல்லை என்றால், பதில்கள், சரியாக இல்லாமல் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்ட பதில்களாக இருக்கின்றது என்று நான் உணர்ந்தால், அவைகளைத் திருப்பி அனுப்புவதால், கேள்விகளுக்குப் பதில் தருவதில் தாமதம் ஏற்படுகின்றது. இப்படி உண்மையான மனச்சாட்சி இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான், அங்கே சென்று மக்களைச் சந்திக்க முடிந்தது. அவர்களும் என்னுடைய தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்வதாகச் சொல்லி, அந்த அளவில் என்னால் செய்ய முடிந்தது.

இங்கே காவல் துறையைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொரு இன்ஸ்பெக்டரைப் பற்றியும், எஸ். பி.யைப் பற்றியும் தனிப்பட்ட முறையிலே குற்றம் கூறுகிறார்கள். நான் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் எல்லாம் புதிதாக வந்தவர்கள் அல்ல. முன்பு இருந்தவர்கள்தான். எங்களை எல்லாம் என்ன பாடுபடுத்தினார்களோ, அவர்கள்தான் இன்னும் இங்கே இருக்கிறார்கள். எப்படியெல்லாம் கிளைவ் ஆஸ்டல் சம்பவம் நடந்தது என்பது தெரியும். அதற்குத் தொடர்புள்ளவர்கள் சிலர் அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நெய்வேலியில் வீட்டுக்குள் புகுந்து அங்கேயிருக்கின்ற பணியாளர்கயைும், அலுவலர்களையும் தாக்கினார்கள். தொழிலாளர்கள் என்று சொன்னால், தொழிலாளர்கள் வேகமாக இருப்பார்; ஆகவே, படித்துப் பட்டம் பெற்ற பணியாளர்களையும், அலுவலர்களையும் வீட்டிற்குள் நுழைந்து அடித்து நொறுக்கியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. பாலசுந்தரம் என்ற இளைஞன், ஆஸ்டலிலே தங்கியிருந்தபோது, ஆஸ்டலிலே துரத்தித் துரத்தி, வெட்டி வெட்டிக் கொன்றார்களே, அப்போது இருந்த அந்த போலீசார்தான் இப்போதும் இருக்கிறார்கள். ஒருவேளை இடமாற்றம் பெற்றிருக்கலாம். ஆனால், மன மாற்றம் பெறவேண்டும் என்றுதான் நான் சொல்கிறேன. மன மாற்றம் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதற்காகத்தான், நியாயமாக, உண்மையாக குறைகளை வெளிப்படுத்தினால், எச்சரிக்கையாக இருந்தாலும் கூட, நல்லவர்களுக்கு வேறுவிதமான அச்சத்தை ஏற்படுத்தி விடக்கூடாது என்பதிலே எனக்கு ஒரு அச்சம் இருக்கிறது. காரணம், தவறு செய்கிறவர்களை நேரிடையாகத் தெரிந்து, அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது இந்த அரசு என்று சொன்னால், அது நடைபெறுகிறதா, எங்கே நடைபெறுகிறது என்ற கேள்விகள் கேட்கப்படுகினறன.

அதிலும் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் ஒரு பிரச்னையை எழுப்பி, திரு அப்துல்லா, டீ.ஐ.ஜி. காவல் துறையிலே சீனியர் என்றும், அவரை காவல் துறையின் தலைவராக நியமிக்காமல் கேரளாவற்கு அனுப்பி விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் நல்லெண்ணத்தில் சந்தேகம் வைக்கவில்லை. யாரோ அவர்களுக்குத் தவறாகத் தகவல் கொடுத்திருக்கின்றார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

எதற்காக இப்படிக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள் என்று புரியவில்லை. இனிமேலாவது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சந்தேகம் வந்தால், தொலைபேசி மூலம் என்னோடு பேசலாம் அல்லது அதிகாரிகளைக் கேட்கலாம். கேட்டால் இவ்வளவு பிரச்னைகள் வந்திருக்காது. அப்படியெல்லாம் இல்லை என்று நான் பதில் சொல்லும்போது, அது பத்திரிகைகளிலே வரும்போது, பொதுமக்கள் தவறாக எண்ணாமல் இருப்பதற்கு மிகமிக நல்லதாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்திலே சொல்கிறேன்.

ஸ்ட்ரேசி, ஐ.ஜி. அவர்களுக்கு ஏன் மீண்டும் பதவி நீட்டிப்பு என்றும், வேறு ஆட்களே கிடைக்கவில்லையா என்றும் கேட்டார்கள். ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்காக ஒருவருக்கு பதவி நீட்டிப்பு கொடுப்பதில்லை. இன்னொருவர் பதவிக்கு வரக்கூடாது என்பதற்காகப் பதவி நீட்டிப்பு இல்லை. இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் நீட்டிப்பு கூடாது என்று கொள்கை கொண்டிருக்கிறது ; அதைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருகின்றது. ஆனால், கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட, சாதி உணர்வுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒருவர் தலைமையில் இத்துறை இருக்க வேண்டும், ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை நான் இங்கே மனம்விட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படியானால், மற்ற அதிகாரிகளுக்கு ஜாதி உணர்வு இருக்கிறதா, மத உணர்வு இருக்கிறதா, அவர்கள் கட்சிகளோடு தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று கேட்கலாம். நான் அதற்கு பதில் கூறத் தயாராக இல்லை. ஆனால், கொஞ்சம் எச்சரிக்கையாக, நாங்கள் ஆட்சிக்குப் புதியவர்கள் என்பதற்காக எந்தக் கட்சியையும் சேராத, யாருக்கும் விட்டுக் கொடுக்காத, தனனுடைய எண்ணத்தில் எது நியாயம் என்று கருதுகிறார்களோ, அதை யாரிடமும் எதிர்த்துச் சொல்லக் கூடிய துணிவுள்ள ஒரு அதிகாரியாக இருக்கின்ற காரணத்தால், அவருக்கு பதவி நீட்டிப்பு கொடுக்கப்பட்டது என்பதை நான் இங்கே துணிந்து கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் ஐ.பி.எஸ். சீனியாரிடி கீழ்க்கண்டவாறு இருக்கிறது—

திரு. ஸ்ட்ரேசி, நியமிக்கப்பட்ட வருடம் 1943 திரு. கா. ரா. ஷெனாய் 1944 ; திரு டி.பி.டி. அப்துல்லா 1947 ; திரு சி. வி. நரசிம்மன் 1948 ; திரு என். கிருஷ்ணசாமி 1948 :; திரு டி. எம். சுப்பிரமணியம் 1949 ; திரு கே. ராமமூர்த்தி 1949. ஆகவே, திரு. அப்துல்லா என்பவர் சீனியர் என்பது சரியல்ல. தற்போது அவர் மாற்றுப் பணியில் கேரள அரசின் ''வெளிநாட்டுப் பணி அபிவிருத்திக் கழகத்தின்'' தலைவராகப் பணிபுரிகிறார். அங்கு அவரது பணிக் காலம் 27—11—1979 வரை இருக்கிறது.

ஆகவே, இந்தச் சேதியை அவருக்குச் சொல்லியனுப்பியவர்கள் யாரோ வேண்டுமென்றே மற்றவர்கள் முன்னால் இப்படிப் பேசிப் பதிலைப் பெற்றுக்கொள்ளட்டும் என்று மனப்பான்மையில் தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்களோ என்று ஐயுறுகிறேன். அவர்

கள் நிச்சயமாக ஏமாறமாட்டார்கள் என்று தெரிந்திருந்தால் சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட தகவலைக் கொடுக்கிறவர்கள் அவரிடம் வரும்போது எச்சரிக்கையாக இருப்பது நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள், வாணியம்பாடி மற்றும் ஆம்பூர் ஆகிய இடங்களில் 5 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள தோல் பொருள்கள் களவு போனதாகப் புகார் ஒன்று சொன்னார்கள்.

ஐந்து கோடி ரூபாய் அளவிலான தோல்கள் களவு போக வில்லை. ஆம்பூரிலும் ஓமராபாதிலும் ரூ. 5,000 மதிப்புள்ள தோல்கள் களவு போயின. இது சம்பந்தமாக ஆம்பூர் நகர காவல் நிலையத்தில் வழக்குப் பதிவு செய்து புலன் விசாரணையில் இருக்கிறது.

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : ஐந்து கோடி ரூபாய்க்குத் திருட்டுப் போயிருக்கிறது, ஆனால் ஐயாயிரம் ரூபாய்க்குத்தான் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

மாண்புமிகு திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஐந்து கோடி ரூபாய் பொருளை இழந்தவர்கள் எவ்வளவு பெரிய கடைச் சொந்தக்காரர்களாக இருப்பார்கள் ? ஐந்து கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் திருடு போயிருக்கும் போது ஐயாயிரம் ரூபாய்க்குத்தான் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதை எப்படிப் பொறுத்துக்கொள்ள முடிந்தது ? நாம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஐந்து கோடி என்பதை வெளியில் சொல்ல முடியவில்லையா ? இதைப் பற்றி மறுபடியும் கடிதம் எழுதி எங்களுக்கெல்லாம் ஏன் தெரிவிக்கவில்லை என்பது தெரியவில்லை.

திரு. ஹபிபுல்லா, திரு. முகமது இக்பால் ஆகிய முஸ்லிம் இனத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள் கூறினார்கள். நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்—13—10—1978 அன்று பிராந்தி புட்டிகளுடன் கைப்பற்றப்பட்ட காரிலிருந்து எல்லா புதுப்பாகங்களையும், விருத்தாசலம் காவல் துறை டெபுடி சூப்பிரண்டெண்டாகப் பணியாற்றிய திரு. ஹபிபுல்லா தம்முடைய சொந்தக் காருக்கு மாற்றி விட்டார் என்ற குற்றச்சாட்டின்மீது விரிவான விசாரணை நடத்த ஒழுக்கக் கண்காணிப்பு மற்றும் லஞ்ச ஒழிப்பு இயக்குநர் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டுள்ளார். ஹபிபுல்லா தாற்காலிக வேலை நீக்கத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளார். விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்தது, திரு முகமது இக்பால் பற்றியது. தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திருமதி நாகம்மாள் என்பவர் தொழுதூர் காவல் நிலைய அலுவலர்களுக்கு எதிராக தாக்கல் செய்த குற்றச்சாட்டுகளின் பேரில் 'நெருக்கடிகால அத்து மீறல்களைப் பற்றி விசாரணை செய்த அதிகாரி, விசாரணை

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

செய்து அரசுக்குப் பரிந்துரைகள் அனுப்பியுள்ளார். அப்பரிந் துரைகளை ஆய்வு செய்து அக்காவல் நிலையத்திலுள்ள அனைத்து அலுவலர்களையும் மற்றும் அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களையும் பொது நலனைக் கருதி தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்ய அரசு முடிவு செய்தது. அதன்படி முன்பு விருத்தா சலத்தில் டெபுடி சூப்பிரண்டெண்டாகப் பணியாற்றிய திரு முகமது இக்பால் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார். இதுதான் உண்மை.

திரு எம். ஏ. லத்தீப்: ஐந்து கோடி ரூபாய் திருட்டுப் போய்விட்டது என்று சொல்வதற்கு ஏன் தயங்கினார்கள், ஏதாவது உள்ளர்த்தம் இருக்கிறதா என்ற வகையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் சொன்னேன்— கடந்த இரண்டாண்டுகளாக தொடர்ந்து 500 தோல் ஷாப்பு களில் நடைபெற்றது; தொடர்ந்து அதற்கான கம்ப்ளெயின்ட் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூடத் தனியாக கம்ப்ளெயின்ட் அனுப்பியிருக்கி றார்கள். நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதுதான் எங்க ளுடைய குறையே தவிர வேறல்ல. நடக்காத ஒன்றை நடந்தது என்று சொல்லும் அளவுக்கு அரசின்மீது எந்தக் குற்றமும் நான் சொல்லவில்லை.

இரண்டாவது, சஸ்பெண்ட் பற்றிச் சொன்னார்கள். உண்மை யாகத்தவறு இருக்குமானால், அது எல்லோர் மீதும், எந்தெந்தச் சூழ்நிலையில் எந்தெந்தக் குற்றங்களைச் செய்திருந்தாலும் அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கு மானால், அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் குற்றம் செய்தவர்கள் முகமது இக்பாலாக இருந்தாலும் சரி, முனுசாமியாக இருந்தாலும் சரி, நடவடிக்கை எடுப்பதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை.

ஆனால் இந்த விஷயத்தில் பாரபட்சம் காட்டப்பட்டிருக் கிறது என்பது எங்களுடைய குற்றச்சாட்டு. அதற்கு எங்களிடத் திலே ஆதாரம் இருக்கிறது.

(மாலை 6—40).

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைக் தலை வர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் இப்போது எல்லாம் அடிக்கடி ஆதாரம் இருப்பதாகச் சொல்வது ஒரு வாடிக்கையாக இருக்கிறது ஆனாலும் பரவாயில்லை, ஆதாரத்தை உங்களிடம் தரட்டும், நான் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன். அந்தப் பொறுப்பைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட் டுக் கொள்கிறேன். ஏனெனில் இது மாதிரி பல்வேறு வழக்குகளில் ஆதாரத்தைத் தருகிறேன் என்று சபா நாயகரிடம் சொன்னவர்கள் பேசாமல் இருக்கிறார்கள், வழக்குகள் தொடரமுடியவில்லை. அது எப்போது வரும் என்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதிகாரிகள் ஏமாந்து போகிறார்கள், குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாகி வருகிறார்கள். இதுவும் அப்படி இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்

தான் சொல்கிறேன். அவர் எப்போதும் உண்மையைப் பேசுகின்றவர், தெரிந்ததைத் தைரியமாகச் சொல்கின்றவர், விரும்பியதை உள்ளத்திலே வைத்துக் கொள்ளாமல் வெளியே சொல்கிற நல்ல உள்ளம் படைத்தவர், ஆகவே ஆதாரம் அவர்களிடத்திலே கண்டிப்பாக இருக்கும், அதை துணைத் தலைவர் அவர்கள் பெற்று, எனக்குத் தந்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: துணைத் தலைவர் ஏன்? முதலமைச்சர் அவர்களையே நான் சந்தித்துப் பேசுகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் எனக்கும் வயா மீடியா தேவையில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எனக்கும் கஷ்டம் இல்லை. இங்கேயே சொல்லிவிட்டால் வசதியாக இருக்கும். எல்லோருக்கும் வசதியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படி நீங்கள் ஒதுங்கிவிட நாங்கள் அனுமதிக்க முடியாது. ஏனெனில் துணைத் தலைவர் யாராக இருந்தாலும் தலைவர் தான் எங்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டும். இங்கே சொல்கிறவர்கள் உத்திரவாதத்தோடு ஆதாரத்தோடு சொல்கிறார்களா என்பதைச் சரிபார்த்து சரியா தவறா என்று தீர்ப்புக் கூறவேண்டியவர் நீங்கள். உங்களிடம் தரவேண்டுமென்று நிலைமையை நான் கேட்கும்பொழுது என்னிடம் தனியாகத் தருகிறேன. யாரும் சிபாரிசு வேண்டாம் என்றால் அது நியாயமில்ல. அது தனியாகப் பேசியிருக்கலாம், சட்டமன்றத்திலே சொன்ன பிறகு சபாநாயகரிடம்தான் தரப்படவேண்டும். ஆகவே அப்படியே செய்யுங்கள் எனறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்கள் இங்கே சொன்னாரே லாரிகள் எங்கள் ஆட்களை, ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை ஏற்றிவந்தால் நாங்கள் விட்டு விடுகிறோம் என்று சொனனார்கள், எங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்த வகையில் ஒன்றிரண்டை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 3—2—79 அன்று 16 அ.இ.அ.தி.மு.க. நபர்களை ஏற்றிச் சென்ற எம்.எஸ்.க்யூ. 2360 எண் உள்ள லாரியின் உரிமையாளரும் ஓட்டுநரும் குற்றம் சாட்டப்பட்டு ஒவ்வொருவரும் மாஜிஸ்ட்ரேட்டால் ரூ. 50 அபராதம் விதிக்கப்பட்டார்கள். உரிமம் பெற்றுள்ள உரிமையாளர் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கும் பொருட்டு மண்டலப் போக்குவரத்து அதிகாரிக்கு அறிக்கை அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

அதேபோல் இன்னொன்றையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 9—12—78 அன்று அ.இ.அ.தி.மு.க. உறுப்பினர்களையும், ஆதரவாளர்களையும் ஏற்றிச் சென்ற 9 லாரிகள் பரங்கிமலை போலீஸ் நிலையத்தாரால் பிடிக்கப்பட்டன. அவற்றில் இரண்டு வழக்குகளில் ஓட்டுநர்கள் ஒவ்வொருவரும் 25 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டனர். மற்ற வழக்குகள் விசாரணையில் உள்ளன.

1979 ஏப்ரல் 19] [திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் தக்கலை தபால் நிலையம் தீ வைப்பு வழக்கில் காவல் துறை நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கூறினார். இந்தச் சம்பவம் தக்கலை குற்ற எண் 1132/78—ல் வழக்குப்பதிவு செய்யப்பட்டு புலன் விசாரணை முடிந்து 21—2—79 அன்று இராணியில் இரண்டாம் நிலை குற்றவியல் நீதிபதி முன்பு குற்றப் பத்திரிகை 10 பேர் மீது தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்பது பேர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள், ஒருவர் தலைமறைவாகியிருக்கிறார். இதற்காக விசாரணை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள், எத்திராஜ் என்பவர் காணவில்லை என்பதைப் பற்றி இங்கே கூறினார்கள். எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவலை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எத்திராஜ் என்பவருக்கும் அவரது அடுத்த நிலக்காரருக்கும் இடையே சிறிது மனக்கசப்புக்கள் தோன்றின. இதன் காரணமாக இ.பி.கோ. 323, 324 பிரிவுகளின் கீழ் வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டது. இதன் பிறகு எத்திராஜ் என்பவர் தலைமறைவானார்.

இவரது மனைவி ஜோதியம்மாள் தனது கணவர் காணவில்லை என்று கொடுத்த புகாரின்மீது மற்றொரு வழக்கு 'மனிதன் காணவில்லை' என்று பதிவு செய்யப்பட்டு புலன் விசாரணை நடைபெற்று வருகிறது. இதற்கிடையே சென்ற 10 தினங்களுக்கு முன்னர், மேலப்பாக்கம் கணக்குப் பிள்ளையும் மற்றொருவரும் எத்திராஜ் என்பவரை சென்னை சென்டிரல் இரயில் நிலையம் அருகே பார்த்ததாகத் தகவல் வந்தது. அவர் தற்சமயம் பூந்தமல்லி பால்காரத் தெருவில் உள்ள பால்கார முனுசாமி என்பவர் இல்லத்தில் அவரது சகோதரர் சுப்ரமணியம் என்பவர் மேற்பார்வையில் தலைமறைவாக இருந்து வருவதாகக் காவல் துறைக்குத் தெரிய வந்துள்ளது. இதனையடுத்து காவல் துறையினர் எத்திராஜ் என்பவரைக் கண்டுபிடிக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகின்றனர்.

திரு. ரா. உமாநாத்: சமீபத்தில் சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் அருகே பார்த்ததாக ரிப்போர்ட் வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மாதக் கணக்கில் அந்த அம்மாள் போலீசை அணுகும்பொழுது அந்த ஊரிலே மார்க்கெட்டிலே பார்த்து வந்திருக்கிறேன் என்று சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். காணாமல் போனது அல்ல, பட்டப் பகலில் லேண்ட் லார்ட் இழுத்துச் சென்றார் என்று ருசுவாகச் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் இப்படிச் சொல்கிறார்கள். பக்கத்திலே, வீட்டிலே இருந்தவர் வெளியிலே சென்றவர் வரவில்லை என்று பேசியிருக்கிறார்கள். நான் இதைச் சொல்லக் காரணம், கோபால் சன்னியாசி வழக்கைப்பற்றி மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

எத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு திரும்ப வந்தார், திரும்ப வந்தபொழுது ஒத்துக் கொள்வதற்காக எவ்வளவு பெரியவழக்கு நடந்தது என்பதையும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று கருது கிறேன். வேண்டுமென்றே தலை மறைவாகிக் கொண்டால் அவ் வளவு எளிதாகக் கண்டு பிடித்து விட முடியாது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். காணவில்லை என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறபொழுது, குறிப் பிட்ட இடத்தையும், பெயரையும் சொல்லியும் கண்டு பிடிக் கிறார்களா இல்லையா என்று பார்ப்போம். அதற்குப் பிறகும் செய்யவில்லை என்றால் என்ன நடவடிக்கை என்பதை......

திரு. ரா. உமாநாத்: பக்கத்து வீட்டிலே என்று மாண்புமிகு ஜனதாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், கிருபாகரன் பற்றி ஃபர்ஸ்ட் இன்ஸ்டன்ஸ் பற்றித்தான் சொன்னாரே தவிர, இப்பொழுது சொன்ன சம்பவத்தைப் பற்றிப் பக்கத்து வீடு என்று அவர் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவரவர்களே, திருத்தத்திற்கு நன்றி.

'பெல்' தொழிலாளர்கள் மீதான வழக்குகள் பற்றிக் குறிப் பிட்டிருக்கிறார்கள். பெல் தொழிற்சாலைக்கு வந்த விசுவாச ஊழியர்களைத் தடுத்தும், தொழிற்சாலைக்குச் சேதம் விளைவிக்க முயன்ற ஊழியர்கள் மீது 11 வழக்குகள் பதிவு செய் யப்பட்டு 9 குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் 6, 7 மற்றும் 16—4—79 தேதிகளில், காவல் நிலையத்திலேயே ஜாமீனில் விடுவிக்கப்பட்டனர். இந்தச் செய்தியைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது நான் ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விசாரணைக்குப் பிறகு நிரபராதி யாக இருந்தால் விடுவிக்கப்படுவார்கள். ஜாமீனிலே வெளியே வந்திருக்கிறார்கள்.

வெங்கடாசலம் காணவில்லை என்பதைப் பற்றிச் சொன் னார்கள். வெங்கடாசலம் காணவில்லை என்ற புகாரின் மீது காவல் துறையினர் வழக்குப் பதிவு செய்து புலன் விசாரணை செய்தனர். இவ் வழக்கு 'க்யூ' பிரிவு அதிகாரிகளால் மேல் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு அவரது சடலத்தைத் தேடும் முயற்சியில் தீவிர கவனம் செலுத்தியது. இதற்கிடையே வெங்கடாசலம் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்றும் இதற்குக் காரணமாக பெருமாள் என்பவர் மீது சந்தேகம் ஏற்பட்டது. 1979-ம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 2-ம் நாளன்று இப் பெருமாள் என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டார். இவ் வழக்கும் புலன் விசாரணையில் உள்ளது. வெங்கடாசலத்தின் தற்போதைய இருப்பிடம் பற்றித் தேடப்பட்டு வருகிறது. விசாரணைகள் மிகவும் தீவிரமாகச் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. காவல் துறையினர் இவ் வழக்கு பற்றி மிகவும் அக்கறையோடு முயன்று புலன் விசாரணை செய்து வருகின்றனர்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் இன்னொரு குற்றச்சாட்டையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மதுர வாயல் காவல் நிலையத்தைச் சார்ந்த நெற்குன்றம் கிராமத்தில் மகாலிங்கம் என்பவர் 1979-ம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 23-ம் நாளன்று சாராயம் காய்ச்சும் சமயம் கைது செய்யப்பட்டார் என்பது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நெற்குன்றம் கிராமத்தில் மகாலிங்கம் என்பவர் 1979-ம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 23-ம் நாளன்று சாராயம் காய்ச்சும் சமயம் பிடிபட்டு கைது செய்யப்பட்டார். அவர் மீது வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டது. அவ்வழக்கின் குற்ற எண் 161/79 பிரிவு 4 (1) (பி) டி. என்.பி. சட்டம் ஆகும். இவ்வழக்கு இன்னும் விசாரணையில் இருந்து வருகிறது. இது குறித்து இரசாயனசோதனை அறிக்கை இன்னும் வர வேண்டியுள்ளது.

மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த விவசாயிகள் வீட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்டது பற்றி மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வெளியிலே வர முடியாமல் தடை செய்து விட்டார்கள். என்ற கருத்தைக் கூறினார்கள். 1979-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாளன்று ஆக்கூர் கிராம பஞ்சாயத்துத் தலைவர் திரு. இராமலிங்க முதலியார் தேசீய காங்கிரஸ் அனுதாபி தன்னுடைய நிலத்தில் அறுவடை செய்ய பக்கத்து கிராமத்தில் இருந்து சில ஆட்களைக் கொண்டு வந்தார்.

(மாலை 6—50)

இதற்கு அவ்வூரைச் சார்ந்த மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் விவசாயிகள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். இராமலிங்க முதலியாரின் மேஸ்திரி தங்கராஜ் என்பவர் கொடுத்த புகாரின் பேரில் ஒரு வழக்கு செம்பனார் கோவில் காவல் நிலைய குற்ற எண் 92/79 பிரிவு 141, 341, 323, 506, 379 இ.பி.கோ. வின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டது. இவ்வழக்கு குறித்து 1979-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 13-ம் நாளன்று 4 மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் விவசாயிகளும் 1979-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 15-ம் நாளன்று 10 மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் விவசாயிகளும் (திருமேனி என்பவரும் இதில் அடங்குவார்) கைது செய்யப்பட்டார்கள். இதற்கிடையில் கூலிப் பிரச்சினை குறித்து நடைபெறும் பேச்சு வார்த்தையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு வருகிறது. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த விவசாயிகள் வீட்டில் காவல் வைக்கப்பட்டனர் என்று கூறுவது அல்லது தடைப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்று கூறுவது உண்மைக்கு மாறானது என்ற தகவல் எனக்கு வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே எவ்வளவு உணர்ச்சியோடு சொன்னார்களோ அந்த உணர்ச்சியோடும் அந்த உணர்வோடும் நான் இதைப் பற்றி மீண்டும் பரிசீலிப்பேன் என்பதையும் அவர்கள் அரசு நிர்ணயித்த கூலியைக் கொடுக்காத காரணத்தால் இந்நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள்; கூலி

கேட்டதன் விளைவுதான் இது என்றால் அதைப்பற்றி அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கூத்தகுடி சண்முகம் ஒரு மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றிக் கூறி ரூ. 38 கோடி எந்த, எந்த இனத்திற்கு என்ற விவரம் தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்காகக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். காவலர் சம்பளம் ரூ. 27,77,51,000. இப்பொழுது கூத்தகுடி சண்முகனார் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் மனம் திருப்திகரமாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: துணைத் தலைவரவர்களே, புதிதாக சேர்க்க இருக்கிற 10,000 பேருக்கும் சேர்த்தா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: இது பழைய கணக்கு. இனி இன்னும் சேர்க்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. திருத்தப்பட்ட பட்டியல் வரும்போது அது இன்னும் அதிகமாக வரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: இதுகாரும் 10,000 பேரை சேர்க்க வேண்டாமென்று கருதிச் சொன்ன காரணத்தால்தான் 10,000 பேரைச் சேர்த்த கணக்கு வருகிறதா என்பதற்காகக் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவரவர்களே 10,000-தோடு நிற்க வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்பவில்லை. ஆனாலும் எந்த அளவிற்கு எந்த, எந்த வகையில் அவைகளையும் எல்லாம் சேர்த்து அவைகளையும் கணக்கிட்டு வருமோ, அந்தத் திருத்தப் பட்டியல் கண்டிப்பாக வெளியிடப்படும்.

நண்பர் மாண்புமிகு கோவிந்தராசன் அவர்கள் இங்கே சில குற்றங்களைக் கூறினார்கள், கைவிலங்கிட்டு இழுத்துச் சென்ற வழக்கைப் பற்றியெல்லாம். அது அவருக்கே தெரியும். வழக்கில் சம்பந்தப் பட்டவர்கள் ஒத்துழைத்தால்தான் வழக்கே நடைபெற முடியும். வழக்கு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஒத்துழைக்காமல், அதிலே கலந்துகொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்வதும் பிறகு கலந்து கொள்ள வருவதும், பிறகு வழக்கு மன்றத்திற்குப் போகும்போது அதை நிறுத்திவிட்டு, இங்கேயே வழக்கை நடத்தலாம் என்று சொல்கின்ற நிலைமை எல்லாம் ஏற்படும்போது அரசுக்கு எவ்வளவு நெருக்கடி ஏற்படுகிறது என்பதைத் தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இங்கே, அவர்கள் இருந்திருந்தால் முழு விவரத்தையும் கொடுத்திருப்பேன் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அதோடு, இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கை விலங்கு போட்டது தவறு என்பதிலே எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை, எனக்கு அபிப்பிராய பேதமும் இல்லை, மாற்றுக் கருத்தும் இல்லை. அப்படி நடந்ததா என்பதைத் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டியது நமது முதல் கடமையாகிறது. அதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கேற்ற வாய்ப்பே அரசுக்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அந்த நிலையில்தான் வழக்கு இன்னும், நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தால், இனி அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாமல் தடுப் பதற்கு எந்த, எந்த வழி முறைகளைக் கையாள வேண்டுமோ அவைகளை நாங்களும் செய்து முடிப்போம். உங்களுக்கும் பயன்படும்படியாக அந்த வாய்ப்பும் தருவோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இது போன்ற பிரச்சினைகள் ஒவ் வொன்றிற்கும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதை விட, ஒட்டு மொத்தமாக ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, சிவகிரி சரகத் தைச் சேர்ந்திருக்கக் கூடிய ஒரு கிராமத்தில் ஒருவர் எஸ்.ஐ.-யை அடித்துவிட்டு, சட்டை எல்லாம் கிழித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். அதைப்பற்றி ஜாயிண்டாக மகஜர் கொடுத்தும் டி.எஸ்.பி. டாட்ஜ் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : விவரம், கொடுக்கப்படவில்லை. விரைவிலே நான் இன்னும் இந்தத் தொடர் முடிவதற்குள் அதைப்பற்றிய பதிலைத் தெரிவிக்கின் றேன்.

தொழிலாளர்கள் மீதுள்ள வழக்குகளை வாபஸ் வாங்குவது பற்றி மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் கருத்து வெளியிட்டார்கள். நான் பரிசிலித்த வகையில் தொழிற்சாலைகளில் கலகங்கள் உண்டாக்காமலும், வேறு எந்தவிதமான சச்சரவுகளையும் உண் டாக்காமலும் எப்படியெல்லாம் நியாயமான வழியில் ஒரு தொழிற் சங்கத்தை சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய எண்ணத்தை வெளியிட முடியுமோ அந்த வகையில் நடந்திருக்கக் கூடியவர்கள் அனைவரையும் விடுதலை செய்து விட்டோம் என்று எனக்குக் கொடுத்திருக்கிற கணக்கைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படி இல்லாமல் எனக்குத் தவறாக கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நிரூபிப்பீர்களேயானால் நான் எனக்கு கணக்கு கொடுத் தவர்கள் மீது விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : பேரவைத் துணைத் தலை வர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட மாணவர்களை விடுதலை செய்வதாகச் சொன் னார்கள். அது என்னவாயிற்று, நடந்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேனா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் விடுதலை செய்வதாக அவரிடம் தனிப்பட்ட முறையில் சொன்னேனா, அல்லது இந்த அவையில் சொன்னேனா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : பரிசீலனை செய்து விடுதலை செய்வதாக சொல்லியிருக்கிறீர்கள்—அவையில்தான் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, பரிசீலனை செய்து விடுதலை செய்வதாகச் சொல்லியிருந்தால் அப்படி பரிசீலனை செய்ததில் விடுதலை செய்ய இயலாமல் நேர்ந்ததற்கு வேதனைப்படுகிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்' தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே ஒரு தடவை இந்த வழக்குகளை வாபஸ் வாங்குவதைப் பொறுத்தவரையில் வனமுறையில் எல்லாம் ஈடுபட்டவர்களை அதில் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொன்னீர்கள். பொதுவாக வழக்குப் போடும் போது ஒன்றைப் போட்டு 147, 348, 341 இப்படி ஏதாவது போட்டுத் தான் செய்வார்கள். அப்படிப் போட்டு அவர்கள் வன்முறையில் ஈடுபட்டவர்கள் என்று சொல்வதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது. குறிப்பாக ஸ்ரீரங்கத்தில் கூட அப்படி ஒரு வழக்கு இருந்து வருவதாகத் தெரிகிறது. ஆனாலும் எந்தவிதமான....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏதாவது வைத்துத்தான் வழக்குப் போடுவார்கள். ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது என்றால் சம்பவம் நடந்தது எப்படி, யாரால, அதற்கும் இவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்த பிறகுதான் அவர்களுக்கு இதில் சம்பந்தம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று தீர்மானிக்க முடியும். ஆனால் வன்முறையில் ஈடுபட்டவர்களையும் மன்னித்து விடுதலை செய்யும் போது அது அவர்களை ஊக்குவிக்கும் செயல் என்று அவர்கள் கருதுவதற்கு வாய்ப்பு என்பதை நாம் அண்மையில் உணர்ந்திருக்கிறோம். ஏனென்றால் சில வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று ஊர்வலம் நடத்தி சுற்றி வந்தபோது, அப்படியே வாபஸ் வாங்கி அவர்களை வெளியே விட்டு விட்டு, மீண்டும் அவர்கள் அதே பணியைச் செய்யலாம் என்ற முறையில் பேசுகிறார்கள் என்று கேட்கும் போது உண்மையிலேயே மனம் வேதனைப்படுகிறது. சூழ்நிலை ஏற்படும், அதன் காரணமாக அவர்கள் கேட்கலாம். ஆனால் திரும்ப திரும்ப வெளியே வந்தும் அப்படித்தான் செய்வோம் என்று நல்ல பேச்சில்லாமல் பேசுவதைப் பார்க்கும்போது அரசியல் தலைவர்கள் சொன்னாலும் கேட்பதில்லை, பெரியவர்கள் சொன்னாலும் விடுவதில்லை, இருப்பவர்கள் சொன்னாலும் கேட்கவில்லை என்று இருந்துவிட்டால் இந்த நாடு

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

துர்ப்பாக்கிய வசமான நிலைக்கு ஆளாகிவிடும் நிலை ஏற்பட்டு விடும். எந்த அரசு எந்தக் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தாலும் பொதுவாக தேவையானவைகளை, உரிமையானவைகளை, நியாயமானவைகளை உரிமையோடு கேட்பதற்கு முடியும். அதைத் தவறு என்று சொல்ல முடியாது. ஏன அப்படிக் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு நியாயமான நன்முறை வேண்டும். வரையறையில்லாமல் தவறுகள் செய்தபோதும் மன்னித்து அவர்களுக்கு விடுதலைக் கொடுக்கலாம். ஆனால் அப்படி விடுதலை கிடைத்ததும், வெளியே வந்தவுடன் மீண்டும் அதைப் பயன்படுத்தி, திரும்பவும் அதே மாதிரி செய்ய வேண்டும் என்று பேசுவதை அண்மையில் பார்த்துக் கொண்டு வருகிறோம். பெரியவர்கள், படித்தவர்கள் சிலர் கூட அப்படியெல்லாம் சொல்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும் போது உண்மையில் மனம் வேதனையடைகிறது. சில அரசியல் வாதிகள் கூட அப்படிப் பேசுவதைக் கேட்கும்போது மனம் வேதனையடைகிறது. அதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. ஆனால் இவைகளை யெல்லாம் நாம் மன்னிக்க வேண்டும் என்பது பொருத்தமாக இருக்கலாம்; உள்ளபடியே இனிமேல் தவறு செய்யவில்லை என்று யாராவது முன் வருவார்களேயானால், உத்தரவாதம் கொடுப்பார்களேயானால் மன்னித்து விடலாம்: ஆனால் அப்படி யாராலும் உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியவில்லை.

(இரவு 7—00)

இங்கே உத்தரவாதம் கொடுத்தவர்களே கூட சிலர் பின்னால் அவமானப்படுத்தப்பட்டு விட்டார்கள் என்பதை அறிவேன். நாங்கள் உத்தரவாதம் கொடுத்தவர்களையும் கேள்வி கேட்கவில்லை என்பதை இந்த மன்றத்தில இருப்பவர்கள் மறந்து விடக் கூடாது.

இங்கே திரு. திருப்பூர் மணிமாறன் அவர்கள் 13 கொலைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். ஒன்று திருப்பூர் வடக்கு காவல் நிலைய குற்ற எண் 1149/78—302 ஐ.பி.சி., தேதி 9—12—1978, நேரம் பகல் 11—30 மணி தகவல் கொடுத்த நேரம் பகல் 12—30 மணி. 25 வயதுள்ள அண்ணபூரணி என்ற பெண்மணியை அவளது கணவன் கிட்டு என்கிற கிருஷ்ணசாமி என்பவர், அவளது நடத்தையில் சந்தேகப்பட்டுக் கொலை செய்தார். குற்றவாளி உடனடியாகக் கைது செய்யப்பட்டார். வழக்கு 1979-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 19-ம் நாளில் தாக்கல செய்யப்பட்டு, இப்போது நீதிமன்றத்தில் உள்ளது.

இரண்டு திருப்பூர் வடக்குக் காவல்நிலைய குற்ற எண்245/79-. 302 ஐ.பி.சி., தேதி 5—3—1979, நேரம் காலை 5—15 மணி-தகவல்கொடுத்த நேரம் காலை 7—30 மணி. திருப்பூர்தனலட்சுமி மில்லில் எழுத்தராகப் பணி புரியும் ராமலிங்கம் என்பவர் தமது இரண்டாவது மனைவி மங்கையர்க்கரசியையும், 11 மாதக் குழந்தையையும் அவரது இல்லத்தில் குடும்பத் தகராறு காரணமாகக் கத்தியால் குத்தினார். குற்றவாளி காவல் நிலையத்தில

சரணடைந்ததும் கைது செய்யப்பட்டார். வழக்கை தாக்கல் செய்ய ரசாயன பரிசோதனை அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. குற்றவாளி தற்போது காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளார்.

மூன்று, திருப்பூர் தெற்கு காவல் நிலைய குற்ற எண் 225/79-302 மற்றும் 308, ஐ.பி.சி. 1979-ம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 26-ம் நாளன்று காலை சுமார் 6—30 மணியளவில் 54 வயதுள்ள நாச்சிமுத்து முதலியார் மனைவி அன்னம்மாள், தனது வீட்டில் சமையலறையில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார். அவரது கணவர் மளிகை சாமான் வாங்க வெளியே சென்றிருந்தார். அப்பெண்மணி, வீட்டில் தனியாக இருந்தார். அந்தச் சமயம் இனந் தெரியாத ஒருவன் சமையல் அறையில் நுழைந்து, அவரைக் கத்தியால் குத்தி, ரூ. 6,000 மதிப்புள்ள அவரது 11 சவரன் தங்கத் தாலியைப் பறித்துக் கொண்டு சென்று விட்டான். இதில் அரசியல் குறுக்கீடு ஏதும் இல்லை. குற்றவாளியைக் கண்டு பிடிக்க ஒரு தனிக் குழு நியமிக்கப்பட்டது. வழக்கமான குற்றவாளிகள் விசாரிக்கப்படவில்லை. இறந்து போனவருக்கும், அவரது குடும்பத்தாருக்கும், குடும்பத் தகராறு இருந்ததாக விசாரணையில் தெரிய வந்தது. ஆகையால் அப்பெண்மணியின் குமாரன் முத்துக் குமாரசாமி, கணவர் நாச்சி முத்து முதலியார், உறவினர் வாசுதேவன் ஆகியோர் விசாரிக்கப்பட்டனர். குற்றம் சம்பந்தப்பட்ட குறிப்பு ஏதும் கிடைக்காததால் அவர்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர். வழக்கு தற்போது புலன் விசாரணையில் உள்ளது.

இப்படி குற்றச்சாட்டுக்கள் சொல்லும்போது, மேலெழுந்த வாரியாகக் கொலைகள் நடந்து இருக்கின்றன என்பது நமக்குத் தெரியும். ஆனால் நிலைமைகள் என்ன என்று ஊன்றிப் பார்த்தால்தான் சில விவரங்கள் நமக்குக் கிடைக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சேலம் ஆறுமுகம் அவர்கள் வேலூர் செஷனஸ் வழக்கு மன்றம் டெபுடி சூப்பிரண்டுகளான திருவாளர்கள் ஏ. ஆர். வீரபாண்டியன் மற்றும் ஜனார்தனன் ஆகியோரைக் குற்றவாளிகள் அல்லவென்று தீர்ப்புக் கூறியிருப்பதால் தற்காலிக வேலை நீக்கத்திலுள்ள அவர்களை வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொண்டால் காவல் துறையின் நல்ல பேர் காப்பாற்றப் படும் என்பதாகக் கூறினார்.

வடாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சீராளன் என்பவரின் மரணத்திற்குக் காரணம் என்று தனி நபர் விசாரணைக் குழுவால் கருதப்பட்ட காவல் துறையினரின பேரில் கிரிமினல் வழக்கு ஒன்று தொடரப்பட்டது. இதற்கிடையில் பொது நலனைக் கருதி ஏ. ஆர். வீரபாண்டியன் மற்றும் ஜனார்தனன் ஆகிய இரு டெபுடி சூப்பிரண்டுகளும் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட இன்ஸ்பெக்டர், காவலர்கள் ஆகியோர் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப் பட்டனர். வேலூர் செசன்ஸ் நீதி மன்றம் காவல் துறையினர் குற்றவாளிகள் அல்ல என்று தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளது. காவல் துறையினர் குற்றவாளிகள் அல்ல என்று நீதி மன்றம் தீர்ப்புக்

கூறியதால் இன்ஸ்பெக்டர் மற்றும் காவலர்களுடைய தற்காலிக வேலை நீக்க ஆணையை காவல் துறைத் தலைவர் ரத்து செய்து விட்டார்.

மேற்படி வழக்கில் ஏ. ஆர். வீரபாண்டியன் குற்றவாளி அல்ல என்று தீர்ப்புக் கூறியிருந்த போதிலும், அவர்மீது வேறு சில குற்றச்சாட்டுக்கள் பேரில் துறை நடவடிக்கை இருப்பதன் காரணமாக அவரின் தற்காலிக வேலை நீக்கம் ரத்து செய்வது குறித்து அரசு பரிசிலித்து வருகிறது. திரு. ஜனார்த்தனனுடைய தற்காலிக வேலை நீக்கம் ரத்து செய்வது குறித்தும் அரசு பரிசிலித்து வருகிறது. இதுதான் நிலைமையே தவிர வேண்டுமென்றே சில அதிகாரிகளைப் பழி வாங்குவதற்கு அப்படிச் செய்து இருக்கிறோம் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டியது இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்கள் காவல் துறையில் 8 மணி நேர வேலை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டோம் அது பற்றி ஒன்றுமே சொல்லப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். பத்தாயிரம் பேர்களைச் சேர்க்க வேண்டுமா என்று ஒரு பக்கம் கேட்கிறவர்கள், இருக்கின்ற காவல்துறையினர் அதிக மணிநேரம் வேலை செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்திலே இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தேவையான அளவிற்கு காவல்துறையில் ஆட்களைச்சேர்க்க முடிந்த அளவிற்கு, வருமானத்தைப் பெற்று அவர்களுக்குச் சம்பளமும் கொடுப்பதற்குத் தேவை ஏற்படும் காலத்தில் நிச்சயமாக இதைப்பற்றி எல்லாம் இந்த அரசு சிந்திக்கும் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: துணைத் தலைவரவர்களே, எல்லோருக்கும் 8 மணி நேர வேலை என்பதல்ல என்னுடைய கேள்வி. போன பட்ஜெட்டின்போது போலீஸ் கிராண்ட் டிஸ்கஷனிலே கனம் முதலமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள், அது ரிக்கார்டிலே இருக்கிறது. நீங்களே அஷ்யூர் பண்ணினீர்கள். ஒரு டெசிஷனாக அனவுன்ஸ் பண்ணினீர்கள். அதாவது சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் வரைக்கும் 8 மணி நேர வேலை கொடுக்கப் படும் என்று சொன்னீர்கள். அந்த அஷ்யூரன்ஸை ஏன் இன்னும் இம்பிளிமென்ட் பண்ணவில்லை என்றுதான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்னதை மாற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. 10 ஆயிரம் பேர்கள் இன்னும் சேர்க்கப்படவில்லை. இப்போது தான் சிறுகச் சிறுகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுக் வருகிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் சேர்க்கப்படுவார்களேயானால் இதைப்பற்றி நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்க இயலும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னொரு செய்தியையும் மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 ஏப்ரல் 18

தொழிலாளர்கள் மீதான வழக்குகள், கொலை முயற்சி வழக்குகள் தவிர மற்ற எல்லா வழக்குகளும் ஜி. ஓ. 614, தேதி 29—3—1979-ல் திரும்பப் பெறப்பட்டுவிட்டன.

அடுத்து, காவல்துறையில் முஸ்லீம்களுக்குச் சரியாக வேலை கொடுப்பது இல்லை. ஏன் அப்படிச் செய்கிறீர்கள் என்ற குற்றச் சாட்டுக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் இங்கே சுட்டிக்காட்டினார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒரு கணக்கைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காவல்துறையில் முஸ்லீம் சமூகத்தினர் 2,320 பேர் உள்ளனர். முஸ்லீம் பணியாளர்களுக்கு 5.3 சதவீதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இங்கே தீயணைப்புப் பற்றி பேசியவர்களில் பலர் புதிய தீயணைப்பு நிலையங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே ஒருவர் குறிப்பிட்டு போளூரிலே தீயணைப்பு நிலையம் வேண்டும் என்று மிக மிக அவசரமாகப் பேசினார்கள். முதலிலே அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். போளூ ரிலே தீயணைப்பு நிலையம் அமைக்கப்பட இருக்கிறது. அங்கு மட்டுமல்ல, அறந்தாங்கி, வேப்பூர், கரூர், முசிரி, கூடலூர் (நீலகிரி) ஒட்டன்சத்திரம், மேலூர், உசிலம்பட்டி, நாங்குனேரி, வத்தலகுண்டு, சாத்தூர், இராமேஸ்வரம், அம்பாசமுத்திரம், திருச்செந்தூர், கன்னியாகுமரி, காங்கயம், ஒரத்தநாடு, கும்மிடிப்பூண்டி, போளூர் (ஏற்கெனவே சொல்லிவிட்டேன்) சங்ககிரி இப்படி 20 இடங்களில் தீயணைப்பு நிலையங்கள் இந்த ஆண்டு நிறுவப்பட இருக்கின்றன என்பதை இங்கே நான கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து காவல்துறையை மூனறு பிரிவு களாகப் பிரிக்கும் செயற் குறிப்புபற்றி.......

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, நான் ஏற் கனவே பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லி வருகிறேன். ஜவ்வாது மலைப்பகுதியைச் சுற்றி கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே அங்கே ஆலங்காயத்திலே ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் வேண்டு மென்று ஆண்டாண்டு காலமாகச் சொல்லியும் முதலமைச்சரின் கனிவுப்பார்வை விழவில்லையே, அது ஏன் என்று தெரியவில்லை, ஆகவே இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் உண்மை யிலேயே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்களுக்காக இரங்குகிறேன். அனுதாபத்தோடு பார்க்கிறேன். ஆனால் ஆண்டாண்டு காலம் கேட்டோம், நடக்கவில்லை என்று எங் களுக்கு முன்னால் பல ஆண்டுகாலம் ஆண்டுகொண்டிருந்த, அவருடைய நண்பர்கள் இதைச் செய்யவில்லை என்று சுட்டிக் காட்டியதன் மூலம் எனக்குக் கொஞ்சம் எச்சரிக்கை விடுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். நாங்கள் வந்து இரண்டாண்டுகள் தான் ஆகின்றன. பல ஆண்டுகள் ஆகவில்லை. இருந்தாலும் பரவா யில்லை, நான் அதைப்பற்றிக் கவனிக்கிறேன் என்று சொல்ல

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வேண்டி இருக்கிறது. பணத்தை வைத்து அதாவது எவ்வளவு நிதி இருக்கிறது என்பதைக் கணக்குப் போட்டு செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நிலையத்திற்கும் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவாகும். அந்த அளவில் மொத்தமாகப் பார்த்தால் இலட்சக்கணக்கில் செலவு ஏற்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே அந்த வகையில் எவ்வளவு விரைவில் நாங்கள் அதைப்பற்றி சிந்தித்து சேர்க்க முடிந்தால் சேர்த்து இல்லாவிட்டால திருத்தப்பட்டியலில் சேர்க்க முயற்சி எடுப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து காவல் துறையை கீழ்க்கண்ட மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. போ. எ. சீனிவாச ரெட்டியார்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, குழித்துறையில் தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தப் படவேண்டும் என்று நீண்ட நாளாகச் சொல்லி வருகிறேன். 3 தடவைகள் சட்டமன்றத்திலே சொல்லி இருக்கிறேன்.

(இரவு 7-10)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாமன்ற உறுப்பினர் அவர்களுடைய கோரிக்கை நியாயமானது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இத்தனை ஆண்டுகளாக 1, 2, 3 ஆண்டுகளாக வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்கள் யார் யார் என்பது மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். எங்களால் முடிந்ததை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். செலவு அதிகமாகிறது என்ற நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது இங்கே இன்னொரு திட்டத்தை நாங்கள் அறிவித்து இருக்கிறோம். அதன் மூலமாக எங்கெங்கே காவல் துறை இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் தொலை பேசி இருக்கும் என்பதை நாங்கள் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த ஆண்டில் இப்படிப்பட்ட முடிவை எடுத்தது மட்டுமல்லாமல் பிரைமரி ஹெல்த் சென்ட்டர்ஸ் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். பொதுமக்களும் கட்டணம் செலுத்தி அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம், அதற்கு அனுமதி தரப்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்படிச் செலவு அதிகம் ஆகிற போது நீங்கள் ஒரு வகையில் எவ்வளவு பணம் அதிகமாக செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதை தெரிந்து கொண்டிருக்கிற உறுப்பினர்கள் எனக்குக் கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுத்தால் முழுமை ஆக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை மறுத்து விட்டேன் என்றோ, இல்லை என்று சொல்லிவிட்டேன் என்றோ கருதக் கூடாது. உத்திரவாதமாகச் சொல்லவில்லையே என்று இருந்தாலும் முயல்வேன் என்ற கருத்து அதிலே இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொன்னமராவதி 5-வது இடத்தில் இருக்கிறது என்றும், விரைவில் அது செயல்படுத்தப்படும் என்று அன்று சொன்னார்கள். இப்போது 20 இடங்களை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் சொன்ன 5-வது இடத்தைப் பெற்ற பொன்னமராவதி அதிலே இடம் பெறவில்லை. அது எந்த வரிசையில் இருக்கிறது என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் வரைப் படத்தை வைத்துக் கொண்டு எத்தனை மைல்களுக்கு அருகாமையில் இருந்தால் ஒரு நிலையத்தை வைக்க வேண்டும்; 15, 20, 30 மைல்களுக்கு உள்ள வசதிகளைப் பார்த்து இந்த மாதிரி இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தோம். அந்தப் பகுதி குறிப்புகள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பகுதி பொன்னமராவதிக்கு வரும்போது, அதற்கு அருகாமையில் ஒரு நிலையம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதை பற்றி பிரச்னை எழுப்பினால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் இதுபோன்ற பிரச்னைகளை எழுப்ப முன்வருவார்கள். தயவுசெய்து நண்பர்கள் அவசரப் படாமல், இந்த 20 இடங்களைச் சொன்னேனே, அதைக் கொண்டு வந்ததற்கு மகிழ்ச்சி கொண்டு அடுத்த வாய்ப்பு உங்களுக்கு முதலில் இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். காவல் துறை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதைப்பற்றி கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள்

திரு. போ. எ. சீனிவாச ரெட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, 40 மைல் பக்கத்தில் எங்கள் பகுதியில் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையம இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இப்படி அடிக்கடி குறுக்கே பேச வேண்டாம். கடைசியில் கேட்கலாம். குறுக்கே கேட்டால் பதில் சொல்ல முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள் இந்தக் காவல் துறையைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். எப்படி இயங்கும், அதற்கு என்ன பெயர், அது எப்படி இருக்கும் என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். இன்று காவல்துறையை கீழ்க்கண்டவாறு மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்க திட்டமிடப் பட்டுள்ளது:—

1. காவல் துறைத் தலைவர் நிறைவேற்றுப் பணி (I.G. Enforcement).

2. காவல துறைத் தலைவர் அவசரப் பணி (I.G. Emergency).

3. காவல் துறைத் தலைவர் காவல் பணி (I.G. Services).

1979 ஏப்ரல் 18] [மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இன்றைய காவல்துறைத் தலைவர் பணி, காவல்துறை டைரக்டர் ஜெனரல் பதவிக்கு உயர்த்தப்பட்டு, அந்த டைரக்டர் ஜெனரல் காவல் துறையின் தலைவராக இருப்பார்.

காவல்துறைத் தலைவர் நிறைவேற்றுப் பணி (ஐ.ஜி.ஆப் என்போர்ஸ்மெண்ட்) கடமைகள் —

1. மதுவிலக்கை அமல்படுத்துதல்.

2. விபச்சார ஒழிப்புச் சட்டத்தை அமுல்படுத்துதல்.

3. சமூக உரிமைப் பாதுகாப்புச் சட்டங்களை அமல் படுத்துதல் (சிவில் ரைட்ஸ் ஆக்ட்).

4. சூதாட்டங்கள் ஒழிப்பைக் கண்காணிப்பது (கேமிங் ஆக்ட்)

தலைமையிடத்தில் ஒரு (டி.ஐ.ஜி.) துணைக் காவல் தலைவரும், ஒரு கண்காணிப்பாளரும் (எஸ்.பி.) மூன்று துணை சூப்பிரண்டெண்டுகளும் (டி.எஸ்.பி.) அவருக்கு உதவி புரிவர்.

காவல் சரகங்களில் எட்டு கண்காணிப்பாளரும் (எஸ்.பி.) இருபது கூடுதல் சூப்பிரண்டெண்டுகளும் (எ.டி.எஸ்.பி.) பணியாற்றுவர்.

மதுவிலக்குக்கென்று தனியாக 145 காவல் நிலையங்கள் இந்தப் பிரிவின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயங்கும், மதுவிலக்குக் குற்றங்களும், சமூகக் குற்றங்களும் அதிகமாக இருக்கின்ற இடங்களாகத் தேர்ந்தெடுத்து இந்த 145காவல்நிலையங்கள் அமைக்கப்படும். மாவட்ட அளவில் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அளவில் குற்றங்களில் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து, துணைக் கண்காணிப்பாளர்கள் (டெபுடி எஸ்.பி.) நியமிக்கப்படுவார்கள் இவ்வாறு மொத்தம் 37 துணைக் கண்காணிப்பாளர்கள் (டெபுடி எஸ்.பி.) மாநிலத்தில் செயல்படுவார்கள்.

இதற்கு மொத்தம் 8,368 சார்பு நிலைக் காவலர்கள் தேவை, அதில் இப்போது மதுவிலக்குப் பணிபுரியும் காவலர் நீங்கலாக புதிதாக 7,671 காவலர்கள் நியமனம் செய்ய வேண்டும். கூடுதலாக 7 கார்கள், 42 ஜீப்கள், 364 பிக்கப் வேன்கள் (பிக்-அப் வேன்ஸ்) 7 மோட்டார் சைக்கில்கள் வேண்டியிருக்கும்.

39 பேரைக் கொண்ட குழுக்களாக, 30 குழுக்கள் மாநிலத்தில் இயங்கும் படையாக (ப்ரொகிபிஷன் மொபைல் ஸ்குவாட்) பணியாற்றும்.

சென்னையில் உள்ள தமிழ்நாடு குற்றஞ்சார்ந்த அறிவியல் ஆய்வகமும், வேலூர், கோவை, திருச்சி, மதுரை, நெலலை ஆகிய சரகங்களிலுள்ள ஆய்வகங்களும் இந்தப் பிரிவின்கீழ் செயல்படும்.

[மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 ஏப்ரல் 18

இப்பணி மூன்று கட்டங்களில் நிறைவேற்றப்படும். சென்னை செங்கற்பட்டு, வடாற்காடு, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களில் 1979-80-லும் சேலம், தர்மபுரி கோவை, நீலகிரி, திருச்சி தஞ்சை மாவட்டங்களில் 1980-81-லும் மற்றைய பகுதிகளில் 1981-82-லுமாக மூன்று கட்டங்களில் நிறைவேற்றப்படும்,.

இதற்குப் பின்வருமாறு செலவாகலாம் என எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

ஆண்டு.	தொடர் செலவு.	தொடரராச் செலவு.
	ரூ.	ரூ.
1979-80	58,34 000,	1,13,28,000
1980-81	1,48,31,000	2,27,42,000
1981-82	1,13,82,000	87,46,000
	3,20,47,000	4,28,16,000

மொத்த செலவு—ரூ. 7,48,63,000.

அடுத்து, காவல்துறைத் தலைவர் அவசரப்பணி (ஐ.ஜி. எமர்ஜென்ஸி)–இங்கு சிலர் கூறினார்கள். ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னார். நீல நிறத்தில் சட்டைகள் கொடுத்தால், அவர்கள் வரும்போதே அவர்கள் எதற்காக வருகிறார்கள் என்பதை அறிந்து பொதுமக்கள் அச்சத்தோடு, தவறான செயலகளில் ஈடுபடுவதை நிறுத்திக்கொள்வார்கள் என்று. அதே போல் இது செயல்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிறப்புக் காவல்படை, ஆயுதம் தாங்கிய காவல் படை இவருடைய நிர்வாகத்தில் வரும். இவருடைய பணிகள்: 1. காவலர் தேர்வு, (2) காவலர்பயிற்சி, (3) ஒழுங்குக் கட்டுப்பாடு, (4) நிர்வாகம், (5) பணித்திறன் ஆகியவற்றை இவர் கவனித்துக்கொள்வார். இது தவிர, மாவட்ட அளவிலும் சென்னையிலும் உள்ள ஆயுதம் தாங்கிய காவலர்க்கும் பயிற்சி, பணித்திறன் பொறுப்பை ஏற்பார். காவலருக்கான நலப்பணிகள், வீட்டுவசதி ஆகியவற்றையும் இவர் ஏற்பார். இயற்கைச் சீற்றங்களால் ஏற்படும் நிவாரணப் பணிகள் இவரைச் சாரும். சிவில் பாதுகாப்பு இவருடைய நிர்வாகத்தின் கீழ் வரும்.

சட்டம் ஒழுங்கு பணிகளைத் திறம்பட செய்ய இப்பிரிவு உறுதுணையாக இருக்கும். சாதாரண நிலையில் சட்டம் ஒழுங்கு பராமரிப்பை அடுத்த பிரிவான காவற்பணி (சர்வீஸ்ஸஸ்) பிரிவு கவனித்துக் கொள்ளும்.

நிலைமை கட்டுமீறிப் போகும் காலங்களில் மட்டும் இந்த ''அவசரப் பணிப் பிரிவு'' காவல் பணிப் பிரிவுக்கு உறுதுணையாக வந்து சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டும்.

கூடுதலாக ஆண்டொன்றுக்கு எட்டு அணிகள் வீதம், இரண்டு ஆண்டுகளில் பதினாறு அணிகள் (பிளாட்டூன்ஸ்) ஏற்படுத்தப் படும். ஏற்கனவே 158½ அணிகள் (பிளாட்டூன்ஸ்) உள்ளன.

தேவையான இடங்களுக்கு மாவட்ட வாரியாக இவ்வணிகள் பிரித்தளிக்கப்படும். இவ்வணிகள் சென்னை போலீஸ் கமிஷனர். சரக துணைக் காவற் துறைத் தலைவர்களின் (ரேஞ்சு டி.ஐ.ஜிஸ்) கீழ்பணியாற்றும்.

கூடுதலான இப்பதினாறு அணிகள் இரண்டாண்டுகளில் நிறுவ ஆகும் செலவு—

	ரூ.
முதலாண்டு—	
தொடர்ச் செலவு	28,98,000
தொடராச் செலவு	20,41,000
இரண்டாம் ஆண்டு—	
தொடர் செலவு	28,55,000
தொடராச் செலவு	19,79,000

ஆக, முதாலண்டுக்கு மொத்தம் ரூ. 57,53,000 இரண்டாம் ஆண்டுக்கு ரூ. 40,20,000. ஆகமொத்தம் செலவு ரூ. 97,73,000 வேண்டியிருக்கும்.

[இரவு 7-20]

1. துணைக் காவல் தலைவர் (D.I.G., Armed Reserve) ஆயுதப் படை.

2. துணைக் காவல் தலைவர் (பயிற்சி) (D.I.G., Training).

3. துணைக் காவல் தலைவர் சிவில் பாதுகாப்பு (D.I.G. Civil & Defence) ஆகியோர் இப்பிரிவின் கீழ் வருவார்கள்.

இது தவிர, நான்கு கட்டங்களில் ஆண்டொன்றுக்கு ஒன்று வீதம் 4 படைக் கலன்கள் (Battalions) ஏற்படுத்தப்படும். இதற்கு 3,560 காவலர்கள் தேவைப்படுவார்கள்.

[மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமசந்திரன்] [1979 ஏப்ரல் 18

ஆண்டொன்றுக்கு தொடர் செலவு ரூ. 71,60,600-ம், தொடராச் செலவு ரூ. 52,40,000-ம் ஆக நான்காண்டுகளில் ரூ. 5.93 கோடி செலவாகும். இப்படைக் கலன்கள் துணைக் காவல் தலைவர் (D.I.G. Armed Reserve) கீழ்ப் பணிபுரியும். இந்தப் பிரிவுக்கு 112 லாரிகள், 28 பிக்கப் வேன்கள் (Pick up Vans), 23 ஜீப்புகள், 8 மோட்டார் சைக்கிள்கள்.

காவல் துறைக் தலைவர் காவல் பணி (I.G. Service) இவருடைய பணிகள் :—

1. சென்னை நகரிலும், மற்ற மாவட்டங்களிலும் ஒழுங்கைப் பராமரித்தல்.

2. குற்றங்களைத் தடுத்தல்.

3. புலனாய்வு செய்தல்.

4. போக்குவரத்தை நெறிப்படுத்துதல்.

5. மக்களுக்கான சேவைகள்.

6. உணவுப் பொருள் வழங்கு துறைப் பணிகள்.

7. ரயில்வே காவல் பணி.

சரகங்கள் துணைக் காவல் தலைவர்கள் (Range D.I.G.s.) மாவட்டக் கண்காணிப்பாளர்கள் (District S.P.s.) காவல் நிலையங்கள் ஆகியவை இப்பிரிவின் கீழ் வரும். இப்போதிருப்பது போல அன்றாட ஒழுங்குப் பராமரிப்புக் குற்றத் தடுப்பு புலனாய்வு ஆகிய பணிகள் இப்பிரிவின் கீழ் செயல்படும்.

மக்களுக்கு உதவி புரியும் பணிகளை இப்பிரிவு ஆற்றும். மக்கள் மீது வலிவைப் பயன்படுத்தி செயலாற்ற வேண்டிய சில சட்டங்களை அமுல் நடத்த தனியான பிரிவு என்ற முறையில் காவல் துறை நிறைவேற்றுப் பணி (Enforcement) காவல் துறை அவசரப் பணி (Emergency) என்ற பிரிவுகள் உருவாக்கப்படுகின்றன.

இதையெல்லாம் நான் கூறுகின்றபோது நாட்டிலே ஆங்காங்கே மதுவிலக்கு சரிவர அமுல்படுத்தப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டும் சூதாட்டம் போன்றவைகள், சட்டத்தை மீறி நடத்துகின்றார்கள் என்றும், வன்முறையிலே சிலர் ஈடுபடுகின்றார்கள் என்றும், அந்தச் சிலர் செய்வது பலராக மாறுகின்ற நிலைமையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். இந்த அரசு நாட்டு மக்களுக்குத் தொடர்ந்து நன்மை பெறக்கூடிய பணிகளைச் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறது. அந்த வகையிலே இன்னொன்றையும் நாங்கள் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

1979 ஏப்ரல் 18] [மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஓய்வு பெற்ற இராணுவ வீரர்கள் ஆங்காங்கே நகரப் பகுதிகளாக இருந்தாலும், ஊராக இருந்தாலும் ஒன்றிரண்டு தெருக்களை எடுத்துக் கொண்டு, ஆங்காங்கே 2, 3 ஓய்வுபெற்ற இராணுவ வீரர்களை காவலர்களாக நியமிப்பது என்று உத்தேசித்திருக்கிறோம். ஊர்க்காவல் படை இருப்பது போல், அவர்கள் பணிபுரிவார்கள். ஒவ்வொரு வீட்டாரும், இந்தத் திட்டம் பயன்படுகின்ற வகையில் ஏதாவது ஒரு குறைந்த தொகை, அதாவது ஒரு ரூபாய் மாதத்திற்கு அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிவரும். எப்படியும் இவர்களுக்கு ரூ. 250 மாதச் சம்பளம் தரப்படும். மிகுதியை அரசு கொடுக்கும். வீடுகளிலே இருக்கின்றவர்கள் தங்கள் வீட்டிலுள்ள ஆண்களை, இளைஞர்களை ஆங்காங்கே காவலுக்கு வைப்பது என்பது முன்பு இருந்தது. ஆனால் இப்போது அது இல்லை. எனவே, வேலை இல்லாது இருக்கின்ற. ராணுவப் பயிற்சி பெற்றிருக்கின்ற உடல் வலிவோடு இருக்கின்ற ராணுவ வீரர்களை, தகுதியுள்ளவர்களாகப் பார்த்து நியமிப்பது என்று இந்த அரசு கருதுகின்றது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதோடு, காவல் துறையைப் பற்றி எந்த அளவிற்கு இந்த அரசு அக்கறை காட்டுகிறது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே கூறினார்கள். காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஓரளவு வசதி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசு கருதுகிறதே தவிர, அலட்சியப்படுத்தவில்லை. இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்பாக சொல்லப்பட்ட கருத்தின் அடிப்படையிலே, இந்த விவாதத்திற்குத் தொடக்கமாக இப்போது சில சலுகைகளை வெளியிட விரும்புகிறேன்.

பந்தோபஸ்து பணிக்காக அனுப்பப்படும் காவல் துறை இன்ஸ்பெக்டர், டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர், சப் இன்ஸ்பெக்டர், உதவி சப் இன்ஸ்பெக்டர் ஆகியோருக்கு தற்போது வழங்கப் பட்டுவரும் உணவுப்படி நாளொன்றுக்கு ரூ 4.50 லிருந்து ரூ 6 ஆக உயர்த்தப்படுகிறது).

அது போல காவலர், தலைமைக் காவலர் ஆகியோருக்கும் தற்போது நாளொன்றுக்கு வழங்கப்படும் உணவுப்படி ரூ. 3-லிருந்து ரூ. 4½ ஆக உயர்த்தப்படுகிறது.

ஆயுதப்படையைச் சேர்ந்த காவலர், லான்ஸ்நாய்க், நாய்க், அவில்தார் ஆகியோருக்கு மாதம் ரூ 35 வழங்கப்பட்டு வருவதும் ரூ 60 ஆக உயர்த்தப்படுகிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விடுப்பு நாட்களில் பணி செய்தமைக்காக அளிக்கப்படும் படி—காவலர், தலைமைக் காவலர் ஆகியோருக்கு விடுப்பு நாட்களில் பணிபுரிந்தமைக்காக நாளொன்றுக்கு ரூ 7 வீதம் படியாகக் கொடுக்கப்படும். இப்போது கொடுப்பது 2 ரூபாய். இந்த ஆண்டு முதல் ரூ 7 காவலர்களுக்கு—இரண்டாம் நிலைக் காவலர், முதல்நிலைக் காவலர், தலைமைக் காவலர் ஆகியோருக்குக் கொடுக்கப்படும்.

காவலர் சிறப்பு நிவாரணத் திட்டம்—காவல் துறையில் பணிபுரிபவர்கள் ஆபத்துக்களை எதிர் நோக்கிப் பணிபுரியும் நேரத்தில் வீரமரணம் அடைய நேரிட்டால் அவரது குடும்பத்திற்கு ரூபாய் 10 ஆயிரம் தரப்படும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) உடல் உறுப்புகளுக்கு நிரந்தர சேதமோ அல்லது காயமோ ஏற்பட்டால் ரூ 1000 லிருந்து ரூ. 3,000 வரை சேதம் அலலது காயத்தின் தன்மை கருதி, அத்தகைய நேரங்களில் நஷ்ட ஈடாகத் தரப்படும். வேலையே செய்ய இயலாத நிலைக்கு ஆளாகின்றவர்கட்கு ரூ. 5,000 வழங்கப்படும்.

திரு. ரா. உமாநாத் : பேட்டா சீலிங்—அதிகபட்சம் 33 ரூபாய்தான் என்று இருந்தது எடுத்தாகிவிட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : 35 ரூபாய் என்று இருந்தது தற்போது 60 ரூபாயாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : ஏற்கெனவே அரசு ஊழியராகப் பணிபுரிகின்றவர்கள் இறந்துவிட்டால பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அது அல்லாமல் இப்படி வீர மரணம் அடைகின்றவர்களுக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் வழங்கப்படுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பணியாற்றும்போது வீரமரணம் அடைந்து விட்டால் உடனடியாகப் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : சாதாரணமாக பணியில இருப்பவர்கள் இறந்துவிட்டால் பத்தாயிரம் ரூபாய் உண்டு.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அரசு ஊழியர்கள் பணியாற்றும்போது உயிர்விடுவது என்பது ஒன்று. பணியாற்றும்போது ஏற்படுகின்ற ஆபத்துகளின் விளைவாக உயிர் விடுவது என்பது மற்றொன்று. உதாரணமாக, மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக கைதியைப் பிடிக்கப்போய் தண்ணீரில் இறங்கி நீந்தத் தெரியாமல் இறந்து போனால். அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு உடனடியாகப் பத்தாயிரம் ரூபாய் கிடைக்கிறது.

திரு. கே. கந்தசாமி : ஏற்கெனவே குடும்ப சேம நல நிதி என்று அரசு ஊழியர்கள இறந்துவிட்டால பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகின்றது. இப்போது வீர மரணம் அடைந்தவர்களுக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். அது வேறு, இது வேறா? தனித் தனியாக இரண்டும் கொடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அது தனி; இது தனி. அது அல்லாமல் இது கொடுக்கப்படும்.

1979 ஏப்ரல் 18]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : வீர மரணம் அடைந்தால் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். சாதாரணமாக அரசு ஊழியர் இயற்கையாக இறந்துவிட்டால பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, வீர மரணம் அடைந்தவர்களுக்கு அந்தப் பத்தாயிரம் ரூபாயோடு இந்தப் பத்தாயிரத்தையும் சேர்த்துக் கொடுப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பத்தாயிரத்தோடு. இந்தப் பத்தாயிரத்தையும் சேர்த்து இருபதாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் சிவகிரி வட்டத்தில் தேனி பட்டனம் கிராமத்தில் 24—3—1979 அன்று சி.பி.எம் செயலாளர் செல்லபாண்டியன் காவல் துறையினரால் தாக்கப்பட்டு சட்டை கிழிக்கப்பட்டது பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

24—3—1979 அன்று சிவகிரி காவல் துறையினர் மதுவிலக்குக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க தேவிபட்டனம் கிராமத்தில் சாராய வேட்டை நடத்தினர். அதில் ராஜு, துரைராஜ் இருவரும் குடித்திருந்ததாகவும் (குற்ற எண் 109, 110/79) மற்றும் கோவிந்தராஜ், கோட்டையப்பன் ஆகியோர் மீது சாராயம் வைத்திருந்ததாகக் கைது செய்து இரு வழக்குகள் (குற்ற எண் 112 மற்றும் 113/79) பதிவு செய்யப்பட்டு அவர்கள் காவல் நிலையம் அழைத்து வரும் சமயம் செல்லபாண்டி, சம்மனசு மற்றும் பலர் காவல் துறை வண்டியை மடக்கி கைதானவர்களை விடுவிக்க முயன்றனர்.

[இரவு 7—30]

காவல் துறையினர் எச்சரித்தும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் செல்லபாண்டி மற்றும் சம்மனசு ஆகியோர் காவல்துறையினரை கீழ்த்தரமாகத் திட்டினர். அதனால் அவ்விருவர்களையும் கைது செய்து இ. பி. கோ. 186 பிரிவின் கீழ் வழக்குப் பதிவு செய்தனர். டி. எஸ் பி. தென்காசி இதுபற்றி விசாரணை செய்கிறார். அவர் தற்சமயம் அலுவல் காரணமாக வெளியூர் சென்றிருப்பதால் அவர் திரும்பியவுடன் விசாரணை தொடர்ந்து நடத்தி தக்க முடிவு எடுக்கப்படும். ஆகவே இந்த அளவிற்கு தமிழக அரசு தன்னால் இயன்ற அளவிற்கு நிதிநிலை பற்றாக்குறை இருந்தால்கூட இதையெல்லாம் செய்ய முன் வந்திருக்கிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தப்பட்டதாக இருப்பதால் துறையினர் லாரியை மறித்ததாகச் சொன்னார்கள். போலீஸ் ரீப் கேட்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஆகிவிட்டது. காவல் போர்ட்டை அப்படியே வாசித்து இருக்கிறார்கள். என்று கருதுகிறேன். பொதுவாக அந்தப் பகுதியில் நான் நேரடியாகச் சென்று விசாரணை செய்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் எனக்கு வந்த ரிப்போர்ட்டை அப்படியே படித்தேன் என்று சொல்கிறார். வேறு எதைப் படிப்பேன் என்று எதிர் பார்க்கிறார்கள்? நான் அங்கே நேரிலே போனவனும் அல்ல; நிகழ்ச்சியைப் பார்த்தவனுமல்ல; நீங்கள் கேட்டதற்கு அதிகாரி களிடமிருந்து என்ன பதில் வருகிறதோ அதை உங்களிடம் வைக்கிறேன். விசாரணைக்குப் பிறகு அது தவறான முடிவு வேண்டு மென்றே செய்து இருக்கிறார்கள் என்றால் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இல்லையென்றால் நீதிபதி என்ன தீர்ப்பு கொடுக்கிறார்களோ அந்த வகையிலே நடக்கும். அதுதானே தவிர வேறு எந்த வகையிலேயும் இல்லை என்பதை நான் தெரி வித்துக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது கொடுத் திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டு இதை நிறைவேற்றித் தருமாறு உங்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : ரைட் ஆப் அசோஷியேஷன் என்று போலீஸ்காரர்களுக்குள்ளேயே அது பிரச்சினையாக வந்து இருக்கிறது. அதைப்பற்றி என்ன என்பதையும் ரீஜினல் இஞ்சினியரிங் காலேஜ் சம்பந்தமாகவும் விஜிலன்ஸ் ஆபீசர் சம்பந்தமாகவும் கரப்ஷன் சம்பந்தமாகவும் சொன்னேன். இரண்டையும் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, குற்றச்சாட்டுக்களை நாங்கள் கவனிக்கிறோம். அதிலே நாங்கள் பின்வாங்க மாட்டோம். அசோஸியேஷன் வேண்டுமென்று ஒய்வு பெற்ற போலீஸ்காரர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களைக் கேட்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. போலீஸ் அதிகாரிகளோ காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களோ எங்களை இதுவரையில் கேட்கவே இல்லை. எந்த விண்ணப்பமும் அனுப்பவில்லை. கோரிக்கையும் அனுப்பவில்லை. அந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு நாங்கள் இருக்கிறோம். அவர்கள் கேட்காமலேயே எல்லாம் நடக்கும். ஆகவே அவர்களுக்கு அசோஸியேஷன் தேவை இருக்காது இந்த ஆட்சியில் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பணியாளர்களைப் பற்றி கமிஷனுடைய ரிப்போர்ட் வந்து 5, 6 ஆண்டுகளாகிவிட்டன. கமிஷனுடைய ரிப்போர்ட் அமலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அமைச்சுப் பணியாளர்களைப்பற்றிய கமிஷன் ரிப்போர்ட் அமலாக்கப்பட வில்லை. அவர்களுக்கு வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்களை அதிகப்படியான அளவிற்கு நியமனம் செய்ய வேண்டு மென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அமலாக்குவது பற்றி அரசு என்ன நிலையை எடுத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1978 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் இங்கே ஒரு கருத்தை வெளியிட்டாக வேண்டும். கமிஷன் சொன்னதிலே தங்களுக்கு எது எது சாதகமோ அதை ஏற்றுக் கொள்வதும், எது எது தங்களுக்குப் பாதகமாக இருக்கிறதோ அதை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதும் முறையல்ல; அது நியாயமல்ல. நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசுப் பணியாளர்களுக்கு உண்மையிலேயே இப்போது பணி அதிகம் என்று எங்களுக்குச் செய்தி கிடையாது. இன்னும் சொல்லப்போனால் அரசுப் பணியாளர்கள் வேலையைச் சரிவர செய்தால் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறைபாடுகளை குற்றச்சாட்டுகளை சொல்வதற்கான நிலைமை இருக்காது என்பதை நான் தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: நான் காலையிலே பேசுகின்றபோது தெள்ளத் தெளிவாகச் சொன்னேன், மக்களுடைய நலனுக்காக அரசுக்குக் களங்கம் ஏற்படாமல் மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் தங்களுக்குப் பலவிதமான பொறுப்புகள் இருந்தும் மனுநீதி நாள் நடத்துவதைப் போல் டி. ஐ. ஜீ. அவர்களும் ஐ. ஜீ. அவர்களும் முடிந்தால் வாரத்திற்கு ஒரு முறை ஒவ்வொரு ரெவின்யூ டிவிஷனிலும் அந்த டிவிஷனைச் சேர்ந்த பொதுமக்களுக்கு அறிவிப்புக் கொடுத்துவிட்டு பொதுமக்களுடைய கோரிக்கைகளைப்பற்றி அந்தந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் வரவழைத்து விசாரணை நடத்தினால் மதுவிலக்குப் போன்ற குற்றங்களைக் களைவதற்கு வழி பிறக்கும் என்று தெரிவித்தேன். இன்னும் கீழ்மட்டத்திலே இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகள், காவலர்கள், தலைமைக் காவலர்கள், எஸ். ஐ. உட்பட மூன்று வருஷங்களுக்குமேல் ஒரு இடத்தில் இருக்கக் கூடாது. இருந்தால் இலஞ்சம் வாங்குவதற்கும் நிர்வாக ஊழலுக்கும் இடமளிக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தேன். இது குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அறிக்கை தந்தால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, பொதுவாக அதிகாரிகள் வீட்டில் ஆர்டர்லி இருக்க வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி இந்த அரசு யோசித்து வருகிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அது மாற்றப்பட வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டாலுங்கூட அந்தப் பணியாளருக்குரிய அலவன்சைக் கொடுக்கச் செய்து அதை எடுத்துவிடச் செய்ய வழி இருக்கிறதா என்பதை அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. இங்கு கூறப்பட்ட எல்லாக் கருத்துக்களுக்கும் பதில் சொல்லவில்லை என்றால் அலட்சியப் படுத்திவிட்டோம் என்று கருத வேண்டாம் நேரமில்லை என்பதால் குறைத்துக் கொண்டேன்.

அதிகாரிகள் ஆங்காங்கு சென்று குற்றங்குறைகளை நேரில் தெரிந்து கொள்வது என்பது அதிகாரிகள் சென்று கேட்டுத் தெரிந்து அவர்கள் சொல்வதை நம்புகிற அளவிற்கு இங்கே

இருக்கின்ற மாமன்ற உறுப்பினர்கள் திடமாக இருக்கிறார்களா என்பதை முதல் கேள்வியாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. பிறகும் சொல்வார்கள், குற்றத்தைச் சொல்வதற்கு விட வே இல்லை. அதிகாரிகளைப் பார்த்துப் பயந்துவிட்டார்கள், என்று வரும். அதைவிட முன்புபோல அமைச்சர்கள் வரவேண்டும் அவர்களோடு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் யார் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் உடன் சென்று அந்தந்தப் பகுதி மக்களை நேரடியாகச் சொல்ல வைப்பதும் ஆகிய அண்ணா கற்றுத்தந்த வழியைப் பின்பற்றுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

(திரு. செ. சிவசாமி எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உட்காருங்கள், நான் சொல்லிவிடுகிறேன். அமைச்சர் பேசியதற்குப் பிறகு அவர்கள் பேசியதிலிருந்து ஏதாவது விளக்கம் கேட்கலாமே தவிர தாங்கள் பேசியதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்றால் விடிய விடிய நடத்தினாலும்கூட மன்றத்தை முடிக்க முடியாது. ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால் கேட்கலாம். பேசியதற்கெல்லாம் பதில் என்ன என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்க முடியாது.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ்: துணைத் தலைவரவர்களே, முதலமைச்சரவர்கள் பதில் கூறும்பொழுது எல்லாக் காவல் நிலையங்களிலும் தொலைபேசி வசதி கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். பொதுமக்களும் கட்டணத்தைச் செலுத்தி விட்டுப் பேசுவதற்குரிய வசதி அளிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்—மக்கள் பிரதிநிதிகள் அங்கே போய் இலவசமாகப் பேசுவதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படுமா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அளவிற்கு நமக்குப் பேராசை வரக் கூடாது, என்னையும் சேர்த்தே சொல்கிறேன். முதலிலேயே உங்களுக்கு இவ்வளவு தொலைபேசி பேசலாம், இத்தனை ஆயிரம் கால் பேசலாம் என்ற கணக்கு இருக்கிறது. தயவு செய்து இதற்கு அந்த உரிமையைக் கேட்காமல் விட்டுக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி: ஒரு முக்கியமான விஷயம். ஓரளவாவது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் சொல்லுவார்கள் என்று எதிர் பார்த்தேன். ஆனால் சொல்லவில்லை. இன்று காலையிலே ஒரு கடிதம், மந்திரி அவர்களைத் தலையை வெட்டுவேன், காலை வெட்டுவேன், கையை வெட்டுவேன் என்ற கடிதம் வந்திருக்கிறதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்தக் கடிதத்திலே

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. செ. சிவசாமி]

கையெழுத்துப் போட்டு வந்திருப்பதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். அது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எந்த மந்திரி? தமிழ்நாட்டு மந்திரியா?

திரு. செ. சிவசாமி: தலையை வெட்டுவேன், கையை வெட்டுவேன் என்று கடிதம் கையெழுத்துப் போட்டு வந்திருப்பதாகக் காலையிலே கேள்விப்பட்டேன். அது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபையிலே சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். இப்படிப்பட்ட முக்கியமான விஷயங்கள்கூட சொல்லப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவரவர்களே, எனக்கு இன்னும் அந்தச் செய்தி வரவில்லை. வந்தவுடன் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

மானியக் கோரிக்கை-15

திருவாளர்கள் அ. சுவாமிதாஸ், செ. சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

திருவாளர்கள் சி. கோவிந்தராசன், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 38,59,84,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.''

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

(இரவு 7—40)

மானியக் கோரிக்கை எண் 16-க்கு

திருவாளர்கள் பி. ஈஸ்வர மூர்த்தி என்கிற சொரணம் அ. சுவாமிதாஸ், செ. சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

திருவாளர்கள் அ. ப. பழனியப்பன், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

''மானியக் கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,88,39,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.''

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9—00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 7—41 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

(3) பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள் எதுவுமில்லை.

இணைப்பு I.

[286ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

தமிழ்நாடு காவல் துறை.

1978-79 ஆண்டு ஆய்வுரை.

தமிழ்நாடு காவல் துறை, சட்டம் ஒழுங்கு அமைதியை நிலை நாட்டல், குற்றங்கள் நடைபெறாத வண்ணம் தடுத்தல், குற்றங்களைத் துப்பு துலக்குதல் ஆகிய பணிகளோடு மாநில மக்களுக்கு ஆற்றும் பொதுவான பணி ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து செவ்வனே நிறைவேற்றி வருகிறது. இப்பணிகளை ஆற்றிவரும் போது எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்த சவால்களை சமாளித்ததுடன், இயற்கைச் சீற்றங்கள் ஏற்பட்டபோது அவற்றுக்கு ஈடு கொடுத்தும் தங்கள் கடமையை நிறைவேற்றி வந்தனர்.

2. தற்போது காவல் படையில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை விவரங்கள் இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.